

UDKAST af 14. december 2016

Fremsat den {FREMSAT} af {Erhvervsministeren}

Forslag

til

Lov om ændring af lov om finansiel virksomhed, lov om finansielle rådgivere og forskellige andre love¹

(Gennemførelse af direktiv om markeder for finansielle instrumenter (MiFID II) og ændringer som følge af forordning om markeder for finansielle instrumenter (MiFIR) m.v.)

§ 1

I lov om finansiel virksomhed, jf. lovbekendtgørelse nr. 182 af 18. februar 2015, som ændret bl.a. ved § 1 i lov nr. 308 af 28. marts 2015, § 1 i lov nr. 334 af 31. marts 2015, § 2 i lov nr. 532 af 29. april 2015, § 1 i lov nr. 1563 af 15. december 2015, § 2 i lov nr. 632 af 8. juni 2016 og senest ved lovforslag nr. L 39, som vedtaget den 2. december 2016, foretages følgende ændringer:

1. I *fodnoten* til lovens titel udgår »dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF af 21. april 2004 om markeder for finansielle instrumenter, om ændring af Rådets direktiv 85/611/EØF og 93/6/EØF samt Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/12/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 93/22/EØF (MiFID), EU-Tidende 2004, nr. L 145, side 1,«, efter »EU-Tidende 2014, nr. L 173, side 190, (BRRD)« indsættes: », dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter, EU-Tidende 2014, nr. L 173, side 349 (MiFID II)«, og efter »EU-Tidende 2013, nr. L 176, side 1 (CRR)« indsættes: »og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 600/2014 af 15. maj 2014, EU-Tidende 2014, nr. L 173, side 84 (MiFIR)«.

¹ Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv nr. 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, EU-tidende 2013, nr. L 176, side 338, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/17/EU af 4. februar 2014 om forbrugerkreditaftaler i forbindelse med fast ejendom til beboelse, EU-tidende 2014, nr. L 60, side 34, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter (MiFID II), EU-tidende 2014, nr. L 173, side 349. I loven er der medtaget visse bestemmelser fra Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 600/2014 af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter (MiFIR), EU-tidende 2014, nr. L 173, side 84. Ifølge artikel 288 i EUF-Traktaten gælder en forordning umiddelbart i hvert medlemsland. Gengivelsen af disse bestemmelser i loven er således udelukkende begrundet i praktiske hensyn og berører ikke forordningens umiddelbare gyldighed i Danmark.

2. I § 1, stk. 2, 1. pkt., ændres »§ 361, stk. 1, nr. 4,« til: »§ 361, stk. 1, nr. 3,«.
3. I § 1, stk. 4, 4. pkt., ændres »§§ 30, 32 og 43,« til: »§§ 30, 32, 43, 46 a og 46 b,«.
4. I § 1, stk. 4, 4. pkt., indsættes efter »filialer«: »og tilknyttede agenter« og efter »investeringservice« indsættes: »eller udføre investeringsaktiviteter«, og »43,« udgår.
5. I § 1, stk. 4, indsættes efter 4. pkt.: »4. pkt. gælder tilsvarende for § 43 og regler udstedt i medfør heraf.«
6. I § 1, stk. 5, 2. pkt., indsættes efter »investeringservice«: »eller udføre investeringsaktiviteter«.
7. I § 1, stk. 6, indsættes efter »det finansielle område,«: »og for hvilket land Kommissionen ikke har vedtaget en afgørelse som omhandlet i artikel 47, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 600/2014 af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter, eller hvor en sådan afgørelse ikke længere er gyldig,« og », 43 og 77 e« ændres til: »og 43«.
8. § 5, stk. 1, nr. 3, affattes således:
»3) Investeringselskab: En juridisk eller fysisk person, hvis faste erhverv eller virksomhed består i at yde investeringservice til tredjemand eller udføre investeringsaktiviteter på et professionelt grundlag.«
9. § 5, stk. 1, nr. 4, affattes således:
»4) Investeringservice og investeringsaktivitet: Aktiviteter som nævnt i bilag 4, afsnit A, i forbindelse med de i bilag 5 anførte instrumenter.«
10. I § 5, stk. 1, nr. 18, litra b, c og d, § 5, stk. 1, nr. 28, § 152 k, stk. 5, § 152 l, § 152 y, stk. 1, og § 374, stk. 4, 1. og 2. pkt., ændres »værdipapirer« til: »omsættelige værdipapirer«.
11. § 5, stk. 1, nr. 22, affattes således:
»22) Multilateral handelsfacilitet (MHF): Ethvert system eller enhver facilitet, hvor forskellige tredjeparters købs- og salgsinteresser i finansielle instrumenter kan sammenføres, der drives i overensstemmelse med reglerne i kapitel 17, 18, 20, 22 og 23 i lov om kapitalmarkeder.«
12. I § 5, stk. 1, nr. 35, litra a, ændres »6-9« til: »6-10«.
13. I § 5, stk. 1, indsættes som nr. 53-58:
»53) Accessorisk tjenesteydelse: Tjenesteydelser som nævnt i bilag 4, afsnit B.
54) Udførelse af ordrer for investorers regning: Indgåelse af aftaler om køb eller salg på investorers vegne af et eller flere finansielle instrumenter.

55) Handel for egen regning: Handel over egenbeholdningen, som resulterer i handler med et eller flere finansielle instrumenter.

56) Finansielt instrument: Instrumenter nævnt i bilag 5.

57) Derivat: Derivat som defineret i artikel 2, stk. 1, nr. 29, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 600/2014 af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012.

58) Værtsland for et investeringsselskab: Et land inden for den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, som ikke er investeringsselskabets hjemland, og hvor et investeringsselskab har en filial eller yder investeringsservice eller udfører investeringsaktiviteter.

14. I § 5, stk. 8, ændres »stk. 1, nr. 16, litra c og d,« til: »stk. 1, nr. 18, litra c og d,«.

15. I § 7, stk. 1, indsættes som 3. pkt.: »Pengeinstitutter kan udøve aktiviteter nævnt i bilag 4, afsnit A.«

16. § 7, stk. 2, ophæves.

Stk. 3-8 bliver herefter stk. 2-7.

17. I § 8, stk. 1, 2. pkt., indsættes efter »§§ 24-26«: », jf. dog stk. 2«.

18. § 8, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Realkreditinstitutter, der har tilladelse efter stk. 1, kan udøve de aktiviteter, der er nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 1 og 2, i forhold til realkreditobligationer, særligt dækkede obligationer, særligt dækkede realkreditobligationer og heraf afledte instrumenter, som nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 3 samt bilag 4, afsnit A, nr. 5, når investeringsrådgivningen sker i tilknytning til og som forudsætning for udførelse af kunders optagelse, indfrielse eller omlægning af et lån med pant i fast ejendom.«

19. I § 8, stk. 4, § 77, stk. 1, nr. 4, § 216, stk. 2, 1. og 3. pkt., § 354, stk. 6, nr. 20 og 26, § 354 d, stk. 1, nr. 2, bilag 1, nr. 6, bilag 2, nr. 7, litra e, nr. 8 og 12, og bilag 3, nr. 1 og 4, og to steder i § 77, stk. 1, nr. 1, ændres »værdipapirer« til: »finansielle instrumenter«.

20. I § 9, stk. 1, 1. pkt., ændres »for tredjemand udøver aktiviteter som nævnt i bilag 4, afsnit A, er værdipapirhandlere og skal have tilladelse som værdipapirhandlere, jf. dog § 7, stk. 1, og § 8, stk. 1.« til: »som et fast erhverv eller på et professionelt grundlag yder investeringsservice eller udfører investeringsaktiviteter der er nævnt i bilag 4, afsnit A, er værdipapirhandlere og skal have tilladelse som værdipapirhandlere, jf. dog § 7, stk. 1, og § 8, stk. 2«.

21. I § 9, stk. 1, 2. pkt., ændres »i bilag 4, afsnit B, nævnte aktiviteter« til: »accessoriske tjenesteydelser, der er nævnt i bilag 4, afsnit B«.

22. I § 9, stk. 1, 3. pkt., ændres »i bilag 4, afsnit B, nævnte aktiviteter« til: »accessoriske tjenesteydelser der er nævnt i bilag 4, afsnit B,« og »i bilag 4, afsnit A, nævnte aktiviteter« til: »investerings-service og investeringsaktiviteter, der er nævnt i bilag 4, afsnit A«.

23. I § 9, stk. 3, 1. pkt., ændres »§§ 30, 31 eller 33, har eneret til at udføre de i bilag 4, afsnit A, nævnte aktiviteter med de i bilag 5 nævnte instrumenter (værdipapirer) og med de i lov om værdipapirhandel m.v. § 2, stk. 2, nævnte værdipapirer på erhvervsmæssigt grundlag for tredjemand, jf. dog § 7, stk. 1, og § 8, stk. 1, samt« til: »§§ 30, 31, 33 eller 33 a, har eneret til som et fast erhverv eller på et professionelt grundlag at udføre investerings-service og investeringsaktiviteter, der er nævnt i bilag 4, afsnit A, med de finansielle instrumenter, der er nævnt i bilag 5 og med de instrumenter, der er omfattet af regler fastsat i medfør af § 4, stk. 2, i lov om kapitalmarkeder, jf. dog«.

24. § 9, stk. 3, 2. pkt., ophæves.

25. I § 9, stk. 8, 1. pkt., ændres »bilag 4, afsnit A, nr. 3, 6, 7, 8 og 9,« til: »bilag 4, afsnit A, nr. 3, 6, 7-10,«.

26. § 9, stk. 9, ophæves.

Stk. 10-12 bliver herefter stk. 9-11.

27. I § 9, stk. 10, der bliver stk. 9, ændres »tilbyde tjenesteydelser« til: »yde investerings-service og udføre investeringsaktiviteter«.

28. Efter § 9 indsættes:

»§ 9 a. Et fondsmæglerselskab, et pengeinstitut eller et realkreditinstitut kan udpege en fysisk eller juridisk person som tilknyttet agent, der kan udføre de aktiviteter, der er angivet i stk. 2, på vegne af fondsmæglerselskabet, pengeinstituttet eller realkreditinstituttet.

Stk. 2. En tilknyttet agent efter stk. 1 kan:

- 1) Markedsføre fondsmæglerselskabets, pengeinstituttets eller realkreditinstituts ydelser.
- 2) Indgå kundeaftaler om investerings-service.
- 3) Modtage og formidle ordrer for investors regning til det fondsmæglerselskab, pengeinstitut eller realkreditinstitut, hvor agenten er tilknyttet, vedrørende et eller flere finansielle instrumenter.
- 4) Yde investeringsrådgivning, som nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 5.
- 5) Opbevare en kundes penge og finansielle instrumenter på vegne af det fondsmæglerselskab, pengeinstitut eller realkreditinstitut, som har udpeget agenten.

Stk. 3. Et fondsmæglerselskab, pengeinstitut eller realkreditinstitut, der tilknytter en agent, skal sikre, at agenten overholder de regler, der er fastsat i denne lov for at udøve de aktiviteter, der er nævnt i stk. 2, regler fastsat i medfør af denne lov og forordninger udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markedet for finansielle instrumenter. Virksomheden skal endvidere sikre, at personer hos den tilknyttede agent, som udøver aktiviteter omfattet af stk. 2, opfylder kravene i § 9 b, stk. 2, nr. 3.

Stk. 4. Hvis en tilknyttet agent opbevarer kunders penge og finansielle instrumenter, skal det fondsmæglerselskab, pengeinstitut eller realkreditinstitut, der har udpeget agenten, sikre, at agenten overholder de organisatoriske krav, der følger af § 72 og bekendtgørelser udstedt i medfør heraf.

Stk. 5. Et fondsmæglerselskab, pengeinstitut eller realkreditinstitut, der tilknytter en agent, er økonomisk ansvarlig for de aktiviteter, som agenten udøver i henhold til stk. 2. Virksomheden skal endvidere træffe alle nødvendige foranstaltninger til at sikre, at agentens øvrige aktiviteter ikke skader de aktiviteter, som agenten udfører på vegne af denne.

Stk. 6. Et fondsmæglerselskab, pengeinstitut eller realkreditinstitut, der tilknytter en agent, skal sikre, at agenten senest i forbindelse med en henvendelse til en kunde oplyser, at vedkommende er en tilknyttet agent og navnet på den virksomhed, som vedkommende repræsenterer.

§ 9 b. En tilknyttet agent, jf. § 9 a, stk. 1, skal registrere sig i Finanstilsynets register over tilknyttede agenter.

Stk. 2. Finanstilsynet registrerer en tilknyttet agent, når:

- 1) Agentens bestyrelse og direktion, eller hvis virksomheden drives som et interessentskab eller en enkeltmandsvirksomhed den ledelsesansvarlige for virksomheden, godtgør at
 - a) besidde den erfaring, faglige kompetence og tilstrækkelige viden om de ydelser, som virksomheden skal levere,
 - b) ikke er under konkurs, og
 - c) ikke er pålagt strafansvar for overtrædelse af den finansielle lovgivning eller anden relevant lovgivning, hvis overtrædelse indebærer risiko for, at vedkommende ikke kan varetage sit hverv eller sin stilling på betryggende måde, og
- 2) Agenten erklærer, at de personer, som udfører aktiviteter omfattet af § 9 a, stk. 2, besidder en passende viden og erfaring til at kunne levere sådanne ydelser, og kan fremvise en straffeattest uden påtegning af ubetinget frihedsstraf i 4 måneder eller derover for overtrædelse af straffelovens kapitel 28.

Stk. 3. En agent kan kun tilknyttes et fondsmæglerselskab, et pengeinstitut eller et realkreditinstitut.

Stk. 4. Når en agentaftale mellem et fondsmæglerselskab, et pengeinstitut eller et realkreditinstitut og en tilknyttet agent ophører, skal virksomheden underrette Finanstilsynet herom snarest muligt. Finanstilsynet sletter den tilknyttede agent fra Finanstilsynets register over tilknyttede agenter.«

29. I § 10, stk. 2, 2. pkt., udgår », nr. 1-3,« og »og med finansielle futures og tilsvarende instrumenter, der afregnes kontant, fremtidige renteaftaler (FRA-kontrakter), rente- og valutaswaps og swaps på aktier og aktieindeks, optioner på at erhverve eller afhænde et instrument, der er nævnt i dette stykke, og optioner på aktie- og obligationsindeks samt valuta- og renteoptioner«.

30. I § 14, stk. 7, ændres »eller et realkreditinstitut« til: », et realkreditinstitut eller et fondsmæglerselskab«.

31. I § 16 ændres »§ 2, stk. 2, i lov om værdipapirhandel m.v.« til: »§ 4, stk. 2, i lov om kapitalmarkeder.«

32. I § 17 ændres »de instrumenter og kontrakter,« til: »de finansielle instrumenter,«.

33. I § 30, stk. 1, indsættes som 3. pkt.:

»1. pkt. gælder tilsvarende for kreditinstitutter og investeringsselskaber, der er meddelt tilladelse til at udføre aktiviteter som nævnt i bilag 4 i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, og som vil udføre sådanne aktiviteter her i landet gennem en tilknyttet agent, der er etableret her i landet, hvis aktiviteterne er omfattet af instituttets eller selskabets tilladelse i hjemlandet.«

34. I § 30, stk. 4, nr. 3, ændres »adresse og« til: »adresse,«.

35. I § 30, stk. 4, nr. 4, ændres »§ 35.« til: »§ 35 og«.

36. I § 30, stk. 4, indsættes som nr. 5:

»5) for kreditinstitutter og investeringsselskaber, der er meddelt tilladelse til at udføre aktiviteter som nævnt i bilag 4, oplysning om, hvorvidt filialen har til hensigt at anvende tilknyttede agenter, og identiteten på disse.«

37. I § 30 indsættes efter stk. 4 som nyt stykke:

»Stk. 5. Er virksomheden et kreditinstitut eller et investeringsselskab, der er meddelt tilladelse til at udføre aktiviteter som nævnt i bilag 4 i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, og som ønsker at udføre sådanne aktiviteter her i landet gennem en tilknyttet agent, der er etableret her i landet, uden etablering af en filial, skal Finanstilsynet indhente følgende oplysninger fra hjemlandets tilsynsmyndigheder:

- 1) En beskrivelse af den tilknyttede agents virksomhed, herunder en beskrivelse af den planlagte anvendelse af den tilknyttede agent.
- 2) Oplysninger om kreditinstituttet eller investeringsselskabets organisation, herunder rapporteringsveje, der angiver, hvordan den pågældende agent er indpasset i virksomhedsstrukturen.
- 3) Den tilknyttede agents navn og adresse samt den tilknyttede agents ledelse.«

Stk. 5-11 bliver herefter stk. 6-12.

38. I § 30, stk. 9, 1. pkt., der bliver stk. 10, 1. pkt., ændres »stk. 4, nr. 1-4, og stk. 5-8« til: »stk. 4, nr. 1-5, og stk. 5-9,«.

39. § 30, stk. 11, der bliver stk. 12, ophæves.

40. I § 31, stk. 1, indsættes efter 3. pkt.:

»Er den udenlandske virksomhed et kreditinstitut eller et investeringsselskab, der er meddelt tilladelse til at udføre aktiviteter som nævnt i bilag 4, skal Finanstilsynet fra tilsynsmyndighederne i hjemlandet endvidere have modtaget oplysninger, om virksomheden ønsker at udføre aktiviteter som nævnt i bilag 4 gennem tilknyttede agenter etableret i hjemlandet samt identiteten på disse.«

41. I § 33, *stk. 1*, indsættes efter »det finansielle område,«: »og for hvilket land Kommissionen ikke har vedtaget en afgørelse som omhandlet i artikel 47, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 600/2014 af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter, eller hvor en sådan afgørelse ikke længere er gyldig,« og »at udøve tjenesteydelser med værdipapirhandel her i landet« ændres til: »grænseoverskridende at yde investeringservice eller udføre investeringsaktiviteter med eller uden accessoriske tjenesteydelser her i landet til godkendte modparter eller professionelle kunder«.

42. I § 33 indsættes efter stk. 1 som nye stykker:

»*Stk. 2.* Et kreditinstitut eller et investeringsselskab, der er meddelt tilladelse i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, som ønsker at yde investeringservice eller udføre investeringsaktiviteter med eller uden accessoriske tjenesteydelser her i landet til detailkunder, eller kunder der efter anmodning kan behandles som professionelle kunder, skal have filialtilladelse i medfør af § 33 a, stk. 1.

Stk. 3. Kravet i stk. 2 omfatter ikke levering af investeringservice eller investeringsaktiviteter, der udelukkende iværksættes på de pågældende kunders eget initiativ.«

Stk. 2 og 3 bliver herefter stk. 4 og 5.

43. I § 33, *stk. 2*, der bliver stk. 4, indsættes efter »nægte tilladelse,«: »jf. stk. 1,«.

44. I § 33, *stk. 3*, der bliver stk. 5, indsættes efter »tilladelsesproceduren,«: »jf. stk. 1,«.

45. Efter § 33 indsættes før overskriften før § 34:

»§ 33 a. Et udenlandsk kreditinstitut eller investeringsselskab, der er meddelt tilladelse i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, skal have tilladelse fra Finanstilsynet til at yde investeringservice eller udføre investeringsaktiviteter med eller uden accessoriske tjenesteydelser her i landet gennem en filial.

Stk. 2. Et udenlandsk kreditinstitut eller investeringsselskab, skal til brug for Finanstilsynets behandling af ansøgningen om tilladelse, jf. stk. 1, indsende følgende oplysninger:

- 1) Navnet på den kompetente myndighed i hjemlandet og hvis der er flere kompetente myndigheder, skal deres respektive kompetenceområder oplyses.
- 2) Oplysninger om instituttet eller selskabets navn, juridiske form, vedtægtsmæssige hjemsted og adresse, medlemmer af ledelsesorganet og relevante aktionærer.
- 3) En beskrivelse af filialens virksomhed, herunder oplysninger om organisation og de planlagte aktiviteter, samt en beskrivelse af eventuel outsourcing af væsentlige aktivitetsområder.
- 4) Navnene på de personer, der er ansvarlige for ledelse af filialen samt dokumentation for at de opfylder kravene i § 14, stk. 1, nr. 2, og § 14, stk. 7.
- 5) Oplysninger om den startkapital, som filialen har fri rådighed over.

Stk. 3. Finanstilsynet giver tilladelse, jf. stk. 1, når det er godtgjort, at:

- 1) de aktiviteter, der søges om tilladelse til, er omfattet af det udenlandske kreditinstituts eller investeringsselskabs tilladelse og er underlagt tilsyn i hjemlandet,

- 2) der mellem Finanstilsynet og de kompetente myndigheder i det udenlandske kreditinstituts eller investeringsselskabs hjemland foreligger en international samarbejdsaftale, herunder bestemmelser om informationsudveksling med henblik på at bevare markedets integritet og beskytte investorerne,
- 3) filialen har fri rådighed over tilstrækkelig startkapital,
- 4) filialens ledelse opfylder kravene i § 14, stk. 1, nr. 2, og § 14, stk. 7,
- 5) det udenlandske kreditinstituts eller investeringsselskabs hjemland med Danmark har indgået en aftale, som fuldt ud overholder standarderne i artikel 26 i Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udviklings (OECD's) modelbeskatningsoverenskomst vedrørende indkomst og formue, og som sikrer en effektiv informationsudveksling om skatteforhold, herunder multilaterale skatteaftaler,
- 6) det udenlandske kreditinstitut eller investeringsselskab indgår i en investorgarantiordning, som er godkendt eller anerkendt i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/9/EF af 3. marts 1997 om investorgarantiordninger, og
- 7) filialen vil være i stand til at opfylde kravene i §§ 43, 46 a, 46 b, 71, § 72, stk. 1, 2 og 5, og § 77 e i lov om finansiel virksomhed, §§ 88-95, 98-109, 114, 135-140, § 196, stk. 2, §§ 214 og 218 i lov om kapitalmarkeder samt artikel 3-26 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 600/2014 af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter samt i foranstaltninger vedtaget i medfør heraf.

Stk. 4. Finanstilsynet meddeler inden 6 måneder efter modtagelse af en fuldstændig ansøgning, om tilladelse kan gives.

Stk. 5. §§ 223 og 224 gælder tilsvarende for inddragelse af tilladelse meddelt efter stk. 1.«

46. I § 38, *stk. 1, nr. 4*, ændres »filialens ledelse og« til: »filialens ledelse,«.

47. I § 38, *stk. 1, nr. 5*, ændres »filialens generalagent.« til: »filialens generalagent, og«.

48. I § 38, *stk. 1*, indsættes som *nr. 6*:

»6) for fondsmæglerselskaber, pengeinstitutter og realkreditinstitutter, hvorvidt filialen har til hensigt at anvende tilknyttede agenter samt identiteten på disse.«

49. I § 38 indsættes efter *stk. 1* som nyt stykke:

»*Stk. 2.* Et fondsmæglerselskab, et pengeinstitut eller et realkreditinstitut, der ønsker at udføre aktiviteter som nævnt i bilag 4 gennem en tilknyttet agent, der er etableret i et land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, hvor selskabet eller instituttet ikke har oprettet en filial, skal meddele dette til Finanstilsynet sammen med følgende oplysninger:

- 1) I hvilket land den tilknyttede agent er etableret.
- 2) En beskrivelse af den tilknyttede agents virksomhed, herunder en beskrivelse af den planlagte anvendelse af den tilknyttede agent.
- 3) Oplysninger om selskabets eller instituttets organisation, herunder rapporteringsveje, der angiver, hvordan den pågældende agent er indpasset i virksomhedsstrukturen.

4) Navnet og adressen på den tilknyttede agent samt den tilknyttede agents ledelse.«
Stk. 2-8 bliver herefter stk. 3-9.

50. I § 38, *stk. 2, 1. pkt.*, der bliver stk. 3, 1. pkt., indsættes efter »Ved etablering af en filial«: »eller anvendelse af en tilknyttet agent, der er etableret«, og efter »de i stk. 1« indsættes: »og 2«.

51. I § 38, *stk. 3, 1. pkt.*, der bliver stk. 4, 1. pkt., indsættes efter »Etableres filialen«: »eller anvendes der en tilknyttet agent«.

52. I § 38, *stk. 4, 1. pkt.*, der bliver stk. 5, 1. pkt., ændres »stk. 2 og 3« til: »stk. 3 og 4«.

53. I § 38, *stk. 5, 1. pkt.*, der bliver stk. 6, 1. pkt., ændres »stk. 2 og 3« til: »stk. 3 og 4«.

54. I § 38, *stk. 6, 1. pkt.*, der bliver stk. 7, 1. pkt., indsættes efter »de i stk. 1«: »og 2«.

55. I § 39, *stk. 1*, indsættes efter 2. pkt.:

»Fondsmæglerselskaber, pengeinstitutter og realkreditinstitutter skal endvidere oplyse, hvis de ønsker at udføre aktiviteter som nævnt i bilag 4 gennem tilknyttede agenter med hjemsted i Danmark, samt identiteten på disse.«

56. I § 39, *stk. 2*, indsættes efter 2. pkt.:

»Er virksomheden et fondsmæglerselskab, et pengeinstitut eller et realkreditinstitut meddeler Finanstilsynet endvidere identiteten af de tilknyttede agenter, som virksomheden påtænker at anvende, til tilsynsmyndighederne i værtslandet.«

57. § 43, *stk. 4*, affattes således:

»*Stk. 4.* Erhvervsministeren fastsætter regler om kompetencekrav for ansatte i pengeinstitutter og realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber, filialer af udenlandske pengeinstitutter og investeringselskaber samt tilknyttede agenter omfattet af § 9 a, der yder rådgivning om finansielle instrumenter. Ministeren fastsætter endvidere regler om kompetencekrav for ansatte i pengeinstitutter og realkreditinstitutter, som præsenterer, tilbyder, rådgiver om eller administrerer boligkreditaftaler.«

58. I § 61, *stk. 5, nr. 2*, ændres »§ 16 i lov om værdipapirhandel m.v.« til: »§ 3, nr. 2, i lov om kapitalmarkeder«.

59. § 71, *stk. 2*, ophæves. Stk. 3 bliver herefter stk. 2.

60. I § 71 indsættes efter stk. 3, som bliver stk. 2, som nye stykker:

»*Stk. 3.* Pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber og forsikringselskaber skal have effektive procedurer for godkendelse af nye produkter og tjenesteydelser, væsentlige ændringer i eksisterende produkter og tjenesteydelser samt distribution af disse. Tilsvarende gælder for investeringsforvaltningsselskaber, som har tilladelse som værdipapirhandler i medfør af § 9, stk. 1.

Stk. 4. Erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om de foranstaltninger, som en finansiel virksomhed, en finansiel holdingvirksomhed og en forsikringsholdingvirksomhed skal træffe for at have effektive former for virksomhedsstyring, jf. stk. 1-3.«

61. I § 72, *stk. 1* og *2*, og *stk. 3, 1. og 4. pkt.*, ændres »har tilladelse til at drive virksomhed som« til: »er«.

62. I § 72, *stk. 2, nr. 1*, ændres »ledelse og ansatte« til: »ledelse, ansatte og tilknyttede agenter«.

63. § 72, *stk. 2, nr. 2*, affattes således:

»2) have effektive procedurer med henblik på at træffe rimelige foranstaltninger for at hindre interessekonflikter, der kan skade kundernes interesser,«.

64. I § 75a, *stk. 3*, ændres »forsikringsselskab,« til: »forsikringsselskab og« og »og et fondsmæglerselskab, der alene har tilladelse til at udøve en eller flere af de i bilag 4, afsnit A, nr. 1, 2, 4 og 5, nævnte tjenesteydelser, som ikke opbevarer kunders midler eller aktiver, og som ikke kan komme i gældsforhold til deres kunder,« udgår.

65. I § 77 *e* indsættes før *stk. 1* som nyt stykke:

»*Stk. 1.* Finansielle virksomheder, der er værdipapirhandlere, samt investeringsforvaltningsselskaber, der har tilladelse som værdipapirhandler i medfør af § 9, *stk. 1*, jf. § 10, *stk. 2*, skal sikre, at aflønning af virksomhedens ansatte ikke er i strid med virksomhedens forpligtelse til at handle i kundernes bedste interesse, herunder virksomhedens forpligtelser i medfør af § 43, *stk. 1*, og regler udstedt i medfør af *stk. 2*.«

Stk. 1-3 bliver herefter *stk. 2-4*.

66. I § 77 *e, stk. 1*, der bliver *stk. 2*, udgår »ved direkte kundekontakt« og »kunder, der ikke er professionelle kunder eller godkendte modparter« ændres til: »detailkunder«.

67. § 77 *e, stk. 2* og *3*, der bliver *stk. 3* og *4*, ophæves og i stedet indsættes:

»*Stk. 3.* *Stk. 1* og *2* finder ikke anvendelse på forhold omfattet af kollektiv overenskomst.«

68. I § 79 *a, stk. 1*, ændres »værdipapirer« til: »finansielle instrumenter«.

69. Overskriften efter § 79 *a* affattes således:

»Nominerings- og risikouvalg«.

70. I § 80 *a, stk. 1, 2* og *6*, ændres »fondsmæglerselskab I« til: »fondsmæglerselskab«.

71. I § 152 *i, stk. 3, 2. pkt.*, ændres »§ 4 a i lov om værdipapirhandel m.v.« til: »§ 1, *stk. 3*, i lov om kapitalmarkeder.«

72. I § 152 m, stk. 1, ændres »udstedt værdipapirer« til: »udstedt omsættelige værdipapirer«.

73. I § 183, stk. 4, ændres »hvis værdipapirer ikke« til: »der ikke udsteder omsættelige værdipapirer, der«.

74. I § 224, stk. 1, nr. 1, ændres »lov om værdipapirhandel m.v.« til: »lov om kapitalmarkeder«, og »eller forordninger udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber« ændres til: », forordninger udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber eller Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter«.

75. I § 224, stk. 2, udgår »et pengeinstitut, et realkreditinstitut eller«.

76. § 224, stk. 5, ophæves.

Stk. 6-8 bliver herefter stk. 5-7.

77. I § 226, stk. 1, ændres »stk. 1, 2, 5 og 6,« til: »stk. 1, 2 og 6,«.

78. I § 226, stk. 2, 1. pkt., udgår »pengeinstitutet, realkreditinstitutet,«.

79. I § 254, stk. 7, ændres »§ 58 h i lov om værdipapirhandel m.v.« til: »§ 206 i lov om kapitalmarkeder«.

80. Afsnit X a ophæves.

81. § 343 v, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Stk. 1 finder ikke anvendelse på pengeinstitutter og fondsmæglerselskaber.«

82. § 343 v, stk. 3, ophæves, og i stedet indsættes:

»Stk. 3. Tilladelse efter stk. 1 kan gives til virksomheder, der opfylder betingelserne i stk. 4 og handler for egen regning med råvarederivater eller emissionskvoter eller derivater heraf, bortset fra handel for egen regning med udførelse af kundeordrer, eller til virksomheder, der yder investeringsservice, bortset fra handel for egen regning, inden for råvarederivater eller emissionskvoter eller derivater heraf til kunderne eller leverandørerne i virksomhedens hovederhverv.

Stk. 4. Tilladelse efter stk. 1 forudsætter, at:

- 1) aktiviteten efter stk. 3, såvel individuelt som samlet set er en accessorisk aktivitet i forhold til virksomhedens hovederhverv på koncernniveau, og at dette hovederhverv ikke er ydelse af investeringsservice eller pengeinstitutvirksomhed eller at fungere som prisstiller i forbindelse med råvarederivater,
- 2) virksomheden ikke anvender en algoritmisk højfrekvenshandelsteknik, og

- 3) virksomheden hvert år meddeler Finanstilsynet, at den er undtaget fra kravet om tilladelse til at udføre tjenesteydelser i forbindelse med værdipapirhandel på erhvervsmæssigt grundlag efter denne lov.«
- 83.** I § 344, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter »overholdelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investerings-selskaber,«: »Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1286/2014 af 26. november 2014 om dokumenter med central information om sammensatte og forsikringsbaserede investeringsprodukter til detailinvestorer (PRIIP'er),«
- 84.** I § 344, stk. 1, 3. pkt., ændres »værdipapirer« til: »omsættelige værdipapirer«, og »§ 83, stk. 2 og 3, og § 83 b i lov om værdipapirhandel m.v.« ændres til: »§ 213, stk. 1-5 og 8, i lov om kapitalmarkeder.«
- 85.** I § 348, stk. 1, 3. pkt., ændres »§ 28« til: »§§ 27 a og 28«.
- 86.** I § 354, stk. 1, 4. pkt., ændres »§ 83, stk. 2 og 3, i lov om værdipapirhandel m.v.« til: »§ 213, stk. 1-5 og 8, i lov om kapitalmarkeder.«
- 87.** I § 354 a, stk. 1, 2. pkt., og stk. 3, 3. pkt., ændres »lov om værdipapirhandel m.v.« til: »lov om kapitalmarkeder.«
- 88.** I § 355, stk. 2, nr. 9, ændres »§ 14, stk. 1, nr. 1, 2 og 4,« til: »§ 14, stk. 1, nr. 1-3 og 5,«.
- 89.** I § 355, stk. 2, nr. 10, ændres »»§ 14, stk. 1, nr. 5 og 6,« til: »»§ 14, stk. 1, nr. 6 og 7,«.
- 90.** I § 360, stk. 2, ændres »§ 361, stk. 1, nr. 19« til: »§ 361, stk. 1, nr. 11«.
- 91.** § 361 affattes således:
- »§ 361. Følgende fysiske og juridiske personer betaler årligt et grundbeløb til Finanstilsynet:
- 1) Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring betaler 1.050.000 kr.
 - 2) ATP-fonden (tillægspension, midlertidig pensionsopsparing og særlig pensionsopsparing) betaler 2.430.000 kr.
 - 3) Hver finansiel holdingvirksomhed og forsikringsholdingvirksomhed betaler 10.000 kr.
 - 4) Hver udsteder af collateralized mortgage obligations, ISPV-obligationer og lignende virksomheder betaler 21.000 kr. pr. serie.
 - 5) Lønmodtagernes Dyrtidsfond betaler 1.380.000 kr.
 - 6) Garantifonden for skadesforsikringselskaber betaler 100.000 kr.
 - 7) Pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I betaler samlet 4.750.000 kr. og fra 2017 samlet 3.100.000 kr. Afgiften fordeles i forhold til den enkelte virksomheds andel af de omfattede virksomheders samlede bogførte balancesum. Der pålægges altid en minimumsafgift på 4.100 kr.

- 8) Genforsikringsmæglerselskaber betaler 31.000 kr.
- 9) Virksomheder og personer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 12, i lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme betaler 4.100 kr.
- 10) Investeringsrådgivere betaler 17.000 kr.
- 11) Betalingsinstitutter, jf. lov om betalingstjenester og elektroniske penge, betaler 85.000 kr.
- 12) Virksomheder med begrænset tilladelse til at udbyde betalingstjenester, jf. lov om betalings-tjenester og elektroniske penge, betaler 8.500 kr.
- 13) Ejendomskreditselskaber, jf. lov om ejendomskreditselskaber, betaler 28.000 kr.
- 14) E-pengeinstitutter, jf. lov om betalingstjenester og elektroniske penge, betaler 120.000 kr.
- 15) Virksomheder med begrænset tilladelse til udstedelse af elektroniske penge, jf. lov om beta-lingstjenester og elektroniske penge, betaler 12.000 kr.
- 16) Udenlandske investeringsinstitutter omfattet af § 27 i lov om investeringsforeninger m.v. be-taler 16.000 kr.
- 17) For hver meddelelse, anmeldelse eller ansøgning om grænseoverskridende markedsføring af andele i investeringsinstitutter, jf. §§ 27 og 28 i lov om investeringsforeninger m.v., betales 5.000 kr.
- 18) En fælles datacentral betaler 110.000 kr. Har en fælles datacentral i et regnskabsår gennem-snitligt færre end 25 fuldtidsansatte, betaler den fælles datacentral 2.000 kr.
- 19) Udenlandske forvaltere af alternative investeringsfonde fra et land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, og uden-landske forvaltere af alternative investeringsfonde fra et tredjeland, som Danmark er referen-celand for, der er meddelt tilladelse til at forvalte danske alternative investeringsfonde, betaler 41.000 kr.
- 20) Udenlandske forvaltere af alternative investeringsfonde omfattet af kapitel 17 i lov om forval-tere af alternative investeringsfonde m.v., som er meddelt tilladelse til at markedsføre en uden-landsk alternativ investeringsfond i Danmark, betaler 4.100 kr. pr. alternativ investeringsfond og 4.100 kr. pr. afdeling i fonden.
- 21) Virksomheder, der yder rådgivning om finansielle produkter til forbrugere, jf. lov om finan-sielle rådgivere og boligkreditformidlere, betaler 25.000 kr.
- 22) CO₂-kvotebydere betaler 17.000 kr.
- 23) Boligkreditformidlere, jf. lov om finansielle rådgivere og boligkreditformidlere, betaler 15.500 kr.
- 24) En operatør af et reguleret marked betaler 200.000 kr. samt 1.200 kr. pr. finansielt instrument, der er optaget til handel ved udgangen af året. Afgiften kan dog højst udgøre 5.000.000 kr.
- 25) Et selskab, der driver en multilateral handelsfacilitet betaler 150.000 kr. samt 1.200 kr. pr. finansielt instrument, der er optaget til handel ved udgangen af året. Afgiften kan dog højst udgøre 1.350.000 kr.
- 26) Et selskab, der driver en organiseret handelsfacilitet betaler 100.000 kr. samt 1.200 kr. pr. fi-nansielt instrument, der er optaget til handel ved udgangen af året. Afgiften kan dog højst ud-gøre 700.000 kr.
- 27) En operatør af et reguleret marked, der har tilladelse til at drive en CO₂-auktioneringsplatform betaler, ud over afgiften efter nr. 25, 50.000 kr.

- 28) En systematisk internalisator betaler 50.000 kr. og 1.200 kr. pr. finansielt instrument, som den systematiske internalisator forestod handel med ved udgangen af året. Afgiften kan dog højst udgøre 300.000 kr.
- 29) Værdipapircentraler (CSD'er) med tilladelse i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 909/2014 af 23. juli 2014 om forbedring af værdipapirafviklingen i Europæiske Union og om værdipapircentraler, jf. § 211, stk. 2, nr. 7, i lov om kapitalmarkeder, betaler 3.795.000 kr.
- 30) Udbydere af dataindberetningstjenester med tilladelse efter kapitel 26 i lov om kapitalmarkeder betaler 670.000 kr. pr. type af dataindberetningstjeneste, der udbydes.
- 31) Centrale modparter (CCP'er) med tilladelse i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 648/2012 af 4. juli 2012 om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre, jf. § 211, stk. 2, nr. 4, i lov om kapitalmarkeder, betaler 670.000 kr.
- 32) Finansielle virksomheder, finansielle holdingvirksomheder og forsikringsholdingvirksomheder, hvis omsættelige værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked, og hvis markedsværdi af de handlede omsættelige værdipapirer er på 1 mia. kr. eller derover ved udgangen af året, betaler 82.000 kr. Er markedsværdien af de handlede omsættelige værdipapirer på 250 mio. kr. og derover, men under 1 mia. kr. ved udgangen af året, betales 41.000 kr. Er markedsværdien af de handlede omsættelige værdipapirer på under 250 mio. kr. ved udgangen af året, betales 20.500 kr. Afdelinger af danske UCITS, som har udstedt andele, der er optaget til handel på et reguleret marked, betaler 10.250 kr.
- 33) Fysiske eller juridiske personer, som anmoder om Finanstilsynets godkendelse af et prospekt i henhold til kapitel 3 i lov om kapitalmarkeder, betaler 52.000 kr. i afgift pr. anmodning.
- 34) Udstedere, der efter egen anmodning har fået tilladelse til, at deres finansielle instrumenter optages til handel på et reguleret marked, en multilateral handelsfacilitet eller en organiseret handelsfacilitet i Danmark, betaler 14.000 kr.
- 35) Udstedere, som anmoder om Finanstilsynets officielle notering af aktier, aktiecertifikater eller obligationer, betaler 25.000 kr. i afgift pr. anmodning. De pågældende udstedere betaler herefter 3.500 kr. årligt, så længe det finansielle instrument er officielt noteret.
- 36) Værdipapirhandlere, som er forpligtet til at indberette transaktioner med finansielle instrumenter til Finanstilsynet efter artikel 26 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 600/2014 af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter, betaler:
 - a) 3.400 kr. for op til 10.000 transaktioner.
 - b) 17.000 kr. for mellem 10.000 og 100.000 transaktioner.
 - c) 110.000 kr. for mellem 100.000 og 1 mio. kr. transaktioner.
 - d) 470.000 kr. for over 1 mio. kr. transaktioner.

Stk. 2. Grundbeløb, jf. stk. 1, er angivet i 2014-niveau og reguleres årligt svarende til udviklingen i Finanstilsynets bevilling på finansloven.«

92. I § 363, *stk. 1*, ændres »§ 361, stk. 1, nr. 5« til: »§ 361, stk. 1, nr. 4«.

93. I § 372 *a* indsættes som *stk. 2*:

»Stk. 2. Erhvervsministeren kan fastsætte regler, som er nødvendige for at anvende eller gennemføre de afgørelser eller retsakter, som vedtages af Europa-Kommissionen i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 600/2014 af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter.«

94. I § 373, stk. 1, indsættes efter »§ 33, stk. 1,«: »§ 33 a, stk. 1,«, »§ 38, stk. 1 og 6, og stk. 7, 1. pkt.,« ændres til: »§ 38, stk. 1, 2 og 7, og stk. 8, 1. pkt.,«, og »§ 343 a, stk. 1, § 343 f, stk. 3, § 343 j,« udgår.

95. I § 373, stk. 2, indsættes efter »§ 77 d, stk. 1-3,«: »§ 77 e, stk. 1,«.

96. I § 373, stk. 3, indsættes som 3. pkt.:

»Med bøde straffes herudover den, som overtræder et forbud eller en begrænsning eller restriktion meddelt i henhold til artikel 42 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 600/2014 om markeder for finansielle instrumenter samt artikel 17 i Europa-Parlamentets og rådets forordning (EU) nr. 1286/2014 om dokumenter med central information om sammensatte og forsikringsbaserede investeringsprodukter til detailinvestorer (PRIIP'er).«

97. § 403 ophæves.

98. Bilag 1, nr. 11, ophæves.

Nr. 12-14 bliver herefter nr. 11-13.

99. Bilag 1, nr. 12, der bliver nr. 11, affattes således: »Opbevaring og forvaltning for egen regning i forbindelse med et eller flere af de i bilag 5 nævnte instrumenter samt opbevaring og forvaltning af pantebreve«.

100. »Bilag 3, nr. 3« ophæves.

Nr. 4 bliver herefter nr. 3.

101. Overskriften til bilag 4 affattes således:

»Investeringservice, investeringsaktiviteter og accessoriske tjenesteydelser«.

102. I bilag 4, afsnit A, nr. 3, ændres »Forretninger« til: »Handel«.

103. I bilag 4, afsnit A, nr. 8, indsættes efter »multilaterale handelsfaciliteter«: »(MHF'er)«.

104. I bilag 4, afsnit A, indsættes efter nr. 8 som nyt nummer:

»9) Drift af organiserede handelsfaciliteter (OHF'er).«

Nr. 9 bliver herefter nr. 10.

105. I *bilag 4, afsnit A, nr. 9*, der bliver nr. 10, ændres »de i nr. 1-8 nævnte aktiviteter« til: »de aktiviteter som nævnt i nr. 1-9, men ikke udstedelse og forvaltning af værdipapirkonti på øverste niveau som omhandlet i afsnit A, punkt 2, i bilaget til Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 909/2014 af 23. juli 2014 om forbedring af værdipapirafviklingen i Den Europæiske Union og om værdipapircentraler«.

106. Overskriften til *bilag 5* affattes således:

»Finansielle instrumenter«.

107. I *bilag 5, nr. 1, litra a*, ændres », samt aktiebeviser« til: »samt depotbeviser vedrørende aktier«.

108. I *bilag 5, nr. 1, litra b*, ændres »beviser for« til: »depotbeviser vedrørende«.

109. I *bilag 5, nr. 1, litra c*, ændres »rentesatser« til: »renter«.

110. *Bilag 5, nr. 3*, affattes således:

»Andele i institutter for kollektiv investering«.

111. I *bilag 5, nr. 4*, indsættes efter »afkast«: », emissionskvoter«.

112. I *bilag 5, nr. 5*, ændres »fremtidige renteaftaler (FRA'er)« til: »terminkontrakter«, og »(af anden grund end misligholdelse eller anden årsag til ophør)« ændres til: »af anden grund end misligholdelse eller anden ophørsgrund«.

113. I *bilag 5, nr. 6*, ændres »eller en multilateral handelsfacilitet« til: », en multilateral handelsfacilitet (MHF) eller en organiseret handelsfacilitet (OHF), bortset fra engrosenergiprodukter, som handles på en organiseret handelsfacilitet (OHF), og som kun kan afvikles fysisk«.

114. I *bilag 5, nr. 7*, ændres »som har karakteristika som andre afledte finansielle instrumenter, idet der bl.a. tages hensyn til, om de cleares og afvikles via anerkendte clearinginstitutter eller er omfattet af regelmæssig fastsættelse af margin« til: »og som har karakteristika som andre afledte finansielle instrumenter«.

115. *Bilag 5, nr. 10 og 11*, affattes således:

»10) optioner, futures, swaps, fremtidige renteaftaler (FRA'er) og enhver anden derivataftale, som vedrører klimatiske variabler, fragtrater, inflationsrater eller andre officielle økonomiske statistikker samt enhver anden derivataftale, som skal afregnes kontant, eller som kan afregnes kontant, hvis en af parterne ønsker det af anden grund end misligholdelse eller anden ophørsgrund, vedrørende aktiver, rettigheder, forpligtelser, indekser og mål, som ikke er omfattet af nr. 1-9 og 11, og som har karakteristika som andre afledte finansielle instrumenter, idet der bl.a. tages hensyn til, om de handles

på et reguleret marked, en organiseret handelsfacilitet (OHF) eller en multilateral handelsfacilitet (MHF).«

11) emissionskvoter bestående af enhver enhed anerkendt som overensstemmende med kravene i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet.«

§ 2

I lov om finansielle rådgivere og boligkreditformidlere, jf. lovbekendtgørelse nr. 1079 af 5. juli 2016, foretages følgende ændringer:

1. Lovens *titel* affattes således:

»Lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere«.

2. I *fodnoten* til lovens titel indsættes efter »EU-Tidende 2014, nr. L 60, side 34«: », og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markedet for finansielle instrumenter, EU-Tidende 2014, nr. L 173, side 349«.

3. I § 1, *stk. 1*, indsættes som 2. *pkt.*:

»Loven finder endvidere anvendelse på virksomheder, der udøver investeringsrådgivning og aktiviteter omfattet af bilag 4, afsnit A, nr. 1 og 5, i lov om finansiell virksomhed, vedrørende finansielle instrumenter omfattet af bilag 5, nr. 1 og 3, i lov om finansiell virksomhed.«

4. I § 1, *stk. 2*, ændres »aktie- og anpartsselskaber, partnerselskaber (kommanditaktieselskaber), kommanditselskaber, interessentskaber og enkeltmandsvirksomheder« til: »virksomheder«.

5. I § 1, *stk. 2*, § 6, *stk. 1* og 2, § 7, *stk. 1*, § 8, *stk. 1*, 1. *pkt.*, § 9, *stk. 1*, § 10, 1. *pkt.*, § 10 b, *stk. 1*, § 11, *stk. 6*, § 12, *stk. 2* og 3, § 14, *stk. 1* og 2, og § 18, *stk. 1*, 1. *pkt.*, indsættes efter »en finansiell rådgiver«: », en investeringsrådgiver«.

6. § 1, *stk. 3*, affattes således:

»*Stk. 3*. Loven finder ikke anvendelse på:

- 1) Rådgivning om finansielle produkter, som virksomheden udbyder på egne eller andres vegne.
- 2) Rådgivning om finansielle produkter eller boligkreditaftaler, til virksomhedens egne medarbejdere, eller til medarbejdere i en modervirksomhed, dattervirksomhed eller en af modervirksomhedens andre dattervirksomheder.
- 3) Lejlighedsvis eller accessorisk rådgivning om finansielle produkter eller boligkreditaftaler i forbindelse med udøvelse af anden erhvervsvirksomhed, hvis denne erhvervsvirksomhed er reguleret ved lov eller professionen i øvrigt er adfærdsreguleret.
- 4) Den rådgivning, som finansielle virksomheder omfattet af § 5, *stk. 1*, nr. 1 i lov om finansiell virksomhed yder om finansielle produkter og boligkreditaftaler.

- 5) Rådgivning om forsikringer, der ydes af en forsikringsformidler, jf. lov om forsikringsformidling.
- 6) Investeringsrådgivning, der ydes af kollektive investeringsordninger reguleret af lov om investeringsforeninger m.v. og lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., og af investeringsinstitutter eller pensionskasser samt af depositarer og ledere af sådanne institutter.
- 7) Investeringsrådgivning, der ydes af det administrerende selskab i et forsikringsadministrations-selskab. «.

7. I § 2 indsættes efter nr. 2 som nye numre:

»3) Investeringsrådgiver: En virksomhed, der udøver investeringsrådgivning.

4) Investeringsrådgivning: Personlige anbefalinger til en kunde enten på anmodning eller på investeringsrådgiverens eget initiativ af en eller flere transaktioner i tilknytning til finansielle instrumenter, jf. bilag 5, nr. 1 og 3, i lov om finansiell virksomhed.«

Nr. 3-7 bliver herefter nr. 5-9.

8. I § 2, nr. 4, der bliver nr. 6, indsættes efter »bilag 5«: », nr. 1 og 3,«.

9. Overskriften til *kapitel 2* affattes således:

»Kapitel 2

Tilladelse til at udføre virksomhed som finansiell rådgiver, investeringsrådgiver og boligkreditformidler«.

10. I § 3, stk. 1, indsættes som 2. pkt.:

»En virksomhed, der udøver investeringsrådgivning, skal have Finanstilsynets tilladelse som investeringsrådgiver.«

11. I § 3 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. En finansiell rådgiver og en investeringsrådgiver kan desuden modtage og formidle ordrer vedrørende et eller flere finansielle instrumenter omfattet af bilag 5, nr. 1 og 3, i lov om finansiell virksomhed, til en fondsmægler samt et pengeinstitut eller et realkreditinstitut med tilladelse som værdipapirhandler.«

Stk. 2-5 bliver herefter stk. 3-6.

12. I § 3, stk. 3, der bliver stk. 4, indsættes efter »finansiell rådgiver«: »eller som investeringsrådgiver«.

13. I § 4 a, stk. 1 og § 7, stk. 2, indsættes efter »finansielle rådgivere«: », investeringsrådgivere«.

14. I § 4 a, stk. 2, nr. 1, indsættes efter »rådgivningsvirksomhed«: »i investeringsrådgivervirksomheden«.

15. § 5 affattes således:

»§ 5. En finansiel rådgiver, en investeringsrådgiver eller en boligkreditformidler er ud over i de tilfælde, der er omfattet af § 4, stk. 3, forpligtet til snarest muligt at underrette Finanstilsynet, hvis der indtræder ændringer i forhold til de oplysninger, som Finanstilsynet har modtaget og lagt til grund ved meddelelse af tilladelse som henholdsvis finansiel rådgiver, investeringsrådgiver eller boligkreditformidler.

Stk. 2. Virksomheder omfattet af denne lov skal én gang om året indberette virksomhedens omsætning, antal kunder, antal ansatte med kundekontakt og antal indgåede kundeaftaler til Finanstilsynet.

Stk. 3. Erhvervsministeren fastsætter nærmere regler om indberetningen efter stk. 2.«

16. Efter § 7 a indsættes:

»§ 7 b. En investeringsrådgiver og en finansiel rådgiver skal have en lønpolitik, der fremmer rimelig behandling af kunder og forebygger interessekonflikter, for ansatte, der yder investeringsrådgivning og modtager og formidler ordrer til en værdipapirhandler. Investeringsrådgiver og den finansielle rådgiver skal endvidere sikre, at aflønning af ansatte ikke er i strid med investeringsrådgiverens eller den finansielle rådgivers forpligtelse til at handle i kundernes bedste interesse, herunder forpligtelser i medfør af § 7, stk. 1, og regler udstedt i medfør af stk. 2.

Stk. 2. Stk. 1 finder ikke anvendelse på forhold omfattet af kollektiv overenskomst.«

17. I § 9, *stk. 1, nr. 1*, indsættes efter »produkter«: », medmindre den fulde provision videregives til kunden«.

18. § 10 a ophæves.

19. I § 11, *stk. 5, 1. pkt.*, indsættes efter »jf. § 7«: », stk. 2 og 3«.

20. I § 11, *stk. 5, 3. pkt.*, ændres: »§ 28« til »§§ 27a og 28«.

21. I § 11, *stk. 6*, ændres »en finansiel rådgiver eller en boligkreditformidlers kunder« til: »kunder hos en virksomhed omfattet af loven«.

22. I § 12, *stk. 2 og 3*, ændres »en finansiel rådgiver og hos en boligkreditformidler« til: »en virksomhed omfattet af loven«.

23. I § 14, *stk. 1 og 2*, ændres »en finansiel rådgiver eller en boligkreditformidler« til: »en virksomhed omfattet af loven«.

24. I § 15 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»*Stk. 2.* Drives en virksomhed som enkeltmandsvirksomhed, bortfalder tilladelsen, når den ansvarlige for virksomheden dør.«

Stk. 2 bliver herefter stk. 3.

- 25.** I § 19, stk. 2, og § 20 a, stk. 1, indsættes efter »finansiel rådgiver«: », investeringsrådgiver«.
- 26.** I § 20 indsættes efter »finansielle rådgiveres«: », investeringsrådgiveres«.
- 27.** I § 21, stk. 2, indsættes efter »den finansielle rådgiver«: », investeringsrådgiveren«, og i § 21, stk. 2, nr. 2, ændres »yde rådgivning om finansielle produkter til forbrugere« til: »udøve virksomhed omfattet af loven«.
- 28.** I § 22 ændres »Finansielle rådgivere og boligkreditformidlere« til: »Virksomheder omfattet af loven«.
- 29.** I § 26, stk. 2, indsættes efter »Overtrædelse af«: »§ 7 b, stk. 1,«.

§ 3

I lov om forsikringsformidling, jf. lovbekendtgørelse nr. 1065 af 22. august 2013, som ændret ved § 10 i lov nr. 268 af 25. marts 2014, § 11 i lov nr. 403 af 28. april 2014 og § 10 i lov nr. 532 af 29. april 2015, foretages følgende ændring:

- 1.** I § 12, stk. 4, ændres »lov om finansielle rådgivere og boligkreditformidlere« til: »lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere«.

§ 4

I lov om betalingstjenester og elektroniske penge, jf. lovbekendtgørelse nr. 613 af 24. april 2015, som ændret ved lov nr. 1410 af 4. december 2015 og § 27 i lov nr. 375 af 27. april 2016 foretages følgende ændring:

- 1.** I § 93, stk. 1, 2. pkt., og stk. 3, 3. pkt., ændres »lov om værdipapirhandel m.v.« til: »lov om kapitalmarkeder.«.

§ 5

I lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1074 af 6. juli 2016, foretages følgende ændringer:

- 1.** I § 3, stk. 1, nr. 8, *litra b*, ændres »artikel 4, stk. 1, nr. 22« til: »artikel 4, stk. 1, nr. 26« og to steder ændres »direktiv 2004/39/EF af 21. april 2004 om markeder for finansielle instrumenter« til: »Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter«.

2. § 3, stk. 1, nr. 19, affattes således: »Finansielt instrument: Et finansielt instrument som omfattet af bilag 5 i lov om finansiell virksomhed«.

3. I § 3, stk. 1, nr. 25, 33 og 46, ændres »artikel 4, stk. 1, nr. 14, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF af 21. april 2004 om markeder for finansielle instrumenter« til: »artikel 4, stk. 1, nr. 21, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter«.

4. I § 3, stk. 1, nr. 37, ændres »bilag II til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF af 21. april 2004 om markeder for finansielle instrumenter« til: »bilag II til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EF af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter«.

5. I § 8, stk. 5, 1. pkt., ændres »§§ 43 og 72« til: »§ 43, § 71, stk. 4, og § 72«.

6. I § 8 indsættes som nyt *stk. 6*:

»*Stk. 6.* Erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om kravene til de effektive procedurer for godkendelse af nye produkter og tjenesteydelser, væsentlige ændringer i eksisterende produkter og tjenesteydelser samt distribution af disse, som forvaltere af alternative investeringsfonde, der har tilladelse til at udføre de aktiviteter, som nævnt i bilag 1, nr. 3, skal have, jf. denne lovs § 8, stk. 5, jf. § 71, stk. 4, i lov om finansiell virksomhed.«

7. Efter § 22 indsættes:

»§ 22 a. Forvaltere af alternative investeringsfonde, som ikke er selvforvaltende, der har tilladelse som investeringsforvaltningsselskab efter § 10 i lov om finansiell virksomhed og udfører aktiviteter omfattet af tilladelsen, skal sikre, at aflønning af forvalterens ansatte ikke er i strid med forvalterens forpligtelse til at handle i kundernes bedste interesse, herunder forvalterens forpligtelser i medfør af § 18, stk. 1, nr. 1, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. og regler om samme udstedt i medfør af stk. 3.

Stk. 2. Ansatte hos forvaltere af alternative investeringsfonde omfattet af stk. 1, der sælger eller rådgiver om finansielle instrumenter omfattet af bilag 5 i lov om finansiell virksomhed samt instrumenter og kontrakter omfattet af regler udstedt i medfør af § 17 i lov om finansiell virksomhed, må ikke modtage variable lønde, der er afhængige af opnåelse af et salgsmål for den ansatte, som angiver en salgsmængde af finansielle instrumenter, der skal være opnået i forhold til detailkunder.

Stk. 3. Stk. 1 og 2 finder ikke anvendelse på forhold omfattet af kollektiv overenskomst.«

8. I § 28, stk. 1, ændres »værdipapirer« til: »finansielle instrumenter«.

9. To steder i § 46, stk. 1, nr. 2, ændres »direktiv 2004/39/EF af 21. april 2004 om markeder for finansielle instrumenter« til: »Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter«.

10. I § 63, 1. pkt., udgår »eller efter reglerne i kapitel 12 i lov om værdipapirhandel m.v. eller regler udstedt i medfør heraf,«.

11. I § 155, stk. 1, 2. pkt., ændres »§ 83, stk. 2 og 3, og § 83 b i lov om værdipapirhandel m.v.« til: »§ 213, stk. 1-5 og 8, i lov om kapitalmarkeder.«

12. I § 171, stk. 1, 2. pkt., og stk. 3, 3. pkt., ændres »lov om værdipapirhandel m.v.« til: »lov om kapitalmarkeder.«

13. I § 190, stk. 2, indsættes efter »§ 22, stk. 1-3,«: »§ 22 a, stk. 1,«.

§ 6

I lov om investeringsforeninger m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1051 af 25. august 2015, som ændret ved § 8, nr. 1-4 i lov nr. 532 af 29. april 2015, § 2 i lov nr. 1563 af 15. december 2015, § 10 i lov nr. 262 af 16. marts 2016 og § 10 i lov nr. 631 af 8. juni 2015, foretages følgende ændringer:

1. I § 2, stk. 1, nr. 16, affattes således:

»Reguleret marked: Et marked, som er omfattet af artikel 4, stk. 1, nr. 21, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU om markeder for finansielle instrumenter«.

2. I § 2, stk. 1, nr. 17, ændres »artikel 4, stk. 1, nr. 14, i MiFID-direktivet« til: » artikel 4, stk. 1, nr. 21, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU om markeder for finansielle instrumenter«.

3. I § 161, stk. 1, 5. pkt., ændres »§ 83, stk. 2-5, og § 83 b i lov om værdipapirhandel m.v.« til: »§ 213, stk. 1-5 og 8, i lov om kapitalmarkeder.«

4. I § 175, stk. 1, 3. pkt., ændres »§ 83, stk. 2 og 3, i lov om værdipapirhandel m.v.« til: »§ 213, stk. 1-5 og 8, i lov om kapitalmarkeder.«

5. I § 176, stk. 1, 2. pkt., og i § 176, stk. 3, 3. pkt., ændres »lov om værdipapirhandel m.v.« til: »lov om kapitalmarkeder.«

§ 7

I lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 959 af 21. august 2015, som ændret ved § 8 i lov nr. 1563 af 15. december 2015, foretages følgende ændring:

1. Overalt i loven ændres »værdipapirer« til: »finansielle instrumenter«.

§ 8

I lov om et skibsfinansieringsinstitut, jf. lovbekendtgørelse nr. 851 af 25. juni 2014, foretages følgende ændring:

1. I § 3 a, stk. 2, 2. pkt., ændres »værdipapirer« til: »finansielle instrumenter«.

§ 9

I lov om tilsyn med firmapensionskasser, jf. lovbekendtgørelse nr. 953 af 14. august 2015, som ændret ved § 8 i lov nr. 262 af 16. marts 2016, § 8 i lov nr. 631 af 8. juni 2016 og § 2 i lov nr. 638 af 8. juni 2016, foretages følgende ændringer:

1. To steder i § 46 d, stk. 1, nr. 11, i § 46 d, stk. 1, nr. 12, § 46 e, stk. 2, § 51, nr. 1, og § 66 a, stk. 6, nr. 16 og 22, ændres »værdipapirer« til: »finansielle instrumenter«.

2. I § 66 a, stk. 1, 3. pkt., ændres »§ 83, stk. 2 og 3, i lov om værdipapirhandel m.v.« til: »§ 213, stk. 1-5 og 8, i lov om kapitalmarkeder.«

3. I § 66 c, stk. 1, 2. pkt., og stk. 3, 3. pkt., ændres »lov om værdipapirhandel m.v.« til: »lov om kapitalmarkeder.«

§ 10

I selskabsloven, jf. bekendtgørelse nr. 1089 af 14. september 2015, som ændret ved § 1 i lov nr. 262 af 16. marts 2016, foretages følgende ændringer:

1. I § 5, nr. 22, ændres »§ 40, stk. 1, i lov om værdipapirhandel m.v.« til: »§ 3, nr. 3, i lov om kapitalmarkeder«.

2. I § 5, nr. 27, ændres »§ 16, stk. 1, i lov om værdipapirhandel m.v.« til: »§ 3, nr. 2, i lov om kapitalmarkeder«.

3. I § 5 indsættes efter nr. 32 som nyt nummer:

»33) *Værdipapircentral*:

Definitionen af værdipapircentral i § 3, nr. 10, i lov om kapitalmarkeder finder anvendelse.«

4. I § 60, stk. 1, 2. pkt., udgår », jf. § 7, stk. 1, nr. 3, i lov om værdipapirhandel m.v.«.

5. I § 63, 2. pkt., og § 166, stk. 2, 1. pkt., ændres »værdipapirhandler, jf. § 4, stk. 1, i lov om værdipapirhandel m.v.« til: »værdipapirhandler, jf. § 9, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, samt udenlandske kreditinstitutter og investeringsselskaber eller filialer af udenlandske kreditinstitutter og investeringsselskaber omfattet af § 1, stk. 3, §§ 30, 31, 33 og 33 a i lov om finansiel virksomhed, der lovligt udøver værdipapirhandel her i landet.«

6. I § 70, stk. 2, 3. pkt., § 184, stk. 2, 1. pkt., og § 339, stk. 3, 1. pkt., ændres »kapitel 8 i lov om værdipapirhandel m.v.« til: »kapitel 8 i lov om kapitalmarkeder«.

7. I § 71, stk. 1, § 104, stk. 2, 2. pkt., § 139 a, stk. 1, § 239, stk. 5, § 257, stk. 5, § 274, stk. 4, og § 294, stk. 4, ændres »i et EU/EØS-land« til: »i et land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område«.

8. I § 71, stk. 1, ændres »§ 31, stk. 1, i lov om værdipapirhandel m.v.« til: »§ 45 i lov om kapitalmarkeder«, og »lov om værdipapirhandel m.v.« til: »lov om kapitalmarkeder«.

9. I § 76, stk. 5, 1. pkt., § 338, § 339, stk. 5 og 6, 1. pkt., § 340, stk. 3, 1. pkt., § 352, stk. 2, og § 353 ændres »i et EU- eller EØS-land« til: »i et land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område«.

10. I § 146, stk. 2, 3. pkt., ændres »værdipapirhandelsloven« til: »lov om kapitalmarkeder«.

11. I § 184, stk. 2, 1. pkt., ændres »lov om værdipapirhandel m.v.« til: »lov om kapitalmarkeder.«

12. I overskriften til *kapitel 18* og i § 338, § 339, stk. 6, og § 340, stk. 3, udgår »eller en multilateral handelsfacilitet«.

13. I § 339, stk. 1, ændres »kapitel 8 i lov om værdipapirhandel mv.« til: »kapitel 8 i lov om kapitalmarkeder«.

14. I § 340, stk. 1, ændres »kapitel 8 i lov om værdipapirhandel m.v.« til: »kapitel 8 i lov om kapitalmarkeder.«

§ 11

I lov nr. 712 af 25. juni 2014 om erhvervsdrivende fonde, som ændret ved § 3 i lov nr. 738 af 1. juni 2015, § 3 i lov nr. 262 af 16. marts 2016 og § 4 i lov nr. 631 af 8. juni 2016, foretages følgende ændring:

1. I § 41, stk. 1, ændres »i et EU/EØS-land« til: »i et land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område«.

§ 12

I lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, jf. lovbekendtgørelse nr. 1295 af 15. november 2013, som ændret ved § 2 i lov nr. 616 af 12. juni 2013, § 4 i lov nr. 738 af 1. juni 2015 og § 2 i lov nr. 739 af 1. juni 2015, foretages følgende ændring:

1. I § 18 a, stk. 1, ændres: »i et EU/EØS-land« til: »i et land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område«.

§ 13

I årsregnskabsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1580 af 10. december 2015, foretages følgende ændringer:

1. § 159 a affattes således:

»§ 159 a. For virksomheder med hjemsted i Danmark, som har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i et EU/EØS-land, påser Finanstilsynet overholdelsen af de i stk. 2 og 3 nævnte standarder og regler for finansiell information i årsrapporter og delårsrapporter. Ved behandling af sager, der vedrører virksomheder omfattet af denne lov, træder Erhvervsstyrelsen i Finanstilsynets sted, jf. § 213, stk. 1-5 og 8, i lov om kapitalmarkeder.

Stk. 2. Erhvervsstyrelsen påser, at årsrapporter og delårsrapporter aflagt af virksomheder omfattet af regnskabsklasse D, som har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i et EU/EØS-land, overholder reglerne for finansiell information i de internationale regnskabsstandarder, jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning om anvendelse af internationale regnskabsstandarder og denne lovs § 137 samt regler i eller fastsat i medfør af denne lov.

Stk. 3. Kontrollen efter stk. 1 omfatter ligeledes årsrapporter og delårsrapporter udarbejdet af virksomheder omfattet af regnskabsklasse A, som har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i et EU/EØS-land, når årsrapporten eller delårsrapporten ikke udelukkende anvendes til virksomhedens eget brug, jf. § 3, stk. 2.

Stk. 4. Kontrollen efter stk. 1-3 omfatter ikke overholdelse af indsendelsesfrister m.v. med henblik på offentliggørelse i Erhvervsstyrelsen.

Stk. 5. I forbindelse med kontrollen efter stk. 2 og 3 udøver Erhvervsstyrelsen de beføjelser, der fremgår af denne lovs §§ 160 og 161 og § 162, stk. 1, nr. 2 og 3, og stk. 2, jf. § 213, stk. 4, i lov om kapitalmarkeder. Endvidere udøver Erhvervsstyrelsen de beføjelser, der er tillagt Finanstilsynet i § 213, stk. 4, i lov om kapitalmarkeder.

Stk. 6. Overholder en virksomhed med hjemsted i Danmark, som har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i et EU/EØS-land, ikke sine forpligtelser efter denne lov, kan Erhvervsstyrelsen give den pågældende virksomhed påbud om at ændre forholdet, herunder påbud om at offentliggøre ændrede eller supplerende oplysninger. Finanstilsynet kan suspendere eller slette de berørte værdipapirer fra optagelse til handel på et reguleret marked i Danmark. Undlader virksomheden at opfylde et påbud efter 1. pkt., kan Erhvervsstyrelsen som tvangsmiddel pålægge medlemmerne af virksomhedens ledelse daglige eller ugentlige tvangsbøder.«

2. I § 163, stk. 4, ændres: »jf. § 88, stk. 1, i lov om værdipapirhandel m.v.« til: »jf. § 232, stk. 3, jf. stk. 1, i lov om kapitalmarkeder.«

§ 14

I lov om godkendte revisorer og revisionsvirksomheder, jf. lovbekendtgørelse nr. 1167 af 9. september 2016, foretages følgende ændring:

1. I § 1 a, stk. 1, nr. 3, litra a, ændres »i et EU-land eller et EØS-land« til: »i et land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område«.

§ 15

I lov om Erhvervsankenævnet, jf. lovbekendtgørelse nr. 1374 af 10. december 2013, som ændret ved § 135 i lov nr. 712 af 25. juni 2014, foretages følgende ændring:

1. I § 1, stk. 1, 2. pkt., ændres »lov om værdipapirhandel m.v.« til: »lov om kapitalmarkeder.«

§ 16

I lov om en indskyder- og investorgarantiordning, jf. lovbekendtgørelse nr. 917 af 8. juli 2015, som ændret ved § 7 i lov nr. 1563 af 12. december 2015, foretages følgende ændringer:

1. Overalt i loven ændres »værdipapirer« til: »finansielle instrumenter«.

2. § 11, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Ved finansielle instrumenter forstås i denne lov instrumenter som nævnt i § 4 i lov om kapitalmarkeder.«

§ 17

I søloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 75 af 17. januar 2014, som ændret bl.a. ved § 1 i lov nr. 249 af 21. marts 2012 og senest ved § 3 i lov nr. 400 af 2. maj 2016, foretages følgende ændring:

1. I § 305, 1. pkt., ændres »værdipapirer« til: »finansielle instrumenter«.

§ 18

I retsplejeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1255 af 16. november 2015, som ændret ved § 10 i lov nr. 1741 af 22. december 2015, § 1 i lov nr. 1867 af 29. december 2015 og senest ved § 5 i lov nr. 632 af 8. juni 2016, foretages følgende ændringer:

1. I § 526, stk. 3, ændres »jf. § 59, stk. 2, i lov om værdipapirhandel m.v.« til: »jf. § 3, nr. 34, i lov om kapitalmarkeder.«

2. I § 526, stk. 4, 3. pkt., ændres »jf. § 59, stk. 2, i lov om værdipapirhandel m.v.« til: »jf. § 3, nr. 34, i lov om kapitalmarkeder.«

3. I § 538 a, stk. 1, 2. pkt., ændres »Værdipapirer, jf. § 2 i lov om værdipapirhandel m.v.« til: »Finansielle instrumenter, jf. § 4 i lov om kapitalmarkeder«, og »en værdipapirhandler, jf. § 4 i lov om værdipapirhandel m.v.« ændres til: »et fondsmæglerselskab, jf. § 5, stk. 1, nr. 1, litra c, i lov om finansiel virksomhed.«

4. I § 557, 1. pkt., ændres »værdipapirer, jf. § 2 i lov om værdipapirhandel m.v.« til: »finansielle instrumenter, jf. § 4 i lov om kapitalmarkeder«, og i 2. pkt. ændres »værdipapirer« til: »finansielle instrumenter«, og »en værdipapirhandler, jf. § 4 i lov om værdipapirhandel m.v.« ændres til: »et fondsmæglerselskab, jf. § 5, stk. 1, nr. 1, litra c, i lov om finansiel virksomhed.«

§ 19

I lov nr. 403 af 28. april 2014 om ændring af lov om finansiel virksomhed, lov om værdipapirhandel m.v., straffeloven, lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., retsplejeloven og forskellige andre love (Indførelse af regler, der giver pensionskunder ret til at få den samlede økonomiske værdi af deres pensionsordning overført i forbindelse med visse tilfælde af omvalg, direktørers og andre ledende medarbejderes mulighed for at deltage i ledelsen eller driften af anden erhvervsvirksomhed, krav til sammensætningen af bestyrelsen i en fond eller forening, der ejer et realkreditaktieselskab, ændring af reglerne om straf for overtrædelse af CO2-auktioneringsforordningen, regulering af CO2-kvotebudere, ændringer af reglerne om forvaltere af alternative investeringsfondes muligheder for at markedsføre alternative investeringsfonde, herunder undtagelse af markedsføring af andele i fondene til medarbejdere og visse detailinvestorer fra kravet om særlig markedsføringstilladelse og indførelse af mulighed for, at forvaltere fra tredjelande kan markedsføre fonde til detailinvestorer, ændring af grænsen for tilbudspligten i værdipapirhandelsloven samt bedre sikring af mindre aktionærers rettigheder, forbud mod brug af variabel løn, der er afhængig af opnåelse af et bestemt salgsmål til detailkunder, ændring af reglerne om tilsyn med fælles datacentraler, tilsyn med depositarer for alternative investeringsfonde m.v.), foretages følgende ændring:

1. § 1, nr. 43 og 46, ophæves.

§ 20

I lov nr. 333 af 31. marts 2015 om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder foretages, som ændret ved § 5 i lov nr. 1563 af 15. december 2015, følgende ændringer:

1. I § 25, stk. 3, nr. 6, ændres »§ 57 a i lov om værdipapirhandel m.v.« til: »kapitel 32 i lov om kapitalmarkeder«.

2. I § 31, stk. 1, ændres »fyldestgørelsesgrund eller en insolvensbehandling som defineret i § 58 h, stk. 1, 2. pkt., i lov om værdipapirhandel m.v.« til: »fyldestgørelsesgrund som defineret i § 5, nr. 6, i lov om kapitalmarkeder, eller en insolvensbehandling, som defineret i § 5, nr. 7, i lov om kapitalmarkeder«.

3. I § 36, stk. 1, ændres »kapitel 18 a i lov om værdipapirhandel m.v.« til: »kapitel 36 i lov om kapitalmarkeder«.

4. § 40, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. En overdragelse eller en ophævelse eller ændring af vilkår, jf. stk. 1, kan ikke i sig selv indebære en tilbagekaldelse af en overførselsordre i strid med § 166 i lov om kapitalmarkeder og kan ikke ændre eller hindre gennemførelsen af endeligt indgåede overførselsordrer, jf. § 166 i lov om kapitalmarkeder, eller beskyttelsen af sikkerhedsstillelse, jf. §§ 167-169 i lov om kapitalmarkeder.«

5. I § 43, stk. 1, nr. 3, ændres »værdipapirhandelsloven« til: »lov om kapitalmarkeder«.

6. I § 47, stk. 1, ændres »kapitel 8 i lov om værdipapirhandel m.v.« til: »kapitel 8 i lov om kapitalmarkeder«.

7. I § 47, stk. 2, ændres »lov om værdipapirhandel m.v.« til: »lov om kapitalmarkeder«.

§ 21

I straffeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1052 af 4. juli 2016, foretages følgende ændringer:

1. I § 169 ændres »værdipapir« til: »finansielt instrument«.

2. I § 296, stk. 1, nr. 1, ændres »værdipapirer« til: »finansielle instrumenter«.

§ 22

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2018, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. § 1, nr. 3, træder i kraft den 1. juli 2017.

Stk. 3. Investeringsrådgivere, der, jf. § 343 f i lov om finansiel virksomhed, er notificeret til at udøve virksomhed i form af grænseoverskridende tjenesteydelser i et land inden for den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, kan fortsat yde investeringsrådgivning til kunder i disse lande, hvis kundeforholdet er etableret inden den 1. januar 2018.

Stk. 4. § 22 a i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., som affattet ved denne lovs § 5, nr. 7, finder anvendelse på aftaler om aflønning, der indgås, genforhandles, forlænges eller fornyes efter lovens ikrafttræden.

Stk. 5. Bekendtgørelse nr. 1228 af 31. oktober 2010 om investeringsrådgiveres ansvarsforsikring forbliver i kraft, indtil den ophæves eller erstattes af regler fastsat i medfør af lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere.

Stk. 6. Bekendtgørelse nr. 1026 af 30. juni 2016 om ledelse og styring af pengeinstitutter m.v. og bekendtgørelse nr. 1723 af 16. december 2015 om ledelse og styring af forsikringselskaber m.v. forbliver i kraft, indtil de ændres eller ophæves.

§ 23

Stk. 1. Loven gælder ikke for Færøerne og §§ 1-14 og 16-21 gælder ikke for Grønland, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. §§ 1, 2, 4-6, 8, 12, 13, 16, 17, 19 og 20, kan ved kongelig anordning sættes helt eller delvis i kraft for Færøerne med de ændringer, som de færøske forhold tilsiger.

Stk. 3. §§ 1-15, 17, 18, 20 og 21, kan ved kongelig anordning sættes helt eller delvis i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.

UDKAST

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Lovforslagets hovedpunkter
 - 2.1. Investeringservice og investeringsaktiviteter, der kræver tilladelse
 - 2.1.1. Gældende ret
 - 2.1.2. Erhvervsministeriet overvejelser
 - 2.1.3. Lovforslagets indhold
 - 2.2. Ophævelse af krav om særskilt værdipapirhandlertilladelse for penge- og realkreditinstitutter
 - 2.2.1. Gældende ret
 - 2.2.2. Erhvervsministeriet overvejelser
 - 2.2.3. Lovforslagets indhold
 - 2.3. Regulering af tilknyttede agenter
 - 2.3.1. Gældende ret
 - 2.3.2. Erhvervsministeriet overvejelser
 - 2.3.3. Lovforslagets indhold
 - 2.4. Ophævelse af regler om investeringsrådgivere i lov om finansiel virksomhed og indsættelse i lov om finansielle rådgivere og boligkreditformidlere
 - 2.4.1. Gældende ret
 - 2.4.2. Erhvervsministeriet overvejelser
 - 2.4.3. Lovforslagets indhold
 - 2.5. Filialer og grænseoverskridende aktiviteter for selskaber i et andet EU/EØS-land m.v.
 - 2.5.1. Gældende ret
 - 2.5.2. Erhvervsministeriet overvejelser
 - 2.5.3. Lovforslagets indhold
 - 2.6. Filialer og grænseoverskridende aktiviteter for tredjelandsselskaber
 - 2.6.1. Gældende ret
 - 2.6.2. Erhvervsministeriet overvejelser
 - 2.6.3. Lovforslagets indhold
 - 2.7. Aflønning af ansatte, der sælger eller rådgiver om finansielle instrumenter
 - 2.7.1. Gældende ret
 - 2.7.2. Erhvervsministeriet overvejelser
 - 2.7.3. Lovforslagets indhold
 - 2.8. Krav om nomineringsudvalg
 - 2.8.1. Gældende ret
 - 2.8.2. Erhvervsministeriet overvejelser
 - 2.8.3. Lovforslagets indhold

- 2.9. Organisation og indretning af værdipapirhandlere
 - 2.9.1. Gældende ret
 - 2.9.2. Erhvervsministeriet overvejelser
 - 2.9.3. Lovforslagets indhold
- 2.10. Krav om interne retningslinjer for produktgodkendelse
 - 2.10.1. Gældende ret
 - 2.10.2. Erhvervsministeriet overvejelser
 - 2.10.3. Lovforslagets indhold
- 2.11. Liste over finansielle instrumenter
 - 2.11.1. Gældende ret
 - 2.11.2. Erhvervsministeriet overvejelser
 - 2.11.3. Lovforslagets indhold
- 2.12. Justering af reglerne om tilladelse som CO₂-kvotebyder
 - 2.12.1. Gældende ret
 - 2.12.2. Erhvervsministeriet overvejelser
 - 2.12.3. Lovforslagets indhold
- 2.13. Whistleblowerordning
 - 2.13.1. Gældende ret
 - 2.13.2. Erhvervsministeriet overvejelser
 - 2.13.3. Lovforslagets indhold
- 3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige
- 4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet mv.
 - 4.1. Betaling af afgifter til Finanstilsynet
 - 4.2. Tilknyttede agenter
 - 4.3. Overflytning af reguleringen af investeringsrådgivere til lov om finansielle rådgivere og boligkreditformidlere og gennemførelse af MiFID II's regler for investeringsrådgivere
 - 4.4. Whistleblowerordningen
- 5. Administrative konsekvenser for borgerne
- 6. Ligestillingsmæssige konsekvenser
- 7. Miljømæssige konsekvenser
- 8. Forholdet til EU-retten
- 9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
- 10. Sammenfattende skema

1. Indledning

Som opfølgning på den finansielle krise blev der på G20-topmødet i London i 2009 truffet beslutning om at styrke det finansielle system. Et vigtigt element i styrkelsen var at udvide den finansielle regulering og opbygge et mere finmasket net for tilsynet med kapitalmarkederne.

Det har udmøntet sig i et nyt og revideret regelsæt for værdipapirer, investeringsformidlere og markedspladser og er sammensat af et rammedirektiv, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter (herefter MiFID II), og to rammeforordninger, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 600/2014 af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter (herefter MiFIR) og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 596/2014 af 16. april 2014 om markedsmissbrug (forordningen om markedsmissbrug) (herefter markedsmissbrugsforordningen). Disse suppleres af 128 delegerede retsakter, tekniske standarder, anbefalinger og retningslinjer.

De tre EU-retsakter erstatter tidligere EU-retsakter. Markedsmissbrugsforordningen erstatter Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/6/EF af 28. januar 2003 om insiderhandel og kursmanipulation (markedsmissbrug) (herefter markedsmissbrugsdirektivet), mens MiFID II og MiFIR erstatter Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF af 21. april 2004 om markeder for finansielle instrumenter (herefter MiFID I).

Der er tale om det mest betydningsfulde reguleringsinitiativ inden for kapitalmarkedsområdet siden gennemførelsen af Børsreform II, der dannede grundlag for udarbejdelsen af lov om værdipapirhandel m.v. i 1995. Markedsmissbrugsforordningen træder i kraft den 3. juli 2016, mens MiFID II og MiFIR træder i kraft den 3. januar 2017.

De ændringer i lov om værdipapirer m.v., som markedsmissbrugsforordningen foranledigede, er gennemført ved lov nr. 632 af 8. juni 2016 om ændring af lov om værdipapirhandel m.v., lov om finansiel virksomhed, lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., straffeloven og retsplejeloven. Lov nr. 632 af 8. juni 2016 gennemfører endvidere dele af MiFID II.

MiFID II og MiFIR bygger videre på den eksisterende regulering af kapitalmarkederne, der bl.a. blev iværksat med MiFID I. Behovet for en revision er opstået som følge af, at markedsforholdene har ændret sig væsentligt siden 2004, hvor MiFID I, der er det seneste større reguleringsinitiativ på området, blev vedtaget. Med MiFID II og MiFIR moderniseres den eksisterende regulering af kapitalmarkederne. Moderniseringen har til formål at sikre ens regler for handlen med finansielle instrumenter i EU, øge handelsgennemsigtigheden og styrke forbrugerbeskyttelsesniveauet. Hensigten fra EU-Kommissionens side har endvidere været at skabe bedre konkurrencemæssige vilkår mellem de aktører, der er til stede på kapitalmarkederne.

Med nærværende lovforslag gennemføres de dele af MiFID II, der som følge af den gældende gennemførelse af MiFID I er reguleret i lov om finansiel virksomhed, lov om finansielle rådgivere m.fl.

Parallelt med dette lovforslag fremsættes lov om kapitalmarkeder, der gennemfører de dele af MiFID II og MiFIR, der for nuværende er reguleret i lov om værdipapirhandel m.v.

Gennemførelsen af MiFID II giver bl.a. anledning til at ophæve det særskilte krav om værdipapirhandlertilladelse for penge- og realkreditinstitutter. Det betyder, at penge- og realkreditinstitutter fremover kan yde investeringservice og udøve investeringsaktiviteter som følge af den almindelige penge- og realkreditinstituttilladelse. Som følge af MiFID II indføres mulighed for, at fondsmæglere og visse andre finansielle virksomheder, der leverer investeringservice, kan tilknytte agenter, der kan udføre markedsføring, investeringsrådgivning og formidling af ordrer på vegne af virksomhederne. Dermed får disse virksomheder en ny distributionskanal for visse af deres ydelser.

Lovforslaget medfører herudover bl.a., at reguleringen af investeringsrådgivere flyttes fra lov om finansiell virksomhed til lov om finansielle rådgivere og boligkreditformidlere. Dermed samles og ensertes reguleringen af alle typer finansielle rådgivere, der betjener forbrugere, i én lov. Overflytningen indebærer ikke realitetsændringer i reguleringen af investeringsrådgivere, bortset fra at der indføres visse oplysningsforpligtelser vedrørende rådgivernes uafhængighed, som følger af MiFID II. Samtidig vil investeringsrådgivere og finansielle rådgivere fremadrettet få mulighed for ikke blot at rådgive om investeringer, men også at modtage og videreformidle ordrer.

Herudover udvides listen over finansielle instrumenter i lov om finansiell virksomhed med bl.a. emissionskvoter, ligesom listen over investeringservice og investeringsaktiviteter som noget nyt medtager drift af organiserede handelsfaciliteter (OHF) som en tilladelseskrævende aktivitet.

2. Lovforslagets hovedpunkter

2.1. Investeringservice og investeringsaktiviteter der kræver tilladelse

2.1.1. Gældende ret

De gældende regler i § 9 i lov om finansiell virksomhed fastlægger virksomhedsområdet, tilladelseskravet og eneretten for virksomheder, der ønsker at drive virksomhed som værdipapirhandler. Bestemmelsen er udtryk for såvel en gennemførelse af bestemmelser herom i MiFID I som en særlig dansk regulering, der tillægger værdipapirhandlere samt udenlandske kreditinstitutter og nærmere angivne investeringselskaber eneret til at formidle og udføre valutaspotforretninger i investeringsøjemed med henblik på, at investorerne opnår fortjeneste ved kursændring på valuta. Instrumentet valutaspotforretninger er omfattet af bilag 5, nr. 11, til den gældende lov om finansiell virksomhed, men fremgår ikke af listen over finansielle instrumenter i MiFID I eller MiFID II.

Endvidere regulerer § 9 i lov om finansiell virksomhed krav til startkapitalen for selskaber, der ønsker at få tilladelse som fondsmæglerselskab. Kravene til startkapitalen for fondsmæglerselskaber gennemfører krav i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringselskaber (herefter CRD IV).

2.1.2. Erhvervsministeriets overvejelser

Gennemførelsen af MiFID II giver anledning til enkelte tilføjelser og præciseringer i § 9 i lov om finansiel virksomhed, herunder særligt som følge af udvidelsen af den gældende liste over investeringservice og investeringsaktiviteter i bilag I, afsnit A og B, til MiFID II, der foreslås gennemført i bilag 4 til lov om finansiel virksomhed. Udvidelsen af listen i bilag 4 indebærer, at visse værdipapirhandlere fremover kan få tilladelse til drift af en organiseret handelsfacilitet (OHF), der er en ny type markedsplads, der indføres som et supplement til de eksisterende typer af markedspladser i MiFID I.

Endvidere indebærer lovforslaget vedrørende ændring af bilag 5 til lov om finansiel virksomhed konsekvensændringer vedrørende eneretten til formidling og udførelse af valutaspotforretninger, ligesom ophævelsen af kravet om, at penge- og realkreditinstitutter skal have en særskilt værdipapirhandlertilladelse, jf. de almindelige bemærkninger afsnit 2.2, også giver anledning til ændringer i bestemmelsen.

2.1.1. Lovforslagets indhold

Med forslaget til § 9, stk. 8, i lov om finansiel virksomhed indføres krav om, at selskaber, der som følge af udvidelse af listen over investeringservice og investeringsaktiviteter i bilag 4 til lov om finansiel virksomhed, søger om tilladelse til at drive en organiseret handelsfacilitet, skal have en startkapital, der mindst udgør et beløb svarende til 730.000 euro. Der er tale om en ny aktivitet, der ikke tidligere har været omfattet af bilag 4 til lov om finansiel virksomhed og dermed heller ikke af krav til startkapital.

Endvidere foreslås det i § 9, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed at ophæve eneretten for værdipapirhandlere samt udenlandske kreditinstitutter og nærmere angivne investeringsselskaber til at formidle og udføre valutaspotforretninger i investeringsøjemed med henblik på, at investorerne opnår fortjeneste ved kursændring på valuta. Hermed vil disse aktiviteter ikke længere kræve en tilladelse som dansk værdipapirhandler, udenlandsk kreditinstitut eller investeringsselskab. Dette sker som konsekvens af, at det i nærværende lovforslag foreslås at ophæve bilag 5, nr. 11, til lov om finansiel virksomhed, hvorved valutaspot i investeringsøjemed ophæves fra listen over instrumenter, jf. lovforslagets § 1, nr. 112, hvor bilag 5, nr. 10 og 11, nyaffattes. Formålet hermed er at ensrette listen over finansielle instrumenter i lov om finansiel virksomhed med listen over finansielle instrumenter i MiFID II. De foreslåede ændringer skal sikre en direktivkonform gennemførelse af listen over finansielle instrumenter.

Som konsekvens af ophævelsen af kravet om særskilt værdipapirhandlertilladelse for penge- og realkreditinstitutter foreslås det, at penge- og realkreditinstitutterne bliver omfattet af værdipapirhandlerbegrebet, når de udøver aktiviteter omfattet af bilag 4, afsnit A, i lov om finansiel virksomhed og dermed i denne sammenhæng skal opfylde relevante krav for værdipapirhandlere, selvom særskilt værdipapirhandlertilladelse ikke længere er påkrævet for disse institutter.

Herudover foreslås det at tilrette termene, så de er i overensstemmelse med den danske sprogudgave af MiFID II.

2.2. Ophævelse af krav om særskilt værdipapirhandlertilladelse for penge- og realkreditinstitutter

2.2.1. Gældende ret

I dag gælder der i § 8, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed et krav om værdipapirhandlertilladelse for penge- og realkreditinstitutter for, at de pågældende institutter kan udøve udvalgte aktiviteter omfattet af bilag 4 til lov om finansiel virksomhed. Penge- og realkreditinstitutter kan endvidere uden særskilt tilladelse som værdipapirhandler udføre visse aktiviteter, der ellers ville udløse krav om en tilladelse som værdipapirhandler, da disse aktiviteter anses for at udgøre en integreret del af henholdsvis pengeinstitut- eller realkreditinstitutvirksomheden.

Reglerne om, at visse aktiviteter kræver særskilt værdipapirhandlertilladelse, og at andre aktiviteter kan udøves af virksomhederne i kraft af deres tilladelser til udøvelse af penge- eller realkreditinstitutvirksomhed er indført ved vedtagelsen af lov om finansiel virksomhed i 2003.

2.2.2. Erhvervsministeriets overvejelser

Forslaget har til formål at gennemføre MiFID II og skal sikre, at reglerne i MiFID II gennemføres direktivnært og konsekvent. Det følger således af præamblen til MiFID II, at penge- og realkreditinstitutter, som har tilladelse i henhold til CRD IV, ikke bør have behov for anden tilladelse for at yde investeringservice og udøve investeringsaktiviteter. Når et penge- og realkreditinstitut beslutter at yde investeringservice eller udføre investeringsaktiviteter, bør den kompetente myndighed, før den giver en tilladelse i henhold til CRD IV, kontrollere, at instituttet opfylder de relevante bestemmelser i MiFID II.

2.2.3. Lovforslagets indhold

Det foreslås at ophæve det særskilte krav om værdipapirhandlertilladelse for penge- og realkreditinstitutter. Det betyder, at penge- og realkreditinstitutter fremover kan yde investeringservice og udøve investeringsaktiviteter som følge af den almindelige penge- og realkreditinstituttiladelse. Som følge heraf foreslås reglerne for penge- og realkreditinstitutters tilladelse ændret, således at der ikke længere gælder et krav om særskilt værdipapirhandlertilladelse. Penge- og realkreditinstitutter vil fremover kunne udøve de aktiviteter, som fremgår af bilag 4 i lov om finansiel virksomhed, i kraft af den almindelige penge- og realkreditinstituttiladelse, såfremt det er foreneligt med institutternes virksomhedsområde. Som en del af forslaget vil de investeringsaktiviteter, der hidtil er blevet anset for at være en integreret del af henholdsvis penge- eller realkreditinstitutvirksomheden, fremover blive anset for at være investeringsaktiviteter, da det følger af MiFID II, at penge- og realkreditinstitutter skal kunne udøve investeringsaktiviteter, men at det samtidig skal være klart, hvornår de gør dette, og at dette indebærer, at de skal opfylde kravene i MiFID II.

Værdipapirhandlerbegrebet opretholdes som fællesbetegnelse for de virksomheder, som udøver aktiviteter omfattet af bilag 4. Det betyder, at penge- og realkreditinstitutter er værdipapirhandlere, når de udøver aktiviteter omfattet af bilag 4.

2.3 Regulering af tilknyttede agenter

2.3.1. Gældende ret

En værdipapirhandler er efter den gældende definition i § 9 i lov om finansiel virksomhed en juridisk eller fysisk person, hvis virksomhed består i at yde en række former for investeringsservice angivet i lovens bilag 4. Penge- og realkreditinstitutter kan ligeledes få tilladelse til at udøve investeringsservice. MiFID I overlod det til medlemslandene at bestemme, om de ønskede at tillade de pågældende virksomheder at anvende tilknyttede agenter. Da direktivet blev gennemført i 2006, valgte Danmark ikke at udnytte denne mulighed, bl.a. fordi der ikke var tradition for, at virksomheder, der udøver investeringsservice i Danmark, benyttede sådanne agenter.

2.3.2. Erhvervsministeriets overvejelser

Efter MiFID II skal medlemslandene tillade, at et investeringsselskab kan tilknytte agenter. Agenten kan markedsføre ydelser for selskabet, indgå aftaler om at yde investeringsservice og udføre visse aktiviteter på vegne af selskabet og under dettes fulde ansvar. Sådanne tilknyttede agenter skal registreres i et offentligt register og skal overholde visse forpligtelser. Blandt disse forpligtelser kan nævnes, at agentvirksomhedens ledelse skal opfylde visse krav til egnethed og hæderlighed, og at personer i agentvirksomheden, der udfører aktiviteter omfattet af MiFID II, har passende kompetencer og ikke er straffet. Endelig er den tilknyttede agent underlagt visse oplysningsforpligtelser i forhold til de kunder, som vedkommende betjener.

MiFID II åbner endvidere mulighed for, at et medlemsland kan tillade agenter at opbevare kundens midler og/eller finansielle instrumenter på vegne af og under fuldt ansvar for det selskab, agenten er knyttet til.

2.3.3 Lovforslagets indhold

Lovforslaget indfører regler om, at pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber kan tilknytte agenter, og at disse tilknyttede agenter skal registreres og overholde de krav til at opnå en registrering, som fremgår af MiFID II.

Finanstilsynet skal sikre, at en virksomhed kun kan operere som tilknyttet agent, hvis det kan sandsynliggøres, at virksomheden kan leve op til kravene for at opnå en registrering, herunder krav til agentvirksomhedens ledelse og kompetencekrav til dens ansatte. Finanstilsynet vil derudover skulle føre tilsyn med, at værdipapirhandlerne kontrollerer, at de af virksomheden udpegede agenter overholder de relevante regler og selvstændigt fører tilsyn med, at agenterne overholder de regler, de er underlagt, herunder særligt reglerne om investorbekyttelse.

Da MiFID II giver medlemslandene mulighed for at tillade tilknyttede agenter at opbevare kundemidler og/eller finansielle instrumenter for kunden på vegne af det selskab, der har udpeget agenten og under dennes ansvar, indeholder dette lovforslag tillige denne mulighed. Det forudsætter dog, at det selskab, der udpeger agenten, selv har tilladelse til at føre depot for sine kunder og opbevare deres midler.

Hvis en agent opbevarer kunders midler og finansielle instrumenter, skal den virksomhed, der har udpeget agenten, sikre, at agenten overholder de samme organisatoriske krav til dokumentation og beskyttelsesforanstaltninger, blandt andet i tilfælde af virksomhedens konkurs, som gælder for disse virksomheder efter § 72 i lov om finansiell virksomhed og de bekendtgørelser, der er udstedt i medfør heraf.

Som en konsekvens af, at lovforslaget åbner op for, at agenter tilknyttet danske fondsmæglere, pengeinstitutter og realkreditinstitutter får mulighed for at opbevare kunders penge og finansielle instrumenter, vil agenter for udenlandske selskaber, der i deres hjemland har denne mulighed, også have ret til at opbevare danske kunders penge og finansielle instrumenter under forudsætning af, at agenten overholder de regler om dokumentation og beskyttelsesforanstaltninger, der gælder i hjemlandet for den virksomhed, som agenten er tilknyttet.

2.4 Ophævelse af regler om investeringsrådgivere i lov om finansiell virksomhed og indsættelse i lov om finansielle rådgivere og boligkreditformidlere

2.4.1. Gældende ret

Kapitel 20 a i lov om finansiell virksomhed fastsætter regler for investeringsrådgivere og er en gennemførelse af reglerne i MiFID I for virksomheder, der yder investeringsrådgivning.

Investeringsrådgivere er investeringsselskaber, der alene har tilladelse til at udøve investeringsrådgivning i form af personlige anbefalinger til en kunde om transaktioner i tilknytning til et eller flere finansielle instrumenter.

De gældende regler i lov om finansiell virksomhed giver mulighed for, at man kan drive virksomhed som investeringsrådgiver i alle virksomhedsformer, herunder som enkeltmandsvirksomhed. Der stilles ikke et kapitalkrav til virksomheden, men krav om, at denne har tegnet en ansvarsforsikring.

Betingelserne for at opnå en tilladelse som investeringsrådgiver er herudover, at virksomhedens ledelse opfylder krav om egnethed og hæderlighed, at virksomheden opfylder visse organisatoriske krav, og at virksomheden efterlever reglerne om investorbeskyttelse i bekendtgørelse nr. 1583 af 18. december 2013 om investorbeskyttelse ved værdipapirhandel.

Lov om finansielle rådgivere og boligkreditformidlere regulerer i dag rådgivere, der yder rådgivning om finansielle produkter til forbrugere. De finansielle rådgivere har således mulighed for at yde investeringsrådgivning på lige fod med investeringsrådgivere, men kun til forbrugere, hvorimod investeringsrådgivere må yde rådgivning til både forbrugere og erhvervsdrivende.

Hverken investeringsrådgivere eller finansielle rådgivere må i dag modtage eller videreformidle ordrer vedrørende finansielle instrumenter til en værdipapirhandler.

2.4.2. Erhvervsministeriets overvejelser

I henhold til MiFID II er udgangspunktet, at alle investeringselskaber skal drives i aktieselskabsform og opfylde visse kapitalkrav. Virksomheder med den nuværende investeringsrådgivertilladelse lever ikke op til disse krav, idet de efter de nugældende regler, kan drives i alle virksomhedsformer, herunder som enkeltmandsvirksomheder og ikke er underlagt kapitalkrav.

Imidlertid giver MiFID II medlemslandene mulighed for ikke at anvende direktivet på fysiske eller juridiske personer, som kun yder investeringsrådgivning og/eller formidler ordrer vedrørende omsættelige værdipapirer og kollektive investeringsordninger til virksomheder, der efter direktivet har tilladelse til at handle værdipapirer. Dog forudsætter det, at virksomheder, der alene udbyder disse ydelser, skal have en national tilladelse og være underlagt visse af direktivets krav, herunder krav til ledelse, organisation, medarbejderes kompetence og investorbeskyttelse. Desuden skal virksomheden enten opfylde et kapitalkrav eller have en ansvarsforsikring.

2.4.3. Lovforslagets indhold

Siden gennemførelsen af MiFID I er der indført national dansk regulering af finansielle rådgivere i lov om finansielle rådgivere og boligkreditformidlere, som særligt er rettet mod virksomheder, der alene yder rådgivning om finansielle spørgsmål.

Det foreslås, at reglerne om investeringsrådgivere i lov om finansiell virksomhed flyttes til lov om finansielle rådgivere og boligkreditformidlere, så reguleringen af virksomheder, der er fokuseret på at yde rådgivning om finansielle produkter - bortset fra rådgivning om forsikringer til erhvervsdrivende - bliver samlet i én lov og underlagt ensartede regler.

Flytningen af reguleringen af investeringsrådgivere vil i vidt omfang kun have formel betydning, idet de lovgivningsmæssige rammer i de to nuværende love på de fleste punkter er identiske.

Flytningen vil betyde, at investeringsrådgivere bliver underlagt de generelle regler i lov om finansielle rådgivere om aflønning, interessekonflikter, indberetninger samt forbud mod at modtage provision, hvis man anvender betegnelsen uafhængig, og de oplysningsforpligtelser, der er knyttet hertil.

Disse regler svarer til, hvad investeringsrådgivere allerede i dag er underlagt efter lov om finansiell virksomhed, samt de krav, der fremadrettet stilles i forhold til denne gruppe virksomheder efter MiFID II.

Virksomhederne vil fortsat kunne drives som enkeltmandsvirksomheder eller i andre virksomhedsformer end aktieselskaber, ligesom de fortsat ikke vil være underlagt kapitalkrav, men krav om at have en ansvarsforsikring.

Imidlertid vil omfanget af finansielle instrumenter, som investeringsrådgivere og finansielle rådgivere fremadrettet kan yde rådgivning om, blive indskrænket som følge af, at deres tilladelser fremadrettet skal opfylde betingelserne i MiFID II. Herefter må virksomheder med en national tilladelse yde investeringsrådgivning om omsættelige værdipapirer som aktier og obligationer samt om andele i kollektive investeringsordninger omfattet af lov om investeringsforeninger m.v. eller lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. Virksomhederne må dog ikke yde investeringsrådgivning om derivater som eksempelvis certifikater, optioner og swaps. I dag må investeringsrådgivere og finansielle rådgivere rådgive om alle former for finansielle instrumenter.

Denne indskrænkning i rådgivernes rådgivningsvirksomhed, som er nødvendiggjort af MiFID II, vil have den konsekvens, at virksomheder, der i dag yder den form for rådgivning som eksempelvis landbrugsrådgivere, og som ønsker at fortsætte hermed, fremadrettet skal have en tilladelse som fondsmægler og opfylde de betingelser, der er knyttet hertil, herunder kapitalkrav og krav om at virksomheden drives i selskabsform.

Som noget nyt vil både investeringsrådgivere og finansielle rådgivere til gengæld få mulighed for også at modtage og formidle ordrer om transaktioner i de finansielle instrumenter, som de må rådgive om, til en værdipapirhandler, idet MiFID II giver mulighed herfor. I dag har en investeringsrådgiver eller en finansiell rådgiver kun mulighed for at give en kunde et investeringsråd, men hvis kunden ønsker at følge det modtagne råd, skal vedkommende selv afgive de deraf følgende ordrer til en værdipapirhandler. Ændringen vil indebære, at rådgivningsvirksomheden på vegne af kunden kan kommunikere en ordre, som er aftalt med kunden, til dennes værdipapirhandler. Rådgivningsvirksomheden må fortsat ikke modtage en ordre og selv gennemføre transaktionen, ligesom virksomheden heller ikke må modtage kundemidler med henblik på at gennemføre en transaktion eller på vegne af kunden modtage et provenu fra salget af et eller flere finansielle instrumenter, hvilket følger af MiFID II.

Med den foreslåede ændring vil investeringsrådgivere og finansielle rådgivere få mulighed for at give deres kunder en mere sammenhængende ydelse, idet de kan give kunden et investeringsråd, opnå kundens tilslutning til den foreslåede transaktion og herefter kontakte kundens værdipapirhandler og på kundens vegne anmode om, at transaktionen bliver udført.

Danske investeringsrådgivere vil som følge af MiFID II fremadrettet få en national tilladelse, hvorfor de ikke længere efter lovens ikrafttræden vil have mulighed for at drive grænseoverskridende virksomhed efter reglerne om tjenesteydelsers fri bevægelighed i andre lande inden for Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område. Investeringsrådgivere vil derfor heller ikke længere kunne notificeres til at tilbyde investeringsrådgivning til kunder uden for landets grænser.

Investeringsrådgivere, der i dag er notificeret til at drive grænseoverskridende virksomhed uden for Danmark, vil dog have mulighed for fortsat at betjene eksisterende kunder i udlandet i henhold til de bestående aftaler med kunderne. De må derimod ikke fremadrettet udbyde tjenester i andre EU/EØS-

lande m.v. og dermed ikke etablere nye kundeforhold uden for landets grænser eller tilbyde nye ydelser til eksisterende kunder.

Der er i dag ca. 10 danske investeringsrådgivere, som er notificeret til at udøve grænseoverskridende virksomhed i andre EU/EØS-lande m.v. Der er i dette lovforslag indsat en overgangsordning, som sikrer, at investeringsrådgivere, der i dag er notificeret til at drive grænseoverskridende virksomhed, kan yde investeringsrådgivning i eksisterende kundeforhold i de pågældende lande.

Endvidere foreslås der visse ændringer i lov om finansielle rådgivere og boligkreditformidlere, som har til formål at tilpasse loven til de krav, der gælder for finansielle virksomheder generelt. Det gælder blandt andet ændringer i bestemmelsen om ledelsespersonernes egnethed og hæderlighed.

Endelig foreslås det, at man erstatter den nuværende forpligtelse for finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere til at indsende en årlig erklæring om overholdelse af loven med krav om indberetning af visse nøgletal om de pågældende virksomheder. Det har således vist sig, at den årlige erklæring ikke er et hensigtsmæssigt tilsynsredskab, hvorimod indberetning af visse nøgletal om virksomhederne vil kunne bruges i tilsynsøjemed. Der er samtidig vurderingen, at administrative byrder forbundet med at lave disse indberetninger skønnes at være de samme eller mindre end de byrder, der er forbundet med at udfylde og indsende en årlig erklæring.

2.4.3 Filialer og grænseoverskridende aktiviteter for selskaber i et EU/EØS-land m.v.

2.5.1. Gældende ret

§§ 30 og 31 i lov om finansiell virksomhed indeholder bestemmelser om, hvorledes udenlandske virksomheder kan etablere en filial eller udføre grænseoverskridende tjenesteydelser i Danmark, mens danske finansielle virksomheders virksomhed i et andet EU/EØS-land m.v. er reguleret i §§ 38 og 39 i lov om finansiell virksomhed.

I henhold til gældende ret kan udenlandske kreditinstitutter og investeringsselskaber, der er meddelt tilladelse til at yde investeringsservice i et andet EU/EØS-land m.v., anvende tilknyttede agenter i forbindelse med deres aktiviteter her i landet. Som det fremgår af afsnit 2.3 i de almindelige bemærkninger, har de tilsvarende danske værdipapirhandlere ikke samme mulighed for at udpege tilknyttede agenter, hvorfor de heller ikke i forbindelse med deres aktiviteter i andre EU/EØS-lande m.v. kan anvende tilknyttede agenter.

2.5.2. Erhvervsministeriets overvejelser

I henhold til MiFID II skal medlemslandene under nærmere angivne betingelser tillade, at et investeringsselskab udpeger tilknyttede agenter. Samme mulighed for at udpege tilknyttede agenter foreligger for kreditinstitutter, for så vidt disse yder investeringsservice eller udøver investeringsaktiviteter som nævnt i bilag 4, afsnit A, til lov om finansiell virksomhed. Dette indebærer, at danske værdipapirhandlere som noget nyt kan udpege tilknyttede agenter, hvormed bestemmelserne fra MiFID II vedrørende virksomheders anvendelse af tilknyttede agenter i

forbindelse med grænseoverskridende aktiviteter og etablering i andre EU/EØS-lande m.v. skal gennemføres for de danske aktører, der ønsker at anvende tilknyttede agenter i forbindelse med aktiviteter i andre EU/EØS-lande m.v. Endvidere indeholder MiFID II visse ændringer og præciseringer i relation til anvendelsen af tilknyttede agenter, der ligeledes foreslås gennemført i relation til udenlandske virksomheder, der er meddelt tilladelse til at yde aktiviteter som nævnt i bilag 4 i et andet EU/EØS-land m.v., og som ønsker at udføre sådan aktivitet her i landet.

2.5.3. Lovforslagets indhold

Lovforslaget giver mulighed for, at danske pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber, der yder investeringsservice eller udøver investeringsaktiviteter som nævnt i bilag 4, afsnit A, til lov om finansiel virksomhed, kan anvende tilknyttede agenter i forbindelse med deres aktiviteter i andre EU/EØS-lande m.v. Dette kan ske enten i forbindelse med oprettelsen af en filial i et andet EU/EØS-land m.v. eller ved anvendelse af en tilknyttet agent, der er etableret i et andet EU/EØS-land m.v., hvor selskabet eller instituttet ikke har oprettet en filial, samt ved anvendelse af en tilknyttet agent i forbindelse med grænseoverskridende virksomhed fra Danmark i et andet EU/EØS-land m.v. Lovforslaget indeholder krav om de oplysninger, som selskaberne og institutterne skal indsende til Finanstilsynet, hvis de ønsker at anvende en tilknyttet agent i et andet EU/EØS-land m.v. eller ved anvendelse af en tilknyttet agent i forbindelse med grænseoverskridende virksomhed fra Danmark til et andet EU/EØS-land m.v. Finanstilsynet videresender i forbindelse med notifikationen oplysningerne til tilsynsmyndighederne i værtslandet. Hvis der er grund til at betvivle, at virksomhedens administrative og finansielle struktur er forsvarlig, kan Finanstilsynet undlade at fremsende oplysningerne.

Ligeledes fastlægges det, hvilke oplysninger Finanstilsynet skal indhente fra hjemlandets tilsynsmyndigheder, når udenlandske kreditinstitutter og investeringsselskaber, der er meddelt tilladelse til at yde investeringsservice og investeringsaktiviteter som nævnt i bilag 4 i et andet EU/EØS-land m.v., ønsker at udøve aktiviteter her i landet gennem en tilknyttet agent.

2.6. Filialer og grænseoverskridende aktiviteter for tredjelandsselskaber

2.6.1. Gældende ret

§ 33 i lov om finansiel virksomhed indeholder særlige regler for udenlandske kreditinstitutter og investeringsselskaber, der er meddelt tilladelse i et tredjeland, og som ønsker at udøve tjenesteydelser med værdipapirhandel her i landet.

Efter gældende ret skal et udenlandsk kreditinstitut og investeringsselskab, der er meddelt tilladelse i et tredjeland, have tilladelse af Finanstilsynet til at udøve tjenesteydelser med værdipapirhandel her i landet. Endvidere er Finanstilsynet tillagt kompetence til at fastsætte nærmere regler om tilladelsesproceduren, herunder hvilken dokumentation der skal sendes til Finanstilsynet i forbindelse med ansøgningen. Herudover fremgår det af § 1, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed, at loven bl.a. finder anvendelse på filialer her i landet af kreditinstitutter og investeringsselskaber, der er meddelt tilladelse i et tredjeland, med de afvigelser, som filialforholdet nødvendiggør, eller som er fastsat i henhold til

international aftale. Videre fremgår det, at Finanstilsynet fastsætter nærmere regler herom. Finanstilsynet har på baggrund heraf fastsat nærmere regler om tilladelsesproceduren for de pågældende udenlandske kreditinstitutter og investeringsselskaber, der ønsker at etablere en filial eller udøve grænseoverskridende virksomhed til Danmark. Reglerne findes i bekendtgørelse nr. 842 af 6. september 2005 om filialer af investeringsselskaber, der er meddelt tilladelse i et land uden for Den Europæiske Union, som Fællesskabet ikke har indgået aftale med på det finansielle område og i bekendtgørelse nr. 979 af 4. december 2003 om tilladelsesproceduren for udenlandske kreditinstitutter og investeringsselskaber, der er meddelt tilladelse i et land uden for Den Europæiske Union, som Fællesskabet ikke har indgået aftale med på det finansielle område, og som ønsker at udføre tjenesteydelser med værdipapirhandel i Danmark.

2.6.2. Erhvervsministeriets overvejelser

MiFID II og MiFIR indeholder nye bestemmelser, der delvist harmoniserer adgangen for tredjelandsselskabers ydelse af investeringsservice og investeringsaktiviteter i Danmark med øvrige EU/EØS-lande m.v. Dette område er i dag nationalt reguleret i de forskellige medlemslande. Tredjelandsselskaber, der er meddelt tilladelse efter disse nationale regler i dag, er således ikke omfattet af den frie udveksling af tjenesteydelser eller etableringsretten i andre EU/EØS-lande m.v. Af hensyn til harmonisering og under hensyntagen til et princip om, at tredjelandsselskaber ikke bør behandles mere lempeligt end virksomheder fra EU/EØS-lande m.v., indeholder MiFID II således nye regler om tredjelandsselskabers ydelse af investeringsservice og udførelse af investeringsaktiviteter gennem oprettelse af en filial. Det er i forbindelse hermed valgfrit for de enkelte EU/EØS-lande m.v., om de ønsker at stille krav om etablering af en filial ved levering af investeringsservice eller investeringsaktiviteter til detailkunder eller kunder, der efter anmodning kan behandles som professionelle kunder.

Bestemmelserne i MiFID II suppleres af bestemmelser i MiFIR, der er direkte gældende og regulerer tredjelandsselskabers ydelse af investeringsservice og udførelse af investeringsaktiviteter efter en ækvivalensafgørelse vedtaget af Kommissionen i henhold til artikel 47, stk. 1, i MiFIR med eller uden filialetablering. En sådan ækvivalensafgørelse indebærer fastsættelse af, om de retlige og tilsynsmæssige rammer i et tredjeland er ækvivalent med, dvs. svarer til, Unionens retlige og tilsynsmæssige rammer. Endvidere er der nærmere afgrænsede muligheder for nationale ordninger på området for så vidt angår investeringsservice eller investeringsaktiviteter til godkendte modparter eller professionelle kunder.

2.6.3. Lovforslagets indhold

Med lovforslaget ændres Finanstilsynets kompetence til at meddele tilladelse og fastsætte nærmere regler om tilladelsesproceduren for tredjelandsselskaber, der ønsker at yde grænseoverskridende investeringsservice eller udføre grænseoverskridende investeringsaktiviteter her i landet, til alene at omfatte udenlandske kreditinstitutter og investeringsselskaber, der er meddelt tilladelse i et tredjeland, for hvilket land Kommissionen ikke har vedtaget en ækvivalensafgørelse, eller hvor en sådan afgørelse ikke længere er gyldig. Såfremt Kommissionen har truffet en ækvivalensafgørelse, er kom-

petencen til at træffe beslutning om registrering, hvorefter et tredjelandsselskab kan yde investerings-service eller udøve investeringsaktiviteter med eller uden accessoriske tjenesteydelser til godkendte modparter og professionelle kunder, efter MiFIR tillagt ESMA og reguleret direkte i MiFIR.

Ligeledes afgrænses muligheden for nationale ordninger til værdipapirhandel i relation til godkendte modparter eller professionelle kunder, og der indføres nyt krav om, at de pågældende tredjelandsselskaber skal etablere en filial her i landet, såfremt de ønsker at tilbyde investerings-service eller investeringsaktiviteter til detailkunder eller kunder, der efter anmodning kan behandles som professionelle kunder.

Herudover foreslås indførelse af en ny bestemmelse i lov om finansiel virksomhed vedrørende muligheden for udenlandske kreditinstitutter og investerings-selskaber, der er meddelt tilladelse i et tredjeland, for at yde investerings-service eller udføre investeringsaktiviteter med eller uden accessoriske tjenesteydelser her i landet gennem en filial. Bestemmelsen gennemfører regler i MiFID II, herunder nærmere regler om, hvilke oplysninger de pågældende tredjelandsselskaber skal give Finanstilsynet, når de ønsker at etablere en filial, samt de nærmere krav, der skal være opfyldt, før Finanstilsynet giver tilladelse. Endvidere fastlægger bestemmelsen Finanstilsynets mulighed for inddragelse af tilladelsen til det pågældende tredjelandsselskab til at yde investerings-service eller udføre investeringsaktiviteter her i landet gennem en filial.

2.7. Aflønning af ansatte, der sælger eller rådgiver om finansielle instrumenter

2.7.1. Gældende ret

§ 77 e i lov om finansiel virksomhed indeholder et forbud mod anvendelse af visse typer af variabel løn for ansatte hos en værdipapirhandler, der sælger eller rådgiver om finansielle instrumenter til detailkunder, og hvor salget eller rådgivningen sker ved direkte kontakt mellem kunden og sælgeren henholdsvis rådgiveren. Ansatte hos en værdipapirhandler, der sælger eller rådgiver om finansielle instrumenter omfattet af bilag 5 samt instrumenter og kontrakter omfattet af regler udstedt i medfør af § 17 i lov om finansiel virksomhed, må således ikke modtage variable løndele, der er afhængige af opnåelse af et salgsmål for den ansatte, som angiver en salgsmængde af finansielle instrumenter, som skal være opnået i forhold til kunder, der ikke er professionelle kunder eller godkendte modparter.

§ 77 e blev indsat i lov om finansiel virksomhed ved lov nr. 403 af 28. april 2014. Baggrunden for bestemmelsen var rapporten »Den finansielle krise i Danmark – årsager, konsekvenser og læring« udarbejdet af udvalget om finanskrisens årsager, som blev nedsat af den daværende regering i 2012. Erhvervsministeriet I rapporten fremhæves det, at der i årene op til den finansielle krise var et øget udbud og salg af komplicerede finansielle produkter til detailkunder. Det forøgede udbud og salg var i mange tilfælde tæt forbundet med den enkelte ansattes muligheder for at opnå øget variabel aflønning i forhold til den opnåede salgsmængde. Det forhold, at der er en sammenhæng mellem størrelsen på den variable løndel og den opnåede salgsmængde øger risikoen for, at den pågældende ansatte kommer i en interessekonflikt, der kan medføre, at detailkunder investerer i produkter, der er så komplicerede og risikofyldte, at disse ikke er egnede for den pågældende kunde.

Der findes i dag ikke aflønningsregler for ansatte, der sælger eller rådgiver om finansielle instrumenter, hos forvaltere af alternative investeringsfonde, investeringsrådgivere og finansielle rådgivere. Investeringsrådgivere og finansielle rådgivere har ikke i dag pligt til at fastlægge en lønpolitik for sine ansatte.

2.7.2. Erhvervsministeriets overvejelser

MiFID II indeholder en forpligtelse for penge- og realkreditinstitutter samt fondsmæglerselskaber, der er værdipapirhandlere, til at sikre, at aflønning af virksomhedens ansatte ikke er i strid med virksomhedens forpligtelse til at handle i kundernes bedste interesse. MiFID II indeholder herudover forbud mod aflønningsordninger og salgsmål, der kan tilskynde ansatte til at handle mod detailkunders bedste interesse. Bestemmelsens anvendelsesområde er bredere end § 77 e i lov om finansiell virksomhed, som alene indeholder et forbud mod variabel aflønning af ansatte knyttet til salgsmål over for detailkunder, og hvor salget eller rådgivningen sker ved direkte kontakt mellem kunden og sælgeren henholdsvis rådgiveren.

Investeringsforvaltningsselskaber kan få tilladelse som værdipapirhandler i medfør af § 9, stk. 1, jf. § 10, stk. 2, i lov om finansiell virksomhed. Et investeringsforvaltningsselskab, der er værdipapirhandler, er omfattet af ovennævnte bestemmelse i MiFID II.

Da investeringsrådgivere og finansielle rådgivere har mulighed for at udføre visse former for investeringsservice, nemlig investeringsrådgivning og modtagelse og videreformidling af ordrer, skal disse virksomheder også være omfattet af MiFID II's aflønningsregler, jf. de almindelige bemærkninger afsnit 2.4.3. Der vil således også i sådanne virksomheder være mulighed for, at den rådgivning, som kunderne modtager, kan få et indhold i strid med kundens interesser, hvis rådgiveren bliver aflønnet på en måde, der indeholder incitamenter til at fremhæve et investeringsprodukt frem for et andet. Eftersom investeringsrådgivere og finansielle rådgivere ikke har mulighed for at sælge finansielle produkter men alene at rådgive om investeringer og formidle kundens ordrer til en værdipapirhandler, vil der alene være behov for at stille krav om, at sikre, at aflønning af virksomhedens ansatte ikke er i strid med virksomhedens forpligtelse til at handle i kundernes bedste interesse.

MiFID II indeholder endvidere krav om, at penge- og realkreditinstitutter samt fondsmæglerselskaber skal fastlægge en lønpolitik for ansatte, der er involveret i levering af tjenesteydelser til kunder. Lønpolitikken skal fremme ansvarlig forretningsadfærd og rimelig behandling af kunder samt forebygge interessekonflikter i forhold til virksomhedens kunder. Penge- og realkreditinstitutter samt fondsmæglerselskaber er allerede i dag underlagt et krav om en lønpolitik, der er i overensstemmelse med og fremmer en sund og effektiv risikostyring. Kravene til lønpolitikens indhold er reguleret i bekendtgørelse nr. 818 af 27. juni 2014 om lønpolitik og oplysningsforpligtelser om aflønning i finansielle virksomheder, finansielle holdingvirksomheder og forsikringsholdingvirksomheder, hvorfor det for disse virksomhedstyper findes mest hensigtsmæssigt at implementere MiFID II's krav til lønpolitikken i denne bekendtgørelse.

2.7.3. Lovforslagets indhold

Med forslaget fastsættes i lov om finansiel virksomhed en pligt for penge- og realkreditinstitutter samt fondsmæglerselskaber, der er værdipapirhandlere, samt for investeringsforvaltningsselskaber, der har tilladelse som værdipapirhandlere, til at sikre, at aflønning af virksomhedens ansatte ikke er i strid med virksomhedens forpligtelse til at handle i kundernes bedste interesse, herunder god skikreglerne i § 43 i lov om finansiel virksomhed. Lovforslaget indeholder endvidere forslag om justering af det gældende forbud mod variabel aflønning af ansatte knyttet til salgsmål over for detailkunder i § 77 e i lov om finansiel virksomhed, således at dette forbud omfatter ethvert salgsmål, der kan tilskynde ansatte til at handle mod detailkunders bedste interesse.

En tilsvarende pligt vil blive indført for forvaltere af alternative investeringsfonde, investeringsrådgivere og finansielle rådgivere. Investeringsrådgivere og finansielle rådgivere vil endvidere blive forpligtet til at fastlægge en lønpolitik, der fremmer rimelig behandling af kunder og forebygger interessekonflikter for ansatte, der yder investeringsrådgivning og modtager og formidler ordrer til en værdipapirhandler.

2.8. Krav om nomineringsudvalg for fondsmæglerselskaber

2.8.1. Gældende ret

De gældende regler i kapitel 8 i lov om finansiel virksomhed fastsætter en række krav til ledelse og indretning af finansielle virksomheder, herunder § 80 a vedrørende nedsættelse af nomineringsudvalg. Et nomineringsudvalg har bl.a. til opgave at foreslå kandidater til valg til bestyrelsen, opstille måltal for andelen af det underrepræsenterede køn i bestyrelsen og løbende vurdere, om den samlede bestyrelse har den fornødne kombination af viden, faglig kompetence, mangfoldighed og erfaring. Det følger af § 80 a, at pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I, som har kapitalandele optaget til handel på et reguleret marked, eller som i de 2 seneste regnskabsår på balancetidspunktet i gennemsnit har haft 1.000 eller flere fuldtidsansatte, skal nedsætte et nomineringsudvalg. Bestemmelsen indeholder derudover en beskrivelse af nomineringsudvalgets forpligtelser.

2.8.2. Erhvervsministeriets overvejelser

Det følger af MiFID II, at fondsmæglerselskaber, der er væsentlige i kraft af deres størrelse, interne organisation og deres aktiviteter art, omfang og kompleksitet, skal nedsætte et nomineringsudvalg. Gennemførelsen af MiFID II medfører en udvidelse af anvendelsesområdet for § 80 a i lov om finansiel virksomhed, så alle typer af fondsmæglerselskaber fremover er omfattet af bestemmelsen, hvis fondsmæglerselskabet opfylder de størrelsesmæssige kriterier i bestemmelsen. Formålet hermed er at sikre, at alle større fondsmæglerselskaber, uanset hvilke aktiviteter de udfører, nedsætter et udvalg, der skal have særligt fokus på bestyrelsens pligt til løbende at sikre, at bestyrelsen har den påkrævede viden, faglige kompetencer og erfaring til at kunne forstå fondsmæglerselskabets aktiviteter og risici.

2.8.3. Lovforslagets indhold

Forslaget indeholder en ændring af anvendelsesområdet for § 80 a vedrørende nedsættelse af nomineringsudvalg, således at denne fremover omfatter alle fondsmæglerselskaber, som har kapitalandele

optaget til handel på et reguleret marked, eller som i 2 på de seneste regnskabsår på balancetidspunktet har haft 1.000 eller flere fuldtidsansatte, og ikke som hidtil alene fondsmæglerselskaber I.

2.9. Organisation og indretning af værdipapirhandlere

2.9.1. Gældende ret

De gældende regler i § 72 i lov om finansiel virksomhed fastsætter overordnede organisatoriske krav for finansielle virksomheder, der har tilladelse til at drive virksomhed som værdipapirhandler, herunder krav om passende regler og procedurer for transaktioner gennemført af de ansatte og ledelsen i virksomheden samt organisatoriske krav til virksomhederne med henblik på at imødegå interessekonflikter.

2.9.2. Erhvervsministeriets overvejelser

Gennemførelsen af MiFID II giver anledning til visse ændringer af § 72 i lov om finansiel virksomhed, herunder som følge af, at der som noget nyt gives fondsmæglerselskaber og kreditinstitutter, der udfører aktiviteter som nævnt i bilag 4, afsnit A, til lov om finansiel virksomhed, adgang til at udpege tilknyttede agenter. Herudover giver ændringen af bestemmelsen vedrørende interessekonflikter i MiFID II samt et ønske om en mere direktivnær gennemførelse anledning til ændringer, hvorfor § 72, stk. 2, nr. 2, vedrørende interessekonflikter nyaffattes. Ophævelsen af kravet om, at penge- og realkreditinstitutter skal have en særskilt værdipapirhandlertilladelse, giver også anledning til ændringer i bestemmelsen.

2.9.3. Lovforslagets indhold

Med forslaget vil de gældende krav om passende regler og procedurer for transaktioner gennemført af de ansatte og ledelsen i virksomheden tillige finde anvendelse i relation til de af virksomheden udpegede tilknyttede agenter. Samtidig foreslås det at ændre bestemmelsen, således at den omhandler virksomheder, der er værdipapirhandlere. Endvidere foreslås § 72, stk. 2, nr. 2, i lov om finansiel virksomhed nyaffattet, så bestemmelsen omfatter de overordnede organisatoriske krav til virksomhederne i relation til interessekonflikter, hvorimod de nærmere krav herom, herunder nye krav til virksomhederne som følge af gennemførelsen af MiFID II, fremadrettet fastlægges i bekendtgørelse, jf. § 72, stk. 5, i lov om finansiel virksomhed.

2.9.3 Krav om interne retningslinjer for produktgodkendelse

2.10.1 Gældende ret

Finansielle virksomheder er i dag underlagt en række krav til ledelse og styring. De overordnede krav fremgår af § 71 i lov om finansiel virksomhed og er samtidig uddybet i to ledelsesbekendtgørelser, bekendtgørelse nr. 1321 af 25. november 2015 om ledelse og styring af pengeinstitutter m.fl. og bekendtgørelse nr. 1723 af 16. december 2016 om ledelse og styring af forsikringselskaber m.v. Af ledelsesbekendtgørelserne fremgår det, at finansielle virksomheder skal have forretningsgange for

udvikling og godkendelse af nye produkter og væsentlige ændringer i eksisterende produkter. Formålet med disse retningslinjer er at sikre, at virksomheden ikke bliver påført utilsigtede risici, som i yderste konsekvens kan true virksomhedens eksistens.

2.10.2 Erhvervsministeriets overvejelser.

MiFID II indeholder en ny forpligtelse for finansielle virksomheder og forvaltere af alternative investeringsfonde til at have interne retningslinjer for udvikling og distribution af nye finansielle instrumenter ud fra hensynet til kunderne og deres behov. Formålet med de nye krav er at sikre, at virksomhederne har fokus på kundernes behov og interesser, når de udvikler nye produkter, og ikke kun på, hvad der tjener virksomhedens egne interesser. Direktivet indeholder en bemyndigelse til Kommissionen til at udstede en delegeret retsakt, der nærmere fastlægger krav til indholdet af disse retningslinjer. Denne retsakt forventes udstedt primo 2017.

Forsikringsselskaber og tværgående pensionskasser, der udvikler og distribuerer forsikrings- og pensionsprodukter, vil blive underlagt samme forpligtelser efter Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2016/97 af 20. januar 2016 om forsikringsdistribution (herefter forsikringsdistributionsdirektivet). Dette direktiv indeholder ligeledes en bemyndigelse til Kommissionen til at udstede en delegeret retsakt, der nærmere fastlægger kravene til indholdet af retningslinjerne. Denne retsakt forventes udstedt i foråret 2017. Endelig har det europæiske banktilsyn, EBA, udarbejdet retningslinjer med tilsvarende krav, der dækker penge- og realkreditinstitutters udvikling af bank- og realkreditprodukter.

2.10.3 Lovforslagets indhold

Det foreslås, at der indføres et overordnet krav i § 71 om, at finansielle virksomheder skal have interne retningslinjer for produktudvikling og intern godkendelse ud fra hensynet til kunden. Dette overordnede krav vil blive præciseret og udbygget i bekendtgørelserne for henholdsvis penge- og realkreditinstitutter og forsikrings- og pensionskasser, når de endelige krav er fastsat i de delegerede retsakter, som Kommissionen udsteder i medfør af henholdsvis MiFID II og forsikringsdistributionsdirektiv samt i EBA's retningslinjer.

Finanstilsynet skal sikre, at virksomhederne lever op til de nye krav, og Finanstilsynet vil med vedtagelse af lovforslaget få beføjelse til at udstede permanente forbud mod markedsføring, distribution eller salg af bestemte finansielle instrumenter og pakkede investeringsprodukter m.m., hvis disse udgør en væsentlig trussel mod investorbeskyttelsen eller markedets stabilitet. De nye opgaver for Finanstilsynet kræver en mere proaktiv markedsovervågning med investeringsprodukter og services, som vurderes at kræve yderligere ressourcer til Finanstilsynet.

2.11 Liste over finansielle instrumenter

2.11.1 Gældende ret

Bilag 5 til lov om finansiel virksomhed gennemfører den gældende liste over finansielle instrumenter i bilag I, afsnit C til MiFID, der oplister de instrumenter, der defineres som finansielle instrumenter, og som værdipapirhandlere kan udføre aktiviteter med. Bilag I, afsnit C, til MiFID videreføres med

visse ændringer i bilag I, afsnit C, til MiFID II. Herudover indeholder listen i bilag 5 til lov om finansiel virksomhed instrumentet valutaspotforretninger i investeringsøjemed med henblik på at opnå fortjeneste ved kursændringer på valuta, jf. bilag 5, nr. 11, til lov om finansiel virksomhed. I forbindelse med gennemførelsen af MiFID blev valutaspotforretninger i investeringsøjemed oprettet på listen i lov om finansiel virksomhed, selvom dette instrument ikke fremgik af bilaget til MiFID. Dette instrument fremgår således heller ikke af listen over finansielle instrumenter i MiFID II.

2.11.2 Erhvervsministeriets overvejelser

Forslaget gennemfører ændringerne i listen over finansielle instrumenter i bilag I, afsnit C, til MiFID II, der udvider listen over finansielle instrumenter i relation til derivater og emissionskvoter. Dette sker som følge af oprettelsen af den nye kategori af markedsplads benævnt en organiseret handelsfacilitet (OHF) samt klassificering af emissionskvoter som finansielle instrumenter.

Endvidere er det fundet hensigtsmæssigt at tilrette listen i bilag 5 til lov om finansiel virksomhed, så den er i overensstemmelse med listen over finansielle instrumenter i MiFID II.

2.11.3 Lovforslagets indhold

Med forslaget udvides listen over finansielle instrumenter som følge af udvidelse af listen i henhold til bilag I, afsnit C, til MiFID II. Endvidere ensrettes listen over finansielle instrumenter i lov om finansiel virksomhed med listen over finansielle instrumenter i MiFID II, hvormed valutaspot i investeringsøjemed ophæves fra listen og med forslaget således ikke længere oplystes som et finansielt instrument. Dermed sikres en direktivkonform gennemførelse af listen over finansielle instrumenter i dansk ret. Herudover præciseres det, at bilag 5 oplister »finansielle instrumenter« fremfor »instrumenter« i overensstemmelse med den danske sprogudgave af MiFID II.

Fejl! Henvisningskilde ikke fundet. Justering af reglerne om tilladelse som CO₂-kvotebyder

2.12.1 Gældende ret

§ 343 v i lov om finansiel virksomhed indeholder i dag krav om, at CO₂-kvotebydere skal have tilladelse af Finanstilsynet. Finanstilsynet kan give visse virksomheder tilladelse til at byde på auktioner for kvoter for drivhusgasemissioner for egen regning eller på vegne af kunder til virksomhedens hovederhverv for kundens regning. Tilladelse kan således alene gives til de virksomheder, der handler for egen regning med finansielle instrumenter og/eller yder investeringsservice med råvarederivater eller derivataftaler, jf. bilag 5, nr. 10, til kunder indenfor virksomhedernes egentlige hovederhverv, og hvor denne aktivitet er en accessorisk aktivitet til virksomhedens hovederhverv på koncernniveau, og hvor dette hovederhverv ikke er investeringsservice eller virksomhed som pengeinstitut eller realkreditinstitut i henhold til denne lov.

Baggrunden for, at det alene er denne type virksomheder, som kan få tilladelse som CO₂-kvotebyder, er Kommissionens forordning nr. 1031/2010 af 12. november 2010 om det tidsmæssige og administrative forløb af auktioner over kvoter for drivhusgasemissioner og andre aspekter i forbindelse med sådanne auktioner i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF om en ordning for

handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet (herefter CO₂-auktionerings-forordningen) (CO₂-auktionerings-forordningen), hvoraf det fremgår, at virksomheder, som er omfattet af undtagelsen om accessorisk aktivitet i MiFID I, kan få tilladelse til - som accessorisk aktivitet til deres hovederhverv - at byde på auktioner for kvoter for drivhusgasemissioner for egen regning eller for kunder indenfor virksomhedens hovederhverv.

2.12.2 Erhvervsministeriets overvejelser

MiFID II indskrænker undtagelsen i artikel 2, der undtager personer, der alene udfører investerings-service som en accessorisk aktivitet fra kravet om tilladelse som investeringsselskab. Da CO₂-auktionerings-forordningen sammenkobler personer omfattet af undtagelsen om accessorisk aktivitet med, hvilke personer der kan ansøge om at byde på CO₂-kvote-auktioner, vil indskrænkningen af undtagelsen i MiFID II skulle afspejles i kapitlet om CO₂-kvotebydere i lov om finansiel virksomhed.

2.12.3 Lovforslagets indhold

Det foreslås, at der foretages en justering af, hvilke virksomheder der kan opnå tilladelse som CO₂-kvotebyder i henhold til lov om finansiel virksomhed og dermed opnå tilladelse til at byde på auktioner for drivhusgasemissioner (CO₂-kvoter). Justeringen medfører, at lidt færre virksomheder vil kunne blive CO₂-kvotebydere.

2.13 Whistleblowerordning

2.13.1 Gældende ret

§ 75 a, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed indeholder krav om, at en finansiel virksomhed skal have en ordning, hvor dens ansatte via en særlig, uafhængig og selvstændig kanal kan indberette overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering begået af virksomheden, herunder af ansatte eller medlemmer af bestyrelsen i virksomheden.

Efter § 75 a, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed finder stk. 1 ikke anvendelse for et forsikrings-selskab, et investeringsforvaltningsselskab og et fondsmæglerselskab, der alene har tilladelse til at udøve en eller flere af de i bilag 4, Afsnit A, nr. 1, 2, 4 og 5, nævnte tjenesteydelser, som ikke opbevarer kunders midler eller aktiver, og som ikke kan komme i gældsforhold til deres kunder, når selskaberne beskæftiger flere end fem ansatte.

§ 75 a i lov om finansiel virksomhed blev indført ved lov nr. 268 af 25. marts 2014, der gennemførte CRD IV.

På baggrund af den politiske aftale af 10. oktober 2013 om regulering af systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI) samt krav til alle banker og realkreditinstitutter om mere og bedre kapital og højere likviditet, blev der i den finansielle lovgivning generelt indført et krav om, at virksomheder under tilsyn af Finanstilsynet skulle indføre en såkaldt whistleblowerordning. Den politiske aftale fastsatte,

at interne whistleblowerordninger kan etableres via en kollektiv overenskomst, og at finansielle virksomheder med fem ansatte eller derunder undtages fra kravet om etablering af en whistleblowerordning i det omfang, det er foreneligt med EU-reglerne.

2.13.2 Erhvervsministeriets overvejelser

Efter artikel 73, stk. 2, i MiFID II skal medlemslandene stille krav om, at fondsmæglerselskaber, markedsoperatører, udbydere af dataindberetningstjenester, kreditinstitutter, der beskæftiger sig med investeringsaktiver og accessoriske tjenesteydelser, og filialer af tredjelandsselskaber har passende procedurer for deres ansatte, således at de ansatte kan indberette potentielle og faktiske overtrædelser internt gennem en særlig uafhængig og selvstændig kanal.

Det er Erhvervsministeriets vurdering, at ovennævnte krav i MiFID II medfører, at den gældende undtagelse for fondsmæglerselskaber, der alene har tilladelse til at udøve en eller flere af de i bilag 4, Afsnit A, nr. 1, 2, 4 og 5, nævnte tjenesteydelser, som ikke opbevarer kunders midler eller aktiver, og som ikke kan komme i gældsforhold til deres kunder, i § 75 a, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed, ikke kan opretholdes, da MiFID II ikke giver mulighed herfor.

2.13.3 Lovforslagets indhold

Med lovforslaget ophæves den gældende undtagelse i § 75 a, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed, for så vidt angår fondsmæglerselskaber, der alene har tilladelse til at udøve en eller flere af de i bilag 4, Afsnit A, nr. 1, 2, 4 og 5, nævnte tjenesteydelser, som ikke opbevarer kunders midler eller aktiver, og som ikke kan komme i gældsforhold til deres kunder. Dette bevirker, at disse fondsmæglerselskaber skal etablere en indberetningsordning i medfør af § 75 a, stk. 1, uanset hvor mange ansatte det pågældende fondsmæglerselskab beskæftiger.

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Det vurderes, at lovforslaget medfører behov for yderligere ressourcer til Finanstilsynet.

Regeringens økonomiudvalg har taget stilling til et bevillingsønske i relation til implementeringen af MiFID II, MiFIR og markedsmisbrugsforordningen, der blev fremsat af Erhvervsministeriet på opfordring fra Finanstilsynets bestyrelse. Der blev anmodet om 2 årsværk i 2015, 17 årsværk i 2016, 29 årsværk i 2017, 29 årsværk i 2018 og 28 årsværk i 2019. Der blev endvidere anmodet om bevilling til it-systemer for ca. 3 mio. kr. i 2017 stigende til 23 mio. kr. i 2019. Bevillingsønsket blev tiltrådt den 10. december 2015.

I forbindelse med indførelse af regler om tilknyttede agenter, vil Finanstilsynet skulle sikre, at en virksomhed kun kan operere som tilknyttet agent, hvis det kan sandsynliggøres, at virksomheden kan leve op til kravene for at opnå en registrering, herunder krav til agentvirksomhedens ledelse og kompetencekrav til dens ansatte. Finanstilsynet vil derudover skulle føre tilsyn med, at værdipapirhand-

lerne kontrollerer, at de af virksomheden udpegede agenter overholder de relevante regler og selvstændigt fører tilsyn med, at agenterne overholder de regler, de er underlagt, herunder særligt reglerne om investorbeskyttelse. Det vil kunne indebære et vist merarbejde for Finanstilsynet.

Endvidere skal Finanstilsynet sikre, at værdipapirhandlere lever op til de nye krav om at etablere procedurer for produktudvikling og løbende overvågning af de investeringsprodukter, de udvikler (produktstyring), som indsættes med lovforslaget. Med lovforslaget får Finanstilsynet desuden beføjelse til at udstede permanente forbud mod markedsføring, distribution eller salg af bestemte finansielle instrumenter m.m., hvis disse udgør en væsentlig trussel mod investorbeskyttelsen eller markedets stabilitet. De nye opgaver for Finanstilsynet kræver en mere proaktiv markedsovervågning med investeringsprodukter og services og vurderes at kræve yderligere ressourcer til Finanstilsynet.

De øgede udgifter afdækkes via den eksisterende hjemmel i kapitel 22 i lov om finansiel virksomhed, hvorefter Finanstilsynet kan opkræve afgifter fra sektoren. Det fremgår af § 360, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, at Finanstilsynets bevilling i finansloven tillagt forventede udgifter til advokater og fratrukket salg af varer og tjenesteydelser opkræves som afgift fra de virksomheder, som er omfattet af Finanstilsynets tilsyn, jf. §§ 361-370 i lov om finansiel virksomhed. Der vil derfor ikke være statsfinansielle konsekvenser.

Lovforslaget har ikke økonomiske og administrative konsekvenser for kommuner og regioner.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Det vurderes, at lovforslaget medfører negative erhvervsøkonomiske konsekvenser, der dog ikke overskrider bagatelgrænserne for henholdsvis administrative og øvrige efterlevelseseffekter. Bagatelgrænserne for de administrative konsekvenser lyder på 4 mio. kr. årligt, og for de øvrige efterlevelseseffekter lyder det på 10 mio. kr. årligt. Idet konsekvenserne ikke vurderes at være over bagatelgrænserne, vil de ikke blive kvantificeret nærmere, men de er beskrevet kvalitativt nedenfor.

Nedenfor knyttes en række nærmere bemærkninger til de med lovforslaget forbundne erhvervsøkonomiske konsekvenser.

4.1. Betaling af afgifter til Finanstilsynet

Da forslaget indebærer en ændring af reglerne om betaling af afgift til Finanstilsynet for visse virksomheder, medfører forslaget økonomiske konsekvenser for disse svarende til afgiftskravet for de omfattede virksomheder. Der henvises til de specielle bemærkninger til lovforslagets § 1, nr. 911, for en nærmere gennemgang af forslaget.

4.2. Tilknyttede agenter

Lovforslaget vil åbne mulighed for, at penge- og realkreditinstitutter samt fondsmæglerselskaber fremadrettet kan benytte tilknyttede agenter som afsætningskanal. Eftersom der er tale om en valgmulighed for virksomhederne, og konsekvensen af lovforslaget isoleret set er, at virksomhederne får

en supplerende afsætningskanal, som de ikke har i dag, vurderes forslaget at indebære positive øvrige efterlevelseseffekter for de virksomheder, der vil anvende agentmuligheden. Det er dog ikke muligt at opgøre disse nærmere.

4.3. Overflytning af reguleringen af investeringsrådgivere til lov om finansielle rådgivere og boligkreditformidlere og gennemførelse af MiFID II's regler for investeringsrådgivere

Tilpasningerne til reglerne i lov om finansielle rådgivere og boligkreditformidlere indebærer visse mindre byrder. Investeringsrådgivere, der vil markedsføre sig med, at de yder uafhængig rådgivning, vil fremover ikke kunne modtage provisioner og andre former for belønning fra andre virksomheder, mens virksomheder, der fortsat ønsker at modtage provisioner, vil skulle oplyse deres kunder herom. Endvidere vil virksomhederne blive omfattet af aflønningsregler som følge af tilpasningerne til MiFID II. Efter disse regler skal virksomheden opstille en lønpolitik uden salgsmål, der kan indebære en interessekonflikt i forhold til virksomhedens kunder. Endelig følger det af lovforslaget, at investeringsrådgivere årligt skal indberette visse nøgletal om virksomhedens omsætning, antal kunder og antal rådgivere, hvilket dog modsvares af, at de ikke længere vil være forpligtet til at indsende en årlig erklæring. Der er i dag ca. 45 virksomheder med tilladelse til at udøve investeringsrådgivning, og de negative administrative konsekvenser af de ovenfor anførte byrder skønnes samlet set ikke at udgøre mere end 4.000 kr. pr. virksomhed. Det svarer til administrative konsekvenser for denne del af lovforslaget på i alt ca. 180.000 kr. på samfundsplan.

4.4. Whistleblowerordning

Med lovforslaget ophæves den gældende undtagelse i § 75 a, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed, for så vidt angår fondsmæglerselskaber, der alene har tilladelse til at udøve en eller flere af de i bilag 4, Afsnit A, nr. 1, 2, 4 og 5, nævnte tjenesteydelser, som ikke opbevarer kunders midler eller aktiver, og som ikke kan komme i gældsforhold til deres kunder. Dette bevirker, at disse fondsmæglerselskaber skal etablere en indberetningsordning i medfør af § 75 a, stk. 1, uanset hvor mange ansatte det pågældende fondsmæglerselskab beskæftiger.

I dag omfattes ca. ni fondsmæglerselskaber af den gældende undtagelse i § 75 a, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed. Med den foreslåede lovændring forventes de ni fondsmæglerselskaber at skulle etablere en indberetningsordning i overensstemmelse med det gældende § 75 a, stk. 1. Kravet forventes hovedsageligt at medføre etableringsomkostninger for de pågældende fondsmæglerselskaber. De løbende omkostninger hertil vurderes at være marginale, dels fordi en ordning kan indrettes forholdsvis simpelt ved etablering af en postkasse i allerede eksisterende mailsystemer, og dels fordi virksomhederne forventes at kunne administrere ordningen uden ansættelse af yderligere ressourcer. En ordning vil endvidere kunne etableres via kollektivt overenskomst. Der estimeres et timeforbrug på ca. 2 timer pr. virksomhed til en timepris på 400 kr.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ikke administrative konsekvenser for borgerne.

6. Ligestillingsmæssige konsekvenser

Lovforslaget udvider kravet om nedsættelse af nomineringsudvalg, således at der fremover gælder krav herom i alle fondsmæglerselskaber, som har kapitalandele optaget til handel på et reguleret marked, eller som i 2 på de seneste regnskabsår på balancetidspunktet har haft 1.000 eller flere fuldtidsansatte, og ikke som hidtil alene fondsmæglerselskaber I. Et nomineringsudvalg har bl.a. til opgave at opstille måltal for andelen af det underrepræsenterede køn i bestyrelsen og udarbejde en politik for, hvordan måltallet opnås. For nuværende ventes ændringen ikke at få konkret betydning, da det i praksis kun er blandt de hidtil omfattede fondsmæglerselskaber I, at der findes virksomheder af en tilstrækkelig størrelse til at blive omfattet af ændringen.

7. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ikke miljømæssige konsekvenser.

8. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder en direktivnær gennemførelse af dele af MiFID II. Lovforslaget indeholder endvidere konsekvensændringer i lov om finansiel virksomhed som følge af MiFIR.

Efter ordlyden af MiFID II skal reglerne finde anvendelse i medlemslandene fra den 3. januar 2017 og være gennemført i national lovgivning senest den 3. juli 2016. Ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/1034 af 23. juni 2016 om ændring af direktiv 2014/65/EU om markeder for finansielle instrumenter er fristerne i MiFID II udsat således, at reglerne i stedet skal finde anvendelse i medlemslandene fra den 3. januar 2018 og være gennemført i national lovgivning senest den 3. juli 2017. MiFIR finder anvendelse fra den 3. januar 2018.

9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslaget har i perioden fra den 14. december til den 16. januar 2017 været sendt i høring hos følgende organisationer og myndigheder m.v.

Advokatrådet, Andelskassen, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring (AES), Arbejdsmarkedets Tillægspension (ATP), Arbejdsskadestyrelsen, Børsmæglerforeningen, Danish Venture Capital and Private Equity Association, Danmarks Nationalbank, Danmarks Rederiforening, Danmarks Skibskredit A/S, Dansk Aktionærforening, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Byggeri, Danske Advokater, Danske Forsikringsfunktionærers Landsforening, Dansk Ejendomsmæglerforening, Danske Maritime, Danske Regioner, Dansk Erhverv, Dansk Forening for International Motorkøretøjsforsikring (DFIM), Dansk Industri, Dansk Investor Relations Forening – DIRF, Dansk Metal, Dansk Pantebrevsforening, Dansk Kredit Råd, Den Danske Aktuarforening, Den Danske Finansanalytikerforening, Datatilsynet, Den danske Fondsmæglerforening, Ejendomsforeningen, FDIH – Foreningen for Distance- og Internethandel, FDFA – Foreningen af Danske Forsikringsmæglere og ForsikringsAgenturer, Finansforbundet, Finanshuset i Fredensborg A/S, Finansiell Stabilitet A/S, Finans og Leasing, Finansrådet – Danske Pengeinstitutters Forening, Finanssektorens Arbejdsgiverforening, Forbrugerombudsmanden, Forbrugerrådet, Foreningen af Forretningsførere

for Udenlandske Forsikringselskaber, Foreningen af Interne Revisorer, Foreningen af J.A.K. Pengeinstitutter, FOREX, Forsikring & Pension, Forsikringsmæglerforeningen, Frivilligrådet, FSR – danske revisorer, Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd (FTF), Garantiformuen, Garban-Intercapital Scandinavia, Horesta, Håndværksrådet, Indsamlingsorganisationernes Brancheorganisation (ISOBRO), Investeringsfondsbranchen, Intertrust (Denmark), ISACA Denmark Chapter, IT-branchen, KommuneKredit, Kommunernes Landsforening, Kuratorforeningen, KøbmandStandens OplysningsBureau, Landbrug & Fødevarer, Landsforeningen for Bæredygtigt Landbrug, Landsforeningen af forsvarsadvokater, Landsorganisationen i Danmark (LO), Lokale Pengeinstitutter, Lønmodtagernes Dyrtidsfond (LD), NASDAQ Copenhagen A/S, Nets, Mybanker, Parcelhusejernes Landsforening, PostDanmarks Juridiske afdeling, Realkreditforeningen, Realkreditrådet, Regionale Bankers Forening, Regnskabsrådet, Revisornævnet, Revisortilsynet, Rigsrevisionen, Skibs- og Bådebyggeriets Arbejdsgiverforening, Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet, Telekommunikationsindustrien i Danmark, VP Securities A/S, Western Union, Thomson Reuters Nordic, Transparency International Danmark, Færøernes Hjemmestyre via Rigsombudsmanden på Færøerne, Grønlands Selvstyre via Rigsombudsmanden i Grønland.

10. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter	Negative konsekvenser/merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	<p>Lovforslaget vurderes at ville medføre et øget ressourcebehov for Finanstilsynet. Dette bl.a. i medfør af den nye mulighed for at tilknytte agenter og i medfør af de nye regler om, at værdipapirhandlere skal etablere procedurer for produktudvikling og løbende overvågning af de investeringsprodukter, de udvikler (produktstyring)</p> <p>Ressourcebehovet afdækkes ved Finanstilsynets opkrævning af afgifter fra den finansielle sektor, og det vil derfor ikke have statsfinansielle konsekvenser.</p>
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	<p>Lovforslaget medfører nogle nye opgaver for Finanstilsynet.</p> <p>Finanstilsynet får bl.a. tilført yderligere opgaver i forbindelse med muligheden for at tilknytte agenter og i medfør af de nye regler om, at værdipapirhandlere skal etablere procedurer for produktudvikling og løbende overvågning af de investeringsprodukter, de udvikler (produktstyring), som Finanstilsynet skal sikre, at værdipapirhandlerne lever op til.</p>

Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Lovforslaget vil åbne mulighed for, at fondsmæglerselskaber og penge- og realkreditinstitutter fremadrettet kan benytte tilknyttede agenter som afsætningskanal. En tilknyttet agent vil kunne markedsføre virksomhedens ydelser overfor potentielle kunder, indgå kundeaftaler på dennes vegne, modtage og formidle ordrer til virksomheden og opbevare kundemidler på vegne af virksomheden. En sådan mulighed findes ikke i dag.	Det vurderes, at lovforslaget medfører negative erhvervsøkonomiske konsekvenser, der dog ikke overskrider bagatelgrænserne for henholdsvis administrative og øvrige efterlevelseseffekter. Bagatelgrænserne for de administrative konsekvenser lyder på 4 mio. kr. årligt, og for de øvrige efterlevelseseffekter lyder det på 10 mio. kr. årligt.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Lovforslaget vurderes ikke at indebære negative erhvervsøkonomiske konsekvenser, der overskrider bagatelgrænserne for henholdsvis administrative og øvrige efterlevelseseffekter. Bagatelgrænserne for de administrative konsekvenser lyder på 4 mio. kr. årligt, og for de øvrige efterlevelseseffekter lyder det på 10 mio. kr. årligt.
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Ligestillingsmæssige konsekvenser	Lovforslaget udvider kravet om nedsættelse af nomineringsudvalg, som bl.a. har til opgave at opstille måltal for andelen af	Ingen

	det underrepræsenterede køn i bestyrelsen og udarbejde en politik for, hvordan måltallet opnås.	
Forholdet til EU-retten	<p>Lovforslaget indeholder en direktivnær gennemførelse af dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter (MiFID II). Lovforslaget indeholder endvidere konsekvensændringer i lov om finansiell virksomhed som følge af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 600/2014 af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter (MiFIR).</p> <p>Der henvises i øvrigt til afsnit 8 i de almindelige bemærkninger.</p>	
Overimplementering af EU-retlige minimumsforpligtelser	JA	NEJ X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1 (fodnoten til lov om finansiel virksomheds titel)

Det foreslås at ændre fodnoten som konsekvens af, at lovforslaget gennemfører MiFID II.

I medfør af artikel 94, 1. afsnit, i MiFID II ophæves Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF af 21. april 2004 om markeder for finansielle instrumenter den 3. januar 2017.

Til nr. 2 (§ 1, stk. 2, 1. pkt., i lov om finansiel virksomhed)

§ 361 i lov om finansiel virksomhed foreslås nyaffattet ved dette lovforslag. Rækkefølgen i bestemmelsen ændres i den forbindelse. Den foreslåede ændring af § 1, stk. 2, 1. pkt., er en konsekvens heraf.

Bestemmelsen i § 361 fastsætter de afgifter en række fysiske og juridiske personer årligt skal betale i grundbeløb til Finanstilsynet.

Til nr. 3 (§ 1, stk. 4, 4. pkt., i lov om finansiel virksomhed)

§ 1, stk. 4, sidste pkt., i lov om finansiel virksomhed angiver de bestemmelser i loven, der gælder for filialer i Danmark af kreditinstitutter og investeringsselskaber, der er meddelt tilladelse til at yde investeringsservice i et andet EU/EØS-land m.v., og som udfører sådan aktivitet her i landet.

Det foreslås at ændre § 1, stk. 4, 4. pkt., så §§ 46 a og 46 b i lov om finansiel virksomhed, der blev indført med lov nr. 632 af 8. juni 2016, og som træder i kraft den 1. juli 2017, også gælder for sådanne filialer, der yder investeringsservice her i landet.

Den foreslåede ændring gennemfører artikel 35, stk. 8, i MiFID II, hvorefter den kompetente myndig i det medlemsland, hvor en filial er beliggende, skal sikre, at de tjenesteydelser, som filialen leverer på medlemslandets område, opfylder de forpligtelser, der er fastsat i bl.a. artikel 24, stk. 7 og 8, i MiFID II. Disse bestemmelser er gennemført i §§ 46 a og 46 b i lov om finansiel virksomhed.

§ 46 a i lov om finansiel virksomhed, der gennemfører artikel 24, stk. 7, litra a, i MiFID II, indeholder nærmere regler for, hvornår en værdipapirhandler må meddele sin kunde, at værdipapirhandlerens investeringsrådgivning sker på uafhængigt grundlag. Det er tilfældet, hvis der rådgives om et bredt udsnit af finansielle instrumenter, som er på markedet, og som er forskellige med hensyn til type og udstedere eller produktudbydere, så det sikres, at kundens investeringsmål imødekommes på passende vis. De finansielle instrumenter, der rådgives om, må desuden ikke være begrænset til finansielle instrumenter, der er udstedt eller udbudt af værdipapirhandleren selv eller af andre juridiske personer, der enten har snævre forbindelser med værdipapirhandleren eller har så tætte juridiske eller økonomiske forbindelser med værdipapirhandleren, at dette kan indebære en risiko for at svække det uafhængige grundlag for den ydede rådgivning.

§ 46 b i lov om finansiel virksomhed, der gennemfører artikel 24, stk. 7, litra b, og artikel 24, stk. 8, i MiFID II, indeholder et forbud for en værdipapirhandler mod at modtage og beholde gebyrer, provisioner eller andre penge- og naturalieydelse, der betales af tredjemand eller en person, som handler på tredjemands vegne, ved uafhængig investeringsrådgivning og porteføljepleje.

Om baggrunden for de pågældende bestemmelser og en nærmere beskrivelse af disse henvises til de specielle bemærkninger til § 2, nr. 3, i lovforslag nr. L 159 af 30. marts 2016 om ændring af om ændring af lov om værdipapirhandel m.v., lov om finansiel virksomhed, lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., straffeloven og retsplejeloven (Ændringer som følge af forordningen om markedsmissbrug samt gennemførelse af regler om provisionsbetalinger m.v. fra tredjeparter og oplysninger om omkostninger m.v. i direktivet om markeder for finansielle instrumenter (MiFID II)), Folketingstidende A 2015-16.

Med den foreslåede ændring stilles der samme krav ved uafhængig rådgivning og porteføljepleje, uanset om værdipapirhandleren udøver de pågældende investeringservice her i landet på baggrund af en dansk tilladelse hertil eller gennem en filial af en virksomhed, der er meddelt en sådan tilladelse i et andet EU/EØS-land m.v.

Til nr. 4 og 5 (§ 1, stk. 4, 4. og 5. pkt., i lov om finansiel virksomhed)

Efter det gældende § 1, stk. 4, 4. pkt., finder en række bestemmelser i lov om finansiel virksomhed anvendelse for filialer af kreditinstitutter og investeringsselskaber, der er meddelt tilladelse til at yde investeringservice i et EU/EØS-land m.v., og som udfører sådan aktivitet her i landet.

Der foreslås en ændring af § 1, stk. 4, 4. pkt., hvorefter de gældende krav i lov om finansiel virksomhed til filialer her i landet af kreditinstitutter og investeringsselskaber, der er meddelt tilladelse til at yde investeringservice eller udføre investeringsaktiviteter i et andet EU/EØS-land m.v., tillige finder anvendelse for de pågældende virksomheders tilknyttede agenter, der er etableret her i landet.

Bestemmelsen gennemfører dele af artikel 16 og 35 i MiFID II, der bl.a. vedrører kompetencefordelingen mellem hjemland og værtsland i relation til direktivets bestemmelser, når et investeringsselskab eller kreditinstitut, der er meddelt tilladelse til at yde investeringservice eller udføre investeringsaktiviteter i et andet EU/EØS-land m.v., opretter en filial eller anvender en tilknyttet agent, der er etableret i et andet medlemsland uden for hjemlandet. Der er udover visse præciseringer og enkelte tilføjelser tale om videreførelse af tilsvarende bestemmelser i MiFID I.

Når der etableres en filial i et andet EU/EØS-land m.v., er udgangspunktet hjemlandstilladelse og hjemlandstilsyn. Det er imidlertid hensigtsmæssigt, at den kompetente myndighed i det medlemsland, hvor filialen er beliggende (værtslandet), får ansvaret for at håndhæve visse af direktivets bestemmelser, idet denne myndighed er tættest på filialen og bedre kan afdække samt gribe ind over for eventuelle overtrædelser af reglerne for filialens drift, jf. betragtning 90 i præamblen til MiFID II.

I henhold til artikel 16, stk. 11, og artikel 35, stk. 8, i MiFID II skal den kompetente myndighed i værtslandet således påtage sig ansvaret for at sikre, at de services, som filialen leverer på dets område, opfylder visse nærmere angivne bestemmelser i direktivet vedrørende sikring af investorbekyttelse samt dokumentationskrav vedrørende filialens transaktioner. Der henvises i denne forbindelse til bemærkningerne til § 3, nr. 7, i lov nr. 108 af 7. februar 2007, som disse fremgår af lovforslag nr. 20 af 4. oktober 2006, der vedrører værtslandets tilsyn, når der er etableret en filial. Endvidere skal værtslandet som noget nyt sikre, at filialen opfylder betingelserne i artikel 14-26 i MiFIR, der indeholder krav om gennemsigtighed for systematiske internalisatorer og investeringsselskaber, der handler OTC, dvs. uden om en markedsplads, samt krav om transaktionsindberetning. Værtslandet må ikke herudover pålægge en filials organisation og drift yderligere krav, for så vidt angår områder, der er omfattet af direktivet, jf. artikel 35, stk. 1, i MiFID II. § 3 i forslaget til lov om kapitalmarkeder, der fremsættes samtidig med nærværende lovforslag, indeholder en definition af systematisk internalisering.

Ydelse af investeringsservice og udførelse af investeringsaktiviteter gennem etableringsretten kan enten ske ved oprettelse af en filial eller ved anvendelse af en tilknyttet agent, der er etableret i et andet medlemsland uden for hjemlandet, jf. artikel 35, stk. 1, i MiFID II, der, for så vidt angår adgangen til at tilknytte agenter, gennemføres med lovforslagets § 1, nr. 33.

Såfremt et investeringsselskab eller et kreditinstitut anvender en tilknyttet agent, som er etableret i et andet medlemsland uden for hjemlandet med henblik på at levere investeringsservice eller udføre investeringsaktiviteter, er den tilknyttede agent omfattet af direktivets bestemmelser vedrørende filialer, jf. artikel 35, stk. 2, og artikel 35, stk. 7, i MiFID II. På denne baggrund foreslås tilknyttede agenter her i landet af kreditinstitutter og investeringsselskaber, der er meddelt tilladelse til at yde investeringsservice eller udføre investeringsaktiviteter i et andet EU/EØS-land m.v., omfattet af samme værtslandstilsyn, som finder anvendelse for filialer, hvormed Finanstilsynet bl.a. skal føre tilsyn med den tilknyttede agents overholdelse af krav vedrørende god skik samt visse organisatoriske krav.

Med forslag om indsættelse af et 5. pkt., foreslås det præciseret, at filialer af udenlandske virksomheder, der er meddelt tilladelse til at udøve virksomhed i henhold til §§ 7-11 i lov om finansiel virksomhed ikke blot skal følge af § 43 om god skik, men tillige regler udstedt i medfør af § 43. Regler udstedt i medfør af § 43 har til formål at sikre, at forbrugerne på det finansielle område bliver behandlet på en ordentlig og redelig måde af kompetente medarbejdere i de finansielle virksomheder. Derfor er der fastsat specifikke regler om information, rådgivning og kundebehandling i øvrigt samt regler om kompetencekrav til medarbejdere, der har kundekontakt. Da kunder i filialer af udenlandske finansielle virksomheder, der har tilladelse til at drive virksomhed her i landet, har samme beskyttelsesbehov, som kunder i finansielle virksomheder, der har en dansk tilladelse, bør filialer være underlagt de samme forbrugerbeskyttende regler.

Efter § 43, stk. 2, kan erhvervsministeren fastsætte nærmere regler om redelig forretningsskik og god praksis for finansielle virksomheder. Denne bemyndigelse er blandt andet udnyttet til at udstede bekendtgørelse nr. 330 af 7. april 2016 om god skik for finansielle virksomheder, bekendtgørelse nr. 623 af 24. april 2015 om investorbeskyttelse ved værdipapirhandel og bekendtgørelse nr. 556 af 1. juni 2016 om den klageansvarlige og finansielle virksomheders håndtering af klager. Erhvervsministeren har i medfør af § 43, stk. 3, udstedt bekendtgørelse nr. 1210 af 24. oktober 2010 om information til forbruger om priser m.v. i pengeinstitutter, bekendtgørelse nr. 44 af 19. januar 2014 om information om gebyrer og andre omkostninger for forsikringsselskaber, bekendtgørelse nr. 553 af 1. juni 2016 om risikomærkning af investeringsprodukter og bekendtgørelse nr. 554 af 1. juni 2016 om risikoklassificering af visse udlånsprodukter. Endelig er der i medfør af § 43, stk. 4, fastsat kompetencekrav til finansielle rådgivere, der yder investeringsrådgivning og rådgivning om boligkredit i form af bekendtgørelse nr. 346 af 15. april 2011 om kompetencekrav til personer, der yder rådgivning om visse investeringsprodukter og bekendtgørelse nr. 329 af 7. april 2016 om kompetencekrav til boligkreditgivere og boligkreditformidlere.

Herudover er der med den foreslåede tilføjelse af investeringsaktiviteter alene tale om en sproglig tilpasning, jf. bemærkningerne til lovforslagets ændring af § 9, stk. 1, hvor det foreslås at tilpasse de anvendte termer til sprogbugen anvendt i den danske oversættelse af MiFID II og MiFIR, således at der sondres mellem investeringservice, investeringsaktiviteter og accessoriske tjenesteydelser.

Til nr. 6 (§ 1, stk. 5, 2. pkt., i lov om finansiel virksomhed)

Den gældende § 1, stk. 5, 2. pkt., i lov om finansiel virksomhed fastslår lovens anvendelsesområde for kreditinstitutter og investeringsselskaber, der er meddelt tilladelse til at yde investeringservice i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område og som udøver aktiviteter her i landet.

I lovforslagets § 1, nr. 20-22, foreslås det at tilpasse de anvendte termer i lov om finansiel virksomhed til sprogbugen anvendt i den danske oversættelse af MiFID II og MiFIR, således at der sondres mellem investeringservice, investeringsaktiviteter og accessoriske tjenesteydelser. På baggrund heraf foreslås det i § 1, stk. 5, 2. pkt., ligeledes at tilpasse ordlyden, således at det fremgår, at bestemmelsen omfatter kreditinstitutter og investeringsselskaber, der er meddelt tilladelse til at yde investeringservice eller udføre investeringsaktiviteter i et andet land inden for Den Europæiske Union m.v. Der er med den foreslåede ændring alene tale om en sproglig tilpasning til ordlyden af MiFID II.

Til nr. 7 (§ 1, stk. 6., i lov om finansiel virksomhed)

Efter det gældende § 1, stk. 6, finder en række bestemmelser i lov om finansiel virksomhed anvendelse for tjenesteydelser med værdipapirhandel ydet her i landet af kreditinstitutter og investeringsselskaber, der er meddelt tilladelse i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område.

Det foreslås at ændre § 1, stk. 6, i lov om finansiel virksomhed, så bestemmelsen fastslår, at de pågældende bestemmelser finder anvendelse for tjenesteydelser med værdipapirhandel ydet her i landet

af kreditinstitutter og investeringsselskaber, der er meddelt tilladelse i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, og for hvilket land Kommissionen ikke har vedtaget en afgørelse som omhandlet i artikel 47, stk. 1, i MiFIR, eller hvor en sådan afgørelse ikke længere er gyldig.

Forslaget er en konsekvens af lovforslagets § 1, nr. 42, der gennemfører de nødvendige tilpasninger af gældende ret som konsekvens af vedtagelsen af MiFIR. Forordningen indeholder i artikel 46-49 nye bestemmelser vedrørende tredjelandsselskabers ydelse af investeringsservice og investeringsaktiviteter og indfører således en delvis harmonisering af disse selskabers adgang til EU-markederne. Hermed vil tredjelandsselskabers ydelse af investeringsservice og investeringsaktiviteter, uden at der oprettes en filial, under nærmere angivne betingelser være direkte reguleret i MiFIR. Dette indebærer, at § 33, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed fremadrettet kun finder anvendelse i tilfælde, der ikke er omfattet af forordningen. Som konsekvens heraf foreslås anvendelsesområdet for lov om finansiel virksomhed i § 1, stk. 6, tilsvarende tilpasset, så bestemmelsen kun finder anvendelse i relation til de pågældende udenlandske kreditinstitutter og investeringsselskaber, der ønsker at udøve grænseoverskridende virksomhed til Danmark, og som har opnået tilladelse hertil i henhold til § 33, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed.

Den gældende § 77 e, i lov om finansiel virksomhed, indeholder et forbud mod anvendelse af variabel løn knyttet til salgsmål over for ansatte, der sælger eller rådgiver om finansielle instrumenter til detailkunder. Med lovforslagets § 1, nr. 65-67, foreslås § 77 e, ændret som følge af artikel 24, stk. 10, i MiFID II. Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 65-67.

Det foreslås at lade henvisningen til § 77 e, udgå af § 1, stk. 6, i lov om finansiel virksomhed. Dette indebærer, at § 77 e ikke vil finde anvendelse for tjenesteydelser med værdipapirhandel ydet her i landet af kreditinstitutter og investeringsselskaber, der er meddelt tilladelse i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, og for hvilket land Kommissionen ikke har vedtaget en afgørelse som omhandlet i artikel 47, stk. 1, i MiFIR, eller hvor en sådan afgørelse ikke længere er gyldig.

Det følger af artikel 35, stk. 8, i MiFID II, at den kompetente myndighed i det medlemsland, hvor en filial er beliggende, skal sikre, at de tjenesteydelser, som filialen leverer på medlemslandets område, opfylder de forpligtelser, der er fastsat i bl.a. artikel 24 i MiFID II.

Forbuddet i § 77 e finder anvendelse for filialer her i landet af udenlandske finansielle virksomheder, jf. det gældende § 1, stk. 3 og 4, i lov om finansiel virksomhed. Artikel 35, stk. 8, i MiFID II er således allerede gennemført i gældende dansk ret.

Det er ikke hensigten, at § 77 e tillige skal finde anvendelse for tjenesteydelser med værdipapirhandel ydet her i landet af kreditinstitutter og investeringsselskaber, der er meddelt tilladelse i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, og

for hvilket land Kommissionen ikke har vedtaget en afgørelse som omhandlet i artikel 47, stk. 1, i MiFIR, eller hvor en sådan afgørelse ikke længere er gyldig. Derfor foreslås det at lade henvisningen til § 77e i lov om finansiel virksomhed udgå.

Til nr. 8 (§ 5, stk. 1, nr. 3, i lov om finansiel virksomhed)

Den gældende § 5, stk. 1, nr. 3, i lov om finansiel virksomhed definerer, hvad der i loven forstås ved et investeringsselskab. Det fremgår af bestemmelsen, at et investeringsselskab defineres som en juridisk eller fysisk person, hvis virksomhed består i at yde investeringsservice.

Betegnelsen investeringsselskab anvendes i lov om finansiel virksomhed hovedsagligt om udenlandske virksomheder, der udøver aktiviteter som omfattet af bilag 4, Afsnit A, til lov om finansiel virksomhed. Disse kan i henhold til artikel 4, stk. 1, nr. 1, i MiFID II under nærmere angivne betingelser være fysiske personer, hvorimod de tilsvarende danske fondsmæglerselskaber skal være aktieselskaber, jf. § 12, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed.

Det foreslås at nyaffatte § 5, stk. 1, nr. 3, hvorved et investeringsselskab defineres som en juridisk eller fysisk person, hvis faste erhverv eller virksomhed består i at yde investeringsservice til tredjemand eller udøve investeringsaktiviteter på et professionelt grundlag.

De foreslåede ændringer af § 5, stk. 1, nr. 3, er en konsekvens af lovforslagets § 1, nr. 20-22, hvor det foreslås at tilpasse de anvendte termer vedrørende værdipapirhandleraktiviteter til sprogbroen anvendt i de danske sprogudgaver af MiFID II og MiFIR. Disse aktiviteter oplystes i bilag 4 til lov om finansiel virksomhed og dækker dels over investeringsservice for tredjemand, dels virksomheders egne investeringsaktiviteter, eksempelvis handel for egen regning med finansielle instrumenter. På baggrund heraf foreslås det i lovforslagets § 1, nr. 20-22, at tilladelse som værdipapirhandler er påkrævet, såfremt der ydes investeringsservice eller udføres investeringsaktiviteter som et fast erhverv eller på et professionelt grundlag, og således ikke kun såfremt der ydes aktiviteter for tredjemand.

Som konsekvens heraf - og med henblik på en mere direktivnær implementering - findes det hensigtsmæssigt at affatte definitionen af et investeringsselskab, således at det fremgår, at definitionen udover fysiske og juridiske personer, hvis faste erhverv eller virksomhed består i at yde investeringsservice, tillige omfatter juridiske eller fysiske personer, hvis faste erhverv eller virksomhed består i at udøve investeringsaktiviteter på et professionelt grundlag. Der er med den foreslåede ændring tale om en sproglig tilpasning til ordlyden af MiFID II.

Definitionen gennemfører og er i overensstemmelse med artikel 4, stk. 1, nr. 1, i MiFID II, der definerer et investeringsselskab som en juridisk person, hvis sædvanlige erhverv eller virksomhed består i at yde en eller flere former for investeringsservice til tredjemand og/eller at udøve en eller flere investeringsaktiviteter på erhvervsmæssigt grundlag. Medlemslandene kan lade definitionen af et investeringsselskab omfatte selskaber, der ikke er juridiske personer under en række nærmere angivne betingelser.

Til nr. 9 (§ 5, stk. 1, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed)

Den gældende § 5, stk. 1, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed definerer hvad der i loven forstås ved begrebet investeringservice. Det fremgår af bestemmelsen, at investeringservice defineres som de i bilag 4, afsnit A, nr. 1-8, anførte aktiviteter i forbindelse med de i bilag 5, nr. 1-10, anførte instrumenter.

Det foreslås at nyaffatte § 5, stk. 1, nr. 4, hvorved investeringservice og investeringsaktivitet defineres som aktiviteterne nævnt i bilag 4, afsnit A, i forbindelse med de i bilag 5 anførte instrumenter.

Baggrunden for denne ændring er, at artikel 4, stk. 1, nr. 2, i MiFID II definerer investeringservice og investeringsaktiviteter som de i bilag I, afsnit A, anførte services og aktiviteter i tilknytning til de i bilag I, afsnit C, omhandlede instrumenter, mens artikel 4, stk. 1, nr. 3, i MiFID II definerer accessoriske tjenesteydelser som de i bilag I, afsnit B, anførte tjenesteydelser. Der sondres således mellem investeringservice, investeringsaktiviteter og accessoriske tjenesteydelser, hvor investeringservice og investeringsaktiviteter omhandler service eller aktiviteter som nævnt i bilag I, afsnit A, til MiFID II, og accessoriske tjenesteydelser omhandler service nævnt i bilag I, afsnit B, til MiFID II.

Bilag I, afsnit A og B, til MiFID II er gennemført i bilag 4, afsnit A og B, til lov om finansiel virksomhed, hvorfor det foreslås at definere investeringservice og investeringsaktiviteter som aktiviteterne nævnt i bilag 4, afsnit A, i forbindelse med de i bilag 5 anførte instrumenter. Idet dette lovforslags § 1, nr. 105-115, indebærer, at de i bilag 5 anførte instrumenter svarer til de i bilag I, afsnit C, til MiFID II omhandlede instrumenter, henvises der i definitionen af investeringservice og investeringsaktiviteter til bilag 5 i sin helhed.

Til nr. 10 (§ 5, stk. 1, nr. 18, litra b, c og d, § 5, stk. 1, nr. 25, § 152 k, stk. 5, § 152 l, § 152 y, stk. 1, og to steder i § 374, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed)

Med forslaget ændres betegnelsen værdipapirer til omsættelige værdipapirer. Der er tale om en præcisering af, hvad der i lovteksten forstås ved værdipapirer. Præciseringen udspringer af en ændring i begrebsanvendelsen, der er en konsekvens af lov om kapitalmarkeder.

Omsættelige værdipapirer er en delmængde af finansielle instrumenter. Begrebet omsættelige værdipapirer skal forstås i overensstemmelse med artikel 4, stk. 1, nr. 44, i MiFID II, som gennemføres i dansk ret i § 4, stk. 1, nr. 1, i lov om kapitalmarkeder, hvortil der henvises.

Til nr. 11 (§ 5, stk. 1, nr. 22, i lov om finansiel virksomhed)

§ 5, stk. 1, nr. 22, i lov om finansiel virksomhed definerer, hvad der i loven forstås ved begrebet multilateral handelsfacilitet. Det fremgår af bestemmelsen, at en multilateral handelsfacilitet defineres som et multilateralt handelssystem (med undtagelse af regulerede markeder) der inden for systemet og efter dettes ufravigelige regler sætter forskellige tredjeparters interesse i køb og salg af de i bilag 5, nr. 1-10, nævnte instrumenter i forbindelse med hinanden på en sådan måde, at der indgås en aftale om overdragelse.

Det foreslås at nyaffatte definitionen, således at definitionen svarer til den, som fremgår af den tilsvarende definition i § 3, nr. 3, i lov om kapitalmarkeder. § 5, stk. 1, nr. 22, foreslås således at definere en multilateral handelsfacilitet (MHF) som et multilateralt system, der opereres af en operatør, der er meddelt tilladelse efter § 59 i lov om kapitalmarkeder eller § 9, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, og drives i overensstemmelse med reglerne i kapitel 17, 18, 20, 22 og 23, i lov om kapitalmarkeder. Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med definitionen af en operatør af en MHF i § 3, nr. 8, i lov om kapitalmarkeder.

Udtrykket system omfatter både markeder, der består i kraft af et regelsæt og en egentlig handelsplads, og markeder, der udelukkende består i kraft af et regelsæt. Der skal således ikke nødvendigvis foreligge et teknisk system til matching af ordrer, idet der i givet fald skal være tale om, at værdipapirerne skal være optaget til handel efter markedets regler.

Udtrykket tredjeparters købs- og salgsinteresser skal forstås bredt og omfatter ordrer, prisstillelser og interessemarkeringer.

Definitionen svarer i store træk til definitionen af et reguleret marked, jf. § 3, nr. 2, i lov om kapitalmarkeder, hvilket afspejler det forhold, at regulerede markeder og MHF'er begge har til formål at foranstalte organiseret handel, jf. betragtning 7 i præambelen til MiFIR. Bestemmelsen gennemfører artikel 4, stk. 1, nr. 22, i MiFID II.

Til nr. 12 (§ 5, stk. 1, nr. 35, litra a, i lov om finansiel virksomhed)

§ 5, stk. 1, nr. 35, i lov om finansiel virksomhed definerer, hvad der i loven forstås ved begrebet Fondsmæglerselskab I. Det fremgår af bestemmelsen, at fondsmæglerselskab I defineres som et fondsmæglerselskab, som har tilladelse til at udøve en eller flere af de i bilag 4, afsnit A, nr. 3 og 6-9, nævnte aktiviteter eller som opbevarer kunders midler eller værdipapirer.

Den gældende definition af fondsmæglerselskab I omfatter de virksomheder, der er omfattet af definitionen af investeringsselskab i artikel 3, stk. 1, nr. 2, i CRD IV, som henviser til definitionen af investeringsselskab i artikel 4, stk. 1, nr. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber (herafter CRR). I henhold til artikel 4, stk. 1, nr. 2, i CRR defineres et investeringsselskab i overensstemmelse med definitionen af investeringsselskaber i artikel 4, stk. 1, nr. 1, i MiFID I, dog med undtagelse af kreditinstitutter, lokale firmaer og virksomheder, der ikke har tilladelse til opbevaring og forvaltning af finansielle instrumenter for kunders regning, og som kun yder en eller flere af de investerings-service eller investeringsaktiviteter, der er omhandlet i bilag I, afsnit A, nr. 1, 2, 4 og 5, til MiFID I, og som ikke opbevarer kunders midler eller værdipapirer, og som derfor ikke kan komme i gældsforhold til deres kunder.

Dermed er det alene fondsmæglerselskaber med tilladelse til at udøve en eller flere af følgende aktiviteter: forretninger for egen regning, afsætningsgaranti i forbindelse med emissioner, placering af finansielle instrumenter uden fast forpligtigelse, drift af multilaterale handelsfaciliteter eller opbevaring og forvaltning for investorers regning, herunder depotvirksomhed, jf. bilag 4, afsnit A, nr. 3 og

6-9, til lov om finansiel virksomhed, eller fondsmæglerselskaber, som opbevarer kunders midler eller værdipapirer, og som kan komme i gældsforhold til deres kunder, som er omfattet af definitionen af investeringselskab i CRD IV, og som defineres som fondsmæglerselskab I i gældende ret, jf. bemærkningerne til § 1, nr. 8, i lovforslag nr. L 133 om ændring af lov om finansiel virksomhed og forskellige andre love fremsat 7. februar 2014.

Det foreslås at ændre § 5, stk. 1, nr. 35, litra a, således at definitionen af fondsmæglerselskab I omfatter fondsmæglerselskaber, som har tilladelse til at udøve en eller flere af de i bilag 4, afsnit A, nr. 3 og 6-10, nævnte aktiviteter, eller som opbevarer kunders midler eller værdipapirer. Dette indebærer at drift af organiserede handelsfaciliteter (OHF'er) omfattes af definitionen af fondsmæglerselskab I.

Forslaget er en følge af, at gennemførelsen af MiFID II medfører, at listen over investeringservice og investeringsaktiviteter i bilag 4, afsnit A, til lov om finansiel virksomhed udvides med et nyt nummer 10 og dermed medtager drift af organiserede handelsfaciliteter (OHF'er) som en kerneaktivitet, som værdipapirhandlere kan få tilladelse til, jf. lovforslagets § 1, nr. 104.

Et investeringselskab, der har tilladelse til drift af organiserede handelsfaciliteter (OHF'er), er ikke omfattet af undtagelserne til definitionen af et investeringselskab i artikel 4, stk. 1, nr. 2, i CRR, og omfattes således af definitionen af investeringselskab i CRD IV. Dette indebærer, at et investeringselskab, der har tilladelse til drift af organiserede handelsfaciliteter (OHF'er), skal omfattes af definitionen af fondsmæglerselskab I. Den foreslåede ændring af § 5, stk. 1, nr. 35, litra a, indebærer således, at definitionen af fondsmæglerselskab I efter gennemførelsen af MiFID II fortsat omfatter de virksomheder, der er omfattet af definitionen af et investeringselskab i CRD IV.

Til nr. 13 (§ 5, stk. 1, nr. 53-58, i lov om finansiel virksomhed)

Det foreslås at indsætte en række nye numre i § 5, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed. Med forslaget gennemføres dele af artikel 4, stk. 1, i MiFID II, der definerer en række termer, der anvendes i direktivet, og som følge heraf anvendes i forbindelse med gennemførelsen af direktivets bestemmelser i lov om finansiel virksomhed.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 53*, at accessoriske tjenesteydelser defineres som tjenesteydelser som nævnt i bilag 4, afsnit B. Dette er i overensstemmelse med lovforslagets § 1, nr. 2020, hvor det foreslås, at der som i den danske sprogudgave af MiFID II og MiFIR sondres mellem investeringservice, investeringsaktiviteter og accessoriske tjenesteydelser, hvor investeringservice og investeringsaktiviteter omhandler services eller aktiviteter som nævnt i bilag 4, afsnit A, og accessoriske tjenesteydelser omhandler services som nævnt i bilag 4, afsnit B. Den foreslåede definition af accessoriske tjenesteydelser gennemfører artikel 4, stk. 1, nr. 3, i MiFID II.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 54*, at udførelse af ordrer for investorers regning defineres som indgåelse af aftaler om køb eller salg på investorers vegne af et eller flere finansielle instrumenter. Dette omfatter tillige indgåelse af aftaler om salg på udstedelsestidspunktet af finansielle instrumenter, der udstedes af et investeringselskab eller et kreditinstitut. Forslaget gennemfører artikel 4, stk. 1, nr. 5, i MiFID

II, i hvilken forbindelse det som noget nyt præciseres, at definitionen af udførelse af ordrer tillige omfatter det tilfælde, hvor investeringsselskaber og kreditinstitutter på det primære marked distribuerer finansielle instrumenter, som de selv har udstedt, uden at yde nogen rådgivning, jf. betragtning 45 i præambelen til MiFID II. Dette med henblik på at styrke investorbeskyttelsen og således sikre, at investeringsselskaber og kreditinstitutter, der distribuerer finansielle instrumenter, som de selv udsteder i forbindelse hermed, er omfattet af reglerne i MiFID II.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 55*, at definere handel for egen regning som handel over egenbeholdningen, der resulterer i handel med et eller flere finansielle instrumenter. Forslaget gennemfører artikel 4, stk. 1, nr. 6, i MiFID II.

Handel for egen regning med finansielle instrumenter er omfattet af listen i bilag 4, afsnit A, til lov om finansiel virksomhed, der indeholder de investeringsservice og investeringsaktiviteter, der som udgangspunkt kræver tilladelse. Begrebet omfatter i denne sammenhæng virksomheder, der erhvervs-mæssigt forvalter deres egen handelsbeholdning og derfor påtager sig øgede risici forbundet med indgåelse af handel og samtidig kan udgøre en modpartrisiko for andre markedsdeltagere. Til tilladelseskravet er der imidlertid knyttet særlige undtagelser, jf. artikel 2 i MiFID II, der forventes implementeret i bekendtgørelse udstedt af Finanstilsynet med hjemmel i § 9, stk. 10, til lov om finansiel virksomhed. Begrebet omfatter endvidere handel over egenbeholdningen i forbindelse med udførelse af kundeordrer, hvor kunden har en modparts- eller leveringsrisiko.

I relation hertil fastslås det i betragtning 24 i præambelen til MiFID II, at handel for egen regning ved udførelse af kundeordrer omfatter virksomheder, der udfører ordrer fra forskellige kunder ved at matche dem på grundlag af ejermatchning (back-to-back-handel), hvorved de bør anses for at optræde som ejere og bør være underlagt direktivets bestemmelser om både udførelse af ordrer for kunders regning og handel for egen regning. Derimod vil udførelse af ordrer vedrørende finansielle instrumenter som en accessorisk aktivitet mellem to personer, hvis hovederhverv på koncernniveau hverken er investeringsservice som omhandlet i MiFID II eller bankvirksomhed som omhandlet i CRD IV, ikke være omfattet af definitionen af handel for egen regning ved udførelse af kundeordrer, jf. betragtning 25 i præambelen til MiFID II.

Endvidere vil et fondsmæglerselskabs besiddelse af positioner i finansielle instrumenter, der ikke indgår i handelsbeholdningen med henblik på at investere kapitalgrundlaget, ikke blive betragtet som handel for egen regning, jf. artikel 29, stk. 4, i CRD IV, der er implementeret i gældende § 157 i lov om finansiel virksomhed, hvoraf det følger, at kapitalgrundlaget i fondsmæglerselskaber, der ikke har tilladelse til at foretage handel for egen regning, jf. bilag 4, afsnit A, nr. 3, til lov om finansiel virksomhed, skal være placeret langsigtet og ikke-spekulativt og derved opfylde betingelserne for at være uden for handelsbeholdningen.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 56*, at definere finansielle instrumenter som instrumenter nævnt i bilag 5. Bestemmelsen gennemfører artikel 4, stk. 1, nr. 15, i MiFID II, der definerer finansielle instrumenter som de i bilag I, afsnit C, anførte instrumenter. Som følge af de i lovforslaget foreslåede ændringer

til bilag 5 til lov om finansiel virksomhed bringes listen over finansielle instrumenter i lov om finansiel virksomhed i overensstemmelse med listen over finansielle instrumenter i MiFID II. Således foreslås det bl.a. at ophæve valutaspot i investeringsøjemed fra listen over finansielle instrumenter hen- set til, at det pågældende instrument ikke er omfattet af listen over finansielle instrumenter i MiFID II, jf. bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 109.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 57*, at definere derivater i overensstemmelse med artikel 2, stk. 1, nr. 29, i MiFIR. I MiFIR defineres derivater som de finansielle instrumenter, der er defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 44, litra c, i MiFID II, og som er omhandlet i direktivets bilag I, afsnit C, nr. 4-10. Bestemmelsen gennemfører artikel 4, stk. 1, nr. 49, i MiFID II.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 58*, at definere et investeringsselskabs værtsland som et andet medlemsland end hjemlandet, hvor et investeringsselskab har en filial eller yder investeringsservice eller udfører investeringsaktiviteter. Et investeringsselskabs hjemland defineres som (i) det medlemsland, hvor den pågældende har sit hovedkontor, hvis investeringsselskabet er en fysisk person, (ii) det medlemsland, hvor det registrerede hjemsted er beliggende, hvis investeringsselskabet er en juridisk person, og (iii) det medlemsland, hvor selskabets hovedkontor er beliggende, hvis investeringsselskabet ifølge national lovgivning ikke har noget registreret hjemsted, jf. artikel 4, stk. 1, nr. 55, litra a, i MiFID II. Bestemmelsen gennemfører artikel 4, stk. 1, nr. 56, i MiFID II.

Til nr. 14 (§ 5, stk. 8, i lov om finansiel virksomhed)

Det følger af den gældende bestemmelse, at Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om de i § 5, stk. 1, nr. 16, litra c og d, nævnte mellemværender.

§ 5, stk. 8, er indsat i loven ved lov nr. 155 af 28. februar 2012 om ændring af bl.a. lov om finansiel virksomhed og retter sig mod den i § 5, stk. 1, indeholdte definition af begrebet eksponering, tidligere benævnt engagement.

Da definitionen af begrebet eksponering i dag forefindes i § 5, stk. 1, nr. 18, og ikke nr. 16, foreslås bestemmelsen ændret.

Til nr. 15 (§ 7, stk. 1, 3. pkt., i lov om finansiel virksomhed)

Bestemmelsen angiver, hvilke virksomheder der skal have tilladelse som pengeinstitut, og at pengeinstitutter kun må udøve virksomhed som nævnt i bilag 1 og virksomhed efter §§ 24-26 i lov om finansiel virksomhed.

Det foreslås, at tilføje et 3. *pkt.* til § 7, stk. 1, om, at pengeinstitutter fremover kan udøve alle de aktiviteter, som fremgår af bilag 4, afsnit A, i lov om finansiel virksomhed, i kraft af den almindelige pengeinstituttiladelse, som allerede fremgår af § 7, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed. Baggrunden for forslaget er, at det følger af MiFID II, som også gennemføres i lov om kapitalmarkeder, at pengeinstitutter bør kunne yde investeringsservice og udøve investeringsaktiviteter uden anden tilladelse

end deres pengeinstituttiladelse. Derfor foreslås det, at pengeinstitutter fremover kan udøve alle aktiviteter i bilag 4, afsnit A, som en del af pengeinstituttiladelsen.

Ændringen betyder samtidig, at de aktiviteter, der hidtil er blevet anset for at være en integreret del af pengeinstitutvirksomheden, jf. bilag 1 i lov om finansiel virksomhed, fremover vil være omfattet af bilag 4.

Pengeinstitutter har i medfør af § 9, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, skulle have tilladelse til at udføre de i bilag 4, afsnit A, nr. 1, 2, 4, 5 og 8, nævnte aktiviteter. De øvrige aktiviteter i bilag 4, afsnit A, anses for at være en integreret del af pengeinstituttiladelsen, mens aktiviteterne i bilag 4, afsnit B, anses for at være en integreret del af værdipapirhandlertilladelse

Kravet om en separat værdipapirhandlertilladelse blev indført ved lov nr. 453 af 10. juni 2003. Kravet blev den gang først og fremmest begrundet i selve sammenskrivningen af de mange sektorlove, og at det skulle være klart, at udøvelse af forskellige typer finansiel virksomhed udløser forskellige tilladelser. På daværende tidspunkt var Rådets direktiv 93/22/EØF af 10. maj 1993 om investeringservice i forbindelse med værdipapirer (herefter investerings servicedirektivet) gældende.

Pengeinstitutter har hidtil som en del af pengeinstitutvirksomheden kunnet medvirke ved emission af værdipapirer og tjenesteydelser i forbindelse hermed, jf. bilag 1, nr. 6. Afsætningsgarantier i forbindelse med emissioner af et eller flere af de i bilag 5 nævnte instrumenter eller placering af sådanne instrumenter på grundlag af en fast forpligtelse, jf. bilag 4, afsnit A, nr. 6, blev således anset for at være en del af pengeinstituttiladelsen og omfattet af bilag 1, nr. 5 og 6. Dette vil fremover være en investeringsaktivitet, jf. nyaffattningen af § 7, stk. 1, der henviser til hele bilag 4, afsnit A.

Forretninger for egen regning med ethvert af de i bilag 5 nævnte instrumenter, jf. bilag 1, nr. 11, er også blevet anset for at være en integreret del af pengeinstitutvirksomheden. Forretninger for egen regning bliver fremover omfattet af bilag 4, afsnit A, nr. 3. Det foreslås derfor at ophæve bilag 1, nr. 11, forretninger for egen regning med ethvert af de i bilag 5 nævnte instrumenter, jf. lovforslagets § 1, nr. 98.

Opbevaring og forvaltning i forbindelse med et eller flere af de i bilag 5 nævnte instrumenter samt pantebreve har også været anset for at være en integreret del af pengeinstitutternes virksomhedsområde, jf. bilag 1, nr. 12. Fremover vil opbevaring og forvaltning for investorers regning være omfattet af bilag 4, nr. 9, der bliver nr. 10, og derfor foreslås bilag 1, nr. 12, ændret, så det alene er opbevaring og forvaltning for egen regning i forbindelse med et eller flere af de i bilag 5 nævnte instrumenter samt opbevaring og forvaltning af pantebreve, som anses for at være en integreret del af pengeinstitutvirksomheden.

De fleste pengeinstitutter har i dag en separat værdipapirhandlertilladelse. På nuværende tidspunkt er det hovedsageligt de mindste pengeinstitutter, som ikke har en værdipapirhandlertilladelse, samt pengeinstitutter med en særlig forretningsmodel. For disse pengeinstitutter vil ændringerne i bilag 1 og

4, indebære, at de bliver omfattet af værdipapirhandlerbegrebet, når de udøver aktiviteter, der hidtil har været anset for at være en integreret del af pengeinstituttilladelsen. Det vil formentlig i langt de fleste tilfælde dreje sig om forretninger for egen regning. De krav, som pengeinstitutter med værdipapirhandlertilladelse i dag skal opfylde i medfør af bl.a. § 72 i lov om finansiel virksomhed, svarer i vidt omfang til de krav, der stilles til alle pengeinstitutter i medfør af § 71 i lov om finansiel virksomhed, idet § 72 henviser til § 71, samt bekendtgørelse om ledelse og styring af pengeinstitutter m.fl. De pengeinstitutter, hvis aktiviteter fremover vil høre under bilag 4 og ikke længere bilag 1, forventes derfor ikke at skulle foretage væsentlige ændringer af deres indretning m.v. Finanstilsynet vil også fortsat skulle føre tilsyn med pengeinstitutts investeringsaktiviteter, uagtet der ikke længere gælder et særskilt krav om tilladelse.

Det fremgår af § 14 i lov om finansiel virksomhed, at en ansøgning om tilladelse til at drive pengeinstitutvirksomhed skal indeholde en driftsplan indeholdende oplysninger om arten af de påtænkte forretninger. Heri ligger et krav om konkret stillingtagen til den pengeinstitutvirksomhed, som der ønskes tilladelse til, og Finanstilsynet vil på den baggrund i forbindelse med behandlingen af ansøgningen skulle tage stilling til, om ansøgningen også omfatter investeringsaktiviteter. Dette svarer også til betragtning 38 i præambelen til MiFID II, hvor det fremgår, at den kompetente myndighed, før den giver tilladelse i henhold til herefter CRD IV, bør kontrollere, at instituttet opfylder kravene i MiFID II. Finanstilsynet vil således fortsat føre tilsyn med, hvilke investeringsaktiviteter pengeinstituttet udøver, og hvilke regler der på den baggrund skal overholdes.

Til nr. 16 (§ 7, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed)

I den gældende § 7, stk. 2, er oplistet de aktiviteter, som hidtil har været omfattet af kravet om separat værdipapirhandlertilladelse. Pengeinstitutter har således i medfør af § 9, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, skullet have tilladelse til at udføre de i bilag 4, afsnit A, nr. 1, 2, 4, 5 og 8, nævnte aktiviteter.

Som følge af at de aktiviteter der tidligere krævede særskilt værdipapirhandlertilladelse, nu er en integreret del af pengeinstituttilladelsen, foreslås det at stk. 2 sammenskrives med stk. 1. Der henvises i øvrigt til bemærkninger til ændringen af § 7, stk. 1.

Til nr. 17 (§ 8, stk. 1, 2. pkt., i lov om finansiel virksomhed)

§ 8, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed angiver, at virksomheder, der yder lån mod registreret pant i fast ejendom på grundlag af udstedelse af realkreditobligationer, skal have tilladelse som realkreditinstitut, og at realkreditinstitutter kun må udøve virksomhed som nævnt i bilag 3 og virksomhed efter §§ 24-26 i lov om finansiel virksomhed.

Det foreslås, at der i § 8, stk. 1, i tilknytning til afgrænsningen af den virksomhed, som realkreditinstitutter må udøve, tilføjes en henvisning til § 8, stk. 2, der nyaffattes med dette lovforslag og herefter vil angive, at realkreditinstitutter, der har tilladelse efter stk. 1, også kan udøve aktiviteter nævnt i bilag 4, afsnit A.

Til nr. 18 (§ 8, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed)

Realkreditinstitutter har mulighed for få tilladelse til at udøve aktiviteter som værdipapirhandler inden for deres virksomhedsområde. Det fremgår af § 8, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed, at realkreditinstitutter kan få tilladelse efter § 9, stk. 1, til at udøve de i bilag 4, afsnit A, nr. 1, nævnte aktiviteter, for så vidt angår realkreditobligationer og heraf afledte instrumenter.

Reglen om, at realkreditinstitutter skal have tilladelse til at udøve aktiviteter som værdipapirhandlere, er indsat ved lov nr. 453 af 10. juni 2003 om finansiel virksomhed, hvorefter der blev krævet særskilt værdipapirhandlertilladelse til at udføre visse aktiviteter, der i den tidligere realkreditlov havde været anset som en integreret del af realkreditinstituttilladelsen.

Ved lov nr. 1556 af 21. december 2010 om ændring af lov om finansiel virksomhed, lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme, lov om værdipapirhandel m.v., møntloven og forskellige andre love blev bestemmelsen udvidet med bilag 4, afsnit A, nr. 5, når investeringsrådgivningen sker i tilknytning til og som forudsætning for udførelse af kunders optagelse, indfrielse eller omlægning af et lån med pant i fast ejendom. Baggrunden for tilføjelsen var en konsekvensrettelse som følge af, at der ved lov nr. 108 af 7. februar 2007 blev foretaget en række ændringer i bilag 4 til lov om finansiel virksomhed, herunder at investeringsrådgivning blev flyttet fra bilagets afsnit B til afsnit A uden konsekvensrettelse af den dagældende § 8, stk. 2. Det fremgår af bemærkningerne til ændringen, jf. Folketingstidende 2010-2011, tillæg A, L 49 som fremsat, side 61, at som følge af realkreditinstitutternes afgrænsede aktiviteter kan institutterne alene udøve investeringsrådgivning, når rådgivningen sker i tilknytning til og som forudsætning for udførelse af kunders optagelse, indfrielse eller omlægning af et lån med pant i fast ejendom.

Indtil 2008 kunne realkreditinstitutterne også få tilladelse efter § 8, stk. 2, til aktiviteter efter bilag 4, afsnit A, nr. 2, hvilket omfatter modtagelse og formidling for investorers regning af ordrer vedrørende et eller flere af de i bilag 5 nævnte instrumenter samt til udførelse af ordrer med et eller flere af de i bilag 5 nævnte instrumenter for investorers regning.

Tilladelse til at udføre aktiviteter omfattet af bilag 4, afsnit A, nr. 2, blev indsat ved lov nr. 108 af 7. februar 2007. Ved loven blev MiFID I implementeret i dansk ret, og der blev foretaget ændringer i bilag 4, idet afsnit A, nr. 1, blev delt op i to, således at den tidligere nr. 1, litra b, blev udskilt til en særskilt nr. 2. Realkreditinstitutterne fik med loven mulighed for at få tilladelse til at udøve aktiviteter efter nr. 1 og 2.

Ved lov nr. 517 af 17. juni 2008 om ændring af lov om finansiel virksomhed og forskellige andre love blev § 8, stk. 2, nyaffattet, så særligt dækkede obligationer og særligt dækkede realkreditobligationer kom til at fremgå af lovtæksten. Henvisningen til nr. 2 fremgik ikke af nyaffattelsen af § 8, stk. 2, uden at det dermed var hensigten, at realkreditinstitutter ikke fremover skulle kunne opnå tilladelse til at udføre aktiviteter efter bilag 4, afsnit A, nr. 2.

Bilag 4, afsnit A, nr. 1, er dermed i dag ikke fuldt ud dækkende for den værdipapirhandelsaktivitet, som et realkreditinstitut kan foretage inden for deres virksomhedsområde. Det foreslås derfor, at henvisningen til nr. 2 indsættes i bestemmelsen igen.

Det foreslås at nyaffatte § 8, stk. 2, så det fremover fremgår, at realkreditinstitutter i medfør af deres tilladelse efter § 8, stk. 1, kan yde den investeringservice og udøve de investeringsaktiviteter, der følger af bilag 4, afsnit A, nr. 1, 2, 3 og 5.

Baggrunden for forslaget er, at det følger af gennemførelsen af MiFID II, som også gennemføres i lov om kapitalmarkeder, at realkreditinstitutter bør kunne yde investeringservice og udøve investeringsaktiviteter omfattet af MiFID II uden anden tilladelse end deres realkreditinstituttiladelse. Derfor foreslås det, at realkreditinstitutter fremover kan udøve alle de aktiviteter i bilag 4, afsnit A, der ligger inden for realkreditens virksomhedsområde, som en del af realkreditinstituttiladelsen.

Forslaget til nyaffattelsen af § 8, stk. 2, ændrer ikke i de aktiviteter, som realkreditinstitutter kan udøve, men præciserer alene, hvornår realkreditinstitutter har mulighed for at agere som værdipapirhandlere, i det omfang det er nødvendigt af hensyn til deres virksomhed. Det er således ikke hensigten, at realkreditinstitutter med forslaget får udvidet deres adgang til at yde investeringservice og udføre investeringsaktiviteter i øvrigt.

Alle realkreditinstitutter har i dag særskilt værdipapirhandlertilladelse. Ændringen medfører derfor ikke, at der er realkreditinstitutter, der skal søge tilladelse som værdipapirhandler.

Til nr. 19 (§ 8, stk. 4, § 77, stk. 1, nr. 1 og 4, § 216, stk. 2, 1. og 3. pkt., § 354, stk. 6, nr. 20 og 26, § 354 d, stk. 1, nr. 2, bilag 1, nr. 6, bilag 2, nr. 7, litra e, nr. 8 og 12, og bilag 3, nr. 1 og 4, i lov om finansiel virksomhed)

De foreslåede ændringer, hvorved begrebet værdipapirer i en række bestemmelser foreslås ændret til finansielle instrumenter, er konsekvensændringer som følge af, at den hidtidige definition af værdipapirer foreslås ændret med den nye lov om kapitalmarkeder. Værdipapirer, som de skal forstås i de foreslåede ændrede bestemmelser i lov om finansiel virksomhed, falder herefter under den nye definition af finansielle instrumenter i lov om kapitalmarkeder.

Til nr. 20 (§ 9, stk. 1, 1. pkt., i lov om finansiel virksomhed)

Den gældende § 9, stk. 1, 1. pkt., i lov om finansiel virksomhed fastlægger virksomhedsområdet og tilladelseskravet for virksomheder, der ønsker at drive virksomhed som værdipapirhandler. Det fremgår af bestemmelsen, at virksomheder, der for tredjemand udøver aktiviteter som nævnt i bilag 4, afsnit A, er værdipapirhandlere og skal have tilladelse som værdipapirhandlere, dog med visse undtagelser i relation til pengeinstitutter og realkreditinstitutter.

Det foreslås i § 9, stk. 1, 1. pkt., at præcisere, at tilladelse som værdipapirhandler er påkrævet, såfremt der ydes investeringservice eller udføres investeringsaktiviteter som et fast erhverv eller på et professionelt grundlag, og således ikke kun såfremt der ydes aktiviteter for tredjemand. Forslaget beror

på, at aktiviteterne i bilag 4, afsnit A, dels dækker over investeringservice for tredjemand, dels virksomheders egne investeringsaktiviteter, eksempelvis handel for egen regning med finansielle instrumenter.

Endvidere foreslås det i § 9, stk. 1, 1. pkt., at de anvendte termer tilpasses til sprogbrugen anvendt i den danske oversættelse af MiFID II og MiFIR. Der sondres i den engelske sprogudgave af MiFID II og MiFIR mellem »investment services«, »investment activities« og »ancillary services«. Disse termer er i de danske sprogudgaver af MiFID II og MiFIR oversat til »investeringservice«, »investeringsaktiviteter« og »accessoriske tjenesteydelser«, hvor »investeringservice« og »investeringsaktiviteter« omhandler services eller aktiviteter som nævnt i bilag 4, afsnit A, til lov om finansiell virksomhed, og »accessoriske tjenesteydelser« omhandler tjenesteydelser nævnt i bilag 4, afsnit B, til lov om finansiell virksomhed.

Henset til at MiFIR vil være direkte gældende i medlemslandene, findes det hensigtsmæssigt at ensrette sprogbrugen i bestemmelsen med termene benyttet i den danske sprogudgave af MiFID II og MiFIR. Dog vil den i gældende ret anvendte samlebetegnelse »aktiviteter« med konkret reference til bilag 4 i lov om finansiell virksomhed fortsat finde anvendelse i øvrige bestemmelser.

Ovenstående ændringer gennemfører artikel 5, stk. 1, i MiFID II, der med mindre præciseringer viderefører tilsvarende bestemmelse i MiFID I. Det fremgår heraf, at ydelse af investeringservice og/eller udførelse af investeringsaktiviteter som et fast erhverv eller virksomhed på et professionelt grundlag betinges af en forudgående tilladelse.

Der er med de ovenfor beskrevne foreslåede tilpasninger af § 9, stk.1, 1. pkt. ikke tilsigtet nogen materiel ændring af bestemmelsen.

Herudover foreslås det i § 9, stk. 1, 1. pkt., at den aktuelle henvisning til § 8, stk. 1, ændres, så der fremadrettet henvises til § 8, stk. 2, i stedet. Forslaget er en konsekvens af lovforslagets § 1, nr. 155 og 18, hvoraf det fremgår, at pengeinstitutter og realkreditinstitutter som følge af lovforslaget ikke længere skal have en særskilt værdipapirhandletilladelse efter § 9, stk. 1, såfremt de ønsker at yde investeringservice eller udføre investeringsaktiviteter som nævnt i bilag 4, afsnit A. Hidtil er nogle af de aktiviteter, der er omfattet af bilag 4, blevet anset for at være en integreret del af pengeinstitutvirksomheden og visse af aktiviteterne som en integreret del af realkreditinstitutvirksomheden, hvorimod øvrige aktiviteter omfattet af bilag 4 til lov om finansiell virksomhed i henhold til gældende ret kræver en særskilt tilladelse, jf. gældende § 7, stk. 2, og § 8, stk. 2. Fremover vil penge- og realkreditinstitutter kunne yde investeringservice eller udøve investeringsaktiviteter som følge af deres tilladelse efter henholdsvis § 7, stk. 1, og § 8, stk. 1, såfremt det er foreneligt med institutternes virksomhedsområde, og således uden at det kræver en særskilt værdipapirhandletilladelse. Dette indebærer, at pengeinstitutter fremover kan udøve alle aktiviteter i bilag 4, afsnit A, som en del af pengeinstituttiladelsen, hvorimod realkreditinstitutter i medfør af deres tilladelse i et vist omfang kan yde den investeringservice og udøve de investeringsaktiviteter, der følger af bilag 4, afsnit A, nr. 1, 2, 3 og 5. Penge- og realkreditinstitutterne bliver imidlertid omfattet af værdipapirhandlerbegrebet, når de

udøver aktiviteter omfattet af bilag 4, og skal dermed i denne sammenhæng opfylde relevante krav for værdipapirhandlere.

Til nr. 21 (§ 9, stk. 1, 2. pkt., i lov om finansiel virksomhed)

Den gældende § 9, stk. 1, 2. pkt., i lov om finansiel virksomhed fastlægger, at værdipapirhandlere desuden kan udøve en eller flere af de i bilag 4, afsnit B, nævnte aktiviteter.

Med dette lovforslag § 1, nr. 20, foreslås det at tilpasse de anvendte termer i lov om finansiel virksomhed til sprogbrugen anvendt i den danske oversættelse af MiFID II og MiFIR, således at der sondres mellem investeringsservice, investeringsaktiviteter og accessoriske tjenesteydelser, hvor investeringsservice og investeringsaktiviteter omhandler services eller aktiviteter som nævnt i bilag 4, afsnit A, til lov om finansiel virksomhed, og accessoriske tjenesteydelser omhandler tjenesteydelser nævnt i bilag 4, afsnit B, til lov om finansiel virksomhed.

På baggrund heraf foreslås det i § 9, stk. 1, 2. pkt., at tilpasse ordlyden, således at det fremgår, at værdipapirhandlere desuden kan udøve en eller flere af de i bilag 4, afsnit B, nævnte accessoriske tjenesteydelser. Der er med den foreslåede ændring af termen »aktiviteter« til »accessoriske tjenesteydelser« alene tale om en sproglig tilpasning til ordlyden af MiFID II.

Til nr. 21 (§ 9, stk. 1, 3. pkt., i lov om finansiel virksomhed)

Den gældende § 9, stk. 1, 3. pkt., i lov om finansiel virksomhed fastslår, at tilladelse til at udøve en eller flere af de i bilag 4, afsnit B, nævnte aktiviteter kun meddeles i tilknytning til tilladelse til de i bilag 4, afsnit A, nævnte aktiviteter.

Med dette lovforslag § 1, nr. 2020, foreslås det at tilpasse de anvendte termer i lov om finansiel virksomhed til sprogbrugen anvendt i den danske oversættelse af MiFID II og MiFIR, således at der sondres mellem investeringsservice, investeringsaktiviteter og accessoriske tjenesteydelser, hvor investeringsservice og investeringsaktiviteter omhandler services eller aktiviteter som nævnt i bilag 4, afsnit A, til lov om finansiel virksomhed, og accessoriske tjenesteydelser omhandler tjenesteydelser nævnt i bilag 4, afsnit B, til lov om finansiel virksomhed.

På baggrund heraf foreslås det i § 9, stk. 1, 3. pkt., at tilpasse ordlyden, således at det fremgår, at tilladelse til at udøve en eller flere af de accessoriske tjenesteydelser, der er nævnt i bilag 4, afsnit B, kun meddeles i tilknytning til tilladelse til de investeringsservice og investeringsaktiviteter, der er nævnt i bilag 4, afsnit A.

Der er med den foreslåede præcisering af de anførte aktiviteter alene tale om en sproglig tilpasning til ordlyden af MiFID II.

Til nr. 23 (§ 9, stk. 3, 1. pkt., i lov om finansiel virksomhed)

Den gældende § 9, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed fastlægger eneretten for værdipapirhandlere og de i bestemmelsen øvrige angivne virksomheder til at udføre værdipapirhandelsaktiviteter.

Det foreslås at ændre § 9, stk. 3, 1. pkt., således at også udenlandske kreditinstitutter og investerings-selskaber, der opfylder betingelserne i § 33 a i lov om finansiel virksomhed, omfattes af eneretten.

Baggrunden herfor er, at der med dette lovforslag foreslås at indsætte en ny § 33 a i lov om finansiel virksomhed. Den nye § 33 a fastslår, at udenlandske kreditinstitutter og investerings-selskaber, der er meddelt tilladelse i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, skal have tilladelse fra Finanstilsynet til at yde investerings-service eller udføre investeringsaktiviteter med eller uden accessoriske tjenesteydelser her i landet gennem en fi-lial. Den foreslåede ændring af § 9, stk. 3, 1. pkt., indebærer, at de pågældende udenlandske kredit-institutter og investerings-selskaber omfattes af eneretten til at udføre værdipapirhandelsaktiviteter.

Endvidere foreslås det med dette lovforslags § 1, nr. 20, at præcisere, at tilladelse som værdipapir-handler er påkrævet, såfremt der ydes investerings-service eller udføres investeringsaktiviteter som et fast erhverv eller på et professionelt grundlag og således ikke kun såfremt, der ydes aktiviteter for tredjemand. Disse aktiviteter omfattes tilsvarende af eneretten i § 9, stk. 3. Det foreslås som følge heraf, at tilrette § 9, stk. 3, 1. pkt. således, at det fremgår, at de pågældende virksomheder har eneret til at udføre investerings-service og investeringsaktiviteter nævnt i bilag 4, afsnit A, med de i bilag 5 nævnte finansielle instrumenter og med de i lov om kapitalmarkeder § 4, stk. 2, nævnte instrumenter som et fast erhverv eller på et professionelt grundlag.

Ændringen af henvisningen til § 2, stk. 2, i lov om værdipapirhandel m.v., så der i stedet henvises til § 4, stk. 2, i lov om kapitalmarkeder er en konsekvens af, at lov om værdipapirhandel m.v. ophæves og videreføres ved lov om kapitalmarkeder. § 4, stk. 2, i lov om kapitalmarkeder svarer til den gæl-dende § 2, stk. 2, i lov om værdipapirhandel m.v.

Endvidere indebærer forslaget til ændring af § 9, stk. 3, 1. pkt., at henvisningen til § 7, stk. 1, og § 8, stk. 1, ophæves. Baggrunden herfor er dette lovforslags ændring af § 7, stk. 1, og nyaffattelse af § 8, stk. 2, hvoraf det følger, at pengeinstitutter og realkreditinstitutter bliver omfattet af værdipapirhand-lerbegrebet, når de udøver aktiviteter omfattet af bilag 4 og dermed eneretten i § 9, stk. 3, hvormed henvisningen ikke længere er relevant.

Til nr. 24 (§ 9, stk. 3, 2. pkt., i lov om finansiel virksomhed)

Den gældende § 9, stk. 3, 2. pkt., i lov om finansiel virksomhed fastslår, at værdipapirhandlere samt udenlandske kreditinstitutter og nærmere angivne investerings-selskaber har eneret til at formidle og udføre valutaspotforretninger i investeringsøjemed med henblik på, at investorerne opnår fortjeneste ved kursændring på valuta på erhvervsmæssigt grundlag for tredjemand.

Det foreslås at ophæve § 9, stk. 3, 2. pkt., og dermed eneretten for værdipapirhandlere samt udenland-ske kreditinstitutter og nærmere angivne investerings-selskaber i relation til valutaspotforretninger i investeringsøjemed. Baggrunden herfor er, at der med dette lovforslag foreslås at ophæve gældende bilag 5, nr. 11, til lov om finansiel virksomhed, hvormed valutaspotforretninger i investeringsøjemed

med henblik på at opnå fortjeneste ved kursændringer på valuta ikke længere oplistes som et finansielt instrument i bilag 5 til lov om finansiell virksomhed. Som konsekvens heraf ophæves den hertil knyttede eneret for de pågældende selskaber i § 9, stk. 3, 2. pkt.

Til nr. 25 (§ 9, stk. 8, 1. pkt., i lov om finansiell virksomhed)

Den gældende § 9, stk. 8, i lov om finansiell virksomhed fastslår hvilke krav, der stilles til startkapitalen ved etablering af et fondsmæglerselskab. Bestemmelsen gennemfører kravene herom i CRD IV.

Det fremgår af den gældende § 9, stk. 8, 1. pkt., at kravet til startkapitalen for selskaber, der søger om tilladelse til at udføre en eller flere af de i bilag 4, afsnit A, nr. 3 og 6-9, nævnte aktiviteter, skal være på 730.000 euro. Det drejer sig om aktiviteterne (i) forretninger for egen regning, (ii) afsætningsgaranti i forbindelse med emissioner eller placering af sådanne instrumenter på grundlag af en fast forpligtelse, (iii) placering af finansielle instrumenter uden en fast forpligtelse, (iv) drift af multilaterale handelsfaciliteter og (v) opbevaring og forvaltning for investorers regning.

I § 9, stk. 8, 1. pkt., foreslås det, at kravet til startkapitalen på 730.000 euro tillige omfatter selskaber, der søger om tilladelse til at drive en organiseret handelsfacilitet (OHF).

Baggrunden for dette er lovforslagets § 1, nr. 98, der som følge af gennemførelsen af MiFID II foreslår, at listen over investeringsservice og investeringsaktiviteter i bilag 4 til lov om finansiell virksomhed udvides, og som nyt nummer 9, i bilag 4, afsnit A, medtager drift af organiserede handelsfaciliteter (OHF'er) som en kerneaktivitet, som visse værdipapirhandlere kan få tilladelse til.

I henhold til artikel 28, stk. 2, i CRD IV skal investeringsselskaber, der ikke er omfattet af direktivets artikel 29, have en startkapital på minimum 730.000 euro. Artikel 29 i CRD IV omfatter investeringsselskaber, der tilbyder (i) modtagelse og formidling for investors regning af ordrer vedrørende finansielle instrumenter, (ii) udførelse af ordrer vedrørende finansielle instrumenter for investorers regning og/eller (iii) forvaltning af individuelle investeringsporteføljer bestående af finansielle instrumenter, hvilket svarer til aktiviteterne omfattet af bilag 4, afsnit A, nr. 1, 2 og 4, til lov om finansiell virksomhed. Investeringsselskaber, der har tilladelse til aktiviteten drift af en organiseret handelsfacilitet (OHF), er ikke omfattet af artikel 29 i CRD IV, hvormed disse selskaber omfattes af kravet i artikel 28, stk. 2, i CRD IV om en startkapital på 730.000 euro

Til nr. 26 (§ 9, stk. 9, i lov om finansiell virksomhed)

Den gældende § 9, stk. 9, i lov om finansiell virksomhed fastslår krav vedrørende værdipapirhandlere, der ønsker at drive en multilateral handelsfacilitet som en alternativ markedsplads.

Det foreslås at ophæve § 9, stk. 9, i lov om finansiell virksomhed, idet alternative markedspladser, der er en særlig dansk markedsform, ikke foreslås videreført med forslaget til lov om kapitalmarkeder.

Til nr. 27 (§ 9, stk. 10, i lov om finansiell virksomhed)

Den gældende § 9, stk. 10, i lov om finansiel virksomhed fastslår, at Finanstilsynet fastsætter nærmere regler om, hvilke fysiske og juridiske personer, ud over dem der er omfattet af eneretten, der kan tilbyde tjenesteydelser omfattet af bilag 4.

Det foreslås i § 9, *stk. 10*, der bliver *stk. 9*, at ændre termen tilbyde tjenesteydelser til yde investeringservice og udføre investeringsaktiviteter. Den foreslåede ændring er en konsekvensændring som følge af de i lovforslagets § 1, nr. 20-22, foreslåede ændringer, hvor det foreslås at tilpasse de anvendte termer til sprogbroen anvendt i den danske oversættelse af MiFID II og MiFIR, således at der sondres mellem investeringservice, investeringsaktiviteter og accessoriske tjenesteydelser.

Der er med den foreslåede ændring alene tale om en sproglig tilpasning til ordlyden af MiFID II.

Til nr. 28 (§§ 9 a og 9 b i lov om finansiel virksomhed)

Fondsmæglervirksomheder og penge- og realkreditinstitutter med værdipapirhandlertilladelse kan i dag ikke udpege tilknyttede agenter. Artikel 29 i MiFID II foreskriver, der skal være mulighed herfor.

Der foreslås derfor indsat to nye bestemmelser, som regulerer tilknyttede agenter. En tilknyttet agent er en fysisk eller juridisk person, der på vegne af den virksomhed, som har udpeget den og under dennes fulde ansvar, kan udføre visse former for investeringservice.

§ 9 a

Med det foreslåede *stk. 1* fastlægges, under hvilke betingelser en fondsmæglervirksomhed eller et penge- og realkreditinstitut kan etablere et tilknyttet agentforhold. Den foreslåede bestemmelse åbner mulighed for, at agentvirksomheden kan drives af både en fysisk eller juridisk person, og dermed både som en personligt ejet virksomhed eller i forskellige selskabsformer.

Med det foreslåede *stk. 2* fastlægges de opgaver og ydelser, som den tilknyttede agent kan udføre på vegne af den finansielle virksomhed, agenten er tilknyttet. En tilknyttet agent må ikke andre opgaver eller ydelser, end de, som fremgår af bestemmelsen og må heller ikke udbyde disse ydelser på egne vegne. Bestemmelsen indebærer derimod ikke, at agentvirksomheden er afskåret fra ved siden af sit virke, som agent at udbyde andre former for aktiviteter. Agenten vil eksempelvis kunne udføre aktiviteter, der ikke kræver en finansiel tilladelse, eksempelvis bogføring, informationsindsamling m.v. Det er dog et krav, jf. *stk. 4*, at disse aktiviteter ikke vil kunne skade eller på anden måde forstyrre de aktiviteter, som agenten udfører på vegne af den finansielle virksomhed.

Der er ikke krav om, at agenten skal kunne udføre alle de i *stk. 2* nævnte aktiviteter. Det kan for eksempel aftales, at en tilknyttet agent alene må markedsføre investeringsydelser eller kun yde investeringsrådgivning på vegne af den finansielle virksomhed, agenten er tilknyttet.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 1*, at den tilknyttede agent på vegne af virksomheden kan markedsføre dennes ydelser. Med markedsføring forstås alle aktiviteter, der har til hensigt at fremme afsætningen af virksomhedens ydelser, herunder reklamering og aktiviteter, der skal formidle kontakten mellem en

kunde eller en potentiel kunde og virksomheden. Når agenten udfører sådanne aktiviteter, er det vigtigt, at agenten tydeligt oplyser kunden om, at vedkommende i givet fald vil indgå aftale med den virksomhed, som agenten repræsenterer og at alle ydelser vil blive leveret af denne. Endvidere vil agenten skulle være opmærksom på de forbrugerbeskyttende regler, der regulerer adgangen til at rette uanmodet henvendelse til personer, der er forbrugere.

Agenten vil endvidere efter *stk. 2, nr. 2*, have mulighed for at indgå egentlige aftaler på vegne af den virksomhed, agenten er tilknyttet, og dermed repræsentere denne i forhold til kunden.

Hvis en virksomhed indgår aftale med en tilknyttet agent om, at denne kan indgå aftaler på vegne af virksomheden, vil den, jf. *stk. 3*, skulle sikre, at kundeførelser indgås i overensstemmelse med lovgivningens krav, herunder at reglerne om investorbekyttelse iagttages, og at aftalerne ikke indeholder urimelige vilkår.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 3*, at en agent har mulighed at modtage og videreformidle kundeordrer for kundens regning til den virksomhed, agenten er tilknyttet. Agenten vil alene have mulighed for at stå for kommunikationen af en ordre, men må ikke håndtere kundemidler. Agenten må heller ikke handle for egen regning.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 4*, at en tilknyttet agent kan yde investeringsrådgivning. Ved investeringsrådgivning forstås personlige anbefalinger til en kunde om en eller flere transaktioner i tilknytning til finansielle instrumenter. Rådgivningen kan ske både efter kundens anmodning eller på agentens initiativ.

Endelig foreslås det i *stk. 2, nr. 5*, at en tilknyttet agent på vegne af den virksomhed, der har udpeget denne, kan opbevare kunders penge og finansielle instrumenter. Da opbevaring sker på vegne af den virksomhed, som har udpeget agenten, forudsætter det, at denne virksomhed selv har tilladelse til at opbevare kundemidler og føre depot for dets kunder.

Det foreslås i *stk. 3*, at den virksomhed, som agenten er tilknyttet skal sikre, at agenten udøver sin virksomhed inden for samme reguleringsmæssige rammer, som gælder for den virksomhed agenten udøver aktiviteter på vegne af. Det vil i praksis betyde, at virksomheden skal sikre, at agenten opfylder de lovgivningsmæssige krav om dokumentation, håndtering af interessekonflikter og reglerne om investorbekyttelse i bekendtgørelse om investorbekyttelse. For realkreditinstitutter indebærer det særligt, at agenten kun kan udføre den samme begrænsede investeringsservice, som realkreditinstitutter kan udføre inden for deres virksomhedsområde. Ligeledes skal virksomheden sikre, at de kompetencekrav til agentens ansatte, der fremgår af § 9 b, *stk. 3*, i lov om finansiel virksomhed løbende overholdes.

Hvis en udpeget agent tillige skal kunne opbevare kunders penge og finansielle instrumenter, jf. det foreslåede *stk. 2, nr. 5*, skal den virksomhed, der udpeger agenten, efter det foreslåede *stk. 4*, tillige sikre, at agenten opfylder de organisatoriske krav til dokumentation og beskyttelsesforanstaltninger, der følger af § 72 og bekendtgørelser udstedt i medfør heraf. Disse regler indebærer blandt andet, at der skal føres et register over hver enkelt kundes ejerforhold, således at kunden i tilfælde af selskabets

konkurs, rekonstruktion eller lignende på baggrund af registret skal kunne udtage sine penge og finansielle instrumenter.

Det vil endvidere være et krav, at virksomheden løbende skal føre kontrol med, at agenten opfylder disse organisatoriske krav og i praksis efterlever disse.

Det foreslås i *stk. 5*, at det er den virksomhed, som agenten er tilknyttet, der bærer det fulde økonomiske ansvar for de aktiviteter, som agenten udfører på vegne af virksomheden. Den foreslåede bestemmelse indebærer, at alle aftaler, som indgås mellem en kunde og en tilknyttet agent, indgås på vegne af virksomheden og under dennes fulde økonomiske ansvar. Virksomheden vil derfor fuldt ud blive bundet af de aftaler, som agenten indgår, og vil ikke i forhold til kunden have mulighed for at gøre gældende, at agenten har handlet uden for de instrukser, som virksomheden har givet. Bestemmelsen regulerer derimod ikke det indbyrdes forhold mellem agenten og virksomheden. Ligeledes vil virksomheden kunne ifalde erstatningsansvar for agentens handlinger, f.eks. for mangelfuld rådgivning eller fejl begået i forbindelse med formidling af en ordre.

Hvis den udpegede agent tillige kan opbevare kunders penge og finansielle instrumenter, vil den virksomhed, der har udpeget agenten, tillige fuldt ud hæfte for denne opbevaring og være forpligtet til at erstatte en kundes eventuelle tab som følge af eksempelvis fejlagtig registrering eller i tilfælde, hvor agenten uagtsomt eller forsætligt misbruger eller mister kundens midler eller finansielle instrumenter.

Den foreslåede bestemmelse pålægger den virksomhed, som agenten er tilknyttet at træffe alle nødvendige foranstaltninger til at sikre, at agentens øvrige aktiviteter ikke er i konflikt med eller skader de aktiviteter, som udføres for virksomheden. Dette indebærer, at virksomheden skal have klare aftaler med den tilknyttede agent om, hvilke aktiviteter, denne skal udføre, og samtidig have indsigt i hvilke aktiviteter, agenten i øvrigt udfører. Virksomheden skal endvidere have forretningsgange eller procedurer for løbende at holde øje med agentens virksomhed, samt have aftalemæssig hjemmel til at gribe ind, hvis der er eller kan være risiko for interessekonflikter. Endelig vil virksomheden skulle udføre compliance undersøgelser af agentens virksomhed, idet virksomheden bærer det fulde ansvar for agentens aktiviteter.

Der foreslås i *stk. 6*, at en tilknyttet agent bliver forpligtet til at informere en kunde om, at vedkommende handler med en tilknyttet agent og hvilken virksomhed, agenten repræsenterer. Det påhviler den virksomhed, som har tilknyttet agenten at sikre, at agenten opfylder denne informationsforpligtelse. Det kan eksempelvis ske ved, at virksomheden godkender det informationsmateriale, som agenten udleverer eller en forretningsgang, der skal sikre, at kunderne får den pågældende information.

§ 9 b

Det følger at det foreslåede *stk. 1*, at en tilknyttet agent, der er udpeget af en virksomhed med værdipapirhandlertilladelse, skal registreres i et offentligt tilgængeligt register, der oprettes i Finanstilsynet. Finanstilsynet fører allerede i dag et offentligt register over agenter for forsikringsselskaber.

Det er agenten, som skal foretage anmeldelsen til tilsynet. For at opnå en registrering vil anmodningen skulle opfylde de i *stk. 2* angivne betingelser.

Det følger af det foreslåede *stk. 2, nr. 1*, at agentvirksomhedens ledelsespersoner skal godtgøre, at de besidder den erfaring, faglige kompetence og tilstrækkelige viden om de ydelser, agentvirksomheden skal levere, samt i øvrigt kunne fremlægge en ren straffeattest.

Som ledelsespersoner anses medlemmer i agentvirksomhedens bestyrelse og direktion, hvis virksomheden er etableret som et aktie- eller anpartsselskab. Drives agentvirksomheden som et interessentskab eller en enkeltmandsvirksomhed, vil kravene skulle opfyldes af den eller de for virksomheden ledelsesansvarlige.

Det bemærkes, at den foreslåede bestemmelse stiller mere lempelige krav til ledelsespersoner i en agentvirksomhed end til ledelsespersoner i en virksomhed, der har tilladelse som værdipapirhandler, hvor ledelsespersoner skal opfylde kravene til egnethed og hæderlighed i § 64 i lov om finansiel virksomhed.

Bl.a. stilles der ikke krav om, at personen ikke må være under gældsanering eller rekonstruktionsbehandling. Eller krav om at personen ikke må have udvist en adfærd, hvor der er grund til at antage at vedkommende ikke vil kunne varetage hvervet eller stillingen på forsvarlig måde.

Baggrunden herfor er, at en agent kun kan udbyde et begrænset antal ydelser, at leveringen af ydelserne sker på den tilknyttede virksomheds fulde økonomiske ansvar, og virksomheden løbende er forpligtet til at følge agentens virksomhed og sikre, at denne holder sig inden for de lovgivningsmæssige rammer. Tilsvarende lempeligere krav til ledelsespersoner stilles eksempelvis også til agenter for forsikringsselskaber.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 2*, at den virksomhed, som agentvirksomheden er tilknyttet, skal erklære, at den bærer ethvert økonomisk ansvar, som måtte følge af agentens virksomhed. Det sikres hermed, at den virksomhed, der tilknytter agenten, er bevidst om, at agenten altid arbejder under virksomhedens ansvar, og at en kunde vil kunne rette et økonomisk krav mod virksomheden, hvis agenten ikke opfylder sine forpligtelser overfor kunden eller handler ansvarspådragende.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 3*, at agentvirksomheden skal erklære, at de personer, der i agentvirksomheden udfører kunderettede aktiviteter, har en passende viden og erfaring til at kunne levere sådanne ydelser. Er der tale om ydelse af investeringsrådgivning til detailkunder, vil det indebære, at ansatte skal opfylder betingelserne i § 3 i bekendtgørelse nr. 346 af 15. april 2011 om kompetencekrav til personer (herefter kompetencekravsbekendtgørelsen), der yder rådgivning om visse investeringsprodukter, og

at dette skal kunne dokumenteres i overensstemmelse med bekendtgørelsens § 4. I praksis betyder det, at der for ansatte, der yder rådgivning om finansielle instrumenter, der er risikomærket grønne eller gule i medfør af bekendtgørelse nr. 345 af 15. april 2011 om risikomærkning af investeringsprodukter, skal være et systematisk uddannelsesforløb, mens rådgivere, der rådgiver om finansielle instrumenter, der er risikomærket som røde, skal være certificerede, jf. kompetencekravs bekendtgørelsens § 5.

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med den foreslåede § 9 a stk. 3, hvorefter det løbende påhviler den virksomhed, hvortil agenten er tilknyttet, at sikre, at agentens personale har de fornødne kompetencer til at kunne udføre de opgaver, som er lagt ud til agenten.

Endelig skal agentvirksomheden erklære, at ansatte i agentvirksomheden fremviser en straffeattest, hvoraf det fremgår, at de ikke har fået en ubetinget fængselsstraf for en formueforbrydelse.

Det foreslås i *stk. 3*, at en tilknyttet agent kun kan virke på vegne af én finansiell virksomhed med tilladelse til at udøve værdipapirhandel. Det vil således ikke være muligt for en agent at være tilknyttet flere virksomheder. Ønsker agenten det, må denne oprette en ny juridisk enhed.

Med bestemmelsen sikres det, at agenten alene handler på vegne af og under ansvar overfor den virksomhed, vedkommende er tilknyttet, og at der ikke kan opstå interessekonflikter eller mulighed for, at kunden ikke er klar over på, hvis vegne agenten optræder.

Det foreslås i *stk. 4*, at pålægge en virksomhed, hvortil der er knyttet en agent, at underrette Finanstilsynet, når en agentaftale ophører. Finanstilsynet vil herefter sørge for, at agenten slettes fra tilsynets register over tilknyttede agenter.

Til nr. 29 (§ 10, stk. 2, 2. pkt., i lov om finansiell virksomhed)

Det foreslås, at § 10, stk. 2, 2. pkt., i lov om finansiell virksomhed henviser til hele bilag 5 i lov om finansiell virksomhed.

Den foreslåede ændring er en følge af, at bilag 5 i lov om finansiell virksomhed foreslås ændret, så bilag 5 i sin helhed svarer til bilag 1, afsnit C, i MiFID II.

Investeringsforvaltningsselskaber kan ifølge artikel 6, stk. 3, litra a og b, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF af 13. juli 2009 om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) (herefter UCITS-direktivet) alene få tilladelse til at udføre porteføljepleje og investeringsrådgivning med de instrumenter, der er nævnt i afsnit C i bilag I til MiFID II.

De instrumenter, som følger af det gældende bilag 5 i lov om finansiell virksomhed, går på nuværende tidspunkt ud over det, der følger af bilag 1, afsnit C, i MiFID II. Da bilag 5 foreslås ændret, så det i

sin helhed svarer til bilag 1, afsnit C, i MiFID II, er der ikke behov for at begrænse henvisningen til bilag 5 til bestemte numre eller udtrykkeligt nævne de instrumenter, som investeringsforvaltningsselskaber kan udføre porteføljepleje med ifølge UCITS-direktivet.

Til nr. 30 (§ 14, stk. 7, i lov om finansiel virksomhed)

§ 14, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed angiver betingelserne for, at Finanstilsynet kan meddele tilladelse til pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber, investeringsforvaltningsselskaber og forsikringsselskaber. Herudover angiver den gældende § 14, stk. 7, i lov om finansiel virksomhed yderligere betingelser, der skal opfyldes, før der kan meddeles tilladelse til et pengeinstitut eller et realkreditinstitut. For et pengeinstitut eller et realkreditinstitut er tilladelse således endvidere betinget af, at medlemmerne af ansøgerens bestyrelse og direktion opfylder kravet om afsættelse af tilstrækkelig tid, jf. § 64 a i lov om finansiel virksomhed, og at ansøgerens bestyrelse opfylder kravene om tilstrækkelig kollektiv viden, faglig kompetence og erfaring, jf. § 70, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed. Bestemmelsen blev indsat ved lovforslag nr. L 39, som blev vedtaget den 2. december 2016, og gennemfører artikel 13, stk. 1, jf. artikel 91, stk. 1, i CRD IV.

Det foreslås at udvide anvendelsesområdet for § 14, stk. 7, i lov om finansiel virksomhed, så fondsmæglerselskaber tillige omfattes af bestemmelsen. Den foreslåede ændring medfører, at medlemmerne af en bestyrelse og en direktion i et fondsmæglerselskab, der ansøger om tilladelse, skal opfylde krav om afsættelse af tilstrækkelig tid, jf. § 64 a, i lov om finansiel virksomhed, og at bestyrelsen i et fondsmæglerselskab, der ansøger om tilladelse, skal opfylde kravene om tilstrækkelig kollektiv viden, faglig kompetence og erfaring, jf. § 70, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed, før Finanstilsynet kan meddele tilladelse.

Den foreslåede ændring af bestemmelsen gennemfører artikel 9, stk. 1, i MiFID II, jf. artikel 91 i CRD IV.

Til nr. 31 (§ 16 i lov om finansiel virksomhed)

Efter gældende § 16 kan Finanstilsynet tillade, at pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber og investeringsforvaltningsselskaber kan udføre tjenesteydelser med instrumenter og kontrakter, som er omfattet af Finanstilsynets beslutning i medfør af § 2, stk. 2, i lov om værdipapirhandel m.v. Det følger således af § 2, stk. 2, i lov om værdipapirhandel m.v., at Finanstilsynet kan fastsætte regler om, at nærmere bestemte instrumenter, der ikke er nævnt i stk. 1, omfattes af alle eller dele af reglerne om værdipapirer i lov om værdipapirer m.v.

Der foreslås i § 16 en ændring af henvisningen til § 2, stk. 2, i lov om værdipapirhandel m.v., så der i stedet henvises til § 4, stk. 2, i lov om kapitalmarkeder, som svarer til den gældende § 2, stk. 2, i lov om værdipapirhandel m.v. Den foreslåede ændring er en konsekvens af, at lov om værdipapirhandel m.v. ophæves og videreføres ved lov om kapitalmarkeder.

Til nr. 32 (§ 17 i lov om finansiel virksomhed)

Efter den gældende § 17 i lov om finansiel virksomhed fastsætter Finanstilsynet regler om, hvilke instrumenter og kontrakter ud over de instrumenter og kontrakter, der er nævnt i bilag 5, pengeinstitutter og fondsmæglerselskaber må udføre tjenesteydelser med.

Det foreslås i § 17 at anvende termen finansielle instrumenter om de instrumenter og kontrakter, der er nævnt i bilag 5. Dette som konsekvens af lovforslagets § 1, nr. 13, hvorunder finansielle instrumenter defineres som de i bilag 5 til lov om finansiel virksomhed nævnte instrumenter.

Til nr. 33 (§ 30, stk. 1, 3. pkt., i lov om finansiel virksomhed)

Den gældende § 30 i lov om finansiel virksomhed fastsætter de procedurer, der finder anvendelse, når udenlandske virksomheder, der er meddelt tilladelse til at udøve den i §§ 7-11 i lov om finansiel virksomhed nævnte virksomhed i et andet EU/EØS-land m.v., ønsker at udøve sådan virksomhed gennem en filial her i landet.

Bestemmelsen gennemfører bl.a. dele af artikel 35 i MiFID II, der viderefører tilsvarende bestemmelse i artikel 32 i MiFID I, dog med visse ændringer i relation til tilknyttede agenter. Således fremgår det af artikel 32, stk. 2, litra b, i MiFID I, at investeringsselskaber, der ønsker at oprette en filial på et andet medlemslands område, bl.a. skal give hjemlandets kompetente myndighed meddelelse, om filialen har til hensigt at anvende tilknyttede agenter. Videre fremgår det af stk. 2, at såfremt et investeringsselskab anvender en tilknyttet agent, som er etableret i et medlemsland uden for selskabets hjemland, sidestilles denne tilknyttede agent med filialen og er omfattet af direktivets bestemmelser vedrørende filialer.

Den gældende § 30, stk. 1, 1. pkt., i lov om finansiel virksomhed fastslår, at en udenlandsk virksomhed, der er meddelt tilladelse til at udøve den i §§ 7-11 nævnte virksomhed i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, kan begynde at udøve virksomhed her i landet gennem en filial 2 måneder efter, at Finanstilsynet har modtaget meddelelse herom fra tilsynsmyndighederne i hjemlandet.

Det foreslås i § 30, stk. 1, 3. pkt., at indsætte en bestemmelse om, at § 30, stk. 1, 1. pkt., gælder tilsvarende for kreditinstitutter og investeringsselskaber, der er meddelt tilladelse til at udføre aktiviteter som nævnt i bilag 4 i et andet EU/EØS-land m.v., og som vil udføre sådanne aktiviteter her i landet gennem en tilknyttet agent, der er etableret her i landet.

Baggrunden herfor er, at det i artikel 35, stk. 1, i MiFID II præciseres, at ydelse af investeringservice og udførelse af investeringsaktiviteter gennem etableringsretten enten kan ske ved oprettelse af en filial eller ved anvendelse af en tilknyttet agent, der er etableret i et andet medlemsland uden for hjemlandet. Bestemmelsen finder tilsvarende anvendelse for kreditinstitutter, der udøver værdipapirhandelsaktiviteter, jf. artikel 1, stk. 3, litra c, i MiFID II.

Forslaget til § 30, stk. 1, 3. pkt., i lov om finansiel virksomhed indebærer, at de pågældende kreditinstitutter og investeringsselskaber udover at udføre aktivitet her i landet gennem en filial tillige kan

udføre aktiviteter her i landet gennem en tilknyttet agent, der er etableret her i landet, såfremt aktiviteterne er omfattet af instituttets eller selskabets tilladelse i hjemlandet. Tilknyttede agenter kan dog kun yde visse investeringsservice og udføre visse investeringsaktiviteter på vegne af et institut eller selskab.

Til nr. 34-36 (§ 30, stk. 4, nr. 3 og 4 samt nyt nr. 5, i lov om finansiel virksomhed)

Den gældende § 30, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed fastslår, hvilke oplysninger Finanstilsynet skal indhente fra hjemlandets tilsynsmyndighed, når en udenlandsk finansiel virksomhed, der er meddelt tilladelse til at udøve den i §§ 7-11 nævnte virksomhed i et andet EU/EØS-land m.v., ønsker at etablere en filial her i landet. Det fremgår, at Finanstilsynet skal indhente oplysninger om filialenes organisation, planlagte aktiviteter, adresse, ledelse m.v.

Det foreslås i § 30, stk. 4, nr. 5, at indføre krav om, at der i relation til kreditinstitutter og investeringsselskaber, der er meddelt tilladelse til at udføre aktiviteter som nævnt i bilag 4, tillige skal indhentes oplysninger om, hvorvidt filialen har til hensigt at anvende tilknyttede agenter samt identiteten på disse.

Baggrunden herfor er, at artikel 35, stk. 2, i MiFID II fastslår, at et investeringsselskab, der ønsker at oprette en filial på et andet medlemslands område, skal give selskabets kompetente myndighed i hjemlandet meddelelse herom samt give den kompetente myndighed en række nærmere angivne oplysninger, herunder oplysning om, hvorvidt filialen har til hensigt at anvende tilknyttede agenter samt deres identitet. Disse oplysninger skal under nærmere angivne betingelser videresendes til den kompetente myndighed i værtslandet, jf. artikel 35, stk. 3, i MiFID II. Tilsvarende oplysningskrav gælder som noget nyt for de relevante kreditinstitutter, der ønsker at anvende tilknyttede agenter, jf. artikel 35, stk. 7, i MiFID II.

De foreslåede ændringer i § 30, stk. 4, nr. 3 og 4, i lov om finansiel virksomhed er redaktionelle ændringer som følge af indsættelsen af nyt nr. 5 i § 30, stk. 4.

Til nr. 37 (§ 30, nyt stk. 5, i lov om finansiel virksomhed)

Den gældende § 30 i lov om finansiel virksomhed fastsætter de procedurer, der finder anvendelse, når udenlandske virksomheder, der er meddelt tilladelse til at udøve den i §§ 7-11 i lov om finansiel virksomhed nævnte virksomhed i et andet EU/EØS-land m.v., ønsker at udøve sådan virksomhed gennem en filial her i landet.

Det foreslås i § 30 at indføre et nyt stk. 5, der indeholder en opstilling af de oplysninger, som Finanstilsynet skal indhente fra hjemlandets tilsynsmyndigheder, når et kreditinstitut eller et investeringsselskab, der er meddelt tilladelse til at yde aktiviteter som nævnt i bilag 4 i et andet EU/EØS-land m.v., ønsker at udføre sådan aktivitet her i landet gennem en tilknyttet agent, der er etableret her i landet, uden der etableres en filial.

Det foreslås i *stk. 5, nr. 1*, at Finanstilsynet skal indhente en beskrivelse af den tilknyttede agents virksomhed, herunder en beskrivelse af den planlagte anvendelse af den tilknyttede agent.

Finanstilsynet skal endvidere efter det foreslåede *stk. 5, nr. 2*, indhente oplysninger om kreditinstituttet eller investeringsselskabets organisation. Dette omfatter rapporteringsveje, der angiver, hvordan den pågældende agent er indpasset i virksomhedsstrukturen.

Endelig foreslås det i *stk. 5, nr. 3*, at Finanstilsynet skal indhente oplysninger om den tilknyttede agents navn og adresse samt den tilknyttede agents ledelse.

Baggrunden herfor er, at det fremgår af artikel 35, stk. 2, i MiFID II, at et investeringsselskab, der ønsker at anvende tilknyttede agenter, der er etableret i et andet medlemsland, hvor der ikke oprettes eller er oprettet en filial, skal give selskabets kompetente myndighed i hjemlandet meddelelse herom samt give den kompetente myndighed en række nærmere angivne oplysninger.

Således skal de pågældende virksomheder, der ønsker at anvende tilknyttede agenter i et andet medlemsland, til hjemlandets tilsynsmyndigheder indsende en beskrivelse af den planlagte anvendelse af den eller de tilknyttede agenter og den organisatoriske struktur, herunder rapporteringsveje, der angiver, hvordan den eller de pågældende agenter er indpasset i investeringsselskabets virksomhedsstruktur, jf. artikel 35, stk. 2, litra d, i MiFID II. Herudover skal navnene på dem, der er ansvarlige for den tilknyttede agents ledelse, oplyses, jf. artikel 35, stk. 2, litra f, i MiFID II. Tilsvarende oplysningskrav gælder som noget nyt for de relevante kreditinstitutter, der ønsker at anvende tilknyttede agenter, jf. artikel 35, stk. 7, i MiFID II.

Til nr. 38 (§ 30, stk. 9, 1. pkt., i lov om finansiel virksomhed)

Det følger af den gældende § 30, stk. 9, i lov om finansiel virksomhed, at de udenlandske virksomheder, der udøver virksomhed her i landet i henhold til § 30, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed skal meddele Finanstilsynet enhver ændring af de i stk. 4, nr. 1-4, og stk. 5-8 nævnte forhold. Det vil sige virksomhederne skal oplyse om ændringer i de af Finanstilsynet indhentede oplysninger, senest en måned før ændringen foretages.

I dette lovforslag indføres et nyt nr. 5 i § 30, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed, der indebærer krav om, at der i relation til kreditinstitutter og investeringsselskaber, der er meddelt tilladelse til at udføre aktiviteter som nævnt i bilag 4, tillige skal indhentes oplysninger om, hvorvidt filialen har til hensigt at anvende tilknyttede agenter samt identiteten på disse.

Endvidere indebærer dette lovforslag, at der i § 30 i lov om finansiel virksomhed indføres et nyt stk. 5, der indeholder en opstilling af de oplysninger, som Finanstilsynet skal indhente fra hjemlandets tilsynsmyndigheder, når et kreditinstitut eller et investeringsselskab, der er meddelt tilladelse til at yde aktiviteter som nævnt i bilag 4 i et andet EU/EØS-land m.v., ønsker at udføre sådan aktivitet her i landet gennem en tilknyttet agent, der er etableret her i landet, uden der etableres en filial.

Som konsekvens af disse nye bestemmelser foreslås det at ændre henvisningen i § 30, stk. 9, 1. pkt., således at de udenlandske kreditinstitutter og investeringsselskaber ligeledes skal meddele Finanstilsynet enhver ændring i de i § 30, stk. 4, nr. 5 og § 30, stk. 5, anførte oplysninger.

Til nr. 39 (§ 30, stk. 11, i lov om finansiel virksomhed)

§ 30 i lov om finansiel virksomhed fastsætter de procedurer, der finder anvendelse, når udenlandske virksomheder, der er meddelt tilladelse til at udøve den i §§ 7-11 i lov om finansiel virksomhed nævnte virksomhed i et andet EU/EØS-land m.v., ønsker at udøve sådan virksomhed gennem en filial her i landet.

Det foreslås at ophæve § 30, stk. 11, der angiver, at filialer her i landet af kreditinstitutter og investeringsselskaber, der er meddelt tilladelse til at yde investeringsservice i et EU/EØS-land m.v., og som udfører sådan aktivitet her i landet, kan anvende tilknyttede agenter. Dette som konsekvens af dette lovforslags ændring af § 30, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, hvor det foreslås, at indsætte en bestemmelse om, at kreditinstitutter og investeringsselskaber, der er meddelt tilladelse til at yde aktiviteter som nævnt i bilag 4 i et andet EU/EØS-land m.v., udover at udføre sådan aktivitet her i landet gennem en filial tillige kan udføre aktiviteter her i landet gennem en tilknyttet agent, der er etableret her i landet, såfremt aktiviteterne er omfattet af virksomhedens tilladelse i hjemlandet.

Til nr. 40 (§ 31, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed)

§ 31 i lov om finansiel virksomhed foreskriver de procedurer, der finder anvendelse, når udenlandske virksomheder, der er meddelt tilladelse til at udøve den i §§ 7-11 nævnte virksomhed i et andet EU/EØS-land m.v., ønsker at udøve sådan virksomhed grænseoverskridende her i landet, dvs. uden at gøre brug af etableringsretten.

Bestemmelsen gennemfører bl.a. dele af artikel 34 i MiFID II, der viderefører tilsvarende bestemmelse i MiFID I, dog med visse ændringer i relation til tilknyttede agenter.

Det fremgår af § 31, stk. 1, at en udenlandsk virksomhed, der er meddelt tilladelse til at udøve den i §§ 7-11 nævnte virksomhed i et andet EU/EØS-land, kan begynde at yde tjenesteydelser her i landet, når Finanstilsynet har modtaget meddelelse herom fra tilsynsmyndighederne i hjemlandet. Endvidere fremgår det, at den udenlandske virksomhed kan udøve de i bilag 2-4, 7 og 8 nævnte aktiviteter, når tilsynsmyndighederne i hjemlandet har erklæret, at disse er omfattet af virksomhedens tilladelse i hjemlandet.

Det foreslås i § 31, stk. 1, at indføre krav om, at Finanstilsynet tillige skal modtage oplysninger om, hvorvidt virksomheden ønsker at udføre aktiviteter som nævnt i bilag 4 gennem tilknyttede agenter etableret i hjemlandet, samt identiteten på disse, såfremt den udenlandske virksomhed er et kreditinstitut eller et investeringsselskab, der er meddelt tilladelse til at udføre aktiviteter som nævnt i bilag 4.

Dette som følge af artikel 34, stk. 2, i MiFID II, hvoraf det fremgår, at et investeringsselskab, der for første gang ønsker at yde investeringsservice eller udøve investeringsaktiviteter på et andet medlemslands område, eller som ønsker at ændre disse aktiviteter, skal give meddelelse til hjemlandets kompetente myndigheder bl.a. om selskabet til dette formål har til hensigt at anvende tilknyttede agenter, der er etableret i selskabets hjemland og i givet fald de pågældende tilknyttede agenter's identitet. Disse oplysninger videregives til de kompetente myndigheder i værtslandet. Tilsvarende oplysningskrav gælder som noget nyt for de relevante kreditinstitutter, der ønsker at anvende tilknyttede agenter, jf. artikel 34, stk. 5, i MiFID II.

Til nr. 41 (§ 33, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed)

I henhold til gældende § 33 i lov om finansiel virksomhed skal et udenlandsk kreditinstitut og investeringsselskab, der er meddelt tilladelse i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, have tilladelse af Finanstilsynet til at udøve tjenesteydelser med værdipapirhandel her i landet. Endvidere er Finanstilsynet tillagt kompetence til at fastsætte nærmere regler om tilladelsesproceduren, herunder hvilken dokumentation der skal sendes til Finanstilsynet i forbindelse med ansøgningen. Finanstilsynet har fastsat nærmere regler om tilladelsesproceduren for de pågældende udenlandske kreditinstitutter og investeringsselskaber, i bekendtgørelse nr. 979 af 4. december 2003 om tilladelsesproceduren for udenlandske kreditinstitutter og investeringsselskaber, der er meddelt tilladelse i et land uden for Den Europæiske Union, som Fællesskabet ikke har indgået aftale med på det finansielle område, og som ønsker at udføre tjenesteydelser med værdipapirhandel i Danmark.

Det forslås at ændre § 33, stk. 1, så bestemmelsen fastslår, at et udenlands kreditinstitut og investeringsselskab, der er meddelt tilladelse i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, og for hvilket land Kommissionen ikke har vedtaget en afgørelse som omhandlet i artikel 47, stk. 1, i MiFIR, eller hvor en sådan afgørelse ikke længere er gyldig, skal have tilladelse af Finanstilsynet til grænseoverskridende at yde investeringsservice eller udføre investeringsaktiviteter med eller uden accessoriske tjenesteydelser her i landet til godkendte modparter eller professionelle kunder. Hermed finder bestemmelsen alene anvendelse i tilfælde, der ikke er omfattet af MiFIR. De foreslåede ændringer gennemfører de nødvendige tilpasninger af gældende ret som konsekvens af vedtagelsen af MiFIR, der i artikel 46-49 indeholder nye bestemmelser vedrørende tredjelandsselskabers ydelse af investeringsservice og investeringsaktiviteter og således indfører en delvis harmonisering af disse selskabers adgang til EU-markederne.

Fremadrettet vil tredjelandsselskabers ydelse af investeringsservice og investeringsaktiviteter, uden at der oprettes en filial, være reguleret i MiFIR, såfremt den pågældende virksomhed yder investeringsservice eller udfører investeringsaktiviteter til godkendte modparter, f.eks. kreditinstitutter og forsikringsselskaber, eller kunder der anses for professionelle, f.eks. store virksomheder og råvarederivathandlere, jf. i øvrigt bekendtgørelse nr. 623 af 24. april 2015 om investorbeskyttelse ved værdipapirhandel, og EU-Kommissionen har vedtaget en ækvivalensafgørelse i henhold til artikel 47, stk. 1, i MiFIR, vedrørende den pågældende virksomheds hjemland. Dette indebærer, at området er direkte reguleret ved forordning. Såfremt EU-Kommissionen ikke har truffet en ækvivalensafgørelse

vedrørende det pågældende tredjeland, er det imidlertid muligt for de enkelte medlemslande at fastsætte nationale ordninger, der regulerer tredjelandsselskabers mulighed for at yde investeringsservice eller udøve investeringsaktiviteter til godkendte modparter eller professionelle kunder. Dette gør sig gældende, hvis Kommissionen endnu ikke har vedtaget en afgørelse vedrørende et tredjeland, ikke kan nå frem til en afgørelse, der fastlægger effektiv ækvivalens eller en afgørelse herom ikke længere er gyldig.

Det er i forbindelse hermed fundet hensigtsmæssigt at udnytte valgmuligheden i direktivet og således opretholde nationale regler, der fastlægger nærmere regler om tilladelsesproceduren for de pågældende udenlandske kreditinstitutter og investeringsselskaber, der ønsker at udøve grænseoverskridende virksomhed til Danmark og som ikke kan opnå tilladelse hertil i henhold til de harmoniserede regler i MiFIR.

Til nr. 42 (§ 33, stk. 2 og 3, i lov om finansiel virksomhed)

§ 33 i lov om finansiel virksomhed fastslår, at et udenlandsk kreditinstitut og investeringsselskab, der er meddelt tilladelse i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, skal have tilladelse af Finanstilsynet til at udøve tjenesteydelser med værdipapirhandel her i landet.

Det følger af bestemmelsen, at det er muligt for udenlandske kreditinstitutter og investeringsselskaber, der er meddelt tilladelse i et tredjeland, at udøve værdipapirhandel i Danmark uden etablering af en filial efter tilladelse fra Finanstilsynet i henhold til gældende § 33 i lov om finansiel virksomhed og tilknyttede bekendtgørelse nr. 979 af 4. december 2003 om tilladelsesproceduren for udenlandske kreditinstitutter og investeringsselskaber, der er meddelt tilladelse i et land uden for Den Europæiske Union, som Fællesskabet ikke har indgået aftale med på det finansielle område, og som ønsker at udføre tjenesteydelser med værdipapirhandel i Danmark. § 33, stk. 1, foreslås ændret med dette lovforslag, således at Finanstilsynets kompetence til at meddele tilladelse og fastsætte nærmere regler om tilladelsesproceduren for de pågældende tredjelandsselskaber alene omfatter udenlandske kreditinstitutter og investeringsselskaber, der er meddelt tilladelse i et tredjeland, for hvilket land Kommissionen ikke har vedtaget en ækvivalensafgørelse, eller hvor en sådan afgørelse ikke længere er gyldig, jf. lovforslagets § 1, nr. 37.

I forlængelse heraf forslås det i § 33 at indføre et nyt stk. 2, der indeholder krav om, at udenlandske kreditinstitutter og investeringsselskaber, der er meddelt tilladelse i et land uden for den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, som ønsker at yde investeringsservice eller udføre investeringsaktiviteter her i landet til detailkunder eller kunder, der efter anmodning kan behandles som professionelle kunder, skal have filialtilladelse i overensstemmelse med kravene i den foreslåede § 33 a i lov om finansiel virksomhed, jf. lovforslagets § 1, nr. 455. Den foreslåede § 33 a indeholder nærmere regler om, hvilke oplysninger de pågældende tredjelandsselskaber skal give Finanstilsynet, når de ønsker at etablere en filial, samt de krav, der skal være opfyldt.

Baggrunden for forslaget er, at artikel 39, stk. 1, i MiFID II giver mulighed for, at der stilles krav om, at et tredjelandsselskab, der har til hensigt for detailkunder, eller kunder, der efter anmodning kan behandles som professionelle kunder, jf. bilag II, afsnit II, til MiFID II, at yde investeringservice og/eller udføre investeringsaktiviteter med eller uden accessoriske tjenesteydelser her i landet, skal oprette en filial. Med henblik på at styrke investorbeskyttelsen ved tredjelandsselskabers aktiviteter rettet mod danske detailkunder og således opnå et passende beskyttelsesniveau, herunder tillige for detailkunder der efter anmodning er opløftet til at blive behandlet som professionelle kunder, foreslås det at udnytte denne valgmulighed. Forslaget indebærer, at de pågældende tredjelandsselskaber, der i dag har tilladelse til at udbyde tjenesteydelser uden en filial i Danmark, og som henvender sig til detailkunder eller kunder der efter anmodning kan behandles som professionelle kunder, efter ikrafttrædelse af lovforslaget den 1. januar 2018 skal ophøre hermed eller skal oprette en filial i Danmark.

Detailkunder er kunder, der ikke opfylder kriterierne for at være professionelle kunder eller godkendte modparter. Kunder der efter anmodning kan behandles som professionelle kunder omfatter f.eks. kunder, der ikke opfylder kriterierne for at være professionelle kunder, men som har foretaget omfattende transaktioner på det relevante marked, jf. i øvrigt bekendtgørelse nr. 623 af 24. april 2015 om investorbeskyttelse ved værdipapirhandel.

Endvidere foreslås det at indføre et nyt *stk. 3*, der fastlægger, at kravet om filialtilladelse i det foreslåede *stk. 2* for de pågældende tredjelandsselskaber ikke omfatter levering af investeringservice eller investeringsaktiviteter, der udelukkende iværksættes på de pågældende kunders eget initiativ. De pågældende tredjelandsselskabers aktiviteter anses således ikke for at være leveret her i landet, såfremt den pågældende virksomhed leverer disse udelukkende på kundernes eget initiativ, og virksomheden således ikke har opsøgt danske kunder eller markedsført investeringservice eller investeringsaktiviteter til danske kunder. Dette indebærer imidlertid ikke en ret for den pågældende virksomhed til at markedsføre nye kategorier af investeringsprodukter eller investeringservice til de pågældende kunder, hvorfor dette vil udløse krav om filialetablering. Bestemmelsen gennemfører artikel 42 i MiFID II.

Til nr. 43 og 44 (§ 33, stk. 4 og 5, i lov om finansiel virksomhed)

De foreslåede ændringer i § 33, stk. 4 og 5, indeholder konsekvensændringer som følge af de foreslåede ændringer i § 33, stk. 1- 3, i lov om finansiel virksomhed, jf. lovforslagets § 1, nr. 411 og 42, hvor det foreslås at ændre Finanstilsynets kompetence til at meddele tilladelse og fastsætte nærmere regler om tilladelsesproceduren for tredjelandsselskaber, der ønsker at yde grænseoverskridende investeringservice eller udøve grænseoverskridende investeringsaktiviteter her i landet.

Til nr. 45 (§ 33 a i lov om finansiel virksomhed)

I henhold til gældende ret er tilladelsesproceduren for udenlandske investeringsselskaber, der ønsker at etablere en filial i Danmark, nærmere fastlagt i bekendtgørelse nr. 842 af 6. september 2005 om filialer af investeringsselskaber, der er meddelt tilladelse i et land uden for Den Europæiske Union, som Fællesskabet ikke har indgået aftale med på det finansielle område.

Det foreslås at indsætte en ny bestemmelse i § 33 a, der indeholder nye regler vedrørende tredjelands-selskabers levering af investeringservice og udførelse af investeringsaktiviteter med eller uden accessoriske tjenesteydelser gennem oprettelse af en filial. Forslaget omfatter udenlandske kreditinsti-tutter og investeringselskaber, der er meddelt tilladelse til de pågældende aktiviteter i et tredjeland og gennemfører artikel 39-41 samt artikel 43 i MiFID II.

Det foreslås i *stk. 1*, at udenlandske kreditinstitutter og investeringselskaber, der er meddelt tilladelse til at yde investeringservice eller udføre investeringsaktiviteter i et land uden for den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, skal have tilladelse fra Finanstilsynet til at udøve sådan virksomhed her i landet gennem en filial.

Dette tilladelseskrav strafbelægges med lovforslagets § 1, nr. 94, og ydelse af sådan investeringsser-vice eller udførelse af investeringsaktiviteter uden tilladelse fra Finanstilsynet kan derfor straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning.

Ved valg af ansvarssubjekt er det udgangspunktet, at tiltalen rejses mod den juridiske person. Der kan i en række tilfælde være anledning til – ud over tiltalen mod den juridiske person – tillige at rejse tiltale mod en eller flere fysiske personer, såfremt den eller de pågældende har handlet forsætligt eller udvist grov uagtsomhed.

Fastsættelsen af straffen vil bero på domstolenes konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige omstændigheder i sagen.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 1*, at de pågældende kreditinstitutter eller investeringselskaber til brug for Finanstilsynets behandling af en ansøgning om tilladelse til at etablere en filial her i landet skal ind-sende oplysninger om navnet på den kompetente myndighed i hjemlandet og om respektive kompe-tenceområder, såfremt der er mere end en kompetent myndighed. Herudover foreslås det i *stk. 2, nr. 2*, at der skal indsendes oplysninger om instituttet eller selskabets navn, juridiske form, vedtægts-mæssige hjemsted og adresse, medlemmer af ledelsesorganet og relevante aktionærer. De relevante aktionærer skal som udgangspunkt forstås som ejere af kvalificerede andele, det vil sige aktionærer, der direkte eller indirekte besidder mindst 10 pct. af kapitalen eller stemmerettighederne eller en andel, som giver mulighed for at udøve en betydelig indflydelse på ledelsen af virksomheden. Det fore-slås i *stk. 2, nr. 3*, at der skal indsendes en beskrivelse af filialens virksomhed, herunder oplysninger om organisation og de planlagte aktiviteter samt evt. outsourcing af væsentlige aktiviteter. Det fore-slås i *stk. 2, nr. 4*, at der skal indsendes oplysninger om navnene på de personer, der er ansvarlige for ledelse af filialen samt dokumentation for, at denne opfylder kravene i § 14, stk. 1, nr. 2, og § 14, stk. 7, i lov om finansiel virksomhed, der bl.a. omhandler krav til ledelsen om tilstrækkelig viden, faglig kompetence og erfaring samt krav om afsættelse af tilstrækkelig tid. Endelig foreslås det i *stk. 2, nr. 5*, at der skal indsendes oplysninger om den startkapital, som filialen har fri rådighed over. Formålet med det foreslåede stk. 2, nr. 1-5, er at kunne foretage den nødvendige vurdering af, om kravene til at give tilladelse er opfyldt. Bestemmelsen gennemfører artikel 40 i MiFID II.

Det foreslås i *stk. 3*, at Finanstilsynet giver tilladelse, når det er godtgjort, at en række krav er opfyldt. Bestemmelsen gennemfører artikel 41 i MiFID II, hvoraf følger, at der kun kan meddeles tilladelse, når den kompetente myndighed finder det godtgjort, at betingelserne i artikel 39 i MiFID II er opfyldt, og den pågældende filial vil være i stand til at overholde forpligtelserne i artikel 16-20, 23-25, 27, 28, stk. 1, 30-32 i MiFID II samt kravene i artikel 3-26 i MiFIR og i foranstaltninger vedtaget i medfør heraf. Artikel 39 i MiFID II indeholder de vilkår, på hvilke et tredjelandsselskab kan opnå tilladelse hos de kompetente myndigheder.

I forlængelse heraf følger det af det foreslåede *stk. 3, nr. 1*, at Finanstilsynets tilladelse kræver, at det er godtgjort, at de aktiviteter, der søges om tilladelse til, er omfattet af ansøgerens tilladelse og er underlagt tilsyn i hjemlandet. Finanstilsynet skal i sin vurdering heraf tage behørigt hensyn til enhver anbefaling fra The Financial Action Task Force (FATF) vedrørende hvidvaskning af penge og bekæmpelse af finansiering af terrorisme og således sikre, at virksomhedens hjemland har de fornødne foranstaltninger med hensyn til de til enhver tid gældende anbefalinger fra FATF, jf. i øvrigt artikel 39, stk. 2, litra a, i MiFID II.

FATF et mellemstatsligt forum, hvis formål er at bekæmpe hvidvask og terrorfinansiering. FATF blev etableret af G7-landene i 1989, og omfatter i dag 37 medlemmer, herunder 35 lande og 2 regionale fællesskaber: Argentina, Australien, Belgien, Brasilien, Canada, Danmark, Finland, Frankrig, Grækenland, Holland, Hong Kong, Indien, Irland, Island, Italien, Japan, Kina, Luxembourg, Malaysia, Mexico, New Zealand, Norge, Portugal, Rusland, Schweiz, Singapore, Spanien, Storbritannien, Sverige, Sydafrika, Sydkorea, Tyrkiet, Tyskland, USA, Østrig, EU-Kommissionen og GGC (Gulf Cooperation Council). Herudover har FATF 9 associerede medlemmer, og mere end 20 observatører, herunder 22 internationale organisationer. FATF vedtog i februar 2012 et revideret regelsæt, der omfatter 40 anbefalinger om bekæmpelse af hvidvask, terrorfinansiering og udbredelse af masseødelæggelsesvåben. Danmark er som medlem politisk forpligtet til at følge FATF's anbefalinger.

Det følger af det foreslåede *stk. 3, nr. 2*, at Finanstilsynets tilladelse endvidere kræver, at der mellem Finanstilsynet og de kompetente myndigheder i ansøgerens hjemland foreligger internationale samarbejdsaftale, herunder bestemmelser om informationsudveksling med henblik på at bevare markedets integritet og beskytte investorerne.

Det følger af det foreslåede *stk. 3, nr. 3*, at tilladelsen tillige er betinget af, at filialen har fri rådighed over tilstrækkelig startkapital.

Det følger af det foreslåede *stk. 3, nr. 4*, at filialens ledelse skal opfylde kravene i § 14, stk. 1, nr. 2, og § 14, stk. 7, i lov om finansiel virksomhed, hvormed der som til ledelsen i et dansk fondsmægler-selskab stilles krav om, at ledelsen i filialen til enhver tid har tilstrækkelig viden, faglig kompetence og erfaring til at kunne udøve sin stilling, ligesom der stilles krav om, at ledelsen skal have et tilstrækkeligt godt omdømme og udvise hæderlighed, integritet og uafhængighed. Endvidere skal ledelsen i filialen afsætte tilstrækkelig tid til at varetage af hvervet

Det følger det af det foreslåede *stk. 3, nr. 5 og 6*, at Finanstilsynets tilladelse er betinget af, at ansøgerens hjemland har indgået en aftale med Danmark som fuldt ud overholder standarderne i artikel 26 i Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udviklings (OECD) modelbeskatningsoverenskomst vedrørende indkomst og formue, som skal sikre en effektiv udveksling af oplysninger om skatteforhold, herunder om eventuelle multilaterale skatteaftaler, og at ansøgeren indgår i en garantiordning, der har til hensigt at beskytte investorerne og som er godkendt eller anerkendt i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets Direktiv 97/9/EF af 3. marts 1997 om investorgarantiordninger.

Det følger af det foreslåede *stk. 3, nr. 7*, at tilladelse desuden kræver, at filialen er i stand til at opfylde kravene i §§ 43, 46 a, 46 b, 71, § 72, stk. 1, 2 og 5, og § 77 e i lov om finansiel virksomhed, §§ 88-95, 98-109, 114, 135-140, § 196, stk. 2, §§ 214 og 218 i lov om kapitalmarkeder samt kravene i artikel 3-26 i MiFIR og i foranstaltninger vedtaget i medfør heraf. Dette indebærer, at filialen udover organisatoriske krav er underlagt bestemmelser vedrørende algoritmisk handel, krav vedrørende handelsprocessen og afslutning af transaktioner i en multilateral handelsfacilitet (MHF) og en organiseret handelsfacilitet (OHF), de særlige krav til en multilateral handelsfacilitet (MHF) og en organiseret handelsfacilitet (OHF), bestemmelser om interessekonflikter, bestemmelser til sikring af investorbekyttelse, bestemmelser om markedsgennemsigtighed og -integritet samt bestemmelser i MiFIR om gennemsigtighed for markedspladser, gennemsigtighed for systematiske internalisatorer og investeringselskaber, der handler OTC, samt bestemmelser om transaktionsindberetning. Det er desuden et krav, at filialen er underlagt Finanstilsynets tilsyn. Filialerne må imidlertid ikke pålægges yderligere organisatoriske og driftsmæssige krav på de områder, der er omfattet af MiFID II, eller i øvrigt underlægges gunstigere krav end EU-selskaber.

Det foreslås i *stk. 4*, at Finanstilsynet inden 6 måneder efter modtagelse af en fuldstændig ansøgning skal meddele en ansøger, om tilladelse kan gives. Fristen regnes fra tidspunktet, hvor Finanstilsynet har modtaget samtlige oplysninger, som virksomheden skal indsende til brug for Finanstilsynets behandling af ansøgningen i henhold til stk. 2. Bestemmelsen gennemfører artikel 41, stk. 1, i MiFID II.

Det foreslås i *stk. 5*, at bestemmelserne i §§ 223 og 224 i lov om finansiel virksomhed vedrørende inddragelse af tilladelse finder tilsvarende anvendelse for inddragelse af tilladelse til de pågældende udenlandske virksomheder til at yde investeringservice eller udøve investeringsaktiviteter med eller uden accessoriske tjenesteydelser her i landet gennem en filial. Dette indebærer, at Finanstilsynet vil kunne inddrage en tilladelse til filialetablering, hvis virksomheden selv anmoder herom. Finanstilsynet vil endvidere kunne inddrage tilladelsen, hvis virksomheden gør sig skyldig i grove eller gentagne overtrædelser af de bestemmelser, som finder anvendelse for de pågældende tredjelandsselskaber, eller hvis betingelserne for at opnå tilladelse ikke længere er til stede. Finanstilsynet vil desuden kunne inddrage tilladelsen, hvis virksomheden ikke påbegyndes senest 12 måneder efter, at tilladelsen er blevet meddelt, eller hvis der ikke udøves virksomhed i en periode over 6 måneder.

Til nr. 46-54 (§ 38, stk. 1, nr. 4-6 og § 38, stk. 2-6, i lov om finansiel virksomhed)

§ 38 i lov om finansiel virksomhed foreskriver procedurerne for danske finansielle virksomheders etablering af en filial i et andet land, herunder procedurerne ved etablering af en filial i et andet EU/EØS-land m.v. Bestemmelsen gennemfører bl.a. dele af artikel 35 i MiFID II, der viderefører tilsvarende bestemmelse i MiFID I, dog med visse ændringer i relation til tilknyttede agenter.

I henhold til gældende ret kan udenlandske kreditinstitutter og investeringsselskaber, der er meddelt tilladelse til at yde investeringsservice i et EU/EØS-land m.v., anvende tilknyttede agenter i forbindelse med dets aktiviteter her i landet. MiFID I overlader det imidlertid til de enkelte medlemslande at beslutte, om de ønsker at gennemføre direktivets bestemmelser, der tillader de pågældende virksomheder at udpege tilknyttede agenter til at fremme salget af virksomhedernes tjenesteydelser, hverve kunder eller modtage og formidle ordrer fra kunder, placere finansielle instrumenter og rådgive herom. Danmark har i forbindelse med gennemførelsen af MiFID I i dansk ret valgt ikke at udnytte denne mulighed. Dette henset til, at der ikke i Danmark har været tradition for anvendelse af de pågældende tilknyttede agenter. Dette indebærer, at de tilsvarende danske værdipapirhandlere ikke efter gældende ret har mulighed for at anvende tilknyttede agenter her i landet eller i forbindelse med aktiviteter i andre EU/EØS-lande m.v. Idet de pågældende danske virksomheder efter gældende ret ikke har mulighed for at anvende tilknyttede agenter, indeholder den gældende § 38 i lov om finansiel virksomhed ikke krav om indsendelse af oplysninger i relation til tilknyttede agenter i forbindelse med etablering i udlandet.

§ 38, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed fastslår hvilke oplysninger en dansk finansiel virksomhed, der ønsker at etablere en filial i et andet land, skal meddele til Finanstilsynet. Dette omfatter oplysninger om i hvilket land filialen ønskes etableret, filialens virksomhed og adresse m.v.

Det foreslås i § 38, stk. 1, nr. 6, at indføre krav om, at fondsmæglerselskaber samt pengeinstitutter og realkreditinstitutter tillige skal oplyse, hvis de i forbindelse med etablering af en filial i et andet land, ønsker at yde aktiviteter som nævnt i bilag 4 gennem tilknyttede agenter med hjemsted i Danmark og i givet fald identiteten på disse.

Dette som konsekvens af lovforslagets § 1, nr. 28, der giver fondsmæglerselskaber samt pengeinstitutter og realkreditinstitutter mulighed for at udpege tilknyttede agenter. Baggrunden herfor er, at medlemslandene i henhold til artikel 29 i MiFID II under nærmere angivne betingelser skal tillade, at et investeringsselskab udpeger tilknyttede agenter. Det er således ikke længere op til de enkelte medlemslande at beslutte, om de ønsker at gennemføre direktivets bestemmelser herom. Disse kan ligeledes anvendes i forbindelse med filialetablering i andre EU/EØS-lande m.v., jf. artikel 35 i MiFID II. I henhold til artikel 35, stk. 2, litra c, skal de pågældende virksomheder meddele hjemlandets kompetente myndigheder om filialen har til hensigt at anvende tilknyttede agenter. Samme mulighed foreligger for kreditinstitutter, når de yder investeringsservice eller udfører investeringsaktiviteter, jf. artikel 1, stk. 3, litra b, i MiFID II.

Der foreslås endvidere indført en ny bestemmelse i § 38, *stk.* 2, hvorved det gældende *stk.* 2-8 herefter bliver *stk.* 3-9. Bestemmelsen indebærer, at et fondsmæglerselskab, et pengeinstitut eller et realkreditinstitut, der ønsker at udføre aktiviteter som nævnt i bilag 4 gennem en tilknyttet agent der er etableret i et EU/EØS-land m.v. hvor virksomheden ikke har oprettet en filial, skal meddele dette til Finanstilsynet sammen med en række oplysninger. Således foreslås det i *stk.* 2, nr. 1, at der skal indsendes oplysninger om i hvilket land den tilknyttede agent er etableret. Det foreslås i *stk.* 2, nr. 2, at der skal indsendes en beskrivelse af den tilknyttede agents virksomhed, herunder en beskrivelse af den planlagte anvendelse af den tilknyttede agent. Det foreslås i *stk.* 2, nr. 3, at der skal indsendes oplysninger om selskabets eller instituttets organisation, herunder rapporteringsveje, der angiver, hvordan den pågældende agent er indpasset i virksomhedsstrukturen. Det foreslås i *stk.* 2, nr. 4, at der skal indsendes oplysninger om den tilknyttede agents navn og adresse samt den tilknyttede agents ledelse. Dette svarer til de oplysninger, som Finanstilsynet skal modtage fra hjemlandets tilsynsmyndigheder, når et kreditinstitut eller et investeringsselskab, der er meddelt tilladelse til at yde aktiviteter som nævnt i bilag 4 i et andet EU/EØS-land m.v., ønsker at udføre sådanne aktiviteter her i landet gennem en tilknyttet agent uden etablering af en filial, jf. bemærkningerne til lovforslaget § 1, nr. 36.

Baggrunden for det foreslåede nye *stk.* 2 er, at udøvelse af investeringsservice og investeringsaktiviteter gennem etableringsretten enten kan ske ved oprettelse af en filial eller ved anvendelse af en tilknyttet agent, der er etableret i et andet medlemsland uden for hjemlandet, jf. artikel 35, *stk.* 1, i MiFID II.

I forbindelse hermed skal et investeringsselskab, der ønsker at oprette en filial på et andet medlemslands område, eller som ønsker at anvende tilknyttede agenter, der er etableret i et andet medlemsland, hvor investeringsselskabet ikke har oprettet en filial, give virksomhedens kompetente myndighed i hjemlandet meddelelse herom sammen med en række nærmere angivne oplysninger, jf. artikel 35, *stk.* 2, i MiFID II. Tilsvarende oplysningskrav gælder for de relevante kreditinstitutter, der ønsker at anvende tilknyttede agenter, jf. artikel 35, *stk.* 7, i MiFID II.

Det skal i denne forbindelse bemærkes, at EU-Kommissionen i henhold til artikel 35, *stk.* 11 og 12, i MiFID II, forventes at vedtage reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere hvilke oplysninger, der skal fremsendes af de kompetente myndigheder i hjemlandet til de kompetente myndigheder i værtslandet i forbindelse med etablering af en filial eller tilknyttet agent samt gennemførelsesmæssige tekniske standarder, der fastlægger standardformularer og procedurerne i forbindelse hermed.

Oplysningskravet strafbelægges med lovforslagets § 1, nr. 94, hvormed et fondsmæglerselskab, et pengeinstitut eller et realkreditinstitut, der yder aktiviteter som nævnt i bilag 4 gennem en tilknyttet agent, der er etableret i et andet EU/EØS-land m.v., hvor virksomheden ikke har oprettet en filial, uden at meddele dette til Finanstilsynet sammen med en række oplysninger, kan straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning.

Ved valg af ansvarssubjekt er det udgangspunktet, at tiltalen rejses mod den juridiske person. Der kan i en række tilfælde være anledning til – ud over tiltalen mod den juridiske person – tillige at rejse tiltale mod en eller flere fysiske personer, såfremt den eller de pågældende har handlet forsætligt eller udvist grov uagtsomhed.

Fastsættelsen af straffen vil bero på domstolenes konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige omstændigheder i sagen.

De øvrige forslag til ændringer af bestemmelsen, jf. lovforslagets § 1, nr. 46, 477 og 50-54, er konsekvensændringer som følge af ovenstående foreslåede ændringer.

Til nr. 55 og 56 (§ 39, stk. 1 og 2, i lov om finansiel virksomhed)

§ 39 i lov om finansiel virksomhed fastsætter procedurerne for danske finansielle virksomheders udøvelse af grænseoverskridende virksomhed i et andet EU/EØS-land m.v. Bestemmelsen gennemfører bl.a. dele af artikel 34 i MiFID II, der viderefører tilsvarende bestemmelse i MiFID I, dog med visse præciseringer i relation til tilknyttede agenter.

I henhold til § 39, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed skal en finansiel virksomhed, der ønsker at udøve virksomhed i form af grænseoverskridende tjenesteydelser i et land inden for den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, give Finanstilsynet meddelelse herom med angivelse af, i hvilket land virksomheden ønskes påbegyndt, og hvilke aktiviteter, der ønskes udøvet. Endvidere fastslås det i § 39, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed, at Finanstilsynet videre sender den i stk. 1 nævnte meddelelse samt en erklæring om, at de planlagte aktiviteter er omfattet af virksomhedens tilladelse, til tilsynsmyndighederne i værtslandet senest 1 måned efter modtagelsen af den i stk. 1 nævnte meddelelse.

Det foreslås i § 39, stk. 1, at indføre krav om, at fondsmæglerselskaber, pengeinstitutter og realkreditinstitutter endvidere skal oplyse, hvis de ønsker at udføre aktiviteter som nævnt i bilag 4 gennem tilknyttede agenter med hjemsted i Danmark, samt identiteten på disse. Bestemmelsen gennemfører artikel 34, stk. 2, litra b, og artikel 34, stk. 5, i MiFID II.

I henhold til artikel 34, stk. 1, i MiFID II kan investeringsselskaber og kreditinstitutter, der er meddelt tilladelse af et andet medlemslands kompetente myndighed, og er underlagt dennes tilsyn, frit yde investeringsservice og udøve investeringsaktiviteter samt accessoriske tjenesteydelser på andre medlemslandes område under forudsætning af, at de pågældende aktiviteter er omfattet af virksomhedens tilladelse. Værtslandet kan således ikke stille yderligere krav til et sådant investeringsselskab eller kreditinstitut med tilladelse til at yde investeringsservice eller udøve investeringsaktiviteter i et andet EU/EØS-land m.v., der ønsker at udøve grænseoverskridende virksomhed, ud over krav om behørig tilladelse til de pågældende aktiviteter i hjemlandet og notifikation til værtslandet, forinden aktiviteten påbegyndes.

I forbindelse med denne notifikation skal et investeringselskab, der ønsker at tilbyde investerings-service eller udøve investeringsaktiviteter, meddele til dets kompetente myndighed i hjemlandet, hvilke aktiviteter det har til hensigt at udøve, og om selskabet til dette formål har til hensigt at anvende tilknyttede agenter samt identiteten på disse, jf. artikel 34, stk. 2, litra b, i MiFID II. Tilsvarende gør sig som noget nyt gældende for kreditinstitutter, jf. artikel 34, stk. 5, i MiFID II.

Forslaget er således en konsekvens af at dette lovforslags § 1, nr. 288, giver fondsmæglerselskaber samt pengeinstitutter og realkreditinstitutter mulighed for at udpege tilknyttede agenter. Idet de pågældende danske finansielle virksomheder ikke efter gældende ret har mulighed for at anvende tilknyttede agenter, fremgår det ikke af gældende § 39, stk. 1, i lov om finansiell virksomhed, at de pågældende virksomheder skal oplyse, hvis de ønsker at yde aktiviteter gennem tilknyttede agenter.

Det foreslås i § 39, stk. 2, at det af bestemmelsen fremgår, at såfremt virksomheden er et fondsmæglerselskab, et pengeinstitut eller et realkreditinstitut, meddeler Finanstilsynet identiteten af de tilknyttede agenter, som virksomheden påtænker at anvende, til tilsynsmyndighederne i værtslandet. Bestemmelsen gennemfører artikel 34, stk. 2 og 5, i MiFID II, hvoraf det fremgår, at såfremt investeringselskabet eller kreditinstituttet i forbindelse med dets grænseoverskridende virksomhed har til hensigt at anvende tilknyttede agenter, der er etableret i selskabets hjemland, skal den kompetente myndighed i hjemlandet meddele dette til den kompetente myndighed i værtslandet samt identiteten på disse.

Det skal i forbindelse hermed bemærkes, at EU-Kommissionen i henhold til artikel 34, stk. 8 og 9, i MiFID II, forventes at vedtage reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere, hvilke oplysninger, der skal fremsendes af de kompetente myndigheder i hjemlandet til de kompetente myndigheder i værtslandet i forbindelse med den frie udveksling af investerings-service og investeringsaktiviteter samt gennemførelsesmæssige tekniske standarder, der fastlægger standardformularer og procedurerne i forbindelse hermed.

Til nr. 57 (§ 43, stk. 4, i lov om finansiell virksomhed)

§ 43, stk. 4, i lov om finansiell virksomhed, indeholder en bemyndigelse til erhvervsministeren til at fastsætte kompetencekrav til ansatte i penge- og realkreditinstitutter som yder investeringsrådgivning, eller som tilbyder, rådgiver om eller administrerer boligkredit.

§ 43, stk. 4, foreslås nyaffattet, så det også bliver muligt at fastsætte krav om, at ansatte hos agenter, der er tilknyttet fondsmæglerselskaber, pengeinstitutter eller realkreditinstitutter, der har tilladelse som værdipapirhandler, skal leve op til visse kompetencekrav.

Den foreslåede bemyndigelse til at fastsætte kompetencekrav for ansatte hos tilknyttede agenter, der yder investeringsrådgivning, vil ske ved at ansatte hos tilknyttede agenter fremadrettet vil blive om-

fattet af bekendtgørelse om kompetencekrav ved investeringsrådgivning, der fastsætter kompetencekrav til personer, der rådgiver om investeringsprodukter, uanset om disse er ansat i et pengeinstitut, hos en investeringsrådgiver eller hos en finansiell rådgiver.

Bestemmelsen har samtidig fået en mere præcis affattelse, idet den nu angiver de virksomhedstyper, for hvis ansatte der kan fastsættes kompetencekrav og ikke som hidtil anvender udtrykket finansielle rådgivere som en samlet betegnelse for ansatte i pengeinstitutter og fondsmæglerselskaber og filialer af udenlandske kreditinstitutter og investeringselskaber.

Til nr. 58 (§ 61, stk. 5, nr. 2, i lov om finansiell virksomhed)

Det foreslås i § 61, stk. 5, nr. 2, at ændre henvisningen til § 16 i lov om værdipapirhandel m.v., så der i stedet henvises til § 3, nr. 2, i lov om kapitalmarkeder, som svarer til den gældende § 16 i lov om værdipapirhandel m.v.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af, at lov om værdipapirhandel m.v. ophæves og i stedet videreføres ved lov om kapitalmarkeder.

Til nr. 59 (§ 71, stk. 2, i lov om finansiell virksomhed)

§ 71, stk. 2, i lov om finansiell virksomhed er en bemyndigelsesbestemmelse, hvorefter Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om de foranstaltninger, som en finansiell virksomhed, en finansiell holdingvirksomhed og en forsikringsholdingvirksomhed skal træffe for at have effektive former for virksomhedsstyring.

Det foreslås at ophæve § 71, stk. 2, som følge af en lovteknisk korrektion af bestemmelsen, således at bemyndigelsesbestemmelsen fremover kommer til at stå sidst i bestemmelsen.

Til nr. 60 (§ 71, stk. 4, i lov om finansiell virksomhed)

Den gældende § 71 fastsætter krav til finansielle virksomheders ledelse og styring og indeholder derudover i stk. 2 en bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler herom. Denne bemyndigelse er udnyttet til at udstede bekendtgørelse om ledelse og styring af pengeinstitutter m.v., der regulerer pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber og bekendtgørelse om ledelse og styring af forsikringselskaber m.v., der regulerer skadesforsikringselskaber og livsforsikringselskaber. I de gældende bekendtgørelser er der fastsat krav til virksomhederne om at udarbejde retningslinjer for udvikling og godkendelse af nye produkter og tjenesteydelser eller væsentlige ændringer i eksisterende produkter eller ydelser. Reglerne har til formål at sikre, at virksomhederne ikke udvikler produkter, der kan påføre virksomheden risici, som i yderste konsekvens kan true virksomhedens overlevelse. Derimod findes der i dag ikke krav om, at virksomhederne i forbindelse med udvikling af produkter særligt skal tage højde for kundernes behov og tilgodese disse.

Det foreslås at indføre et nyt § 71, stk. 3, som indeholder en overordnet forpligtelse for finansielle virksomheder, der udvikler og distribuerer nye finansielle produkter og tjenesteydelser med henblik på salg til kunder, eller som foretager væsentlige ændringer i eksisterende produkter til at opstille

procedurer for produktgodkendelse og distribution af disse. Det foreslåede stk. 4 skal anvendes til at implementere de krav til virksomhedernes produktudvikling og distribution, der følger af artikel 16, stk. 3, i MiFID II og den tilhørende niveau 2-regulering, som Kommissionen er bemyndiget til at udstede i medfør af artikel 16, stk. 12. I henhold til artikel 16, stk. 12, i MiFID II udsteder Kommissionen et delegeret direktiv, hvori de nærmere krav til, hvad retningslinjerne skal indeholde, for så vidt angår udvikling og distribution af investeringsprodukter. Den foreslåede ændring vil ligeledes blive anvendt til at implementere tilsvarende krav i artikel 25 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2016/97 (EU) af 20. januar 2016 om forsikringsdistribution (herefter forsikringsdistributionsdirektivet) og i retningslinjer udstedt af den europæiske banktilsynsmyndighed EBA (EBA-GL-2015-18 Retningslinjer for produktudviklings- og produktstyringsprocesser for detailbankprodukter).

Bestemmelsen finder anvendelse for pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber og forsikringsselskaber, samt for investeringsforvaltningsselskaber, som har tilladelse som værdipapirhandler i medfør af § 9, stk. 1. Bestemmelsen omfatter således ikke investeringsforvaltningsselskaber, som ikke har tilladelse som værdipapirhandler i medfør af § 9, stk. 1, idet disse virksomheder ikke er omfattet af MiFID II.

For så vidt angår investeringsforvaltningsselskaber, skal det nye stk. 4 anvendes til at implementere artikel 6, stk. 4, i UCITS-direktivet. Artikel 6, stk. 4, fastslår, at artikel 12, 13 og 19 i MiFID I finder anvendelse for investeringsforvaltningsselskaber, der har tilladelse til at udføre aktiviteter som værdipapirhandler. Det følger af artikel 94 i MiFID II, at henvisninger til MiFID I skal betragtes som henvisninger til MiFID II eller MiFIR i overensstemmelse med sammenligningstabellen i MiFID II. Henvisningen til artikel 13 i MiFID I skal i overensstemmelse hermed betragtes som en henvisning til artikel 16 i MiFID II.

For så vidt angår de kommende krav til produktgodkendelse og distribution af kreditprodukter og betalingstjenesteydelser, herunder realkreditlån, vil disse blive udarbejdet i overensstemmelse med de retningslinjer, som den europæiske banktilsynsmyndighed EBA har udstedt (EBA-GL-2015-18, retningslinjer for produktudviklings- og produktstyringsprocesser for detailbankprodukter) med henvisning til en række direktiver, der regulerer adgangen til at producere og udbyde sådanne produkter.

Retningslinjerne fra EBA'er således baseret på artikel 74, stk. 1, i CRD IV, artikel 10, stk. 4 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/64/EF om betalingstjenester i det indre marked, artikel 3, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/110/EF om adgang til at optage og udøve virksomhed som udsteder af elektroniske penge og tilsyn med en sådan virksomhed, ændring af direktiv 2005/60/EF og 2006/48/EF og ophævelse af direktiv 2000/46/EF, samt artikel 7, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/17/EU om forbrugerkreditaftaler i forbindelse med fast ejendom til beboelse og om ændring af direktiv 2008/48/EF og 2013/36/EU og forordning (EU) nr. 1093/2010. EBA's retningslinjer vil blive indarbejdet i bekendtgørelsen om ledelse og styring af pengeinstitutter m.v.

For forsikringselskaber vil de kommende regler blive udformet i overensstemmelse med artikel 25 i forsikringsdistributionsdirektivet, og i delegerede retsakter herom udstedt af EU-Kommissionen efter en bemyndigelse i direktivet.

De specifikke krav vil nøje følge den niveau 2-regulering, som Kommissionen fastsætter og EBA's retningslinjer vil først træde i kraft, når de efter de respektive direktiver og retningslinjerne skal være gældende.

Fælles for alle områder vil være at reglerne vil foreskrive, at virksomhederne skal etablere retningslinjer for udvikling og godkendelse af produkter samt have processer for løbende overvågning af produkterne og deres distribution. Tilsvarende forpligtelser skal gælde for distributører af finansielle produkter.

Virksomhedernes retningslinjer for produktudvikling og distribution skal sikre, at der fastsættes en målgruppe for produktet, og det skal i den forbindelse klarlægges, hvilke kundegrupper produktet ikke egner sig til, samt at alle relevante risici ved produktet identificeres. Desuden skal det vurderes, om disse risici er hensigtsmæssige for den fastsatte målgruppe.

Endvidere skal produktudvikling omfatte udførelse af tests og simulationer for at vurdere, hvordan et produkt og dets delelementer fungerer i forskellige scenarier, med henblik på kontrol af, at produktet ikke strider imod målgruppens behov. Retningslinjerne skal sætte virksomheden i stand til at kunne godtgøre, at de omkostninger, som kunden samlet set betaler for produktet, er hensigtsmæssige i forhold til det potentielle afkast eller den dækning, som kunden vil kunne opnå. Det er i den forbindelse ligegyldigt, om omkostningen går til produktudvikleren eller til en distributør.

Hvis en produktudvikler indgår en distributionsaftale med en distributør, skal denne sikre, at relevante oplysninger om produktet tilgår distributøren, så denne kan opnå forståelse af produktet og rette markedsføringen til den målgruppe, som produktudvikleren har identificeret.

Produktudvikleren vil endvidere blive pålagt at kunne dokumentere overfor distributøren, at produktet er blevet udviklet under anvendelse af passende procedurer for produktudvikling.

Procedurerne skal også sikre, at virksomheden løbende overvåger de produkter, det tilbyder, og ved enhver relancering af tidligere udstedte produkter undersøger, om det nye relancerede produkt fortsat matcher målgruppens formål og behov.

I tilfælde, hvor produktudvikleren identificerer forhold ved solgte produkter, som kan have negativ indvirkning på, hvordan markedet fungerer, eller negative følgevirkninger for forbrugerne, skal procedurerne sikre, at virksomheden overvejer konsekvenserne for forbrugerne og på den baggrund foretager passende foranstaltninger.

Endelig vil en produktudvikler skulle tilstræbe, at produktet er gennemskueligt og ikke er unødigt kompliceret.

Vælger en virksomhed at distribuere et finansielt produkt, vil der også blive fastsat nærmere regler herfor. Disse regler vil omfatte krav om, at finansielle distributører indhenter og forstår relevante oplysninger om de produkter, de distribuerer, og om udviklerens produktgodkendelsesprocedure, herunder de pågældende produkters målgruppe og karakteristika.

En distributør vil blive forpligtet til at kunne indestå for, at de distribuerede produkter er egnede til en på forhånd defineret målgruppes behov. Ligesom en distributør vil være forpligtet til at vurdere alle relevante risici ved de produkter, vedkommende distribuerer, og om disse risici er acceptable for målgruppen.

Der vil endvidere blive stillet krav om, at distributører sikrer sig, at de kun markedsfører og distribuerer finansielle produkter fra produktudviklere, som har passende produktudviklings- og kontrolprocedurer og dokumentation herfor.

Endelig vil der blive stillet krav om, at distributører løbende overvåge de produkter, de tilbyder.

De delegerede retsakter, som udstedes af Kommissionen i medfør af artikel 16, stk. 12, i MiFID II, vil ikke finde direkte anvendelse for investeringsforvaltningsselskaber, idet investeringsforvaltningsselskaber som nævnt kun er omfattet af kravene i artikel 16 via henvisningen fra UCITS-direktivet til artikel 13 i MiFID I. Der vil derfor for investeringsforvaltningsselskaber, der har tilladelse som værdipapirhandler i medfør af § 9, stk. 1, i lov om finansiell virksomhed, skulle fastsættes nationale regler der implementerer reguleringen i de delegerede retsakter, og der stilles forslag om, at erhvervsministeren tillægges bemyndigelse hertil, jf. dette lovforslags § 1, nr. 52.

Efter den gældende § 71, stk. 2, i lov om finansiell virksomhed, kan Finanstilsynet fastsætte nærmere regler om de foranstaltninger, som en finansiell virksomhed, en finansiell holdingvirksomhed og en forsikringsholdingvirksomhed skal træffe for at have effektive former for virksomhedsstyring. Denne bestemmelse foreslås nyaffattet i § 71, stk. 4. Årsagen til at bestemmelsen foreslås nyaffattet og ikke blot ændret er af lovtekniske grunde, for at bemyndigelsen står sidst i bestemmelsen.

I forhold til den gældende § 71, stk. 2, affattes det nye stk. 4 således, at beføjelsen til at fastsætte nærmere regler fremover vil tilkomme erhvervsministeren i stedet for Finanstilsynet.

Derudover foreslås det at bestemmelsen affattes således, at det fremgår, at bemyndigelsen til at fastsætte nærmere regler også omfatter det nye stk. 3.

Det foreslåede nye stk. 3 i § 71 indeholder en overordnet forpligtelse for finansielle virksomheder, der udvikler nye finansielle produkter og tjenesteydelser, eller laver så væsentlige ændringer i eksisterende produkter, at der reelt vil være tale om et nyt produkt, med henblik på salg til kunder, til at opstille effektive procedurer for produktgodkendelse og distribution af disse. I praksis indebærer det et krav om, at virksomheden skal have interne retningslinjer, der sikrer tilstedeværelsen af sådanne effektive procedurer.

For så vidt angår investeringsforvaltningsselskaber implementerer bestemmelsen artikel 6, stk. 4, i UCITS-direktivet. Artikel 6, stk. 4, fastslår, at artikel 12, 13 og 19 i MiFID I finder anvendelse for investeringsforvaltningsselskaber, der har tilladelse til at udføre aktiviteter som værdipapirhandler. Det følger af artikel 94 i MiFID II, at henvisninger til MiFID I skal betragtes som henvisninger til MiFID II eller MiFIR i overensstemmelse med sammenligningstabellen i MiFID II. Henvisningen til artikel 13 i MiFID I skal i overensstemmelse hermed betragtes som en henvisning til artikel 16 i MiFID II.

Det delegerede direktiv, som udstedes af Kommissionen i medfør af artikel 16, stk. 12, i MiFID II, vil imidlertid ikke finde direkte anvendelse for investeringsforvaltningsselskaber, idet investeringsforvaltningsselskaber som nævnt kun er omfattet af kravene i artikel 16 via henvisningen fra UCITS-direktivet til artikel 13 i MiFID I. Der vil derfor skulle fastsættes nationale regler for investeringsforvaltningsselskaber, der implementerer reguleringen i de delegerede retsakter. De nationale regler vil svare til de regler, der vil blive fastsat for forvaltere af alternative investeringsfonde i medfør af det foreslåede § 8, stk. 6, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., jf. den foreslåede ændring af § 8, stk. 5, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. Reglerne forventes at blive implementeret i en bekendtgørelse.

Til nr. 61 (*§ 72, stk. 1-3, i lov om finansiel virksomhed*)

Den gældende § 72, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed fastslår, at en finansiel virksomhed, der har tilladelse til at drive virksomhed som værdipapirhandler, skal opfylde kravene i § 71, stk. 1, og træffe de nødvendige forholdsregler for at sikre sammenhæng og regelmæssighed i sin virksomhed som værdipapirhandler og anvende ressourcer, systemer og procedurer, der er hensigtsmæssige hertil. I forlængelse heraf angiver § 72, stk. 2 og 3, en række krav til en finansiel virksomhed, der har tilladelse til at drive virksomhed som værdipapirhandler.

Det foreslås i § 72, stk. 1 og 2, og stk. 3, 1. og 4. pkt., i lov om finansiel virksomhed at ændre henvisningen til en finansiel virksomhed, der har tilladelse som værdipapirhandler, til en finansiel virksomhed, der er værdipapirhandler.

Forslaget er en konsekvens af de foreslåede ændringer af § 7, stk. 1 og 2, og § 8, stk. 2, jf. lovforslagets nr. 155-17. Det følger heraf, at der ikke længere stilles krav om særskilt værdipapirhandlertilladelse for pengeinstitutter og realkreditinstitutter. Ophævelsen af dette krav om særskilt værdipapirhandlertilladelse indebærer, at pengeinstitutter fremover kan udøve alle aktiviteter i bilag 4, afsnit A, som en del af pengeinstituttilladelsen, hvorimod realkreditinstitutter i medfør af deres tilladelse i et vist omfang kan yde den investeringservice og udføre de investeringsaktiviteter, der følger af bilag 4, afsnit A, nr. 1, 2, 3 og 5. Penge- og realkreditinstitutterne bliver imidlertid omfattet af værdipapirhandlerbegrebet, når de udøver aktiviteter omfattet af bilag 4, og skal dermed i denne sammenhæng opfylde relevante krav for værdipapirhandlere.

Til nr. 62 (§ 72, stk. 2, nr. 1, i lov om finansiel virksomhed)

Den gældende § 72, stk. 2, nr. 1, i lov om finansiel virksomhed fastslår, at finansielle virksomheder, der har tilladelse til at drive virksomhed som værdipapirhandler, skal have passende regler og procedurer for transaktioner med de i bilag 5 nævnte instrumenter, som omfatter virksomhedens ledelse og ansatte. Hensigten hermed er bl.a. at forebygge misbrug og spredning af intern viden og insiderhandel.

Det foreslås i § 72, stk. 2, nr. 1, i lov om finansiel virksomhed at ændre henvisningen til virksomhedens ledelse og ansatte til virksomhedens ledelse, ansatte og tilknyttede agenter. Hermed ændres anvendelsesområdet for de gældende krav til de pågældende virksomheder, om passende regler og procedurer for transaktioner gennemført af de ansatte og ledelsen i virksomheden, til fremadrettet også at finde anvendelse for de af virksomheden udpegede tilknyttede agenter. Baggrunden herfor er dette lovforslags § 1, nr. 28, der som noget nyt giver fondsmæglerselskaber og kreditinstitutter adgang til at udpege en fysisk eller juridisk person som tilknyttet agent, hvilket hidtil ikke har været muligt for danske virksomheder.

Bestemmelsen gennemfører dele af artikel 16, stk. 2, i MiFID II, der angiver, at et investeringselskab skal opstille passende regler for dets ledere, ansatte og tilknyttede agents personlige transaktioner. Bestemmelsen finder tilsvarende anvendelse for kreditinstitutter, når de tilbyder investeringservice eller udfører investeringsaktiviteter, jf. artikel 1, stk. 3, litra a, i MiFID II.

Til nr. 63 (§ 72, stk. 2, nr. 2, i lov om finansiel virksomhed)

Den gældende § 72, stk. 2, nr. 2, i lov om finansiel virksomhed fastslår, at finansielle virksomheder, der har tilladelse til at drive virksomhed som værdipapirhandler, skal kunne påvise interessekonflikter, som kan skade kundernes interesser, både mellem værdipapirhandlerens kunder indbyrdes og mellem kunderne og værdipapirhandleren. Endvidere fremgår det af bestemmelsen, at værdipapirhandleren skal begrænse disse interessekonflikter mest muligt, samt, hvor der er risiko for, at kundernes interesse skades, i det konkrete tilfælde informere kunden om interessekonflikternes generelle indhold, inden der indgås aftale med kunden. Foruden fondsmæglerselskaber, der pr. definition er værdipapirhandlere, finder bestemmelsen anvendelse for pengeinstitutter, realkreditinstitutter og investeringsforvaltningsselskaber, der har tilladelse til at drive virksomhed som værdipapirhandler.

Det foreslås at nyaffatte § 72, stk. 2, nr. 2, så bestemmelsen fremadrettet fastlægger de overordnede organisatoriske krav til virksomhederne med henblik på at imødegå interessekonflikter, hvorimod de nærmere krav herom fastlægges i bekendtgørelse i medfør af den gældende § 72, stk. 5. Således foreslås det, at det i § 72, stk. 2, nr. 2, fremgår, at virksomheden skal have effektive procedurer med henblik på at træffe rimelige foranstaltninger for at hindre interessekonflikter, der kan skade kundernes interesser. Derimod vil de nærmere krav om, at virksomheden skal kunne påvise og forbygge eller håndtere interessekonflikter og hertil knyttede oplysningskrav i relation til kunderne, hvis disse ordninger ikke er tilstrækkelige til at hindre interessekonflikter, der kan skade kundernes interesse, blive reguleret i bekendtgørelse. Der er dog i det væsentlige tale om en videreførelse af gældende ret. Baggrunden for bestemmelsen er således fortsat, at antallet af forskellige aktiviteter, som mange af

de pågældende virksomheder udøver, indebærer en risiko for interessekonflikter mellem disse forskellige aktiviteter og kundernes interesser. De organisatoriske ordninger skal bl.a. sikre, at interessekonflikter, der kan skade kundernes interesser minimeres og at virksomheden ved udførelse af sin virksomhed tager hensyn til markedets integritet, herunder opretholde tilliden til markedet.

Udover en mere direktivnær gennemførelse findes denne opdeling tillige hensigtsmæssig henset til, at Kommissionen i henhold til artikel 16, stk. 12, i MiFID II, har bemyndigelse til at vedtage delegerede retsakter med henblik på nærmere at angive de konkrete organisatoriske krav, der fremgår af § 72. Det skal i denne forbindelse bemærkes, at EU-Kommissionen i henhold til artikel 23, stk. 4, i MiFID II, forventes at vedtage delegerede retsakter med henblik på at fastlægge de forholdsregler, de pågældende virksomheder med rimelighed kan forventes at træffe for at påvise, forebygge, håndtere og oplyse om interessekonflikter samt passende kriterier for at bestemme de interessekonfliktstyper, der kan skade kundernes interesser, dvs. præcisering af kravene, der foreslås fastlagt i bekendtgørelse. En mere direktivnær gennemførelse og opdeling af bestemmelserne i MiFID II muliggør kobling af de delegerede retsakter til de relevante bestemmelser i dansk ret.

Bestemmelsen gennemfører artikel 16, stk. 3, og artikel 23, stk. 1 og 2, i MiFID II, der med visse ændringer viderefører tilsvarende bestemmelser i MiFID I. I henhold til artikel 16, stk. 3, i MiFID II, skal et investeringsselskab til stadighed have og anvende effektive organisatoriske ordninger med henblik på at træffe rimelige foranstaltninger, som måtte være nødvendige for at hindre interessekonflikter, der kan skade dets kunders interesser. Artikel 23 foreskriver de nærmere krav i relation til interessekonflikter, herunder krav om at investeringsselskabet skal træffe alle relevante forholdsregler til at kunne påvise og forebygge eller håndtere interessekonflikter samt nye oplysningskrav og formkrav i forbindelse hermed. Bestemmelserne finder tilsvarende anvendelse for kreditinstitutter, når de tilbyder investeringsservice eller udfører investeringsaktiviteter, jf. artikel 1, stk. 3, litra a og b, i MiFID II.

Til nr. 64 (§ 75 a, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed)

§ 75 a, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed indeholder krav om, at en finansiel virksomhed skal have en ordning, hvor dens ansatte via en særlig, uafhængig og selvstændig kanal kan indberette overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering begået af virksomheden, herunder af ansatte eller medlemmer af bestyrelsen i virksomheden. § 75 a, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed indeholder en undtagelse til denne bestemmelse, således at for bl.a. et fondsmæglerselskab, der alene har tilladelse til at udøve en eller flere af de i bilag 4, afsnit A, nr. 1, 2, 4 og 5 nævnte tjenesteydelser, som ikke opbevarer kunders midler eller aktiver, og som ikke kan komme i gældsforhold til deres kunder, finder stk. 1 alene anvendelse, når fondsmæglerselskabet beskæftiger flere end fem ansatte.

MiFID II giver ikke mulighed for at opretholde denne undtagelse for fondsmæglerselskaber.

Den foreslåede ændring af § 75 a, stk. 3, gennemfører artikel 73, stk. 2, i MiFID II, hvorefter medlemslandene skal stille krav om, at bl.a. fondsmæglerselskaber har passende procedurer for deres

ansatte, således at de ansatte kan indberette potentielle og faktiske overtrædelser internt gennem en særlig uafhængig og selvstændig kanal.

Den foreslåede ændring indebærer, at alle fondsmæglerselskaber forpligtes til at etablere en whistleblowerordning, uanset hvor mange ansatte det pågældende fondsmæglerselskab beskæftiger. Dette er allerede i dag et krav for fondsmæglerselskaber I.

Formålet med den foreslåede bestemmelse er at sikre, at der i såvel store som små fondsmæglerselskaber, gives de ansatte mulighed for at indberette overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering. Da det oftest er de ansatte, som er tættest på oplysninger om eventuelle overtrædelser af reguleringen, er det særligt relevant, at de har mulighed for at indberette disse oplysninger til fondsmæglerselskabet via en særlig kanal, som er selvstændig og uafhængig af den daglige ledelse, således at fondsmæglerselskabet får mulighed for at rette op på lovstridige forhold.

Den gældende § 75 a, stk. 1, er strafbelagt i medfør af § 373, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed. Ansvarssubjektet i forhold til overtrædelse af bestemmelsen er fondsmæglerselskabet. Et eksempel på en strafbar handling er et fondsmæglerselskab med fem eller færre ansatte, der ikke har etableret en indberetningsordning i overensstemmelse med § 75 a, stk. 1.

Til nr. 65 (§ 77 e, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed)

§ 77 e i lov om finansiel virksomhed indeholder forbud mod værdipapirhandlers anvendelse af variabel løn knyttet til salgsmål over for ansatte, der sælger eller rådgiver om finansielle instrumenter til detailkunder, og hvor salget eller rådgivningen sker ved direkte kontakt mellem kunden og sælgeren henholdsvis rådgiveren. Det foreslås at indsætte et nyt § 77 e, stk. 1, hvorefter finansielle virksomheder, der er værdipapirhandlere, samt investeringsforvaltningsselskaber, der har tilladelse som værdipapirhandler i medfør af § 9, stk. 1, jf. § 10, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed, skal sikre, at aflønning af virksomhedens ansatte ikke er i strid med virksomhedens forpligtelse til at handle i kundernes bedste interesse, herunder virksomhedens forpligtelser i medfør af § 43, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed og regler udstedt i medfør af stk. 2.

Det foreslåede § 77 e, stk. 1, gennemfører artikel 24, stk. 10, 1. pkt., i MiFID II, hvorefter et fondsmæglerselskab, der yder investeringsservice til kunder, skal sikre, at det ikke honorerer eller vurderer sine medarbejders indsats på en måde, der strider mod dets forpligtelse til at handle i kundernes bedste interesse. Det følger af artikel 1, stk. 3, i MiFID II, at artikel 24, stk. 10, tillige finder anvendelse for penge- og realkreditinstitutter, som har tilladelse i henhold til CRD IV, når de leverer en eller flere investeringsserviceydelser og/eller udfører investeringsaktiviteter. Et investeringsforvaltningsselskab, der er værdipapirhandler, er via henvisninger i artikel 6, stk. 4, i UCITS direktivet, til bestemmelser i MiFID I, nu MiFID II, omfattet af artikel 24, stk. 10. Det foreslåede § 77 e, stk. 1, gennemfører således artikel 24, stk. 10, 1. pkt., i MiFID II, for pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber, der er værdipapirhandlere, samt for investeringsforvaltningsselskaber, der har tilladelse som værdipapirhandler i medfør af § 9, stk. 1, jf. § 10, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed.

Med det foreslåede stk. 1, får de omfattede virksomheder pligt til at sikre, at aflønning af virksomhedens ansatte ikke er i strid med virksomhedens forpligtelse til at handle i kundernes bedste interesse, herunder virksomhedens forpligtelser i medfør af god skik reglerne i § 43, stk. 1, og regler udstedt i medfør af § 43, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed.

Ved kunder forstås enhver fysisk eller juridisk person, til hvem virksomheden yder investeringservice m.v., jf. artikel 4, stk. 1, nr. 9, i MiFID II. Den foreslåede bestemmelse sikrer således hensynet til såvel professionelle kunder som detailkunder, som defineret i samme artikel, nr. 10 og 11. Bestemmelsen indeholder ikke et generelt forbud mod bestemte aflønningsordninger, da det vil bero på en konkret vurdering af bl.a. virksomhedens organisation, om aflønningen må vurderes at stride mod virksomhedens forpligtelse til at handle i kundernes bedste interesse. Anvendelsesområdet i stk. 1 adskiller sig på den baggrund fra stk. 2, som vedrører salg og anbefalinger rettet mod detailkunder, og som indeholder forbud mod visse aflønningsordninger.

Den foreslåede bestemmelse er udtryk for et ønske om at sikre en klar sammenhæng mellem reglerne om investorbeskyttelse og reglerne om aflønning af de ansatte i værdipapirhandlere, da de ansatte i praksis kommer i situationer, hvor der er behov for at sikre, at de varetager kundernes interesser bedst muligt. Det følger af gældende § 77 d, stk. 1, som indsat ved lovforslag nr. L 39, som blev vedtaget den 2. december 2016, i lov om finansiel virksomhed, at pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber skal have en lønpolitik, der er i overensstemmelse med og fremmer en sund og effektiv risikostyring. Lønpolitikken skal endvidere harmonisere med principperne om beskyttelse af kunder og investorer i forbindelse med udførelsen af virksomheden, jf. § 8, stk. 1, nr. 3, i bekendtgørelse nr. 818 af 27. juni 2014 om lønpolitik og oplysningsforpligtelser om aflønning i finansielle virksomheder, finansielle holdingvirksomheder samt forsikringsholdingvirksomheder. Heri ligger allerede en generel forpligtelse for disse virksomheder til at sikre, at lønpolitikken er i overensstemmelse med og fremmer ansvarlig forretningsadfærd. Med den foreslåede bestemmelse får de omfattede virksomheder pligt til at sikre, at virksomhedens aflønningsstrukturer og aflønningsordninger ikke tilskynder virksomhedens ansatte til at handle mod kundernes bedste interesse.

Det foreslåede stk. 1 finder alene anvendelse på aftaler om aflønning mellem en virksomhed og en ansat, der indgås, genforhandles, forlænges eller fornyes efter lovens ikrafttræden. Kravet finder således ikke anvendelse på aftaler omfattet af det foreslåede § 77 e, stk. 1, der er indgået eller genforhandlet før lovens ikrafttræden, og som ikke efter lovens ikrafttræden er forlænget eller fornyet. Overgangsordningen omfatter ikke aftaler om variabel aflønning af ansatte, der er omfattet af det gældende § 77 e, stk. 1, der med dette lovforslag bliver stk. 2.

Den gældende § 77 e er ikke strafbelagt i medfør af § 373, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed. Dette skyldes, at ansvarssubjektet i § 77 e, stk. 1, der med dette lovforslag bliver stk. 2, er ansatte i værdipapirhandlere, og det vil derfor i denne sammenhæng være disproportionalt at strafbelægge bestemmelsen. Med det foreslåede stk. 1 får finansielle virksomheder, der er værdipapirhandlere, samt investeringsforvaltningsselskaber, der har tilladelse som værdipapirhandlere, pligt til at sikre, at aflønning af virksomhedens ansatte ikke er i strid med virksomhedens forpligtelse til at handle i kundernes

bedste interesse, herunder virksomhedens forpligtelser i medfør af god skik reglerne i § 43, stk. 1, og regler udstedt i medfør af stk. 2. Det er således virksomheden, der er ansvarssubjektet i den foreslåede bestemmelse.

For filialer her i landet af kreditinstitutter og investeringselskaber, der er meddelt tilladelse til at yde investeringsservice i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, og som udfører sådan aktivitet her i landet, finder det foreslåede § 77 e, stk. 1, anvendelse, jf. § 1, stk. 4, i lov om finansiell virksomhed.

Med den foreslåede ændring til § 373, stk. 2, jf. dette lovforslags § 1, nr. 91, foreslås det, at overtrædelser af § 77 e, stk. 1, straffes med bøde. Ansvarssubjektet i forhold til overtrædelser af stk. 1, er finansielle virksomheder, der er værdipapirhandlere, samt investeringsforvaltningsselskaber, der har tilladelse som værdipapirhandlere.

Formålet med bestemmelsen er at sikre, at de omfattede virksomheder ikke aflønner deres ansatte på en måde, der kan tilskynde de ansatte til salg eller rådgivning til kunder om finansielle instrumenter, der ikke er egnede til de pågældende kunder. Aflønningsstrukturer og aflønningsordninger, der kan tilskynde virksomhedens ansatte til at handle mod kundernes bedste interesse, kan føre til tab for kunderne, hvilket er baggrunden for, at bestemmelsen foreslås strafbelagt.

Til nr. 66 (§ 77 e, stk. 2, i lov om finansiell virksomhed)

Den gældende § 77 e, stk. 1, der med dette lovforslag bliver stk. 2, i lov om finansiell virksomhed indeholder et forbud mod anvendelse af visse typer af variabel løn for ansatte hos en værdipapirhandler, der sælger eller rådgiver om finansielle instrumenter til detailkunder, og hvor salget eller rådgivningen sker ved direkte kontakt mellem kunden og sælgeren henholdsvis rådgiveren. Ansatte hos en værdipapirhandler, der sælger eller rådgiver om finansielle instrumenter omfattet af bilag 5 samt instrumenter og kontrakter omfattet af regler udstedt i medfør af § 17, må således ikke modtage variable løndelev, der er afhængige af opnåelse af et salgsmål for den ansatte, som angiver en salgsmængde af finansielle instrumenter, som skal være opnået i forhold til kunder, der ikke er professionelle kunder eller godkendte modparter. Ved direkte kundekontakt forstås enhver henvendelse rettet direkte mod den pågældende kunde, herunder ved f.eks. fysisk møde, telefonisk kontakt eller kontakt via elektroniske medier.

Det foreslås, at »ved direkte kundekontakt« udgår af bestemmelsen, således at forbuddet mod variabel løn knyttet til salgsmål for ansatte hos værdipapirhandlere ikke længere er begrænset til salgs- eller rådgivningssituationer med direkte kundekontakt. Forbuddet omfatter herefter brug af variabel løn knyttet til salgsmål i enhver salgs- eller rådgivningssituation.

De foreslåede ændringer af § 77 e, stk. 2, gennemfører artikel 24, stk. 10, 2. pkt., i MiFID II. Bestemmelsen indeholder forbud mod aflønningsordninger, salgsmål eller andre ordninger, der vil kunne tilskynde ansatte hos værdipapirhandlere, der er et pengeinstitut, et realkreditinstitut eller et fondsmæglerselskab, at anbefale et bestemt finansielt instrument til en detailkunde, når virksomheden kan

anbefale et andet finansielt instrument, der vil dække den pågældende kundes behov bedre. Artikel 24, stk. 10, 2. pkt., i MiFID II finder via henvisninger i artikel 6, stk. 4, i UCITS-direktivet til bestemmelser i MiFID I, nu MiFID II, anvendelse på investeringsforvaltningsselskaber, der har tilladelse som værdipapirhandler i medfør af § 9, stk. 1, jf. § 10, stk. 2, i lov om finansiell virksomhed.

Formålet med forbuddet er at mindske risikoen for interessekonflikter. Værdipapirhandlere er generelt underlagt en pligt til at mindske risikoen for interessekonflikter og en pligt til at håndtere de konflikter, der alligevel måtte opstå. Der ses dog at være et særligt beskyttelseshensyn i de tilfælde, hvor der er sammenhæng mellem f.eks. salgsmål til detailkunder og aflønningsordninger til de ansatte, der rådgiver detailkunderne. Hensynet bag artikel 24, stk. 10, 2. pkt., i MiFID I II, er således sammenfaldende med hensynet bag den gældende § 77 e, jf. lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.7.1. Forbuddet i artikel 24, stk. 10, 2. pkt., i MiFID II, er imidlertid ikke begrænset til at omfatte salg eller rådgivning om finansielle instrumenter til detailkunder ved direkte kundekontakt, hvorfor forbuddet udvides til at omfatte alle salgs- og rådgivningssituationer.

Eventuelle andre aflønningsordninger eller øvrige ordninger, der ikke har karakter af salgsmål, men som vil kunne tilskynde ansatte til ikke at handle i detailkunders bedste interesse vil være i strid med det foreslåede § 77 e, stk. 1, jf. dette lovforslags § 1, nr. 59.

Bestemmelsen retter sig som hidtil mod ansatte, der sælger eller rådgiver om finansielle instrumenter til kunder, der ikke er professionelle kunder eller godkendte modparter. Kunder, der ikke er professionelle kunder eller godkendte modparter, er detailkunder, jf. artikel 4, stk. 1, nr. 11, i MiFID II. Professionelle kunder er kunder, der opfylder kriterierne i bilag II til MiFID II, jf. artikel 4, stk. 1, nr. 10, f.eks. finansielle virksomheder. Da anvendelsesområdet for såvel § 77 e, stk. 2, og artikel 24, stk. 10, 2. pkt., i MiFID II er detailkunder, foreslås en sproglig forenkling af § 77 e, stk. 2, således at det af bestemmelsen fremgår direkte, at anvendelsesområdet i stk. 2 er detailkunder. Der er således ikke tilsigtet en materiel ændring med denne ændring af § 77 e, stk. 1, der med dette lovforslag bliver stk. 2.

For filialer her i landet af kreditinstitutter og investeringsselskaber, der er meddelt tilladelse til at yde investeringsservice i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, og som udfører sådan aktivitet her i landet, finder det foreslåede § 77 e, stk. 1, anvendelse, jf. § 1, stk. 4, i lov om finansiell virksomhed.

Til nr. 67 (§ 77 e, stk. 3, i lov om finansiell virksomhed)

Det følger af det gældende § 77 e, stk. 2, der med dette lovforslag bliver stk. 3, at kravet i stk. 1, der med dette lovforslag bliver stk. 2, omfatter værdipapirhandlere, som udfører de i bilag 4, afsnit A, nr. 1, 2 og 5, nævnte tjenesteydelser. Artikel 24, stk. 10, i MiFID II er ikke begrænset til salgsmål eller andre aflønningsordninger knyttet til de i stk. 2, der med dette lovforslag bliver stk. 3 anførte tjenesteydelser, hvorfor det foreslås, at begrænsningen ophæves, således at bestemmelsen finder anvendelse for alle værdipapirhandlere, uanset hvilke tjenesteydelser salgsmål eller aflønningsordningen er knyttet til, jf. stk. 1, som affattet ved dette lovforslags § 1, nr. 59.

Det følger af det gældende § 77 e, stk. 3, at det gældende forbud ikke finder anvendelse på aftaler om variabel løn, der er fastsat ved kollektiv overenskomst.

Som konsekvens af indsættelsen af et nyt stk. 1, foreslås der med *stk. 3* en sproglig forenkling af bestemmelsen om overenskomstmæssige forhold således at det klart fremgår, at forhold, der er omfattet af kollektiv overenskomst ikke er omfattet af § 77 e, stk. 1 og 2, som affattet med dette lovforslags §, nr. 59 og 60. Bestemmelsen medfører, at i det omfang den ansattes aftale om en løndel er omfattet af en kollektiv overenskomst, berøres denne aftale ikke af § 77 e, stk. 1 og 2.

EU-reguleringen bag de danske aflønningsregler er blevet til under forudsætning af en respekt for forskelle i de nationale arbejdsretlige forhold. Det fremgår af betragtning 9 i Kommissionens henstilling om aflønning i den finansielle sektor, at henstillingen ikke har til hensigt at berøre de rettigheder, som arbejdsmarkedets parter har i forbindelse med overenskomstforhandlinger.

Den danske implementering af henstillingen betyder, at § 77 e således alene omfatter de ansættelsesforhold, der ikke er omfattet af kollektive overenskomster, men som i stedet bygger på individuelle ansættelseskontrakter, samt aflønningsformer, der går ud over de rammer, der er fastsat i henhold til overenskomsterne, herunder f.eks. såfremt en værdipapirhandler vælger at tilbyde medarbejderne variabel løn, uden virksomheden i overenskomsten er forpligtet hertil.

For filialer her i landet af kreditinstitutter og investeringsselskaber, der er meddelt tilladelse til at yde investeringsservice i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, og som udfører sådan aktivitet her i landet, finder det foreslåede § 77 e, stk. 1, anvendelse, jf. § 1, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed.

Til nr. 68 (§ 79 a, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed)

§ 79 a, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed stiller krav om, at finansielle virksomheder, finansielle holdingvirksomheder og forsikringsholdingvirksomheder, som har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i et EU/EØS-land m.v., eller som har en balancesum på 500 mio. kr. eller derover i 2 på hinanden følgende regnskabsår, skal bestyrelsen opstille måltal for andelen af det underrepræsenterede køn i bestyrelsen og udarbejde en politik for at øge andelen af det underrepræsenterede køn på virksomhedens øvrige ledelsesniveauer.

Det foreslås at ændre begrebet værdipapirer til finansielle instrumenter i § 79 a, stk. 1. Det er en konsekvensændring som følge af, at definitionen af værdipapirer ændres med den nye lov om kapitalmarkeder. Værdipapirer, som de skal forstås i § 79 a, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, omfattes herefter af den nye definition af finansielle instrumenter i lov om kapitalmarkeder.

Til nr. 69 (overskriften før § 80 a i lov om finansiel virksomhed)

Det foreslås at ændre overskriften før § 80 a, der i dag blot angiver at de underliggende bestemmelser indeholder særlige regler for pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I. Ændringen udspringer af den foreslåede ændring af § 80 a vedrørende nedsættelse af nomineringsudvalg,

jf. dette lovforslags § 1, nr. 70, hvorefter anvendelsesområdet for § 80 a udvides til at omfatte alle fondsmæglerselskaber, som har kapitalandele optaget til handel på et reguleret marked, eller som i de 2 seneste regnskabsår på balancetidspunktet i gennemsnit har haft 1.000 eller flere fuldtidsansatte. I dag er det kun fondsmæglerselskaber I, der er omfattet af reglen. Denne udvidelse af kredsen af omfattede fondsmæglerselskaber giver anledning til en ændring af overskriften, og da de eksisterende to bestemmelser i underafsnittet vedrører hhv. nominerings- og risikoudvalg vurderes det hensigtsmæssigt at lade det fremgå direkte af overskriften, at det er disse forhold, underafsnittet indeholder regulering af.

Til nr. 70 (§ 80 a, stk. 1, 2 og 6, i lov om finansiel virksomhed)

§ 80 a, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed stiller krav om, at pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I, som har kapitalandele optaget til handel på et reguleret marked, eller som i de 2 seneste regnskabsår på balancetidspunktet i gennemsnit har haft 1.000 eller flere fuldtidsansatte, skal nedsætte et nomineringsudvalg. Indførelsen af § 80 a ved lov nr. 268 af 25. marts 2014 om ændring af lov om finansiel virksomhed og forskellige andre love (Gennemførelse af kreditinstitut- og kapitalkravsdirektiv (CRD IV) og ændringer som følge af den tilhørende forordning (CRR) samt lovgivning vedrørende SIFI'er m.v.) gennemførte artikel 88, stk. 2, i CRD IV.

Det foreslås at udvide anvendelsesområdet for § 80 a i lov om finansiel virksomhed, så begge typer af fondsmæglerselskaber er omfattet af kravet om nedsættelse af et nomineringsudvalg.

Den foreslåede ændring af bestemmelsen gennemfører artikel 9, stk. 1, i MiFID II, hvorefter investeringsselskaber og deres ledelsesorganer skal opfylde bestemmelserne i artikel 88 og 91 i CRD IV.

Ved balancetidspunkt forstås det tidspunkt, hvor virksomheden opgør sin balance i forbindelse med virksomhedens regnskabsaflæggelse.

Til nr. 71 (§ 152 i, stk. 3, 2. pkt., i lov om finansiel virksomhed)

Det foreslås i § 152 i, stk. 3, 2. pkt., at ændre henvisningen til § 4 a i lov om værdipapirhandel m.v. til § 1, stk. 3, i lov om kapitalmarkeder, som svarer til den gældende § 4 a i lov om værdipapirhandel m.v. Der er tale om en konsekvensændring som følge af, at lov om værdipapirhandel m.v. ophæves og i stedet videreføres ved lov om kapitalmarkeder.

Til nr. 72 (§ 152 m, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed)

Med forslaget ændres betegnelsen værdipapirer til omsættelige værdipapirer. Der er tale om en præcisering af, hvad der i lovteksten forstås ved værdipapirer. Præciseringen udspringer af en ændring i begrebsanvendelsen, der er en konsekvens af lov om kapitalmarkeder.

Omsættelige værdipapirer er en delmængde af finansielle instrumenter. Begrebet omsættelige værdipapirer skal forstås i overensstemmelse med artikel 4, stk. 1, nr. 44, i MiFID II, som gennemføres i dansk ret i § 4, stk. 1, nr., i lov om kapitalmarkeder, hvortil der henvises.

Til nr. 73 (§ 183, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed)

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1606/2002 af 19. juli 2002 om anvendelse af internationale regnskabsstandarder kræver, at virksomheder, hvis værdipapirer omsættes på et reguleret marked inden for EU/EØS skal udarbejde deres koncernregnskaber i overensstemmelse med de internationale regnskabsstandarder (IFRS).

§ 183, stk. 4, tillader, at alle andre virksomheder omfattet af lov om finansiel virksomhed end dem, der er omfattet af dette krav i den nævnte forordning, frivilligt kan anvende de internationale regnskabsstandarder (IFRS) ved udarbejdelsen af deres koncernregnskaber. Dette gælder både for virksomheder, der ikke udsteder omsættelige værdipapirer, og virksomheder, der udsteder omsættelige værdipapirer, som er optaget til handel på et reguleret marked i et tredjeland.

Den foreslåede ændring, hvorefter begrebet værdipapirer bliver ændret til begrebet omsættelige værdipapirer, er en konsekvensændring som følge af, at lov om værdipapirhandel m.v. ophæves og videreføres ved lov om kapitalmarkeder.

Omsættelige værdipapirer er en delmængde af finansielle instrumenter. Begrebet omsættelige værdipapirer skal forstås i overensstemmelse med artikel 4, stk. 1, nr. 44, i MiFID II, som gennemføres i dansk ret i § 4, stk. 1, nr. 1, i lov om kapitalmarkeder, hvortil der henvises.

Den ændrede affattelse indebærer ingen indholdsmæssige ændringer af bestemmelsen.

Til nr. 74 (§ 224, stk. 1, nr. 1, i lov om finansiel virksomhed)

Den gældende § 224, stk. 1, nr. 1, omhandler de situationer, hvor Finanstilsynet kan inddrage en tilladelse til at drive finansiel virksomhed som følge af at virksomheden gør sig skyldig i grove eller gentagne overtrædelser af lov om finansiel virksomhed, lov om værdipapirhandel m.v. eller lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v. eller regler udstedt i medfør af disse love.

Det foreslås at ændre § 224, stk. 1, nr. 1, så henvisningen til titlen lov om værdipapirhandel m.v. ændres til en henvisning til lov om kapitalmarkeder. Den foreslåede ændring er en konsekvensændring som følge af, at lov om værdipapirhandel m.v. ophæves og videreføres ved lov om kapitalmarkeder.

Det foreslås derudover at også forordninger udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter omfattes af bestemmelsen. Direktivet indeholder således en række bemyndigelser, hvorefter EU-Kommissionen kan udstede delegerede retsakter, reguleringsmæssige tekniske standarder og gennemførelsesmæssige tekniske standarder. Disse retsakter og tekniske standarder forventes i et vist omfang udstedt som forordninger, der vil være direkte gældende i dansk lovgivning.

Til nr. 75 (§ 224, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed)

Den foreslåede ændring er en konsekvensændring som følge af ophævelsen af kravet om særskilt værdipapirhandlertilladelse for penge- og realkreditinstitutter, jf. lovforslagets nr. 15 og 17. Ophævelsen af dette krav om særskilt værdipapirhandlertilladelse indebærer, at pengeinstitutter fremover kan udøve alle aktiviteter i bilag 4, afsnit A, som en del af pengeinstitutstilladelsen, hvorimod realkreditinstitutter i medfør af deres tilladelse kan yde den investeringsservice og udøve de investeringsaktiviteter, der følger af bilag 4, afsnit A, nr. 1, 2, 3 og 5. Penge- og realkreditinstitutterne bliver imidlertid omfattet af værdipapirhandlerbegrebet, når de udøver aktiviteter omfattet af bilag 4, og skal dermed i denne sammenhæng opfylde relevante krav for værdipapirhandlere.

Til nr. 76 (§ 224, stk. 5, i lov om finansiel virksomhed)

Den foreslåede ophævelse er en konsekvensændring som følge af ophævelsen af kravet om særskilt værdipapirhandlertilladelse for penge- og realkreditinstitutter, jf. lovforslagets § 1, nr. 155 og 18. Ophævelsen af dette krav om særskilt værdipapirhandlertilladelse indebærer, at pengeinstitutter fremover kan udøve alle aktiviteter i bilag 4, afsnit A, som en del af pengeinstitutstilladelsen, hvorimod realkreditinstitutter i medfør af deres tilladelse kan yde den investeringsservice og udøve de investeringsaktiviteter, der følger af bilag 4, afsnit A, nr. 1, 2, 3 og 5. Penge- og realkreditinstitutterne bliver imidlertid omfattet af værdipapirhandlerbegrebet, når de udøver aktiviteter omfattet af bilag 4, og skal dermed i denne sammenhæng opfylde relevante krav for værdipapirhandlere.

Til nr. 77 (§ 226, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed)

Den foreslåede ophævelse er en konsekvensændring som følge af ophævelsen af kravet om særskilt værdipapirhandlertilladelse for penge- og realkreditinstitutter, jf. lovforslagets § 1, nr. 155 og 18. Ophævelsen af dette krav om særskilt værdipapirhandlertilladelse indebærer, at pengeinstitutter fremover kan udøve alle aktiviteter i bilag 4, afsnit A, som en del af pengeinstitutstilladelsen, hvorimod realkreditinstitutter i medfør af deres tilladelse kan yde den investeringsservice og udøve de investeringsaktiviteter, der følger af bilag 4, afsnit A, nr. 1, 2, 3 og 5. Penge- og realkreditinstitutterne bliver imidlertid omfattet af værdipapirhandlerbegrebet, når de udøver aktiviteter omfattet af bilag 4, og skal dermed i denne sammenhæng opfylde relevante krav for værdipapirhandlere.

Til nr. 78 (§ 226, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed)

Den foreslåede ophævelse er en konsekvensændring som følge af ophævelsen af kravet om særskilt værdipapirhandlertilladelse for penge- og realkreditinstitutter, jf. lovforslagets § 1, nr. 15 og 18. Ophævelsen af dette krav om særskilt værdipapirhandlertilladelse indebærer, at pengeinstitutter fremover kan udøve alle aktiviteter i bilag 4, afsnit A, som en del af pengeinstitutstilladelsen, hvorimod realkreditinstitutter i medfør af deres tilladelse kan yde den investeringsservice og udøve de investeringsaktiviteter, der følger af bilag 4, afsnit A, nr. 1, 2, 3 og 5. Penge- og realkreditinstitutterne bliver imidlertid omfattet af værdipapirhandlerbegrebet, når de udøver aktiviteter omfattet af bilag 4, og skal dermed i denne sammenhæng opfylde relevante krav for værdipapirhandlere.

Til nr. 79 (§ 254, stk. 7, i lov om finansiel virksomhed)

Det foreslås at ændre § 254, stk. 7, så der i stedet for henvisningen til § 58 h i lov om værdipapirhandel m.v. henvises til § 206 i lov om kapitalmarkeder, som svarer til den gældende § 58 h i lov om værdipapirhandel m.v.

Den foreslåede ændring er en konsekvensændring som følge af, at lov om værdipapirhandel m.v. ophæves og i stedet videreføres ved lov om kapitalmarkeder.

Til nr. 80 (afsnit X a i lov om finansiel virksomhed)

Lovforslaget indeholder i § 2 en overflytning af reglerne om investeringsrådgivere til lov om finansielle rådgivere og boligkreditformidlere. Formålet hermed er at samle reguleringen af alle former for virksomheder, der yder rådgivning på det finansielle område bortset fra forsikringsformidlerne, i samme lov, og at ensrette reglerne for rådgivning på det finansielle område. Som en konsekvens heraf foreslås det, at afsnit X a, der i dag indeholder reglerne for investeringsrådgivere, ophæves. Baggrunden for overflytningen og konsekvenserne heraf er nærmere beskrevet i de almindelige bemærkninger afsnit 2.4.

Til nr. 81 (§ 343 v, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed)

Den gældende § 343 v, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed fastlægger tilladelseskravet for CO₂-kvotebydere. I henhold til den gældende § 343 v, stk. 2, finder kravet i bestemmelsens stk. 1 ikke anvendelse på pengeinstitutter med tilladelse efter § 9, stk. 1, jf. § 7, stk. 2, og fondsmæglerselskaber med tilladelse som værdipapirhandler efter § 9, stk. 1, 1. pkt. Disse virksomheder er således undtaget fra reglerne i kapitel 20 f i lov om finansiel virksomhed, hvilket skyldes, at de har adgang til at udføre tjenesteydelser i relation til CO₂-kvote-auktioner via tilladelsen som pengeinstitut eller fondsmæglerselskab, og i den forbindelse er underlagt den almindelige finansielle regulering.

Det foreslås i § 343 v, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed, at affatte bestemmelsen således, at det fremgår, at stk. 1 ikke finder anvendelse på pengeinstitutter og fondsmæglerselskaber.

Forslaget er en konsekvens af de foreslåede ændringer af § 7, stk. 1 og 2, og § 9, stk. 1, jf. lovforslagets nr. 155 og 18. Det følger heraf, at der ikke længere stilles krav om særskilt værdipapirhandlertilladelse for pengeinstitutter, hvilket indebærer, at pengeinstitutter fremover kan udøve alle aktiviteter i bilag 4, afsnit A, som en del af pengeinstitutstilladelsen. Da tilladelse til at udføre aktiviteterne nævnt i bilag 4, afsnit A, nu er integreret i pengeinstitutstilladelsen, er det tilstrækkeligt alene at henvise til pengeinstitutter i bestemmelsen frem for pengeinstitutter med tilladelse efter § 9, stk. 1, jf. § 7, stk. 2.

Endvidere er fondsmæglerselskaber pr. definition værdipapirhandlere, og de vil altid have tilladelse i henhold til § 9, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, hvorfor det er tilstrækkeligt alene at henvise til fondsmæglerselskaber i bestemmelsen frem for fondsmæglerselskaber med tilladelse som værdipapirhandler efter § 9, stk. 1, 1. pkt.

Der tilsigtes ikke materielle ændringer af gældende retstilstand som følge af de foreslåede ændringer.

Til nr. 82 (§ 343 v, stk. 3 og 4, i lov om finansiel virksomhed)

Den gældende § 343 v, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed fastlægger, at virksomheder, der byder direkte på auktioner for kvoter for drivhusgasemissioner for egen regning eller for kunder inden for virksomhedernes hovederhverv, skal have tilladelse af Finanstilsynet som CO₂-kvotebydere.

Tilladelse kan i henhold til den gældende § 343 v, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed alene gives til de virksomheder, der handler for egen regning med finansielle instrumenter eller yder investerings-service med råvarederivater eller derivataftaler, jf. bilag 5, nr. 10, til kunder indenfor virksomhedernes hovederhverv, og hvor denne aktivitet er en accessorisk aktivitet til virksomhedens hovederhverv på koncernniveau, og hvor dette hovederhverv ikke er investerings-service eller virksomhed som pengeinstitut eller realkreditinstitut i henhold til denne lov.

Baggrunden for, at det alene er denne type virksomheder, som kan få tilladelse som CO₂-kvotebydere, er, at det af artikel 18, stk. 2, i CO₂-auktionerings-forordningen, fremgår, at virksomheder omfattet af undtagelsen om accessorisk aktivitet i artikel 2, stk. 1, litra i, i herefter MiFID I kan få tilladelse til som accessorisk aktivitet til deres hovederhverv at byde på auktioner for kvoter for drivhusgasemissioner for egen regning og/eller for kunder indenfor virksomhedens hovederhverv.

Det foreslås at ændre den gældende § 343 v, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed således, at tilladelse efter stk. 1 kan gives til virksomheder, der opfylder betingelserne i stk. 4 og handler for egen regning med råvarederivater eller emissionskvoter eller derivater heraf, bortset fra handel for egen regning, ved udførelse af kundeordrer, eller til virksomheder, der yder investerings-service, bortset fra handel for egen regning, inden for råvarederivater eller emissionskvoter eller derivater heraf til kunderne eller leverandørerne i virksomhedens hovederhverv.

I forlængelse heraf foreslås det i § 343 v, stk. 4, nr. 1, at tilladelse efter stk. 1 forudsætter, at aktiviteten efter stk. 3 såvel individuelt som samlet set er en accessorisk aktivitet i forhold til virksomhedernes hovederhverv på koncernniveau, og at dette hovederhverv ikke er ydelse af investerings-service eller pengeinstitutvirksomhed eller at fungere som prisstiller i forbindelse med råvarederivater. Endvidere foreslås det i § 343 v, stk. 4, nr. 2, at tilladelse efter stk. 1 forudsætter, at virksomheden ikke anvender en algoritmisk højfrekvenshandelsteknik. Endeligt foreslås det i § 343 v, stk. 4, nr. 3, at tilladelse efter stk. 1 forudsætter, at virksomheden hvert år meddeler Finanstilsynet, at den er undtaget fra kravet om tilladelse til at udføre tjenesteydelser i forbindelse med værdipapirhandel på erhvervsmæssigt grundlag efter lov om finansiel virksomhed.

Hensigten med forslaget er at skabe overensstemmelse mellem de virksomheder, som kan søge om at blive CO₂-kvotebydere og de virksomheder, der er omfattet af undtagelsen vedrørende accessorisk aktivitet i artikel 2, stk. 1, litra j, i MiFID II.

Med artikel 2, stk. 1, litra j, i MiFID II ændres undtagelsen i artikel 2, stk. 1, litra i, i MiFID I, således at de undtagende personer begrænses. Undtagelsens 1. led (handel for egen regning) er således blevet begrænset således, at denne alene vedrører råvarederivater eller emissionskvoter eller derivater heraf og ikke finansielle instrumenter generelt. For så vidt angår undtagelsens 2. led (investeringservice) er denne kun begrænset en smule, da der i MiFID I er undtaget for investeringservice med råvarederivater eller derivataftaler, jf. bilag 5, nr. 10, i lov om finansiell virksomhed, til i MiFID II alene at undtage investeringservice inden for råvarederivater eller emissionskvoter eller derivater heraf. Personer der yder investeringservice med andre derivataftaler omfattet af det gældende bilag 5, nr. 10, i lov om finansiell virksomhed end derivataftaler med emissionskvoter, er således ikke længere omfattet af undtagelsen. Til gængæld er undtagelsen vedrørende både handel for egen regning og investeringservice udvidet med emissionskvoter (CO₂-kvoter), der foreslås tilføjet til listen over finansielle instrumenter i bilag 5 til lov om finansiell virksomhed, jf. forslaget nr. § 1, nr. 109.

Undtagelserne i artikel 2, stk. 1, i MiFID II, vil i medfør af § 9, stk. 10, i lov om finansiell virksomhed, blive implementeret i bekendtgørelse om tjenesteydelser der kan udføres uden tilladelse som værdipapirhandler.

Til nr. 83 og 84 (§ 344, stk. 1, i lov om finansiell virksomhed)
§ 344, stk. 1, oplister regulering, som Finanstilsynet påser overholdelsen af.

Med forslaget tilføjes Europa-Parlamentets og Rådet forordning (EU) nr. 1286/2014 af 26. november 2014 om dokumenter med central information om sammensatte og forsikringsbaserede investeringsprodukter til detailinvestorer (PRIIP'er) (herefter PRIIP-forordningen) til denne opstilling.

Det følger bl.a. af PRIIP-forordningen, at medlemslandenes kompetente myndigheder under en række nærmere angivne betingelser kan forbyde eller træffe andre foranstaltninger overfor bl.a. forsikringsbaserede investeringsprodukter, hvis de udgør en væsentlig trussel mod investorbeskyttelsen, de finansielle markeders orden og integritet eller den finansielle stabilitet i medlemslandet.

Med forslaget, hvorefter PRIIP-forordningen tilføjes til *stk. 1, 1, pkt.*, fastslås det at det i Danmark er Finanstilsynet, der er den kompetente myndighed.

Det foreslås at ændre *stk. 1, 3. pkt.*, så der i stedet for henvisningen til § 83, stk. 2 og 3, og § 83 b, i lov om værdipapirhandel m.v. henvises til § 213, stk. 1-5 og 8, i lov om kapitalmarkeder, som svarer til de gældende § 83, stk. 2 og 3, og § 83 b, i lov om værdipapirhandel m.v.

Den foreslåede ændring i § 344, stk. 1, 3. pkt., er en konsekvensændring som følge af, at lov om værdipapirhandel m.v. ophæves og i stedet videreføres ved lov om kapitalmarkeder.

Det foreslås endvidere at ændre betegnelsen værdipapirer ændres til betegnelsen omsættelige værdipapirer. Der er tale om en præcisering af, hvad der i lovteksten forstås ved værdipapirer. Præciseringen udspringer af en ændring i begrebsanvendelsen, der er en konsekvens af lov om kapitalmarkeder.

Omsættelige værdipapirer er en delmængde af finansielle instrumenter. Begrebet omsættelige værdipapirer skal forstås i overensstemmelse med artikel 4, stk. 1, nr. 44, i MiFID II, som gennemføres i dansk ret i § 4, stk. 1, nr., i lov om kapitalmarkeder, hvortil der henvises.

Til nr. 85 (§ 348, stk. 1, 3. pkt., i lov om finansiel virksomhed)

Den gældende § 348, stk. 1, 3. pkt., i lov om finansiel virksomhed, opregner en række bestemmelser i markedsføringsloven, som finder anvendelse, når Forbrugerombudsmanden behandler eller anlægger sager vedrørende finansielle virksomheder. Den gældende bestemmelse indeholder ikke en henvisning til markedsføringslovens § 27 a, der blev indført ved lov nr. 378 af 17. april 2013 om ændring af markedsføringsloven, retsplejeloven, lov om finansiel virksomhed og lov om betalingstjenester og elektroniske penge (Styrkelse af Forbrugerombudsmandens processuelle beføjelser og håndhævelsesbeføjelser i forhold til finansielle virksomheder m.v. samt styrkelse af beskyttelsen af børn og unge i forbindelse med markedsføring af alkohol), og som giver Forbrugerombudsmanden hjemmel til efter forhandling at meddele påbud om, at informere relevante kunder om retsstillingen i relation til forældelse i de tilfælde, hvor Forbrugerombudsmanden skønner det nødvendig for at beskytte forbrugeren mod retstab. Bestemmelsen blev indsat for at sikre, at kunder, der måtte have et krav, bliver orienteret om deres retsstilling i relation til forældelse, så de har mulighed for at varetage deres interesser. I forbindelse med indførelsen af bestemmelsen i markedsføringsloven burde man have foretaget en konsekvensrettelse af § 348, stk. 1, og af tilsvarende bestemmelser i de øvrige tilsynslove på det finansielle område, således at Forbrugerombudsmanden også har mulighed for at anvende denne nye bestemmelse i markedsføringsloven over for virksomheder, som måtte have påført deres kunder et tab, og hvor Forbrugerombudsmanden vil indlede en retssag på vegne af disse kunder. Med den foreslåede ændring rådes der i lov om finansiel virksomhed bod på denne fejl.

Til nr. 86 (§ 354, stk. 1, 4. pkt., i lov om finansiel virksomhed)

Den foreslåede ændring er en konsekvensændring som følge af, at lov om værdipapirhandel m.v. ophæves og i stedet videreføres ved lov om kapitalmarkeder.

Det foreslås at ændre § 354, stk. 1, 4. pkt., så der i stedet for henvisningen til § 83, stk. 2 og 3, i lov om værdipapirhandel m.v. henvises til § 213, stk. 1-5 og 8, i lov om kapitalmarkeder, som svarer til den gældende § 83, stk. 2 og 3, i lov om værdipapirhandel m.v.

Til nr. 87 (§ 354 a, stk. 1, 2. pkt., og stk. 3, 3. pkt., i lov om finansiel virksomhed)

Det foreslås at ændre § 354 a, stk. 1, 2. pkt., og stk. 3, 3. pkt., så henvisningen til lov om værdipapirhandel m.v. ændres til lov om kapitalmarkeder. Den foreslåede ændring er en konsekvensændring som følge af, at lov om værdipapirhandel m.v. ophæves og videreføres ved lov om kapitalmarkeder.

Til nr. 88 og 89 (§ 355, stk. 2, nr. 9 og 10, i lov om finansiel virksomhed)

Det foreslås at ændre i henvisningerne til § 14 i lov om finansiel virksomhed i § 355, stk. 2, nr. 9 og 10, i lov om finansiel virksomhed. § 355 regulerer lovens partsbegreb.

Ændringerne er konsekvensrettelser som følge af, at der indsættes et nyt § 14, stk. 1, nr. 3, i lov om finansiel virksomhed, hvorefter de gældende § 14, stk. 1, nr. 3-9, bliver til nr. 4-10, jf. lovforslagets § 1, nr. 21.

Det foreslås at ændre *stk. 2, nr. 9*, så henvisningen til nr. 4 ændres til nr. 5, og der samtidig indsættes en henvisning til det nye § 14, stk. 1, nr. 3, så også medlemmer af en finansiel virksomheds bestyrelse eller direktion eller en kapitalejer anses som part i Finanstilsynets afgørelse i tilfælde af, at Finanstilsynet nægter den finansielle virksomhed tilladelse i medfør af § 14, stk. 1, nr. 3.

Det foreslås endvidere at ændre *stk. 2, nr. 10*, så henvisningen til § 14, stk. 1, nr. 5 og 6 ændres til nr. 6 og 7.

Til nr. 90 (§ 360, stk. 2 i lov om finansiel virksomhed)

Den foreslåede ændring af § 360, stk. 2, er en konsekvens af den foreslåede nyaffattelse af § 361, stk. 1, hvor almennyttige organisationer, som i medfør af § 16, stk. 4, i lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme har anmodet om registrering hos Finanstilsynet, flyttes til nr. 11.

Til nr. 91 (§ 361 i lov om finansiel virksomhed)

§ 361, stk. 1, foreskriver, at en række fysiske og juridiske personer skal betale et årligt grundbeløb i afgift til Finanstilsynet. Beløbene angivet i den gældende bestemmelse er angivet i 2004-niveau, men reguleres årligt svarende til udviklingen i Finanstilsynets bevilling på finansloven, jf. § 361, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed.

Det vurderes hensigtsmæssigt, at opdatere beløbsangivelserne i stk. 1 til nutidigt niveau, og bestemmelsen foreslås derfor nyaffattet. Beløbene vil dog fortsat blive reguleret årligt svarende til udviklingen i Finanstilsynets bevilling på finansloven, jf. stk. 2.

De afgiftsbeløb der omtales nedenfor er, medmindre andet fremgår, angivet i 2014-niveau.

I forbindelse med den foreslåede nyaffattelse af bestemmelsen, foreslås den opbygget således, at de fysiske og juridiske personer, der omfattes af forslaget til lov om kapitalmarkeder, placeres sidst i bestemmelsen, således at det i sammenhæng med forslaget til lov om kapitalmarkeder er lettere at danne sig overblik over reguleringen for de virksomheder, der omfattes af det lovforslag.

I tillæg til den under nedenstående foretagne gennemgang af numrene i § 361, stk. 1, herunder historikken bag disse, skal det i relation til tidligere ændringerne af bestemmelsen bemærkes, at der ved § 1, nr. 42, i lov nr. 403 af 2014, også foretoges en nyaffattelse af § 361, stk. 1. Den dengang foretagne nyaffattelse af bestemmelsen var udtryk for en lovteknisk øvelse, hvorved der blev rettet op på fejl i nummereringen, som var opstået ved tidligere ændringer af bestemmelsen.

Nr. 1-5 er en videreførelse af § 361, stk. 1, nr. 1, 2 og nr. 4-6. Bestemmelserne blev indsat i § 361, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, ved lov nr. 453 af 10. juni 2003 (lovforslag L 176 fra 2002). Numrene regulerer betalingen af afgifter fra Arbejdsmarkedets Erhvervs sygdomssikring, ATP-Fonden, finansielle holdingvirksomheder og forsikringsholdingvirksomheder, udstedere af collateralized mortgage obligations, ISPV-obligationer og lignende virksomheder og Lønmodtagernes Dyrtdsfond. Ved lov nr. 1613 af 26. december 2013 (lovforslag L 46 fra 2013) er forsikringsholdingvirksomhed tilføjet til det foreslåede nr. 3. Afgiften for ATP-fonden, Garantifonden for indskydere og investorer og Lønmodtagernes Dyrtdsfond, svarer til et gennemsnit af afgiftsbetalingen i de seneste 4 år forud for indførelsen af den oprindelige bestemmelse (1997-2000). Collateralized mortgage obligations og lignende virksomheder, som omtales i nr. 4 er juridiske enheder, der udsteder finansielle instrumenter f.eks. med sikkerhed i realkredit- eller statsobligationer. Der findes ikke en dækkende dansk betegnelse.

Nr. 6 er en videreførelse af § 361, stk. 1, nr. 8. Nummeret blev indsat i § 361, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed ved lov nr. 1171 af 19. december 2003 (lovforslag L 11 fra 2003) og vedrører betaling af afgift fra Garantifonden for skadesforsikringsselskaber. Beløbet er fastsat ud fra en vurdering af de medgåede ressourcer for tilsynet med fonden.

Nr. 7 er en videreførelse af § 361, stk. 1, nr. 10. Nummeret blev indsat i § 361, stk. 1, ved lov nr. 334 af 31. marts 2015 (lovforslag nr. L 105 fra 2014) og vedrører betaling fra pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I. Finanstilsynet skal årligt opkræve samlet 4.750.000 kr. (i 2014-niveau) og fra 2017 samlet 3.100.000 kr. Afgiften dækker over de opgaver, Finanstilsynet har fået i medfør af gennemførelse af direktiv om genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investerings-selskaber (BRRD), herunder arbejdet med genopretningsplaner, afviklingsplaner og fastsættelse af kravet om nedskrivningsegne passiver. Afgiften fordeles mellem pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I i forhold til den enkelte virksomheds andel af de omfattede virksomheders bogførte balancesum. Der vil dog altid blive pålagt en minimumsafgift på 4.100 kr.

Nr. 8 er en videreførelse af § 361, stk. 1, nr. 11. Nummeret blev indsat i § 361, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed ved lov nr. 1383 af 20. december 200 (lovforslag L 64 fra 2004) og siden ændret ved lov nr. 116 af 27. februar 2006 (lovforslag L 46 fra 2005). Nummeret vedrører betaling af afgift fra genforsikringsmæglerselskaber. Det var påregnet ved indsættelsen af bestemmelsen, at omfanget af ansøgninger om tilladelse til at udøve genforsikringsvirksomhed ville være beskedent og hovedsageligt komme fra virksomheder, der allerede har Finanstilsynets tilladelse som forsikringsmæglervirksomheder, og som derfor betaler afgift til tilsynet på 4 promille af den årlige indtjening efter bestemmelsen i § 362, stk. 3. Det skønnes, at Finanstilsynets ressourceforbrug ved at føre tilsyn med genforsikringsmæglervirksomheder kan dækkes af en fast årlig afgift på 31.000 kr.

Nr. 9 er en videreførelse af § 361, stk. 1, nr. 13. Nummeret blev indsat i § 361, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed ved lov nr. 116 af 27. februar 2006 (lovforslag L 46 fra 2005) og vedrører betaling af afgift fra virksomheder og personer, der omfattes af § 1, stk. 1, nr. 12, i hvidvaskloven. Finanstilsynets

tilsyn efter § 1, stk. 1, nr. 12, i hvidvaskloven omfatter blandt andet leasingselskaber, factoringselskaber, kreditkortselskaber samt virksomheder, der i øvrigt yder forbrugslån. Der er tale om virksomheder og personer, som ikke i forvejen er underlagt Finanstilsynets tilsyn. Disse virksomheder og personer skal betale en årlig afgift på 4.100 kr. til dækning af Finanstilsynets udgifter ved tilsyn med hvidvasklovens overholdelse. Finansielle virksomheder er ikke omfattet af bestemmelsen i § 1, stk. 1, nr. 12, i hvidvaskloven, idet de i forvejen er undergivet Finanstilsynets tilsyn.

Nr. 10 er en videreførelse af § 361, stk. 1, nr. 17. Nummeret blev indsat i § 361, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed ved lov nr. 108 af 7. februar 2007 (lovforslag L 20 fra 2006) og er siden ændret ved lov nr. 392 af 25. maj 2009 (lovforslag L 120 fra 2008), hvor afgiftsbeløbet blev tilbagereguleret til 2004-niveau for at stemme overens med resten af § 361, stk. 1. Nummeret vedrører betaling af afgift fra investeringsrådgivere. Afgiften udgør 17.000 i 2014-niveau.

Nr. 11 er en videreførelse af § 361, stk. 1, nr. 20. Nummeret blev indsat i § 361, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed ved lov nr. 385 af 25. maj 2009 (lovforslag 119 fra 2008) og er siden ændret ved lov nr. 1556 af 2010 (lovforslag nr. 49 fra 2010), hvor afgiftsbeløbet blev tilbagereguleret til 2004-niveau for at stemme overens med resten af § 361, stk. 1. Nummeret vedrører betaling af afgift fra betalingsinstitutter. Afgiften udgør 85.000 kr. i 2014-niveau. Der er herved lagt vægt på, at der skal føres et løbende tilsyn med, at disse virksomheder lever op til lovens krav til at opnå en tilladelse som betalingsinstitut, herunder lovens kapitalkrav. For de øvrige virksomheder, der er omfattet af lov om betalingstjenester og elektroniske penge, opkræves afgiften efter de almindelige bestemmelser i § 363 og § 364 i lov om finansiel virksomhed. I forbindelse med indførelsen af nummeret i 2009 var det forudsat, at afgiftsbestemmelsen ville blive taget op til revision efter en årrække med henblik på at vurdere, om erfaringerne med lov om betalingstjenester bør føre til en ændring af afgiftsbestemmelsen. Det vurderes, at afgiftsniveauet på nuværende tidspunkt fortsat er passende.

Nr. 12 er en videreførelse § 361, stk. 1, nr. 21. Nummeret blev indsat i § 361, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed ved lov nr. 385 af 25. maj 2009 (lovforslag nr. 119 fra 2008) og er siden ændret ved lov nr. 1556 af 2010 (lovforslag nr. 49 fra 2010), hvor afgiftsbeløbet blev tilbagereguleret til 2004-niveau for at stemme overens med resten af § 361, stk. 1. Nummeret vedrører betaling af afgift fra virksomheder med begrænset tilladelse til at udbyde betalingstjenester, og for disse udgør den årlige afgift 8.500 kr. Der er herved lagt vægt på, at en sådan tilladelse gives på lempeligere vilkår end der gælder for en tilladelse til at drive virksomhed som investeringsrådgiver, hvor afgiften udgør 17.000 kr. I forbindelse med indførelsen af nummeret i 2009 var det forudsat, at afgiftsbestemmelsen ville blive taget op til revision efter en årrække med henblik på at vurdere, om erfaringerne med lov om betalingstjenester og elektroniske penge bør føre til en ændring af afgiftsbestemmelsen. Finanstilsynet vurderer, at afgiftsniveauet fortsat er passende.

Nr. 13 er en videreførelse af § 361, stk. 1, nr. 22. Nummeret blev indsat i § 361, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed ved lov nr. 697 af 25. juni 2010 (lovforslag nr. 174 fra 2009) og er siden ændret ved lov nr. 1556 af 21. december 2010 (lovforslag nr. 49 fra 2010), hvor afgiftsbeløbet blev tilbage-

reguleret til 2004-niveau for at stemme overens med resten af § 361, stk. 1. Nummeret vedrørte oprindeligt betaling af afgift fra pantebrevsselskaber, der efter lov nr. 532 af 29. april 2015 (lovforslag nr. 154 fra 2014) benævnes ejendomskreditselskaber. Før sidstnævnte ændring opkrævedes der for et pantebrevsselskab 20.500 kr. i 2014-niveau. Henset til at betegnelsen pantebrevsselskab dækker et mindre forretningsområde end den med forslaget indførte betegnelse ejendomskreditselskab, vil Finanstilsynet skulle føre tilsyn med et bredere forretningsområde for de selskaber, som benævnes ejendomskreditselskaber. Dette medfører derfor en højere afgift for ejendomskreditselskaber, end hvad der gjaldt for pantebrevsselskaber. Ejendomskreditselskaber skal årligt betale et grundbeløb på 28.000 kr. i 2014-niveau kr. i afgift til Finanstilsynet. Afgiften skal dække udgifterne til Finanstilsynets tilladelser samt løbende tilsyn med ejendomskreditselskaber omfattet af lov om ejendomskreditselskaber.

Nr. 14 er en videreførelse af § 361, stk. 1, nr. 23. Nummeret blev indsat i § 361, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed ved lov nr. 1553 af (lovforslag nr. 20 fra 2010). Nummeret vedrører betaling af afgift fra e-pengeinstitutter. Afgiften udgør 120.000 kr. Oprindeligt var afgiften den samme som for betalingsinstitutter efter nr. 11. Da afgiften for betalingsinstitutter efter nr. 11 blev reguleret tilbage 2004-niveau ved lov nr. 1556 af 21. december 2010 blev afgiften for e-pengeinstitutter ikke tilsvarende tilbagereguleret. Det foreslås at videreføre det højere afgiftsniveau for e-pengeinstitutter, da Finanstilsynets omkostninger i forbindelse med e-pengeinstitutter er højere end for betalingsinstitutter, da denne tilladelse er bredere. Der er ved fastsættelsen af afgiftens størrelse lagt vægt på, at der skal føres et løbende tilsyn med, at disse virksomheder lever op til lovens krav for at opnå en tilladelse som e-pengeinstitut, herunder lovens kapitalkrav. I forbindelse med indførelsen af nummeret i 2009 var det forudsat, at afgiftsbestemmelsen ville blive taget op til revision efter en årrække med henblik på at vurdere, om erfaringerne med lov om betalingstjenester og elektroniske penge bør føre til en ændring af afgiftsbestemmelsen. Det vurderes, at afgiftsniveauet fortsat er passende.

Nr. 15 er en videreførelse af § 361, stk. 1, nr. 24. Nummeret blev indsat i § 361, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed ved lov nr. 1553 af (lovforslag nr. 20 fra 2010). Nummeret vedrører betaling af afgift fra virksomheder med begrænset tilladelse til udstedelse af elektroniske penge. Afgiften udgør 12.000 kr. Oprindeligt var afgiften den samme som for virksomheder med begrænset tilladelse til at udbyde betalingstjenester efter nr. 12. Da afgiften for betalingsinstitutter efter nr. 12 blev reguleret tilbage 2004-niveau ved lov nr. 1556 af 21. december 2010 blev afgiften for virksomheder med begrænset tilladelse til udstedelse af elektroniske penge ikke tilsvarende tilbagereguleret. Det foreslås at videreføre det højere afgiftsniveau for virksomheder med begrænset tilladelse til udstedelse af elektroniske penge, da Finanstilsynets omkostninger i forbindelse med virksomheder med begrænset tilladelse til udstedelse af elektroniske penge er højere end for virksomheder med begrænset tilladelse til at udbyde betalingstjenester. Der er ved fastsættelsen af gebyrets størrelse lagt vægt på, at en sådan tilladelse meddeles på lempeligere vilkår end der gælder for en tilladelse til at drive virksomhed som investeringsrådgiver, hvor afgiften udgør 17.000 kr. I forbindelse med indførelsen af nummeret i 2009 var det forudsat, at afgiftsbestemmelsen ville blive taget op til revision efter en årrække med henblik på at vurdere, om erfaringerne med lov om betalingstjenester bør føre til en ændring af afgiftsbestemmelsen. Det vurderes, at afgiftsniveauet på nuværende tidspunkt fortsat er passende.

Nr. 16 er en videreførelse af § 361, stk. 1, nr. 25. Nummeret blev indsat i § 361, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed ved lov nr. 456 af 18. maj 2011 (lovforslag nr. 146 fra 2010) og vedrører betaling af afgift fra udenlandske investeringsinstitutter omfattet af § 27 i lov om investeringsforeninger m.v. Grundbeløbet udgør 16.000 kr. i 2014-niveau og skal dække udgifterne til Finanstilsynets tilladelser samt løbende tilsyn. De danske investeringsforeninger betaler afgift i medfør af § 367 i lov om finansiel virksomhed.

Nr. 17 er en videreførelse af § 361, stk. 1, nr. 26. Nummeret blev indsat i § 361, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed ved lov nr. 456 af 18. maj 2011 (lovforslag nr. L 146 fra 2010) og vedrører betaling af afgift i forbindelse med meddelelse, anmeldelse eller ansøgning om grænseoverskridende markedsføring af andele i investeringsinstitutter. Bestemmelsen omfatter udenlandske investeringsinstitutter, der har tilladelse efter UCITS-direktivet, og som ønsker at markedsføre sine andele her i Danmark, og danske UCITS, som ønsker at markedsføre sine andele i udlandet. Afgiften skal dække Finanstilsynets udgifter i forbindelse med håndtering af sager om grænseoverskridende markedsføring og udgør 5.000 kr. i 2014-niveau pr. henvendelse til Finanstilsynet.

Nr. 20 er en videreførelse af § 361, stk. 1, nr. 27. Nummeret blev indsat i § 361, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed ved lov nr. 155 af 28. februar 2012 (lovforslag nr. 59 fra 2011) og vedrører betaling af afgift fra fælles datacentraler, som er reguleret i afsnit X c i lov om finansiel virksomhed. Definitionen af en fælles datacentral fremgår af § 343 q i lov om finansiel virksomhed. Afgiften dækker udgifterne til Finanstilsynets tilladelser samt løbende tilsyn med fælles datacentraler. Bestemmelsen medfører, at de fælles datacentraler skal betale 110.000 kr. årligt til Finanstilsynet i 2014-niveau, medmindre den fælles datacentral i et regnskabsår gennemsnitligt har færre end 25 fuldtidsmedarbejdere, idet der således kun betales 2.000 kr. årligt i 2014-niveau.

Nr. 19 er en videreførelse af § 361, stk. 1, nr. 29. Nummeret blev indsat i § 361, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed ved lov nr. 598 af 12. juni 2013 (lovforslag nr. L175 fra 2012) og vedrører betaling af afgift fra udenlandske forvaltere af alternative investeringsfonde fra et land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, og udenlandske forvaltere af alternative investeringsfonde fra et tredjeland, som Danmark er referenceland for, jf. kapitel 17 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., der er meddelt tilladelse til at forvalte danske alternative investeringsfonde. Grundbeløbet udgør 41.000 kr. i 2014-niveau og skal dække Finanstilsynets udgifter i forbindelse med registrering og løbende overvågning af forvalternes aktiviteter i forbindelse med forvaltning af danske alternative investeringsfonde. Danske forvaltere af alternative investeringsfonde betaler afgift i medfør af § 367 i lov om finansiel virksomhed.

Nr. 20 er en videreførelse af § 361, stk. 1, nr. 30. Nummeret blev indsat i § 361, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed ved lov nr. 598 af 12. juni 2013 (lovforslag nr. L 175 fra 2012) og vedrører betaling af afgift fra udenlandske forvaltere af alternative investeringsfonde, som er meddelt tilladelse til at markedsføre en udenlandsk alternativ investeringsfond i Danmark. Afgiften skal dække Finans-

tilsynets udgifter i forbindelse med registrering og løbende overvågning af forvalternes markedsføringsaktiviteter i Danmark og udgør 4.100 kr. i 2014-niveau pr. alternativ investeringsfond plus 4.100 kr. i 2014-niveau pr. afdeling i fonden.

Nr. 21 er en videreførelse af § 361, stk. 1, nr. 31. Nummeret blev indsat i § 361, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed ved lov nr. 599 af 12. juni 2013 (lovforslag nr. 151 2012) og vedrører betaling af afgift fra finansielle rådgivere. Bestemmelsen giver hjemmel til at opkræve en årlig afgift for virksomheder, der yder rådgivning om finansielle produkter til forbrugere, jf. lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere. Den årlige afgift er på 25.000 kr. i 2014-niveau.

Nr. 22 er en videreførelse af § 361, stk. 1, nr. 32. Nummeret blev indsat i § 361, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed ved lov nr. 403 af 28. april 2014 (lovforslag nr. 119 fra 2013) og vedrører betaling af afgift fra CO₂-kvotebydere. Bestemmelsen medfører, at CO₂-kvote-bydere på lige fod med andre virksomheder omfattet af den finansielle lovgivning pålægges en afgift. Afgiften svarer til afgiften for investeringsrådgivere.

Nr. 23 er en videreførelse af § 361, stk. 1, nr. 35. Nummeret blev indsat i § 361, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed ved lov nr. 532 af 29. april 2015 og vedrører betaling af afgift fra boligkreditformidlere, jf. lov om finansielle rådgivere og boligkreditformidlere. Der foreslås en årlig afgift på 15.500 i 2014-niveau. Det tilsvarende beløb for en finansiel rådgiver er 25.000 kr. årligt i 2014-niveau. Boligkreditformidlere vil imidlertid have et smallere forretningsområde, hvilket medfører en lavere afgift, end hvad der gælder for de finansielle rådgivere.

Nr. 24 er en ny bestemmelse om betaling af afgift for operatører af regulerede markeder, der i henhold til gældende regler betaler afgift efter § 361, stk. 1, nr. 3. Nr. 3 blev indsat i § 361, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, ved lov nr. 453 af 10. juni 2003 (lovforslag nr. 176 fra 2002) med en anden affattelse end den gældende. Nummeret blev ændret ved lov nr. 491 af 9. juni 2004 (lovforslag nr. 214 fra 2003), hvor grundbeløbet blev forhøjet fra 9.500 kr. til 12.000 kr., og ved lov nr. 527 af 7. juni 2006 (lovforslag nr. 197 fra 2005), hvor alternative markedspladser blev tilføjet, og senest ved lov nr. 108 af 7. februar 2007 (lovforslag nr. 20 fra 2006), hvor nummeret fik sin nugældende affattelse.

Det foreslås at indføre en ny afgiftsmodel, der indebærer at operatører af regulerede markeder skal betale et fast beløb og derudover et variabelt beløb, der afhænger af antallet af finansielle instrumenter, der er optaget til handel. Ændringen af afgiftsmodellen har ikke til formål at øge den afgift som regulerede markeder skal betale og fastsættelsen af afgiftsbeløbene i den foreslåede bestemmelse har taget udgangspunkt i de gældende afgifter.

Ændringen af beregningen af det variable beløb fra et beløb pr. selskab til et beløb pr. finansielt instrument er begrundet i, at der ønskes en ensartet model for regulerede markeder, multilaterale handelsfaciliteter, organiserede handelsfaciliteter og systematiske internalisatorer. Da organiserede handelsfaciliteter ikke kan optage selskaber til handel, men kun obligationer, strukturerede finansielle

produkter, emissionskvoter og derivater, ændres afgiftsmodellen til at vedrøre finansielle instrumenter, således at den samme variabel anvendes for alle typer markedspladser og systematiske internalisatorer.

Der er fastsat en øvre grænse for afgiften, således at virksomheden kan indrette sig efter dette. Grænsen reguleres ligesom øvrige beløb i henhold til stk. 2.

Nr. 25 er en ny bestemmelse om betaling af afgift fra multilaterale handelsfaciliteter, der i henhold til gældende regler betaler afgift efter § 361, stk. 1, nr. 17. Nummeret blev indsat i § 361, stk. 1, i lov om finansiell virksomhed ved lov nr. 108 af 7. februar 2007 (lovforslag nr. 20 fra 2006) og er ændret ved lov nr. 392 af 25. maj 2009 (lovforslag nr. 120 fra 2008), hvor afgiftsbeløbet blev tilbagereguleret til 2004-niveau for at stemme overens med resten af § 361, stk. 1. Det foreslås at multilaterale handelsfaciliteter skal betale afgift efter samme model som regulerede markeder, dog med et reduceret fast beløb. Afgiftsbeløbet for multilaterale handelsfaciliteter vil med modellen blive øget, hvilket afspejler de øgede krav som følger af markedsmissbrugsforordningen, forordningen om markeder for finansielle instrumenter og gennemførelsen af MiFID II. Om baggrunden for den foreslåede model, se bemærkningerne til § 361, nr. 24.

Nr. 26 er en ny bestemmelse og vedrører betaling af afgift fra organiserede handelsfaciliteter. Det foreslås at organiserede handelsfaciliteter skal betale afgift efter samme model som regulerede markeder og multilaterale handelsfaciliteter, dog med et reduceret fast beløb. Afgiftsbeløbet skal dække omkostningerne ved tilsynet med organiserede handelsfaciliteter, der er en følge af markedsmissbrugsforordningen, forordningen om markeder for finansielle instrumenter og gennemførelsen af MiFID II. Om baggrunden for den foreslåede model, se bemærkningerne til § 361, nr. 24.

Nr. 27 er en ny bestemmelse og vedrører betaling af afgift fra regulerede markeder, der har tilladelse til at være CO₂-auktionsplatform i henhold til CO₂-auktioneringsforordningen. Afgiften udgør et fast beløb, der er mindre end det faste beløb, der betales for drift af et reguleret marked. Årsagen til, at der ikke betales samme faste afgift som for drift af et reguleret marked, er at det selskab, der driver CO₂-auktionsplatformen i forvejen har tilladelse til drift af og er under tilsyn som reguleret marked, og derfor vedrører de yderligere omkostninger ved tilsynet alene om kravene, som i forvejen er opfyldt for det regulerede marked, med de nødvendige tilpasninger også kan anses som opfyldt for så vidt angår driften af CO₂-auktionsplatformen. Der betales ikke en variabel afgift pr. produkt da antallet af produkter forventes at være begrænset, hvorfor det alene vurderes at være hensigtsmæssigt at opkræve en fast afgift.

Nr. 28 er ny og vedrører betaling af afgift fra systematiske internalisatorer, der som følge af MiFID II underlægges skærpet tilsyn og yderligere krav. Afgiften er fastsat med udgangspunkt i det forventede øgede ressourcebehov og efter samme afgiftsmodel som for regulerede markeder, multilaterale handelsfaciliteter og organiserede handelsfaciliteter. Om baggrunden for den foreslåede model, se bemærkningerne til § 361, stk. 1, nr. 24.

Nr. 29 er en nyaffattelse af § 361, stk. 1, nr. 7. Nummeret blev indsat i § 361, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, ved lov nr. 453 af 10. juni 2003 (lovforslag nr. 176 fra 2002) og ændret ved lov nr. 403 af 28. april 2014 (lovforslag nr. 119 fra 2013), som følge af, at Værdipapircentralen A/S har skiftet navn til VP Securities A/S. Den foreslåede ændring medfører, at det ikke alene er VP Securities A/S der skal betale afgift til Finanstilsynet, men alle værdipapircentraler (CSD'er) med tilladelse fra Finanstilsynet. Ved lovforslagets fremsættelse er det dog alene VP Securities A/S, der omfattes af bestemmelsen.

Nr. 30 er en ny bestemmelse og vedrører betaling af afgift fra udbydere af dataindberetningstjenester, hvilket vil sige godkendte offentliggørelsesordninger (APA'er), udbydere af konsolideret løbende handelsinformation (CTP'er) og godkendte indberetningsmekanismer (ARM'er). Disse aktører underlægges tilsyn og pålægges en række forpligtelser i henhold til MiFID II, hvilket øger Finanstilsynets omkostninger på området. Afgiften er fastsat med udgangspunkt i det forventede ressourceforbrug og det forventede antal udbydere af dataindberetningstjenester.

Nr. 31 er en videreførelse af § 361, stk. 1, nr. 29. Nummeret blev indsat i § 361, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed ved lov nr. 1287 af 19. december 2012 (lovforslag nr. 87 fra 2012) og vedrører betaling af afgift fra centrale modparter (CCP'er). I medfør af nr. 34 kan Finanstilsynet opkræve en årlig afgift fra centrale modparter med tilladelse efter artikel 14 i Europa-Parlamentet og Rådets forordning nr. 2012/648 af 4. juli 2012 om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre (EMIR-forordningen) jf. § 211, stk. 2, nr. 4, i lov om kapitalmarkeder. Ifølge forslaget skal centrale modparter betale 800.000 kr. årligt til Finanstilsynet. Afgiften skal dække de udgifter, Finanstilsynet vil have til udstedelse af tilladelse og løbende tilsyn med eventuelle centrale modparter, der får tilladelse, og afgiftsniveauet er fastlagt i overensstemmelse hermed.

Nr. 32 er en videreførelse af § 361, stk. 1, nr. 9. Nummeret blev indsat i § 361, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed ved lov nr. 491 af 9. juni 2004 (lovforslag nr. 214 fra 2003) med en anden affattelse end den gældende. Affattelsen blev ændret ved lov nr. 108 af 7. februar 2007 (lovforslag nr. 20 fra 2006), ved lov nr. 576 af 6. juni 2007 (lovforslag nr. 178 fra 2006), ved lov nr. 517 af 17. juni 2008 (lovforslag nr. 102 fra 2007) og efterfølgende ved lov nr. 557 af 18. juni 2012 (lovforslag nr. 137 fra 2011). Forsikringsholdingvirksomheder blev omfattet af nummeret ved lov nr. 1613 af 26. december 2013 (lovforslag nr. 46 fra 2013). Ved lov nr. 615 af 12. juni 2013 (lovforslag nr. 177 fra 2012) udgik specialforeninger og værdipapirer blev ændret til andele.

Nummeret vedrører betaling af afgifter fra finansielle virksomheder, finansielle holdingvirksomheder, forsikringsholdingvirksomheder og danske UCITS, hvis omsættelige værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked.

Det opkrævede skal anvendes i relation til Finanstilsynets kontrol af, at de finansielle virksomheder, der har omsættelige værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked, overholder de gældende regler for den finansielle information, der indgår i virksomhedernes års- og delårsrapporter. Afgiften

i medfør af nr. 35 opkræves af de omfattede finansielle virksomheder udover, hvad de opkræves i afgift til Finanstilsynet i medfør af andre bestemmelser i kapitlet.

Afgiften for den enkelte virksomhed beregnes ud fra markedsværdien af virksomhedens handlede omsættelige værdipapirer på balancedagen. Markedsværdien for aktier vil være de pågældende aktiers kursværdi på balancedagen, mens markedsværdien for obligationer vil være kursværdien af den cirkulerende obligationsmængde på balancedagen. Det er fundet hensigtsmæssigt at anvende markedsværdien af virksomhedens noterede omsættelige værdipapirer på balancedagen i det foregående regnskabsår som beregningsgrundlag for den opkrævede afgift. Denne værdi er en entydig værdi, som fremgår af de officielle kurslister på et reguleret marked. Desuden er denne værdi tilgængelig, uanset hvilken dato virksomheden har balancedag.

For at der ikke skal kunne rejses tvivl om regnskabskontrollens uafhængighed, er det fundet hensigtsmæssigt ikke at anvende regnskabsmæssige tal som beregningsgrundlag for afgiftens størrelse, da eksempelvis nettoomsætning, balancesum og egenkapital alle er poster, som kan påvirkes af konklusionerne på den udførte kontrol. Det er heller ikke fundet hensigtsmæssigt at anvende aktiekapitalens størrelse som beregningsgrundlag for den opkrævede afgift, da ikke alle noterede virksomheder er aktieselskaber.

Endvidere er der ofte ikke sammenhæng mellem virksomhedskapitalens størrelse og regnskaberne kompleksitet. Gradueringen gør det muligt at have en afgiftsberegning, der tager hensyn til den børsnoterede virksomheds størrelse, således at afgiftsbeløbet reduceres for mindre børsnoterede virksomheder og forøges for de større børsnoterede virksomheder. Ved at differentiere afgiften efter virksomhedens størrelse vil man tilgodese hensynet til mindre virksomheders muligheder for børsnotering.

Nr. 33 er en videreførelse af § 361, stk. 1, nr. 12. Nummeret blev indsat i § 361, stk. 1, i lov om finansiell virksomhed, ved lov nr. 1460 af 22. december 2004 (lovforslag nr. 13 fra 2004) og vedrører betaling af afgift i forbindelse med godkendelse af prospekter.

Bestemmelsen medfører, at de, som søger prospekter godkendt af Finanstilsynet i henhold til kapitel 3 i lov om kapitalmarkeder, selv betaler for Finanstilsynets udgifter i forbindelse med behandling af en ansøgning om godkendelse. Begrundelsen herfor er, at den gruppe af personer, der allerede betaler afgift til Finanstilsynets drift, kun i et begrænset omfang vil være identisk med de, som søger prospekter godkendt.

Der betales afgift for enhver anmodning om godkendelse, uanset om behandlingen faktisk fører til en godkendelse eller et afslag. Årsagen hertil er, at det anses for mest hensigtsmæssigt at opkræve én afgiftsstørrelse, da det forventes, at hver anmodning skønmæssigt vil tage samme tid at behandle uanset om anmodningen konkret fører til et afslag.

Afgiften er endvidere ikke differentieret efter prospekter for forskellige typer af værdipapirer eller udstedere. Da Finanstilsynet skal godkende prospekterne efter det samme regelsæt uanset hvilken

type værdipapir, det drejer sig om, skønnes det, at der ikke vil være stor forskel på udgifterne til behandling af forskellige typer af prospekter. Såfremt der i praksis viser sig at være stor forskel på Finanstilsynets omkostninger i forbindelse med godkendelse af prospekter for forskellige typer af værdipapirer eller udstedere, vil afgiften blive taget op til revision.

Nr. 34 er en ny bestemmelse om betaling af afgift for udstedere, der i henhold til gældende regler betaler afgift efter § 361, stk. 1, nr. 15. Nummeret blev indsat i § 361, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed ved lov nr. 108 af 7. februar 2007 (lovforslag L 20 fra 2006) og er ændret ved lov nr. 392 af 25. maj 2009 (L 120 fra 2008), hvor afgiftsbeløbet blev tilbagereguleret til 2004-niveau for at stemme overens med resten af § 361, stk. 1.

Det foreslås at erstatte den gældende bestemmelse i § 361, stk. 1, nr. 15, der omfatter udstedere af værdipapirer, der er optaget til handel på et reguleret marked og som har Danmark som hjemland, med en bestemmelse om udstedere, der efter egen anmodning har fået finansielle instrumenter optaget til handel på enten et reguleret marked, en multilateral handelsfacilitet eller en organiseret handelsfacilitet i Danmark.

Afgiften har til formål at dække de udgifter, der er forbundet tilsynet med udstedernes overholdelse af reglerne om markedsmissbrug og de udgifter der er forbundet med etablering og drift af et elektronisk system, der kan modtage og opbevare oplysninger indberettet i henhold til § 35 i lov om kapitalmarkeder for Finanstilsynet.

Baggrunden for den foreslåede nye afgrænsning af anvendelsesområdet er at Finanstilsynets udgifter ikke alene er relateret til udstedere med Danmark som hjemland, men også relaterer sig til udstedere med hjemland i et andet land, hvis finansielle instrumenter er optaget til handel i Danmark. Udstedere, hvis finansielle instrumenter, alene er optaget til handel i Danmark på foranledning af andre end udsteder er ikke omfattet af bestemmelsen.

Nr. 35 er en videreførelse af § 361, stk. 1, nr. 16. Nummeret blev indsat i § 361, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed ved lov nr. 108 af 7. februar 2007 (lovforslag nr. 20 fra 2006) og er ændret ved lov nr. 392 af 25. maj 2009 (lovforslag nr. 120 fra 2008), hvor afgiftsbeløbet blev tilbagereguleret til 2004-niveau for at stemme overens med resten af § 361, stk. 1. Nummeret vedrører betaling af afgift fra udstedere, der anmoder Finanstilsynet om officiel notering af aktier, aktiecertifikater eller obligationer. Afgiften består af en fast afgift ved anmodning om et værdipapirs officielle notering, kombineret med en årlig afgift for det løbende tilsyn med, at værdipapiret fortsat opfylder betingelserne for officiel notering.

Finanstilsynet har delegeret kompetencen til at foretage officiel notering af aktier, aktiecertifikater eller obligationer til Nasdaq OMX København A/S, der er berettiget til at opkræve betaling i medfør af § 252, stk. 2, i lov om kapitalmarkeder. Finanstilsynet opkræver ikke afgift efter bestemmelsen, når kompetencen er delegeret.

Nr. 36 er en videreførelse af § 361, stk. 1, nr. 20. Nummeret blev indsat i § 361, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed ved lov nr. 517 af 17. juni 2008 (lovforslag nr. 102 fra 2007) og ændret ved lov nr. 392 af 25. maj 2009 (lovforslag nr. 120 fra 2008), hvor afgiftsbeløbet blev tilbagereguleret til 2004-niveau for at stemme overens med resten af § 361, stk. 1. Nummeret vedrører betaling af afgift fra værdipapirhandlere. I medfør af nr. 39 kan Finanstilsynet pålægge værdipapirhandlere, som er forpligtet til at indberette transaktioner med værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked til Finanstilsynet efter artikel 26, stk. 1, 1. afsnit i MiFIR, en afgift. Værdipapirhandlerne betaler et fast afgiftsbeløb pr. indberetning.

I stk. 2 foreslås, at grundbeløbene, jf. stk. 1, reguleres årligt svarende til udviklingen i Finanstilsynets bevilling på finansloven. Beløbene er alle angivet i 2014-niveau, da det er de beløb der kendt ved lovforslagets fremsættelse. Første regulering finder sted ved afgiftsberegningen for 2017, hvor grundbeløbene reguleres i forhold til udviklingen i Finanstilsynets bevilling på finansloven fra 2014 til 2017. Der er tale om en videreførelse af eksisterende ret.

Til nr. 92 (§ 363, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed)

§ 361 i lov om finansiel virksomhed foreslås nyaffattet ved dette lovforslag. Rækkefølgen i bestemmelsen ændres i den forbindelse. Den foreslåede ændring af § 363, stk. 1, er en konsekvens heraf.

Bestemmelsen i § 361 fastsætter de afgifter en række fysiske og juridiske personer årligt skal betale i grundbeløb til Finanstilsynet.

Til nr. 93 (§ 372 a, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed)

Det foreslås at indsætte et nyt § 372 a, stk. 2, hvor erhvervsministeren får bemyndigelse til at fastsætte regler til opfyldelse af de afgørelser eller retsakter (niveau 2-regulering), som Kommissionen måtte vedtage efter proceduren i artikel 89 i MiFID II og artikel 50 og 51 i MiFIR samt efter proceduren i artikel 10-15 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed) (herefter ESMA-forordningen). Indholdet af Kommissionens niveau 2-regulering er endnu ikke fastlagt, herunder om det er nødvendigt at foretage gennemførelse eller supplerende regulering vedrørende niveau 2-reguleringen. Der kan være behov for at kunne gennemføre niveau 2-regulering eller vedtage supplerende regulering hurtigere og mere smidigt end ved lov.

Da indholdet af niveau 2-reguleringen fra Kommissionen på tidspunktet for lovforslagets udarbejdelse er ubekendt, er det ikke muligt at redegøre nærmere for, hvordan disse bemyndigelser vil blive udnyttet.

Erhvervsministeren skal kun udnytte den foreslåede bemyndigelse, såfremt det er nødvendigt med henblik på at gennemføre den omhandlede niveau 2-regulering, eller hvis det er nødvendigt at fastsætte danske regler, der supplerer de bestemmelser, som Kommissionen har vedtaget som niveau 2-regulering.

Nedenfor angives ordlyden af de bestemmelser i MiFID II og MiFIR, som indeholder bemyndigelse til Kommissionen til udstedelse af retsakter på MiFID II og MiFIR's område. Heraf ses det tillige, når det følger af MiFID II og MiFIR, at ESMA skal udarbejde udkast til retsakterne.

Nedenfor angives ordlyden af de bestemmelser i MiFID II og MiFIR, som indeholder bemyndigelse til Kommissionen til udstedelse af retsakter på MiFID II og MiFIR's område. Heraf ses det tillige, når det følger af MiFID II og MiFIR, at ESMA skal udarbejde udkast til retsakterne.

Artikel 2, stk. 3, i MiFID II har følgende ordlyd:

”Kommissionen vedtager delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 89 for at klarlægge med henblik på stk. 1, litra c), hvornår en aktivitet ydes lejlighedsvist”

Artikel 2, stk. 4, i MiFID II har følgende ordlyd:

”ESMA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for med henblik på stk. 1, litra j), at fastlægge kriterierne for, hvornår en aktivitet kan anses for at være accessorisk i forhold til hovederhvervet på koncernniveau.

I forbindelse med disse kriterier tages mindst følgende i betragtning:

a) nødvendigheden af, at de accessoriske aktiviteter udgør et mindretal af aktiviteter på koncernniveau

b) størrelsen af deres handelsaktiviteter sammenlignet med de samlede handelsaktiviteter på markedet i den pågældende aktivklasse.

Ved fastsættelsen af, i hvilket omfang accessoriske aktiviteter udgør et mindretal af aktiviteter på koncernniveau, kan ESMA beslutte, at der skal tages hensyn til den kapital, der er investeret i den accessoriske aktivitet i forhold til den kapital, der er investeret i hovederhvervet. Denne faktor er dog under ingen omstændigheder tilstrækkelig til at godtgøre, at den pågældende aktivitet er accessorisk i forhold til koncernens hovederhverv.

De i dette stykke omhandlede aktiviteter betragtes på koncernniveau.

De i andet og tredje afsnit omhandlede elementer omfatter ikke:

a) koncerninterne transaktioner omhandlet i artikel 3 i forordning (EU) nr. 648/2012, som tjener likviditets- eller risikostyringsformål på tværs af koncernen

b) transaktioner i derivater, som kan måles objektivt til at reducere de risici, der er direkte knyttet til den forretningsmæssige aktivitet eller likviditetsfinansieringen

c) transaktioner i råvaderivater og emissionskvoter, som foretages for at opfylde forpligtelser til at tilføre en markedsplads likviditet, hvis disse forpligtelser kræves af tilsynsmyndighederne i overensstemmelse med EU-ret og nationale love og administrative bestemmelser eller af markedspladser.

ESMA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 3. juli 2015.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.”

Artikel 4, stk. 1, nr. 2, i MiFID II har følgende ordlyd:

”Kommissionen vedtager delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 89, hvorved det fastsættes:

- a) hvilke derivataftaler, jf. bilag I, afsnit C, punkt 6, der har karakteristika som engrosenergiprodukter, som skal afvikles fysisk, og C6-derivataftaler
- b) hvilke derivataftaler, jf. bilag I, afsnit C, punkt 7, der har karakteristika som andre afledte finansielle instrumenter
- c) hvilke derivataftaler, jf. bilag I, afsnit C, punkt 10, der har karakteristika som andre afledte finansielle instrumenter, under hensyntagen til bl.a., om de handles på et reguleret marked, en MHF eller en OHF. ”

Artikel 4, stk. 2, i MiFID II har følgende ordlyd:

”Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 89 med henblik på at præcisere visse tekniske aspekter af definitioner i stk. 1 for at tilpasse dem til markedsudviklingen, den teknologiske udvikling og erfaringerne med adfærd, der er forbudt i henhold til forordning (EU) nr. 596/2014, og at sikre en ensartet anvendelse af dette direktiv.”

Artikel 7, stk. 4, i MiFID II har følgende ordlyd:

”ESMA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere:

- a) de oplysninger, der skal fremlægges for de kompetente myndigheder, jf. nærværende artikels stk. 2, herunder driftsplanen
- b) de krav, der gælder for ledelse af investeringsselskaber, jf. artikel 9, stk. 6, og oplysningerne for underretning i henhold til artikel 9, stk. 5
- c) de krav der gælder for aktionærer og selskabsdeltagere, som besidder en kvalificeret andel, samt de gener, der kan forhindre den kompetente myndighed i effektivt at udøve sit tilsynshverv, jf. artikel 10, stk. 1 og 2.

ESMA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 3. juli 2015.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.”

Artikel 7, stk. 5, i MiFID II har følgende ordlyd:

”ESMA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for at fastlægge standardformularer, -modeller og -procedurer for den underretning eller fremlæggelse af oplysninger, som er omhandlet i nærværende artikels stk. 2 og i artikel 9, stk. 5.

ESMA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 3. januar 2016.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.”

Artikel 12, stk. 8, i MiFID II har følgende ordlyd:

”ESMA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for at opstille en udtømmende liste over de oplysninger, der er omhandlet i artikel 13, stk. 4, som påtænkte erhververe skal forelægge i deres underretning, jf. dog nærværende artikels stk. 2.

ESMA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. januar 2014.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.”

Artikel 12, stk. 9, i MiFID II har følgende ordlyd:

”ESMA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for at fastlægge standardformularer, -modeller og -procedurer for samråd mellem de relevante kompetente myndigheder, jf. artikel 11, stk. 2.

ESMA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. januar 2014.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.”

Artikel 13, stk. 1, i MiFID II har følgende ordlyd:

Ved vurderingen af den i artikel 11, stk. 1, omhandlede underretning og de i artikel 12, stk. 2, omhandlede oplysninger vurderer de kompetente myndigheder for at sikre en sund og forsigtig forvaltning af det investeringsselskab, hvori der påtænkes en erhvervelse, og under hensyntagen til den påtænkte erhververs sandsynlige indflydelse på investeringsselskabet den påtænkte erhververs egenhed og den påtænkte erhvervelses finansielle sundhed i forhold til alle de følgende kriterier:

- a) den påtænkte erhververs omdømme
- b) omdømmet og erfaringen hos den person, som vil lede investeringsselskabet som følge af den påtænkte erhvervelse
- c) den påtænkte erhververs forsvarlige og fornuftige forvaltning, navnlig i forhold til den type forretninger, der forfølges eller påtænkes forfulgt i det investeringsselskab, hvori erhvervelsen påtænkes
- d) om investeringsselskabet vil kunne overholde og fortsætte med at overholde tilsynskravene på grundlag af dette direktiv og i givet fald andre direktiver, særlig direktiv 2002/87/EF og 2013/36/EU, navnlig om den koncern, som selskabet kommer til at indgå i, har en struktur, der gør det muligt at gennemføre et effektivt tilsyn og en effektiv udveksling af oplysninger mellem de kompetente myndigheder samt at fastslå, hvordan ansvaret skal fordeles mellem de kompetente myndigheder
- e) om der er rimelige grunde til i forbindelse med den påtænkte erhvervelse at formode, at hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme, som omhandlet i artikel 1 i direktiv 2005/60/EF, forekommer eller forsøges eller er forekommet eller er blevet forsøgt, eller at den påtænkte erhvervelse vil kunne øge risikoen herfor.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 89 vedrørende justering af de i første afsnit af nærværende stykke fastsatte kriterier.

Artikel 16, stk. 12, i MiFID II har følgende ordlyd:

”Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 89 med henblik på nærmere at angive de konkrete organisatoriske krav i denne artikels stk. 2-10, der skal opfyldes af investeringsselskaber og filialer af tredjelandsselskaber med tilladelse i medfør af artikel 41, der udfører forskellige former for investeringsservice og/eller -aktiviteter og accessoriske tjenesteydelser eller kombinationer heraf.”

Artikel 23, stk. 4, i MiFID II har følgende ordlyd:

”Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 89 med henblik på at:

a) fastlægge de forholdsregler, investeringsselskaber med rimelighed kan forventes at træffe for at påvise, forhindre, styre og oplyse om interessekonflikter, når de udfører forskellige former for investeringsservice og accessoriske tjenesteydelser eller kombinationer heraf

b) opstille passende kriterier for at bestemme de interessekonflikttyper, som kan skade investeringsselskabets kunders eller potentielle kunders interesser.”

Artikel 24, stk. 13, i MiFID II har følgende ordlyd:

”Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 89, der skal sikre, at investeringsselskaber efterlever de i denne artikel fastlagte principper, når de yder investeringsservice eller leverer accessoriske tjenesteydelser til deres kunder, herunder:

a) de betingelser, som oplysningerne skal opfylde for at være reelle, klare og ikkevildledende

b) en præcisering af indholdet af og formatet for oplysningerne til kunder om kundekategorisering, investeringsselskaber og deres tjenesteydelser, finansielle instrumenter, omkostninger og gebyrer

c) kriterierne for vurdering af en række finansielle instrumenter, der tilbydes på markedet

d) samt kriterierne for vurdering af, hvorvidt selskaber, der modtager tilskyndelser, opfylder deres pligt til at handle ærligt, redeligt og professionelt i kundens bedste interesse.

Ved udformningen af kravene til oplysninger om finansielle instrumenter vedrørende stk. 4, litra b), skal oplysninger om produktets struktur medtages, hvor det er relevant, under hensyntagen til relevante standardiserede oplysninger, der kræves i medfør af EU-lovgivningen.

De i stk. 13 omhandlede delegerede retsakter skal tage hensyn til:

a) den eller de til kunden eller den potentielle kunde tilbudte eller leverede tjenesteydelsers art, idet der tages hensyn til transaktionernes type, genstand, omfang og hyppighed

b) arten og omfanget af de produkter, der tilbydes eller påtænkes, herunder de forskellige typer finansielle instrumenter

c) om kunden eller de potentielle kunder er detailinvestor(er) eller professionel(le) investor(er) eller, i forbindelse med stk. 4 og 5, om de er klassificeret som godkendte modparter.”

Artikel 24, stk. 14, i MiFID II har følgende ordlyd:

”De i stk. 13 omhandlede delegerede retsakter skal tage hensyn til:

a) den eller de til kunden eller den potentielle kunde tilbudte eller leverede tjenesteydelsers art, idet der tages hensyn til transaktionernes type, genstand, omfang og hyppighed

b) arten og omfanget af de produkter, der tilbydes eller påtænkes, herunder de forskellige typer finansielle instrumenter

c) om kunden eller de potentielle kunder er detailinvestor(er) eller professionel(le) investor(er) eller, i forbindelse med stk. 4 og 5, om de er klassificeret som godkendte modparter.”

Artikel 25, stk. 8, i MiFID II har følgende ordlyd:

”Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 89 med henblik på at sikre, at investeringsselskaberne overholder principperne i nærværende artikels stk. 2-6, når de leverer investeringsservice eller accessoriske tjenesteydelser til deres kunder, herunder de oplysninger, der skal indhentes i forbindelse med vurderingen af tjenesteydelsernes og de finansielle instrumenters egnethed eller hensigtsmæssighed for deres kunder, kriterierne for vurdering af ikkekomplekse finansielle instrumenter i forbindelse med nærværende artikels stk. 4, litra a), nr. vi), indholdet af og formatet for lister og aftaler vedrørende leveringen af tjenesteydelser til kunder og aflæggelsen af periodiske rapporter om de leverede tjenesteydelser til kunder. De delegerede retsakter skal tage hensyn til:

- a) den eller de til kunden eller den potentielle kunde tilbudte eller leverede tjenesteydelsers art, idet der tages hensyn til transaktionernes type, genstand, omfang og hyppighed
- b) arten af de produkter, der tilbydes eller påtænkes, herunder de forskellige typer finansielle instrumenter
- c) om kunden eller de potentielle kunder er detailinvestor(er) eller professionel(le) investor(er) eller, i forbindelse med stk. 6, om de er klassificeret som godkendte modparter.”

Artikel 27, stk. 9, i MiFID II har følgende ordlyd:

”Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 89 vedrørende:

- a) kriterierne for fastlæggelse af den relative betydning af de forskellige faktorer, der i medfør af stk. 1 kan tages i betragtning ved bestemmelse af, hvad der er det bedst mulige resultat, idet der tages hensyn til ordrens størrelse, og om kunden er en detail- eller professionel investor
- b) faktorer, som et investeringsselskab kan tage i betragtning, når det reviderer sine ordredførelsesordninger, og de omstændigheder, under hvilke ændringer af sådanne ordninger kan være påkrævet. Navnlig faktorer til bestemmelse af, hvilke handelssteder der sætter investeringsselskaber i stand til stadighed at opnå det bedst mulige resultat ved udførelse af kundeordrer
- c) art og omfang af de oplysninger, som kunder i medfør af stk. 5 skal have om selskabets ordredførelsespolitik.”

Artikel 27, stk. 10, i MiFID II har følgende ordlyd:

”ESMA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder til fastsættelse af:

- a) det nærmere indhold af de oplysninger, der skal offentliggøres i henhold til stk. 3, vedrørende kvaliteten af ordredførelsen, samt disse oplysningers format og hyppighed, under hensyntagen til, hvilken type handelssted og finansielt instrument der er tale om
- b) indholdet af og formatet for de oplysninger, investeringsselskaber skal offentliggøre i henhold til stk. 6.

ESMA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 3. juli 2015.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.”

Artikel 28, stk. 3, i MiFID II har følgende ordlyd:

”Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 89 vedrørende fastlæggelse af:

a) betingelserne for og arten af de procedurer og ordninger, der fører til en øjeblikkelig, redelig og hurtig udførelse af kundeordrer, og de situationer eller handelstyper, hvor investeringsselskaber med rimelighed kan fravige reglen om øjeblikkelig udførelse for dermed at opnå gunstigere vilkår for kunderne

b) de forskellige metoder til vurdering af, om et investeringsselskab kan anses at have opfyldt sin forpligtelse til at videregive oplysninger til markedet om limiterede kundeordrer, der ikke skal udføres øjeblikkeligt.”

Artikel 30, stk. 5, i MiFID II har følgende ordlyd:

”Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 89 vedrørende fastsættelse af:

a) procedurer for anmodning om at blive behandlet som kunder i henhold til stk. 2

b) procedurer for indhentning af potentielle modparters udtrykkelige samtykke i henhold til stk. 3

c) de forud fastsatte forholdsmæssige krav inklusive kvantitative tærskler, som gør det muligt at anse et selskab som godkendt modpart i henhold til stk. 3.

Artikel 34, stk. 8, i MiFID II har følgende ordlyd:

”ESMA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere, hvilke oplysninger der skal fremsendes, jf. stk. 2, 4, 5 og 7.

ESMA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 3. juli 2015.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.”

Artikel 34, stk. 9, i MiFID II har følgende ordlyd:

”ESMA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for at fastlægge standardformularer, -modeller og -procedurer for videregivelse af oplysninger i overensstemmelse med stk. 3, 4, 5 og 7.

ESMA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 31. december 2016.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.”

Artikel 35, stk. 11, i MiFID II har følgende ordlyd:

”ESMA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere, hvilke oplysninger der skal fremsendes, jf. stk. 2, 4, 7 og 10.

ESMA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 3. juli 2015.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.”

Artikel 35, stk. 12, i MiFID II har følgende ordlyd:

”ESMA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for at fastlægge standardformularer, -modeller og -procedurer for videregivelse af oplysninger i overensstemmelse med stk. 3, 4, 7 og 10.

ESMA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 3. januar 2016.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.”

Artikel 71, stk. 7, i MiFID II har følgende ordlyd:

”ESMA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for procedurer og fremsendelsesformer for de oplysninger, der er omhandlet i denne artikel.

ESMA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 3. januar 2016.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.”

Artikel 79, stk. 8, i MiFID II har følgende ordlyd:

”Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 89 til fastlæggelse af de kriterier, hvorefter en markedsplads funktion i et værtsland kan anses for at være af væsentlig betydning for værdipapirmarkedets funktion og for beskyttelsen af investorer i det pågældende værtsland.”

Artikel 79, stk. 9, i MiFID II har følgende ordlyd:

”ESMA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for at fastlægge standardformularer, -modeller og -procedurer for de i stk. 2 omhandlede samarbejdsordninger.

ESMA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 3. januar 2016.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.”

Artikel 80, stk. 3, i MiFID II har følgende ordlyd:

”ESMA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere, hvilke oplysninger der skal udveksles mellem de kompetente myndigheder, der indgår i samarbejde om tilsyn, kontrol på stedet og undersøgelser.

ESMA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 3. juli 2015.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.”

Artikel 80, stk. 4, i MiFID II har følgende ordlyd:

”ESMA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for at fastlægge standardformularer, -modeller og -procedurer for de kompetente myndigheder, der indgår i samarbejde om tilsyn, kontrol på stedet og undersøgelser.

ESMA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 3. januar 2016.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.”

Artikel 81, stk. 4, i MiFID II har følgende ordlyd:

”ESMA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for at fastlægge standardformularer, -modeller og -procedurer for udveksling af oplysninger.

ESMA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 3. januar 2016.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.”

Artikel 84, stk. 4, i MiFID II har følgende ordlyd:

”ESMA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for at fastlægge standardformularer, -modeller og -procedurer for konsultation af andre kompetente myndigheder før meddelelse af tilladelse.

ESMA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 3. januar 2016.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.”

Artikel 90, stk. 4, i MiFID II har følgende ordlyd:

”Hvis Kommissionen finder, at det ikke vil være muligt og fordelagtigt at medtage disse kontrakter, forelægger den eventuelt et forslag til retsakt for Europa-Parlamentet og Rådet. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med dette direktivs artikel 89 for at forlænge den i dette direktivs artikel 95, stk. 1, omhandlede periode på 42 måneder én gang med to år og yderligere én gang med ét år.”

Artikel 2, stk. 2, i MiFIR har følgende ordlyd:

”Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 50 med henblik på at præcisere visse tekniske elementer i de i stk. 1 fastsatte definitioner for at tilpasse dem til markedsudviklingen.”

Artikel 23, stk. 3, i MiFIR har følgende ordlyd:

”ESMA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for at præcisere de særlige kendetegn ved disse transaktioner med aktier, som ikke bidrager til prisfastsættelsesprocessen som omhandlet i stk. 1, under hensyntagen til tilfælde som f.eks.:

- a) handler i ikke-adresserbar likviditet, eller
- b) hvis udvekslingen af disse finansielle instrumenter bestemmes af andre faktorer end den gældende markedsvurdering af det finansielle instrument.

ESMA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 3. juli 2015.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.”

Artikel 25, stk. 3, i MiFIR har følgende ordlyd:

”ESMA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for at præcisere de detaljer, som ikke er omhandlet i artikel 26, om de relevante ordredata, der skal gemmes i henhold til stk. 2.

Disse reguleringsmæssige tekniske standarder omfatter identifikationskoden for det medlem eller den deltager, som formidlede ordren, ordrens identifikationskode, datoen og tidspunktet for formidlingen af ordren, ordrens kendetegn, herunder ordretype, eventuel limitpris, gyldighedsperiode, alle specifikke ordreinstrukser, oplysninger om en eventuel ændring, annullering, delvis eller fuldstændig udførelse af ordren, agent- eller principalkapaciteten.

ESMA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 3. juli 2015.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder efter proceduren i artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.”

Artikel 26, stk. 9, i MiFIR har følgende ordlyd:

”ESMA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for at præcisere:

- a) datastandarder og -formater for de oplysninger, som skal indberettes i overensstemmelse med stk. 1 og 3, herunder metoderne og ordningerne for indberetning af finansielle transaktioner og disse indberetningers form og indhold
- b) kriterierne for definitionen af relevant marked i overensstemmelse med stk. 1
- c) de købte eller solgte finansielle instrumenters referencer, mængde, datoer og tidspunkter for udførelse, transaktionspriser, oplysninger og detaljer om kundens identitet, en angivelse til identifikation af de kunder, på hvis vegne investeringsselskabet har udført transaktionen, en angivelse til identifikation af de personer og de elektroniske algoritmer i investeringsselskabet, som er ansvarlige for investeringsbeslutningen og transaktionens udførelse, en angivelse til identifikation af den relevante dispensation, hvorunder handelen har fundet sted, oplysningerne til identifikation af de berørte investeringsselskaber, den måde, hvorpå transaktionen blev udført, de nødvendige datafelter til behandling og analyse af transaktionsindberetningerne i overensstemmelse med stk. 3 og
- d) en angivelse til identifikation af short selling af aktier og statslig gæld som omhandlet i stk. 3
- e) de relevante kategorier af finansielle instrumenter, der skal indberettes i overensstemmelse med stk. 2

f) de betingelser, under hvilke identifikatorer for juridiske enheder udvikles, tildeles og opretholdes af medlemslandene i overensstemmelse med stk. 6, og de betingelser, under hvilke disse identifikatorer for juridiske enheder anvendes af investeringsselskaber med henblik på i henhold til stk. 3, 4 og 5 at sikre, at angivelsen tjener til identifikation af kunder i de transaktionsindberetninger, de skal udarbejde i henhold til stk. 1

g) anvendelsen af forpligtelser til at indberette transaktioner på investeringsselskabers filialer

h) hvad der forstås ved en transaktion og ved udførelsen af en transaktion i denne artikel

i) hvornår et investeringsselskab anses for at have formidlet en ordre med henblik på anvendelsen af stk. 4.

ESMA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 3. juli 2015.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder efter proceduren i artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.”

Artikel 33, stk. 2, i MiFIR har følgende ordlyd:

”Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter, at det relevante tredjeland retlige, tilsynsmæssige og håndhævelsmæssige rammer:

a) svarer til kravene i artikel 28 og 29

b) sikrer en beskyttelse af tavshedspligten, som svarer til den, der er fastsat i denne forordning

c) anvendes og håndhæves på en retfærdig og ikkeforvridende måde, således at de sikrer effektiv overvågning og håndhævelse i det pågældende tredjeland.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 51.”

Artikel 40, stk. 8, i MiFIR har følgende ordlyd:

”Kommissionen vedtager delegerede retsakter, jf. artikel 50, for at præcisere de kriterier og faktorer, der skal tages i betragtning af ESMA ved vurdering af, om der er opstået væsentlige problemer med hensyn til investorbeskyttelsen eller en trussel mod de finansielle markeders eller råvaremarkeders ordentlige funktion og integritet eller stabiliteten af dele af eller hele de finansielle system i Unionen, jf. stk. 2, litra a).

Disse kriterier og faktorer omfatter:

a) kompleksiteten af et finansielt instrument og forholdet til den type kunder, som det markedsføres over for og afsættes til

b) størrelsen af eller den nominelle værdi af en udstedelse af finansielle instrumenter

c) graden af innovation af et finansielt instrument, en aktivitet eller en praksis

d) den gearing, som et finansielt instrument eller en praksis giver.”

Artikel 41, stk. 8, i MiFIR har følgende ordlyd:

”Kommissionen vedtager delegerede retsakter, jf. artikel 50, til at præcisere de kriterier og faktorer, der skal tages i betragtning af EBA ved vurdering af, om der er opstået væsentlige problemer med hensyn til investorbeskyttelsen eller en trussel mod de finansielle markeders ordentlige funktion og integritet eller stabiliteten af dele af eller hele det finansielle system i Unionen, jf. stk. 2, litra a).

Disse kriterier og faktorer omfatter:

- a) kompleksiteten af et struktureret indlån og forholdet til den type kunder, som det markedsføres over for og afsættes til
- b) størrelsen af eller den nominelle værdi af en udstedelse af strukturerede indlån
- c) graden af innovation af et struktureret indlån, en aktivitet eller en praksis
- d) den gearing, som et produkt eller en praksis giver.”

Artikel 42, stk. 7, i MiFIR har følgende ordlyd:

Kommissionen vedtager delegerede retsakter, jf. artikel 50, til at præcisere de kriterier og faktorer, der skal tages i betragtning af de kompetente myndigheder ved vurdering af, om der er væsentlige problemer med hensyn til investorbekyttelsen eller en trussel mod de finansielle markeders eller råvaremarkeders ordentlige funktion eller stabiliteten af det finansielle system i mindst et medlemsland, jf. stk. 2, litra a).

Disse kriterier og faktorer omfatter:

- a) kompleksiteten af et finansielt instrument eller struktureret indlån og forholdet til den type kunder, som det markedsføres over for og distribueres og afsættes til
- b) graden af innovation af et finansielt instrument eller struktureret indlån, en aktivitet eller en praksis
- c) den gearing, som et finansielt instrument eller struktureret indlån eller en praksis giver
- d) i forbindelse med de finansielle markeders eller råvaremarkeders ordentlige funktion og integritet størrelsen eller den nominelle værdi af en udstedelse af finansielle instrumenter eller strukturerede indlån.”

Artikel 45, stk. 10, i MiFIR har følgende ordlyd:

”Kommissionen vedtager delegerede retsakter, jf. artikel 50, for at præcisere kriterier og faktorer ved vurderingen af:

- a) om der foreligger en trussel mod den ordentlige funktion og integritet af de finansielle markeder, herunder råvarederivatmarkederne i overensstemmelse med målene i artikel 57, stk. 1, i 2014/65/EU og i relation til leveringsordninger for fysiske råvarer, eller mod stabiliteten af dele af eller hele det finansielle system i Unionen, jf. stk. 2, litra a), under hensyntagen til, i hvilket omfang positioner anvendes til at afdække positioner i fysiske råvarer eller råvarekontrakter, og i hvilket omfang priserne på de underliggende markeder fastsættes på grundlag af priserne på råvarederivater
- b) den passende reduktion af omfanget af en position eller eksponering, indgået via et derivat, som omhandlet i denne artikels stk. 1, litra b)
- c) de situationer, hvor der kunne opstå en risiko for regularbitrage, som omhandlet i denne artikels stk. 3, litra b).”

Artikel 46, stk. 7, i MiFIR har følgende ordlyd:

”ESMA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for at præcisere de oplysninger, som det ansøgende tredjelandsselskab skal give ESMA i sin ansøgning om registrering i henhold til stk. 4, og formatet af de oplysninger, der skal gives henhold til stk. 5.

ESMA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 3. juli 2015.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de forskriftsmæssige tekniske standarder, der er omhandlet i første afsnit i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.”

Til nr. 94 (§ 373, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed)

Det følger af § 373, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, at overtrædelse af en række nærmere angivne bestemmelser i loven, kan straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning.

Det foreslås, at tilføje en henvisning til det foreslåede § 33 a, stk. 1, hvorefter et udenlandsk kreditinstitut og investeringsselskab, der er meddelt tilladelse i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, skal have tilladelse fra Finanstilsynet til at yde investeringsservice eller udføre investeringsaktiviteter med eller uden accessoriske tjenesteydelser her i landet gennem en filial. Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 45, med tilhørende bemærkninger.

Det foreslås at ændre bestemmelsens henvisning til § 38 i lov om finansiel virksomhed, som konsekvens af den foreslåede indsættelse af et nyt stk. 2 i § 38, hvormed stk. 2-8 bliver stk. 3-9, jf. i øvrigt lovforslagets § 1, nr. 49 med tilhørende bemærkninger.

Endvidere foreslås det, at tilføje en henvisning til det foreslåede § 38, stk. 2, hvorefter et fondsmæglerselskab, et pengeinstitut eller et realkreditinstitut, der ønsker at yde aktiviteter som nævnt i bilag 4 gennem en tilknyttet agent, der er etableret i et andet EU/EØS-land m.v., hvor virksomheden ikke har oprettet en filial, skal meddele dette til Finanstilsynet sammen med en række oplysninger.

Som følge af lovforslagets § 1, nr. 80, hvorved afsnit X a i lov om finansiel ophæves, foreslås det endvidere at lade henvisningerne til § 343 a, stk. 1, § 343 f, stk. 3, og § 343 j, udgå. Disse bestemmelser ophæves således med lovforslagets § 1, nr. 80.

Til nr. 9594 (§ 373, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed)

Det følger af § 373, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed, at overtrædelse af en række nærmere angivne bestemmelser i loven, kan straffes med bøde.

Det foreslås, at tilføje en henvisning til det foreslåede § 77 e, stk. 1, hvorefter finansielle virksomheder, der er værdipapirhandlere, samt investeringsforvaltningsselskaber, der har tilladelse som værdipapirhandler i medfør af § 9, stk. 1, jf. § 10, stk. 2, skal sikre, at aflønning af virksomhedens ansatte ikke er i strid med virksomhedens forpligtelse til at handle i kundernes bedste interesse, herunder virksomhedens forpligtelser i medfør af god skik reglerne i § 43, stk. 1, og regler udstedt i medfør af stk. 2. Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 58 med tilhørende bemærkninger.

Til nr. 9694 (§ 373, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed)

I medfør af dette lovforslags § 1, nr. 83, og § 211, stk. 2, nr. 6, i lov om kapitalmarkeder m.v., udpeges Finanstilsynet som kompetent myndighed i relation til henholdsvis PRIIP-forordningen og MiFIR.

Herved tillægges Finanstilsynet bl.a. kompetence til at udøve de beføjelser vedrørende produktintervention, som følger af PRIIP's forordningen og MiFIR. Disse beføjelser består i, at tilsynet under ganske særlige omstændigheder kan forbyde eller indføre andre restriktioner i markedsføringen af investeringsprodukter og investeringsbaserede livsforsikringsprodukter, jf. i øvrigt artikel 17 i PRIIP-forordningen og artikel 42 i MiFIR. Som følge heraf foreslås det, at virksomheder, der ikke måtte efterleve et forbud eller et påbud om restriktioner i medfør af artikel 17 i PRIIP-forordningen og artikel 42 i MiFIR, kan straffes med bøde. En eventuel bøde forventes fastsat under hensyntagen til virksomhedens omsætning i det pågældende produkt og karakteren af den restriktion, som virksomheden nægter at efterleve.

Til nr. 97 (§ 403 i lov om finansiel virksomhed)

Det foreslås at § 403 ophæves. Bestemmelsen er en overgangsbestemmelse og vedrører penge- og realkreditinstitutters udøvelse af aktiviteter, der i dag kræver tilladelse som værdipapirhandler i medfør af § 9, stk. 1, jf. § 7, stk. 2, og § 8, stk. 2.

Med lovforslagets § 1, nr. 15 og 17, ophæves kravet om særskilt værdipapirhandlertilladelse for penge- og realkreditinstitutter, hvorfor overgangsbestemmelsen ikke længere har relevans.

Til nr. 98 (bilag 1, nr. 11, til lov om finansiel virksomhed)

Det fremgår i dag af bilag 1, nr. 11, at pengeinstitutter som en del af pengeinstitutvirksomheden kan udøve forretninger for egen regning med ethvert af de i bilag 5 nævnte instrumenter.

Det foreslås, at nr. 11 udgår af bilag 1.

Baggrunden for forslaget er, at alle de aktiviteter, der er omfattet af bilag 4, afsnit A, i lov om finansiel virksomhed, fremover skal være omfattet af værdipapirhandlerbegrebet jf. § 9, stk. 1. Det betyder, at forretninger for egen regning med ethvert af de i bilag 5 nævnte instrumenter, der hidtil har været anset for at være en integreret del af pengeinstitutstilladelsen jf. bilag 1, nr. 11, ikke længere skal fremgå af bilag 1, nr. 11, da aktiviteten fremover er omfattet af bilag 4.

Ændringen betyder, at handel for egen regning fremover er en værdipapirhandleraktivitet, jf. lovforslagets § 1, nr. 15. Ændringen betyder, at de pengeinstitutter, som hidtil har handlet for egen regning uden værdipapirhandlertilladelse, fremover vil være værdipapirhandlere, når de udøver denne aktivitet. Ændringen forventes ikke i praksis at få stor betydning for disse pengeinstitutter, da de forsat kan handle for egen regning og da de krav, der i den forbindelse vil blive stillet til dem efter § 72 ikke adskiller sig væsentligt fra de krav, der stilles til dem efter § 71.

Til nr. 99 (Bilag 1, nr. 12, til lov om finansiel virksomhed)

Det fremgår i dag af bilag 1, nr. 12, at pengeinstitutter som en del af pengeinstitutvirksomheden, kan udføre opbevaring og forvaltning i forbindelse med et eller flere af de i bilag 5 nævnte instrumenter samt pantebreve.

Det foreslås, at bilag 1, nr. 12, der bliver nr. 11, nyaffattes, så det alene er opbevaring og forvaltning for egen regning i forbindelse med et eller flere af de i bilag 5 nævnte instrumenter samt opbevaring og forvaltning af pantebreve, der hører under definitionen af pengeinstitutvirksomhed i bilag 1.

Baggrunden for forslaget er, at pengeinstitutter, når de udøver de aktiviteter, der fremgår af bilag 4, afsnit A, i lov om finansiel virksomhed vil være værdipapirhandlere, jf. forslaget til ændring af § 9, stk.1, i lovforslagets § 1, nr. 20. De aktiviteter, der både fremgår af bilag 1 og af bilag 4, skal derfor ikke længere fremgå af bilag 1, da det fremover skal være klart at der er tale om investeringsaktiviteter. Ændringen indebærer ikke en væsentlig ændring af pengeinstitutternes virksomhedsområde, da alle pengeinstitutter som følge af lovforslagets § 1, nr. 15, fremover kan udøve aktiviteterne nævnt i bilag 4, afsnit A, som følge af pengeinstituttiladelsen efter § 7, stk. 1.

Ændringsforslaget betyder, at opbevaring og forvaltning for investorers regning i forbindelse med et eller flere af de i bilag 5 nævnte instrumenter fremover omfattes af bilag 4.

Til nr. 100 (bilag 3 i lov om finansiel virksomhed)

Realkreditinstitutter har mulighed for at udføre handel for egen regning med ethvert af de i bilag 5 nævnte instrumenter jf. bilag 3, nr. 3, i lov om finansiel virksomhed.

Det foreslås, at nr. 3 udgår af bilag 3.

Forslaget er en konsekvens af lovforslagets § 1, nr. 0, om ændring af § 8, stk. 2. Ændringen af § 8, stk. 2, indebærer, at realkreditinstitutters handel for egen regning med ethvert af de i bilag 5 nævnte instrumenter jf. bilag 3, nr. 3, i lov om finansiel virksomhed fremover vil være omfattet af værdipapirhandlerbegrebet, jf. § 9, stk.1. Denne aktivitet, der hidtil har været anset for at være en integreret del af realkreditinstituttiladelsen, skal derfor ikke længere fremgå af bilag 3.

Nr. 3 omhandler forretninger for egen regning med ethvert af de i bilag 5 nævnte instrumenter. Dette vil fremover være omfattet af bilag 4, afsnit A, nr. 3. Forslaget indebærer således ikke ændringer i realkreditinstitutternes mulighed for at udføre handel for egen regning med ethvert af de i bilag 5 nævnte instrumenter, da realkreditinstitutter fremover som følge af lovforslagets § 1, nr. 0, fortsat kan udføre handel for egen regning.

Til nr. 101 (overskriften til bilag 4 til lov om finansiel virksomhed)

Overskriften til det gældende bilag 4 til lov om finansiel virksomhed er ”Investeringservice”. Det foreslås, at ændre overskriften til bilag 4 til lov om finansiel virksomhed til ”Investeringservice, investeringsaktiviteter og accessoriske tjenesteydelser”. Formålet er at overskriften affattes således, at det fremgår, at bilaget indeholder en angivelse af, hvad begreberne investeringservice, investeringsaktiviteter og accessoriske tjenesteydelser dækker over. Med den foreslåede ændring tilpasses overskriften til ordlyden i den danske sprogudgave af bilag I, afsnit A og B, til MiFID II.

Tilsvarende tilpasninger af ordlyden er ligeledes foreslået i lovforslagets § 1, nr. 20-22, hvormed det foreslås at tilpasse de i § 9 i lov om finansiel virksomhed anvendte termer til sprogbrugen anvendt i den danske sprogudgave af MiFID II og MiFIR.

Der tilsigtes ingen materielle ændringer med forslaget om ændring af bilagets overskrift.

Til nr. 102 (bilag 4, afsnit A, nr. 3, til lov om finansiel virksomhed)

Det gældende bilag 4, afsnit A, til lov om finansiel virksomhed indeholder en liste over de aktiviteter, der som udgangspunkt kræver tilladelse som værdipapirhandler. Bilag 4, afsnit A, nr. 3, omfatter forretninger for egen regning med ethvert af de i bilag 5 nævnte instrumenter.

Det foreslås at ændre bilag 4, afsnit A, nr. 3, så aktiviteten forretninger for egen regning med ethvert af de i bilag 5 nævnte instrumenter fremadrettet benævnes handel for egen regning med ethvert af de i bilag 5 nævnte instrumenter. Bestemmelsen gennemfører bilag 1, afsnit A, nr. 3, til MiFID II, der henfører handel for egen regning til listen over investeringsservice og investeringsaktiviteter. Bestemmelsen viderefører tilsvarende bestemmelse i MiFID I. Der er således alene tale om en sproglig tilpasning til ordlyden i den danske sprogudgave af MiFID II.

Handel for egen regning defineres fremadrettet som handel over egenbeholdningen, som resulterer i handel med et eller flere finansielle instrumenter, jf. dette lovforslags § 1, nr. 13, og det heri indeholdte forslag til ny definition af begrebet handel for egen regning i § 5, stk. 1, nr. 55, i lov om finansiel virksomhed.

Til nr. 103 (bilag 4, afsnit A, nr. 8, til lov om finansiel virksomhed)

Det gældende bilag 4, afsnit A, til lov om finansiel virksomhed indeholder en liste over de aktiviteter, der som udgangspunkt kræver tilladelse som værdipapirhandler. Bilag 4, afsnit A, nr. 8, omfatter drift af multilaterale handelsfaciliteter.

Det foreslås, at ændre henvisningen i bilag 4, Afsnit A, nr. 8, til multilaterale handelsfaciliteter til multilaterale handelsfaciliteter (MHF'er). Bestemmelsen gennemfører bilag 1, afsnit A, nr. 8, til MiFID II, der henfører drift af en MHF til listen over investeringsservice og investeringsaktiviteter. Bestemmelsen viderefører tilsvarende bestemmelse i MiFID I, og der er med den foreslåede ændring alene tale om en tilretning af begrebsanvendelsen som en konsekvens af lov om kapitalmarkeder. Begrebet multilaterale handelsfaciliteter (MHF'er) skal forstås i overensstemmelse med artikel 4, stk. 1, nr. 22, i MiFID II, som gennemføres i dansk ret i § 3, nr. 3, i lov om kapitalmarkeder, hvortil der henvises.

Til nr. 104 (bilag 4, afsnit A, nr. 9, til lov om finansiel virksomhed)

Det gældende bilag 4, afsnit A, til lov om finansiel virksomhed indeholder en liste over de aktiviteter, der som udgangspunkt kræver tilladelse som værdipapirhandler. I henhold til gældende ret kan fondsmæglerselskaber og pengeinstitutter bl.a. få tilladelse til drift af multilaterale handelsfaciliteter, jf. bilag 4, Afsnit A, nr. 8.

Det foreslås at indsætte et nyt nr. 9 til bilag 4, afsnit A, der omfatter drift af organiserede handelsfaciliteter (OHF'er). Hermed udvides listen over investeringservice og investeringsaktiviteter og medtager som noget nyt drift af organiserede handelsfaciliteter (OHF'er) som en aktivitet, som fondsmæglerselskaber og pengeinstitutter kan udøve. En organiseret handelsfacilitet (OHF) udgør i forhold til gældende ret en ny kategori af markedsplads, der med MiFID II indføres som supplement til de eksisterende typer af markedspladser. Den nærmere definition af en organiseret handelsfacilitet (OHF) fremgår af § 3, stk. 1, nr. 4, i lov om kapitalmarkeder. Endvidere fastlægges den nærmere regulering i relation til driften af en organiseret handelsfacilitet (OHF) i lov om kapitalmarkeder. En tilladelse til at drive en OHF omfatter bl.a. alle aktiviteter relateret til handel af finansielle instrumenter på markedspladsen. Såfremt et fondsmæglerselskab ønsker tilladelse til drift af en organiseret handelsfacilitet (OHF), vil selskabet skulle ansøge Finanstilsynet om udvidelse af tilladelsen til at drive virksomhed som fondsmæglerselskab, hvorimod et pengeinstitut, som følge af den foreslåede ophævelse af kravet om særskilt værdipapirhandlertilladelse, kan udøve denne aktivitet i kraft af den almindelige pengeinstitutstilladelse.

Den foreslåede ændring gennemfører bilag I, afsnit A, nr. 9, til MiFID II, der omfatter drift af en OHF.

Til nr. 105 (bilag 4, afsnit A, nr. 9, til lov om finansiel virksomhed)

Det gældende bilag 4, afsnit A, til lov om finansiel virksomhed indeholder en liste over de aktiviteter, der som udgangspunkt kræver tilladelse som værdipapirhandler, mens bilag 4, afsnit B, oplister de accessoriske tjenesteydelser, der ikke i sig selv kræver tilladelse og således ikke er omfattet af eneretten, men som værdipapirhandlere gerne må udføre.

Det gældende bilag 4, afsnit A, nr. 9, omhandler aktiviteten opbevaring og forvaltning for investorers regning i forbindelse med et eller flere af de i bilag 5 nævnte instrumenter, herunder depotvirksomhed og tjenesteydelser knyttet til en eller flere af de i nr. 1-8 nævnte aktiviteter. Denne aktivitet er i EU-reguleringen en accessorisk tjenesteydelse, der således kan udøves uden tilladelse, og der stilles dermed ikke krav om, at selskabet er under tilsyn eller opfylder den finansielle lovgivnings krav. I forbindelse med gennemførelsen af MiFID I i dansk ret blev opbevaring og forvaltning imidlertid opløftet til en aktivitet omfattet af bilag 4, afsnit A, der kræver tilladelse. Dette for at imødegå hvidvaskning af penge. Der henvises til bemærkningerne til bilag 4, afsnit A og B, i lovforslag nr. 20 af 4. oktober 2006 vedrørende forslag til lov om finansiel virksomhed.

Det foreslås i bilag 4, afsnit A, nr. 9, der bliver til bilag 4, afsnit A, nr. 10, til lov om finansiel virksomhed at ændre henvisningen til de i nr. 1-8 nævnte aktiviteter til de aktiviteter som nævnt i nr. 1-9, men ikke udstedelse og forvaltning af værdipapirkonti på øverste niveau som omhandlet i afsnit A, punkt 2, i bilaget til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 909/2014 af 23. juli 2014 om forbedring af værdipapirafviklingen i den Europæiske Union og om værdipapircentraler (CSD-forordningen).

Med forslaget præciseres omfanget af depotvirksomhed og tilknyttede tjenesteydelser, der er omfattet af aktiviteten opbevaring og forvaltning i bilag 4, afsnit A, nr. 9, der bliver til nr. 10, til lov om finansiel virksomhed. Baggrunden herfor er, at det fremgår af bilag I, afsnit B, nr. 1, til MiFID II, som ændret ved artikel 71, nr. 3, i CSD-forordningen, at depotvirksomhed ikke omfatter ydelse og forvaltning af værdipapirkonti på øverste niveau, da denne form for central forvaltningsydelse er en af de tre kerneaktiviteter, som kun kan udøves af en værdipapircentral (CSD), jf. artikel 2, stk. 1, nr. 1, samt afsnit A, nr. 2, i bilaget til CSD-forordningen.

Den foreslåede ændring gennemfører ændring af bilag I, afsnit B, nr. 1, til MiFID II, som ændret ved artikel 71, nr. 3, i CSD-forordningen.

Til nr. 106 (overskriften til bilag 5 til lov om finansiel virksomhed)

Overskriften til det gældende bilag 5 til lov om finansiel virksomhed er ”Instrumenter”. Det foreslås, at ændre overskriften til bilag 5 til lov om finansiel virksomhed til ”Finansielle instrumenter”.

Baggrunden herfor er, at bilag 5 til lov om finansiel virksomhed gennemfører listen over finansielle instrumenter i bilag I, afsnit C, til MiFID II, der oplister de instrumenter, der defineres som finansielle instrumenter, og som værdipapirhandlere kan udføre aktiviteter med.

Med forslaget præciseres det, at bilag 5 oplister finansielle instrumenter frem for instrumenter, hvilket er i overensstemmelse med den danske sprogudgave af MiFID II samt definitionen af finansielle instrumenter i artikel 4, stk. 1, nr. 15, i MiFID II. Forslaget skal endvidere ses i sammenhæng med forslag om ensretning af listen i bilag 5 til lov om finansiel virksomhed med listen over finansielle instrumenter i MiFID II, jf. dette lovforslags § 1, nr. 110, hvor det foreslås at ophæve valutaspotforretninger i investeringsøjemed fra listen over instrumenter i bilag 5 til lov om finansiel virksomhed.

Til nr. 107, 108 og 109 (bilag 5, nr. 1, litra a-c, til lov om finansiel virksomhed)

Det gældende Bilag 5, nr. 1, litra a-c, til lov om finansiel virksomhed, gennemfører bilag I, afsnit C, nr. 1, til MiFID II, der henfører omsættelige værdipapirer til listen over finansielle instrumenter. Endvidere afspejler bilag 5, nr. 1, litra a-c, definitionen i artikel 4, stk. 1, nr. 44, i MiFID II, direkte i bilaget til lov om finansiel virksomhed. Begge bestemmelser viderefører tilsvarende bestemmelser i MiFID I uden ændringer.

Det foreslås i bilag 5, nr. 1, litra a og b, at ændre henvisningen til henholdsvis aktiebeviser og beviser til depotbeviser. Med forslaget præciseres det, at der med de i gældende ret nævnte beviser er tale om depotbeviser vedrørende aktier, obligationer og andre gældsinstrumenter, der således henregnes til listen over finansielle instrumenter. Der er med de foreslåede ændringer af bilaget alene tale om en sproglig tilpasning til ordlyden i MiFID II. Ved depotbeviser forstås et bevis for ejendomsretten til indholdet af et depot bestående af omsættelige værdipapirer udstedt af en ikke-hjemmehørende udsteder, som kan optages til handel på et reguleret marked, og som handles uafhængigt af de omsættelige værdipapirer, der indgår i depotet, jf. definitionen af depotbeviser i artikel 4, stk. 1, nr. 45, i MiFID II.

Endvidere foreslås det i bilag 5, nr. 1, litra c, at ændre henvisningen til rentesatser til renter. Der er med forlaget alene tale om en sproglig tilpasning og ensretning af de anvendte termer i bilag 5 til lov om finansiel virksomhed.

Til nr. 110 (bilag 5, nr. 3, til lov om finansiel virksomhed)

Det gældende bilag 5, nr. 3, til lov om finansiel virksomhed henfører andele i kollektive investeringsordninger omfattet af lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. eller lov om investeringsforeninger m.v. og andele i andre institutter for kollektiv investering til listen over instrumenter.

Forslaget om at nyaffatte *bilag 5, nr. 3*, er en gennemførelse af bilag I, afsnit C, nr. 3, jf. artikel 4, stk. 1, nr. 15, i MiFID II.

Bilag 5, nr. 3, er som bilag 5 i øvrigt, en implementering af bilag I, afsnit C, i MiFID I, der videreføres i MiFID II. Ordlyden af bestemmelsen i MiFID II er følgende: ”Andele i institutter for kollektiv investering”. For at sikre en direktivnær praksis er det hensigtsmæssigt, at ændre ordlyden af bilag 5, nr. 3, så denne svarer til ordlyden af MiFID II.

Det er ikke tilsigtet med den foreslåede nyaffattelse at gennemføre materielle ændringer af retstilstanden. Bestemmelsen omfatter således stadig andele i danske alternative investeringsfonde og danske UCITS som andele i henholdsvis alternative investeringsfonde og UCITS fra andre EU/EØS-lande m.v., ligesom også andele i alternative investeringsfonde med registreret hjemsted i et tredjeland og udenlandske investeringsinstitutter er omfattet af bestemmelsen.

Til nr. 111 (bilag 5, nr. 4, til lov om finansiel virksomhed)

Det gældende bilag 5, nr. 4, til lov om finansiel virksomhed henfører optioner, futures, swaps, fremtidige renteaftaler (FRA'er) og enhver anden derivataftale vedrørende værdipapirer, valutaer, renter eller afkast eller andre derivater, finansielle indeks eller finansielle mål, som kan afvikles fysisk eller afregnes kontant til listen over instrumenter.

Der foreslås en ændring af bilag 5, nr. 4, hvorefter tillige derivataftaler vedrørende emissionskvoter omfattes af bilag 5, nr. 4. Forslaget gennemfører bilag I, afsnit C, nr. 4, til MiFID II, der viderefører tilsvarende bestemmelse i MiFID I, dog med den ændring, at enhver anden derivataftale vedrørende emissionskvoter i MiFID II er oplistet under bilag I, afsnit C, nr. 4, hvor disse instrumenter tidligere var oplistet under bilag I, afsnit C, nr. 10, i MiFID I. Med den foreslåede ændring gennemføres denne ændring af listen over finansielle instrumenter i dansk ret.

I lovforslagets § 1, nr. 115, foreslås det samtidig, at derivataftaler som vedrører emissionstilladelser udgår af bilag 5, nr. 10, idet det, jf. ovenstående, foreslås, at instrumentet indgår i bilag 5, nr. 4.

Til nr. 112 (bilag 5, nr. 5, til lov om finansiel virksomhed)

Det gældende bilag 5, nr. 5, til lov om finansiel virksomhed, henfører optioner, futures, swaps, fremtidige renteaftaler (FRA'er) og enhver anden derivataftale vedrørende råvarer, som skal afregnes kontant, eller som kan afregnes kontant, hvis en af parterne ønsker det (af anden grund end misligholdelse eller anden årsag til ophør), til listen over finansielle instrumenter.

Der foreslås en ændring af bilag 5, nr. 5, hvormed henvisningen til fremtidige renteaftaler (FRA'er) ændres til terminskontrakter. Endvidere foreslås det at ophæve parenteserne i bestemmelsen.

Forslaget gennemfører bilag I, afsnit C, nr. 5, til MiFID II, der viderefører tilsvarende bestemmelse i MiFID I, dog med den ændring, at fremtidige renteaftaler (FRA'er) erstattes af terminskontrakter. Med den foreslåede ændring gennemføres denne ændring i dansk ret. Øvrig ændring af bestemmelsen er af redaktionel karakter.

Til nr. 113 (bilag 5, nr. 6, til lov om finansiel virksomhed)

Det gældende bilag 5, nr. 6, til lov om finansiel virksomhed henfører optioner, futures, swaps, og enhver anden derivataftale vedrørende råvarer, som kan afvikles fysisk, såfremt de handles på et reguleret marked eller en multilateral handelsfacilitet, til listen over instrumenter.

Der foreslås en ændring af bilag 5, nr. 6, hvorefter bestemmelsen udvides med enhver anden derivataftale vedrørende råvarer, som kan afvikles fysisk, såfremt de handles på en organiseret handelsfacilitet (OHF), bortset fra engrosenergiprodukter, som handles på en organiseret handelsfacilitet (OHF), og som kun kan afvikles fysisk.

Forslaget gennemfører bilag I, afsnit C, nr. 6, til MiFID II, der klassificerer råvarederivater, som kan afvikles fysisk, som finansielle instrumenter, såfremt de handles på et reguleret marked, en multilateral handelsfacilitet (MHF) eller en organiseret handelsfacilitet (OHF) med visse undtagelser.

Med de foreslåede ændringer til bilag 5, nr. 6, til lov om finansiel virksomhed, gennemføres ændringerne i bilag I, afsnit C, nr. 6, i MiFID II, der i forhold til MiFID I udvider listen over finansielle instrumenter. I tillæg til fysisk afviklede råvarederivater, som handles på et reguleret marked eller en multilateral handelsfacilitet (MHF), klassificeres også fysisk afviklede råvarederivater, der handles på en organiseret handelsfacilitet (OHF), således fremadrettet som finansielle instrumenter, hvormed de vil være omfattet af lovgivningsmæssige krav for finansielle markeder. En organiseret handelsfacilitet (OHF) udgør i forhold til gældende ret en ny kategori af markedsplads, der indføres som supplement til de eksisterende typer af markedspladser i MiFID I. Der henvises til bemærkningerne til § 3, nr. 4, i lov om kapitalmarkeder, der vedrører definitionen af en organiseret handelsfacilitet.

Engrosenergiprodukter, som handles på en organiseret handelsfacilitet (OHF), og som kun kan afvikles fysisk, omfattes dog ikke af bestemmelsen og henregnes således ikke som finansielle instrumenter. Ved engrosenergiprodukter forstås engrosenergiprodukter som defineret i artikel 2, nr. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1227/2011 af 25. oktober 2011 om integritet og gennem-

sigtighed på engrosenergimarkedene, jf. artikel 4, stk. 1, nr. 58 i MiFID II. EU-Kommissionen forventes i henhold til artikel 4, stk. 1, nr. 2, i MiFID II, at vedtage delegerede retsakter, der nærmere fastsætter, hvilke derivataftaler, der har karakteristika som engrosenergiprodukter, som skal afvikles fysisk, samt energiderivataftaler omfattet af bilag I, afsnit C, nr. 6, til MiFID II. Sidstnævnte omfatter derivataftaler vedrørende kul eller olie, der handles på en organiseret handelsfacilitet, og som skal afvikles fysisk, jf. artikel 4, stk. 1, nr. 16, i MiFID II.

Til nr. 114 og 115 (bilag 5, nr. 7, 10 og 11, til lov om finansiel virksomhed)

I henhold til det gældende bilag 5, nr. 7, til lov om finansiel virksomhed henregnes bl.a. råvarederivater, der ikke er omfattet af bilag 5, nr. 6, og som kan afvikles fysisk og ikke har noget kommercielt formål til listen over instrumenter, såfremt de har karakteristika som andre afledte finansielle instrumenter, idet der bl.a. tages hensyn til, om de cleares og afvikles via anerkendte clearinginstitutioner eller er omfattet af regelmæssig fastsættelse af margin.

Der foreslås en ændring af *bilag 5, nr. 7*, hvormed sidstnævnte præcisering udgår, således at det ikke længere fremgår, at der bl.a. tages hensyn til om de cleares og afvikles via anerkendte clearinginstitutioner eller er omfattet af regelmæssig fastsættelse af margin.

Forslaget gennemfører bilag I, afsnit C, nr. 7, til MiFID II, der viderefører tilsvarende bestemmelse i MiFID I, dog således, at den ovenfor nævnte præcisering er udgået. Med de foreslåede ændringer til bilag 5, nr. 7, til lov om finansiel virksomhed, gennemføres denne ændring, således at fysisk afviklede råvarederivater, der ikke er omfattet af bilag 5, nr. 6, henregnes som finansielle instrumenter, såfremt de ikke har noget kommercielt formål og har karakteristika som andre afledte finansielle instrumenter. EU-Kommissionen forventes i henhold til artikel 4, stk. 1, nr. 2, i MiFID II, at vedtage delegerede retsakter, der nærmere fastlægger, hvilke derivataftaler der har karakteristika som andre afledte finansielle instrumenter.

Herudover omfatter det gældende bilag 5, nr. 10, til lov om finansiel virksomhed bl.a. enhver anden derivataftale vedrørende aktiver, rettigheder, forpligtelser, indeks og mål, som ikke er omfattet af de øvrige numre, og som har karakteristika som andre afledte finansielle instrumenter, idet der bl.a. tages hensyn til, om de handles på et reguleret marked eller en multilateral handelsfacilitet, cleares og afvikles via anerkendte clearinginstitutioner eller er omfattet af regelmæssig fastsættelse af margin.

Det foreslås at nyaffatte *bilag 5, nr. 10*, hvormed bestemmelsen udvides, så der ved vurderingen af, om de pågældende derivataftaler har karakteristika som andre afledte instrumenter, og således henregnes til listen over finansielle instrumenter, endvidere skal tages hensyn til, om de handles på en organiseret handelsfacilitet (OHF). Herudover ophæves kriteriet om clearing og afvikling ligesom ved den foreslåede ændring i bilag 5, nr. 7, nævnt ovenfor. EU-Kommissionen forventes i lighed med ovenstående vedrørende bilag I, afsnit C, nr. 7, til MiFID II, i henhold til artikel 4, stk. 1, nr. 2, i MiFID II, at vedtage delegerede retsakter, der nærmere fastlægger, hvilke derivataftaler, der har karakteristika som andre afledte finansielle instrumenter under hensyn til bl.a., om de handles på et reguleret marked, en multilateral handelsfacilitet (MHF) eller en organiseret handelsfacilitet (OHF).

Endvidere omfatter det gældende bilag 5, nr. 10, enhver anden derivataftale, som vedrører klimatiske variabler, fragtrater, emissionstilladelser eller inflationsrater eller andre officielle økonomiske statistikker, som skal afregnes kontant, eller som kan afregnes kontant, hvis en af parterne ønsker det (af anden grund end misligholdelse eller anden årsag til ophør).

Med nyaffattelsen foreslås det i *bilag 5, nr. 10*, at lade derivataftaler vedrørende emissionstilladelser udgå af nummeret. Dette som følge af ændring af bilag I, afsnit C, nr. 10, i MiFID II, der fremadrettet medtager tilsvarende instrument under bilag I, afsnit C, nr. 4. I lovforslagets § 1, nr. 111, foreslås det samtidig at medtage derivataftaler vedrørende emissionskvoter i bilag 5, nr. 4, til lov om finansiel virksomhed. Se nærmere herom i de specielle bemærkninger til denne bestemmelse.

Med de foreslåede ændringer gennemføres bilag I, afsnit C, nr. 10, til MiFID II, der i forhold til MiFID I indeholder ovenstående ændringer. Øvrige ændringer af bestemmelsen er af sproglig eller redaktionel karakter.

I henhold til gældende bilag 5, nr. 11, til lov om finansiel virksomhed er instrumentet valutaspotforretninger i investeringsøjemed med henblik på at opnå fortjeneste ved kursændringer på valuta omfattet af listen over instrumenter som værdipapirhandlere må udføre aktiviteter med. Instrumentet omfattes tillige af eneretten for værdipapirhandlere samt udenlandske kreditinstitutter og nærmere angivne investeringsselskaber, til at formidle og udføre disse valutaspotforretninger for tredjemand, jf. den gældende § 9, stk. 3, til lov om finansiel virksomhed. Valutaspotforretninger i investeringsøjemed blev i forbindelse med gennemførelsen af MiFID I medtaget på listen i bilag 5 til lov om finansiel virksomhed, selvom dette instrument ikke fremgik af bilaget til MiFID I. Hensigten hermed var ikke at regulere valutaspotmarkedet som sådan, men alene at regulere en bestemt type virksomhed, der bestod i at tilbyde valuta på spotbasis i investeringsøjemed ved gennem gentagne transaktioner at spekulere i kursændringer på valuta. Det pågældende instrument er fortsat ikke omfattet af listen over finansielle instrumenter i MiFID II.

Det foreslås at ophæve den gældende bestemmelse i bilag 5, nr. 11, hvorved valutaspot i investeringsøjemed ophæves fra listen over instrumenter, der ifølge den foreslåede definition i § 5, stk. 1, nr. 56, i lov om finansiel virksomhed, fremover defineres som finansielle instrumenter, jf. lovforslagets § 1, nr. 9. Dette med henblik på at ensrette listen over finansielle instrumenter i lov om finansiel virksomhed med listen over finansielle instrumenter i MiFID II. Det bemærkes i denne forbindelse, at den pågældende type virksomhed i relation til valutaspot fortsat kan være omfattet af listen over finansielle instrumenter, såfremt disse falder ind under definitionen af derivater, hvilket eksempelvis gør sig gældende for rullende spotforretninger, hvor en spotforretning, der normalt afvikles inden for 2 dage, ikke afregnes, før den lukkes af kunden eller værdipapirhandleren og automatisk forlænges indtil da.

Det foreslås samtidig at indsætte en ny bestemmelse i *bilag 5, nr. 11*, hvorved listen over finansielle instrumenter udvides med emissionskvoter. Forslaget gennemfører bilag I, afsnit C, nr. 11, til MiFID

II. I henhold til listen over finansielle instrumenter i MiFID II henregnes emissionskvoter bestående af enhver enhed anerkendt som overensstemmende med kravene i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet som noget nyt som finansielle instrumenter. Hensigten hermed er at sikre tilliden til ordningen for handel med de pågældende kvoter og styrke disse markeders integritet, herunder ved tilsyn med handelsaktiviteten. Ved at henregne emissionskvoter som finansielle instrumenter udvides anvendelsesområdet for MiFID II således til også at omfatte handel med kvoterne. Derivater, hvis værdi afhænger af udviklingen i emissionskvoter, er i gældende ret allerede klassificeret som finansielle instrumenter.

Til § 2

Til nr. 1 (lovens titel)

Kapitel 20 a i lov om finansiell virksomhed indeholder i dag regler for investeringsrådgivere og er en gennemførelse af reglerne i MiFID I for virksomheder, der alene yder investeringsrådgivning.

Siden gennemførelsen af MiFID I er der indført en national dansk regulering af finansielle rådgivere i lov om finansielle rådgivere og boligkreditformidlere, som særligt er rettet mod virksomheder, der alene yder rådgivning om finansielle spørgsmål. Det foreslås, at reglerne om investeringsrådgivere i lov om finansiell virksomhed flyttes til lov om finansielle rådgivere, så reguleringen af virksomheder, der er fokuseret på at yde rådgivning om finansielle produkter - bortset fra rådgivning om forsikringer til erhvervsdrivende - bliver samlet i én lov og underlagt ensartede regler.

Flytningen af reguleringen af investeringsrådgivere vil i vidt omfang kun have formel betydning, idet de lovgivningsmæssige rammer i de to nuværende love på de fleste punkter er identiske.

Som konsekvens heraf foreslås det, at denne lovs titel ændres til også at omfatte investeringsrådgivere, så det klart fremgår, at loven også regulerer disse virksomheder.

Til nr. 2 (fodnote til lovens titel)

Fodnoten foreslås ændret, så det af noten fremgår, at lovforslaget også gennemfører dele af MiFID II.

Til nr. 3 (§ 1, stk. 1, 2. pkt., i lov om finansielle rådgivere og boligkreditformidlere)

§ 1 angiver lovens anvendelsesområde.

Det foreslås, at ændre § 1, stk. 1, så lovens anvendelsesområde ændres til også at omfatte virksomheder, der udøver investeringsrådgivning og aktiviteter, som angivet i bilag 4, afsnit A, nr. 1 og 5, i lov om finansiell virksomhed for så vidt angår finansielle instrumenter omfattet af bilag 5, nr. 1 og 3, i lov om finansiell virksomhed.

Efter den gældende § 343 d i lov om finansiel virksomhed, må en investeringsrådgiver alene yde investeringsrådgivning, som angivet i bilag 4, afsnit A, nr. 5, og virksomhed, der er accessorisk hertil, jf. bilag 4, afsnit B, nr. 3, 1. led.

Med den foreslåede ændring indskrænkes de typer finansielle instrumenter, som investeringsrådgivere og finansielle rådgivere må yde investeringsrådgivning om til omsættelige værdipapirer, jf. nr. 1 i bilag 5 i lov om finansiel virksomhed og andele i kollektive investeringsordninger omfattet af nr. 3 i samme bilag.

Denne ændring er en konsekvens af, at lovgivningen om investeringsrådgivere og finansielle rådgivere fremadrettet skal ske i overensstemmelse med artikel 3 i MiFID II, jf. de almindelige bemærkninger afsnit 2.4. Artikel 3 åbner kun mulighed for, at virksomheder med en national tilladelse kan yde investeringsrådgivning om disse former for finansielle instrumenter. Direktivet afskærer med andre ord muligheden for at opretholde den nuværende § 343 d i lov om finansiel virksomhed og § 1 i lov om finansielle rådgivere i fuldt omfang. Reelt betyder denne indskrænkning, at investeringsrådgivere og finansielle rådgivere fremadrettet ikke må rådgive om forskellige former for derivater, som eksempelvis certifikater, swaps, futures og optioner, men skal holde sig til at rådgive om mere traditionelle finansielle produkter som aktier, obligationer og investeringsforeningsbeviser.

Ønsker en investeringsrådgiver eller en finansiel rådgiver fortsat at have mulighed for at yde investeringsrådgivning om finansielle instrumenter, der ikke er omfattet af bilag 5, nr. 1 og 3, i lov om finansiel virksomhed, skal man have en tilladelse som fondsmægler. En fondsmæglervirksomhed skal opfylde et kapitalkrav, til gengæld stilles der ikke krav om en ansvarsforsikring, og virksomheden skal drives i selskabsform.

Med den foreslåede ændring af lovens § 3 åbnes der dog samtidig op for, at en investeringsrådgiver eller en finansiel rådgiver ud over at have mulighed for at give en kunde et investeringsråd, også kan modtage og formidle ordrer om transaktioner i finansielle instrumenter til en værdipapirhandler, idet disse virksomheder ud over at yde investeringsrådgivning om de nævnte finansielle instrumenter vil kunne udøve aktiviteter efter både nr. 1 og nr. 5 i bilag 4, afsnit A, i lov om finansiel virksomhed for så vidt angår de finansielle instrumenter, de kan rådgive om. Investeringsrådgivere og finansielle rådgivere vil derimod fortsat ikke kunne udøve porteføljepleje.

Investeringsrådgivere og finansielle rådgivere vil kun kunne modtage en ordre fra en kunde og videreformidle denne til en værdipapirhandler. Der vil således alene være tale om, at rådgivningsvirksomheden på vegne af kunden kan kommunikere en ordre, som er aftalt med kunden, til dennes værdipapirhandler. Rådgivningsvirksomheden må ikke modtage en ordre og selv gennemføre transaktionen, ligesom virksomheden ikke må modtage kundemidler med henblik på at gennemføre en transaktion eller på vegne af kunden modtage et provenu fra salget af et eller flere finansielle instrumenter. Afregningen af en ordre vil skulle ske direkte mellem kunden og dennes værdipapirhandler. Rådgiverne vil ej heller have mulighed for selv at bestemme, hvilken værdipapirhandler ordren skal for-

midles til. Reglerne om god skik og håndtering af interessekonflikter i lovens kapitel 4 finder naturligvis også anvendelse i relation til formidling af ordrer, ligesom rådgivere, der måtte modtage præmiering i den forbindelse, vil blive omfattet af reglerne herom i bekendtgørelse nr. 623 af 24. april 2015 om investorbekendtgørelse ved værdipapirhandel (investorbekendtgørelsen).

Virksomhed omfattet af loven kan udøves i alle virksomhedsformer, herunder som enkeltmandsvirksomhed

Til nr. 4 (§ 1, stk. 2, i lov om finansielle rådgivere og boligkreditformidlere)

Det følger af den gældende bestemmelse, at rådgivning omfattet af lovens anvendelsesområde kun kan udøves af aktie- og anpartsselskaber, partnerselskaber (kommanditaktieselskaber), kommanditselskaber, interessentskaber og enkeltmandsvirksomheder, som har fået tilladelse i medfør af lovens § 3.

Foruden at fastslå, at rådgivning omfattet af lovens anvendelsesområde kræver tilladelse, er formålet med bestemmelsen i øvrigt at fastslå, at virksomhed omfattet af loven kan udøves i alle virksomhedsformer, herunder som enkeltmandsvirksomhed. For at tydeliggøre dette foreslås en ændring af bestemmelsen, hvorved opremsningen af virksomhedsformer udgår, så det i stedet blot anføres, at udøvelse af virksomhed omfattet af lovens anvendelsesområde er tilladelseskrævende.

Til nr. 5 (§ 1, stk. 2, § 6, stk. 1 og 2, § 7, stk. 1, § 8, stk. 1, 1. pkt., § 9, stk. 1, § 10, 1. pkt., § 10 b, stk. 1, § 11, stk. 6, § 12, stk. 2 og 3, § 14, stk. 1 og 2, og § 18, stk. 1, i lov om finansielle rådgivere og boligkreditformidlere)

Der foreslås, at en række bestemmelser ændres, så de også kommer til at gælde for investeringsrådgivere. De foreslåede ændringer er en konsekvens af at reguleringen af investeringsrådgivere flyttes fra lov om finansiel virksomhed til denne lov. Ændringerne gælder følgende bestemmelser:

§ 1, stk. 2:

Bestemmelsen fastslår at man kan drive virksomhed omfattet af loven i alle former for virksomhedskonstruktioner.

Det samme er i dag tilfældet for investeringsrådgivere i medfør af § 343 a, stk. 3, og vil med forslaget også være tilfældet fremadrettet.

§ 6, stk. 1 og 2:

Det følger af den gældende § 6, stk. 1, at en finansiel rådgiver skal sikre, at ansatte i virksomheden, der yder rådgivning, skal have tilstrækkelige kompetencer til at yde en forsvarlig rådgivning. Administrativt personale samt personale, som yder anden form for rådgivning, er ikke omfattet af kompetencekravet. Såfremt ansatte med ledelsesansvar yder rådgivning om finansielle produkter til forbrugere, skal disse tillige have tilstrækkelige kompetencer i henhold til denne bestemmelse. Dette gælder uanset om en ansat med ledelsesansvar kun sjældent har kundekontakt. Efter bestemmelsens stk. 2

fastsætter ministeren nærmere regler om kompetencekrav. Denne bemyndigelse er udnyttet til at udstede bekendtgørelse nr. 1251 af 1. november 2013 om kompetencekrav til finansielle rådgivere (herafter kompetencekravs bekendtgørelsen).

Investeringsrådgivere, der yder investeringsrådgivning til detailkunder, er i dag omfattet af kompetencekravs bekendtgørelsen. Denne bekendtgørelse er udstedt i medfør af § 43, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed. Det følger af denne, at rådgivere skal være i stand til at yde en forsvarlig rådgivning og have kompetencer om relevant lovgivning, investeringsprodukter og økonomisk forståelse, og at dette skal kunne dokumenteres i overensstemmelse med bekendtgørelsens § 4. Virksomheder, der har ansatte, som yder rådgivning om finansielle instrumenter, der er risikomærket grønne eller gule i medfør af bekendtgørelse nr. 345 af 15. april 2011 om risikomærkning af investeringsprodukter, skal have en forretningsgang for et systematisk uddannelsesforløb, mens rådgivere, der rådgiver om finansielle instrumenter, der er risikomærket som røde, skal være certificerede, jf. kompetencekravs bekendtgørelsens § 5.

Det foreslås, at lovens § 6 ændres, så investeringsrådgivere også bliver omfattet af bestemmelsen. Ændringen er alene nødvendiggjort af overflytningen af reguleringen, idet det er hensigten, at investeringsrådgivere fortsat skal være reguleret af kompetencekravs bekendtgørelsen, men den skal fremadrettet udstedes med hjemmel i både lov om finansiel virksomhed og lov om finansielle rådgivere og boligkreditformidlere.

§ 7, stk. 1:

Bestemmelsen pålægger finansielle rådgivere at drive deres virksomhed i overensstemmelse med redelig forretningsskik og god praksis, og § 7 stk. 2, bemyndiger erhvervsministeren til at fastsætte nærmere regler herom.

Som en konsekvens af, at reguleringen af investeringsrådgivere overflyttes til lov om finansielle rådgivere, jf. de almindelige bemærkninger afsnit 2.4., foreslås bestemmelsen ændret, så investeringsrådgivere også bliver omfattet af forpligtelsen til at handle i overensstemmelse med god skik, ligesom ministeren får mulighed for at fastsætte nærmere regler god skik for investeringsrådgivere.

Den foreslåede ændring indebærer ikke en realitetsændring, da investeringsrådgivere i dag er underlagt den samme generelle god skik forpligtelse efter § 343 g, jf. § 43, i lov om finansiel virksomhed, og regler udstedt i medfør heraf. I praksis vil det sige de regler, der fremgår af bekendtgørelse nr. 623 af 24. april 2015 om investorbeskyttelse ved værdipapirhandel.

§ 8, stk. 1:

Bestemmelsen forpligter virksomheder omfattet af loven til at have en forretningsgang for håndtering af interessekonflikter, der kan skade forbrugernes interesse, og til mindst en gang årligt at evaluere denne forretningsgang. Endvidere skal forretningsgangen efter stk. 2, offentliggøres og være tilgængelig på virksomhedens hjemmeside eller udleveres til kunderne efter anmodning.

Investeringsrådgivere er efter det nugældende § 343 c, stk. 1, nr. 3, i lov om finansiel virksomhed underlagt et generelt krav om at have forsvarlige forretningsgange og administrative forhold, og Finansstilsynet stiller med hjemmel her i krav om, at investeringsrådgivere har en forretningsgang for løbende at identificere og håndtere interessekonflikter.

Den foreslåede ændring indebærer, at investeringsrådgivere fremadrettet også vil være omfattet af § 8, stk. 1. Hermed gennemføres artikel 16, stk. 3, og artikel 23 i MiFID II, som virksomheder, der har en national tilladelse til at yde investeringsrådgivning skal opfylde, jf. direktivets artikel 3, stk. 2. Efter disse artikler skal en virksomhed træffe alle relevante forholdsregler til at kunne påvise, forebygge eller håndtere interessekonflikter og have organisatoriske og administrative ordninger, der er nødvendige for at hindre interessekonflikter.

§ 9, stk. 1:

Bestemmelsen foreskriver, at en finansiel rådgiver kun må anvende betegnelsen uafhængig eller lignende, hvis virksomheden ikke modtager provision eller andet vederlag fra virksomheder, der tilbyder eller formidler finansielle produkter, hvis den ikke har snævre forbindelser til en finansiel virksomhed eller andre virksomheder, der tilbyder eller formidler finansielle produkter og hvis den i sin rådgivning tager et tilstrækkeligt stort antal finansielle produkter på markedet i betragtning. Det sidste krav er tilføjet ved § 4, nr. 23, i lov nr. 532 af 29. april 2015 med virkning fra den 21. marts 2016.

Det foreslås, at bestemmelsen ændres, så investeringsrådgivere bliver omfattet af den. Dermed gennemføres artikel 24, nr. 7, i MiFID II, hvoraf følger, at en investeringsrådgiver kun må benytte betegnelsen uafhængig under de ovenfor anførte betingelser.

Det bemærkes, at selv om der i dag ikke findes tilsvarende regler for investeringsrådgivere i lov om finansiel virksomhed, så anvender stort set alle investeringsrådgivere, der i dag har tilladelse, en forretningsmodel, hvorefter de kun udbyder uafhængig investeringsrådgivning, og hvor de ikke modtager provision eller andet vederlag fra tredjemand eller straks videreformidler en provision eller andet vederlag til deres kunder. Den foreslåede ændring ventes derfor ikke i praksis at have betydning for investeringsrådgiverne.

§ 10, 1. pkt.:

Det følger af den gældende bestemmelse, at en finansiel rådgiver, der ikke er uafhængig, skal oplyse dette på virksomhedens hjemmeside, ligesom man skal oplyse om størrelsen af eller beregningsgrundlaget for en eventuel provision eller vederlag.

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med § 9, hvorefter virksomheder omfattet af loven kun må benytte betegnelsen uafhængig, hvis den opfylder visse krav.

Da investeringsrådgivere foreslås underlagt § 9, foreslås det ligeledes, at disse også bliver omfattet af § 10.

§ 10 b, stk. 1:

Den gældende bestemmelse foreskriver, at en finansiel rådgiver eller boligkreditformidler ikke må udsætte ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som følge af at den ansatte har indberettet virksomheden for overtrædelser af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en whistleblowerordning i virksomheden.

Bestemmelsen blev indsat ved lov nr. 268 af 25. marts 2014, hvor whistleblowerordningen blev indført for virksomheder under tilsyn af Finanstilsynet. Ved lov nr. 532 af 29. april 2015 blev bestemmelsen udvidet til også at omfatte boligkreditformidlere.

Med dette forslag til ændring af *§ 10 b, stk. 1*, udvides beskyttelsen mod at udsætte ansatte for en ufordelagtig behandling som følge af indberetninger efter *§ 10 a* til foruden finansielle rådgivere og boligkreditformidlere også at omfatte investeringsrådgivere. Dermed opnår ansatte hos investeringsrådgivere, som har været whistleblowere, den samme beskyttelse mod alle former for ufordelagtig behandling, som andre ansatte i virksomheder omfattet af denne lov og af andre love på det finansielle område, nyder.

§ 11, stk. 6:

Den gældende *§ 11, stk. 6*, pålægger Finanstilsynet at underrette Forbrugerombudsmanden, hvis tilsynet bliver bekendt med, at kunder hos en finansiel rådgiver eller en boligkreditformidler kan have lidt tab som følge af, at den finansielle rådgiver eller boligkreditformidleren har handlet i strid med god skik. Overflytningen af reguleringen af investeringsrådgivere fra lov om finansiel virksomhed til lov om finansielle rådgivere og boligkreditformidlere indebærer, at Finanstilsynets tilsyn med disse virksomheder ikke længere føres med hjemmel i *§ 343 m* i lov om finansiel virksomhed, som ophæves med lovforslaget, men efter reglerne i kapitel 5 i lov om finansielle rådgivere.

Overflytningen indebærer ikke nogen realitetsændringer for investeringsrådgivere, idet bestemmelserne i denne lovs kap. 5 er identiske med de tilsynsbestemmelser i kap. 21 i lov om finansiel virksomhed, som der henvises til i *§ 343 m* i lov om finansiel virksomhed.

Det foreslås dog at ændre *§ 11, stk. 6*, så det eksplicit fremgår af bestemmelsen, at Forbrugerombudsmanden også skal underrettes om potentielle sager om tab for investeringsrådgiveres kunder. I dag følger denne underretningspligt af *§ 348 a* i lov om finansiel virksomhed.

§ 12, stk. 2 og 3:

Ifølge den gældende *§ 12, stk. 2*, kan Finanstilsynet som led i sin tilsynsvirksomhed kræve at en virksomhed fremlægger alle oplysninger som er nødvendige for Finanstilsynets tilsynsvirksomhed, ligesom tilsynet efter *§ 12, stk. 3*, har ret til at gå på inspektion i virksomhederne og til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse at få adgang til en virksomhed omfattet af loven med henblik på indhentelse af oplysninger, herunder ved inspektioner.

Finanstilsynet har tilsvarende kompetencer i forhold til investeringsrådgivere efter § 343 m, jf. § 346 og § 347 i lov om finansiel virksomhed.

Som en konsekvens af at reguleringen af investeringsrådgivere overflyttes fra lov om finansiel virksomhed til lov om finansielle rådgivere og boligkreditformidlere, jf. de almindelige bemærkninger pkt. 2.4, foreslås investeringsrådgivere omfattet af § 12, stk. 2 og 3. Dermed skabes der hjemmel til at Finanstilsynet kan gå på inspektion hos investeringsrådgivere, ligesom tilsynet får adgang til disse virksomheder uden retskendelse.

Den foreslåede ændring indebærer ikke en realitetsændring.

§ 14, stk. 1 og 2:

Det fremgår af den gældende § 14, stk. 1, at Finanstilsynet har mulighed for at gribe ind og give virksomheden et påbud om at afskedige direktøren, hvis denne ikke opfylder kravene i lovens § 4, stk. 2, til egnethed og hæderlighed.

§ 14, stk. 2, giver Finanstilsynet mulighed for at meddele et påbud om at træde tilbage til et bestyrelsesmedlem under de samme omstændigheder, som er angivet i stk. 1.

Efter § 4, stk. 2, nr.1, må en direktør eller et bestyrelsesmedlem ikke være blevet pålagt strafansvar for overtrædelse af straffeloven eller den finansielle lovgivning, hvis dette medfører at der er risiko for at vedkommende ikke kan varetage sin stilling på betryggende vis. Og efter § 4, stk. 2 og 3, kan man ikke beklæde en stilling som direktør eller være bestyrelsesmedlem, hvis man er taget under insolvensbehandling eller gældssanering, eller i øvrigt har udvist en adfærd, hvorefter det må antages, at man ikke kan varetage sit hverv eller sin stilling på forsvarlig vis.

Sidder virksomheden et påbud meddelt efter § 14, stk. 1, overhørigt, kan den straffes med bøde, jf. § 26 i lov om finansielle rådgivere og boligkreditformidlere.

Efterlever bestyrelsesmedlemmet ikke et påbud udstedt af Finanstilsynet, kan vedkommende straffes med bøde i medfør af § 26 i lov om finansielle rådgivere og boligkreditformidlere.

Muligheden for at fjerne et ledelsesmedlem via et påbud til henholdsvis virksomheden eller bestyrelsesmedlemmet selv er en sanktion, der er mindre indgribende over for virksomheden og dens fortsatte drift end at inddrage virksomhedens tilladelse, hvilket ellers ville være alternativet.

Det er dog samtidig forventningen, at virksomheden selv griber ind over for den direktør der ikke længere viser sig at være egnet og hæderlig til at bestride stillingen, og at et bestyrelsesmedlem af egen drift vil nedlægge sit hverv, hvis vedkommende ikke længere opfylder betingelserne i § 4, stk. 2.

Finanstilsynets indgrebsmuligheder skal derfor alene anvendes i de ganske særlige tilfælde, hvor virksomheden mod forventning ikke selv har afsat den pågældende direktør eller bestyrelsesmedlemmet vælger at blive uanset at vedkommende ikke længere opfylder betingelserne i § 4, stk. 2. Inden Finanstilsynet påbyder en virksomhed at afsætte en direktør eller påbyder et bestyrelsesmedlem at nedlægge sit hverv foretages en partshøring af virksomheden og af den, som påbuddet retter sig mod.

Forinden Finanstilsynet træffer afgørelse i en sag om påbud efter stk. 1 og 2, forelægges spørgsmålet for Finanstilsynets bestyrelse, som i medfør af § 345, stk. 7, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed, træffer afgørelser i tilsynssager af principiel karakter, og som er tillagt tilsvarende beføjelser i § 11, stk. 2, der med lovforslaget bliver stk. 4, i lov om finansielle rådgivere.

Endvidere er der i § 14, stk. 5, en særlig let adgang for den som påbuddet retter sig mod til at få det prøvet ved domstolene, idet virksomheden eller den person, som det er rettet mod, blot skal meddele Finanstilsynet at påbuddet ønskes indbragt for domstolene, hvorefter Finanstilsynet inden 4 uger fra anmodningen, skal anlægge sag ved domstolene, i stedet for selv at skulle indbringe sagen for domstolene.

Investeringsrådgivere er i dag omfattet af tilsvarende regler i § 351 i lov om finansiel virksomhed, men foreslås fremadrettet at blive omfattet af denne lovs § 14. Der er således ikke tale om en realitetsændring for virksomhederne.

Er der tale om virksomheder, der drives som interessentskaber eller enkeltmandsvirksomheder følger det af § 14, stk. 8, at § 14, stk. 1, 3, 5 og 7 finder tilsvarende anvendelse på den eller de personer, der er ansvarlige for virksomhedens ledelse. For enkeltmandsvirksomheder vil Finanstilsynet dog trække virksomhedens tilladelse i medfør af § 15, stk. 1, nr. 5, idet virksomhedens ejer ikke opfylder betingelserne i § 4 og virksomheden dermed heller ikke opfylder betingelserne i kapitel 2 for at opnå en tilladelse.

Den foreslåede ændring er alene en konsekvens af, at reguleringen af investeringsrådgivere flyttes fra lov om finansiel virksomhed til lov om finansielle rådgivere og boligkreditformidlere. Der henvises i øvrigt til afsnit 2.4 i de almindelige bemærkninger.

§ 18, stk. 1, 1. pkt.:

Det følger af den gældende § 18 i lov om finansielle rådgivere og boligkreditformidlere, at finansielle rådgivere skal offentliggøre visse tilsynsreaktioner, og at offentliggørelsen skal omfatte virksomhedens navn.

Bestemmelsen svarer til § 354 a i lov om finansiel virksomhed, som i dag finder anvendelse for investeringsrådgivere i medfør af § 343 m i lov om finansiel virksomhed.

Med forslaget omfattes investeringsrådgivere af § 18, stk. 1, 1. pkt.

Den foreslåede ændring er alene en konsekvens af at reguleringen af investeringsrådgivere overflyttes fra lov om finansiel virksomhed til denne lov, jf. de almindelige bemærkninger, afsnit 2.4.

Til nr. 6 (§ 1, stk. 3, i lov om finansielle rådgivere og boligkreditformidlere)

Den gældende § 1, stk. 3, angiver hvilke typer virksomhed, der er undtaget fra lovens anvendelsesområde. Denne bestemmelse foreslås nyaffattet, så der tages højde for, at investeringsrådgivere nu også omfattes af loven og er dermed en konsekvens af den foreslåede overflytning af reguleringen af investeringsrådgivere, som er nærmere beskrevet i de almindelige bemærkninger afsnit 2.4. Dermed samles de undtagelser, der følger af den nugældende § 1, stk. 3, og de undtagelser for investeringsrådgivere, som i dag fremgår af § 343 a, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed, i samme bestemmelse.

Efter den foreslåede *stk. 3, nr. 1*, der svarer til den gældende § 1, stk. 3, nr. 1, undtages rådgivning om finansielle produkter, som virksomheden udbyder på egne vegne eller på vegne af andre. Dette skyldes, at lovforslaget har til formål at regulere rådgivning om finansielle produkter, som ydes af virksomheder, der ikke udbyder finansielle produkter, og som ikke udbyder finansielle produkter på vegne af andre virksomheder. Det bemærkes dog, at der for de fleste finansielle produkter kræves en tilladelse til at kunne udbyde disse, og at de virksomheder, der har opnået tilladelse hertil, allerede er underlagt den finansielle lovgivnings regler om blandt andet god skik m.v. Samtidig sikres det, at den gældende § 343 a, stk. 2, nr. 5, i lov om finansiel virksomhed videreføres. Der skønnes således fortsat ikke at være behov for at kræve, at en virksomhed, der udbyder medarbejderaktier, skal have en tilladelse som investeringsrådgiver. Der tænkes her på den situation, hvor en virksomhed tilbyder sine ansatte at erhverve aktier i virksomheden på favorable betingelser.

Den foreslåede *stk. 3, nr. 2*, der svarer til den gældende § 1, stk. 3, nr. 2, undtager endvidere rådgivning til virksomhedens medarbejdere eller til medarbejdere i en modervirksomhed, dattervirksomhed eller et af modervirksomhedens andre dattervirksomheder. Ved fastlæggelse af, hvad der forstås ved en moder- og dattervirksomhed, finder § 5, nr. 7 og 8, i lov om finansiel virksomhed tilsvarende anvendelse. Det følger af disse bestemmelser, at en modervirksomhed er en virksomhed, som har en eller flere dattervirksomheder. En dattervirksomhed er en virksomhed, som er underlagt bestemmende indflydelse af en modervirksomhed. Samtidig vil det sikre en videreførelse af den gældende undtagelse i § 343 a, stk. 2, nr. 3, i lov om finansiel virksomhed for investeringsrådgivning, der ydes indenfor en koncern til moder- eller datterselskaber. Baggrunden for undtagelsen er, at der ikke i forbindelse med den rådgivning, der ydes, sker rådgivning af tredjemand.

Det foreslåede *stk. 3, nr. 3*, der er en videreførelse af den gældende § 1, stk. 3, nr. 3, undtager rådgivning om finansielle produkter, der kun ydes lejlighedsvis eller som accessorium i forbindelse med anden erhvervsvirksomhed, når denne anden erhvervsvirksomhed er reguleret ved lov, eller professionen i øvrigt er adfærdsreguleret, herunder eksempelvis advokater, som er underlagt de advokatetiske regler. Kravene om, at den anden erhvervsvirksomhed skal være reguleret ved lov, eller at professionen i øvrigt skal være adfærdsreguleret, er ikke kumulative krav. Som eksempler på virksomheder,

der vil være undtaget efter denne bestemmelse, kan nævnes ejendomsmæglere, advokater og revisorer. Det vil indgå i denne vurdering, om rådgivningen om finansielle produkter udbydes som et selvstændigt produkt eller som et accessorium til virksomhedens hovederhverv. For at kravet om, at virksomheden er adfærdsreguleret, er opfyldt, er det en betingelse, at der foreligger et adfærdsregulerende kodeks, der er udarbejdet af en brancheforening. Finanstilsynet kan ved vurdering af, om undtagelsesbestemmelsen finder anvendelse, anmode om at få forelagt dette kodeks.

Det foreslåede *stk. 3, nr. 4*, der svarer til den gældende § 1, stk. 3, nr. 4, undtager finansielle virksomheder fra lovens anvendelsesområde, da disse virksomheder allerede er underlagt omfattende regulering i den finansielle lovgivning.

Endelig foreslås, det at der indsættes to ny numre til § 1, stk. 3, som henholdsvis nr. 6 og 7. De foreslåede *stk. 3, nr. 6* og *7*, viderefører de gældende § 343 a, stk. 2, nr. 2 og 7, i lov om finansiell virksomhed, som undtager forskellige former for finansielle virksomheder, der i øvrigt ikke har tilladelse til at yde investeringsrådgivning, jf. bilag 4, afsnit A, nr. 5, i lov om finansiell virksomhed, fra lovens anvendelsesområde, hvis de yder investeringsrådgivning. Baggrunden for undtagelserne er, at disse virksomheder allerede i dag er reguleret af den finansielle lovgivning og har en finansiell tilladelse. Det drejer sig om investeringsforeninger, alternative investeringsfonde, investeringsinstitutter, pensionskasser og det administrerende selskab i et forsikringsadministrationsfællesskab.

Det bemærkes, at den eksisterende § 1, stk. 3, nr. 5, ikke foreslås videreført. Dette er en konsekvens af, at reguleringen af investeringsrådgivere overflyttes fra lov om finansiell virksomhed til denne lov og indarbejdes i lovens systematik. Med ophævelsen af den gældende § 1, stk. 3, nr. 5, sikres det, at en investeringsrådgiver ikke også skal have en tilladelse som finansiell rådgiver for at udbyde investeringsrådgivning til forbrugere. Fremadrettet vil spørgsmålet om hvilken type tilladelse, der kræves, være reguleret af § 3 i lov om finansielle rådgivere og boligkreditformidlere.

Til nr. 7 (§ 2 i lov om finansielle rådgivere og boligkreditformidlere)

Den gældende lovs § 2 indeholder lovens definitioner.

Som en konsekvens af den foreslåede overflytning af reguleringen af investeringsrådgivere fra lov om finansiell virksomhed til lov om finansielle rådgivere og tilpasning af denne som følge af MiFID II, der er nærmere beskrevet i de almindelige bemærkninger afsnit 2.4, foreslås der indsat et nyt *nr. 3* med en definition af begrebet investeringsrådgiver. Denne defineres som en virksomhed, der yder investeringsrådgivning vedrørende visse former for finansielle instrumenter, og dermed en virksomhed der kan udføre de ydelser, som fremgår af bilag 4, afsnit A, nr. 5, i lov om finansiell virksomhed i relation til disse instrumenter. Virksomhed omfattet af loven kan udøves i alle virksomhedsformer, herunder som enkeltmandsvirksomhed.

Det foreslås endvidere at indsatte et nyt *nr. 4* med en definition af investeringsrådgivning, der med en tilpasning som følge af MiFID II i øvrigt svarer til den definition, som i dag fremgår af § 343 b i

lov om finansiel virksomhed. Det fremgår af definitionen, at der skal være tale om personlige anbefalinger af en eller flere transaktioner i tilknytning til de former for finansielle instrumenter, som investeringsrådgivere og finansielle rådgivere må yde rådgivning om. At en anbefaling er personlig indebærer, at den er baseret på kundens individuelle forhold, herunder oplysninger om kundens økonomiske forhold, investeringsformål og -horisont og dennes risikovillighed.

Generelle anbefalinger om at købe eller sælge et bestemt finansielt instrument eller en bestemt type finansielle instrumenter vil ikke være omfattet af definitionen. Det indebærer, at eksempelvis generelle anbefalinger om, at man bør investere i en bestemt type finansielle instrumenter, hvis man ønsker at nedbringe sin risiko, eller investeringsanalyser, der er rettet til en bred kreds af investorer, ikke anses for at være investeringsrådgivning.

Til nr. 8 (§ 2, nr. 4, i lov om finansielle rådgivere og boligkreditformidlere)

Den gældende lovs § 2, nr. 4, definerer bl.a. investeringsprodukter, som instrumenter, jf. bilag 5 i lov om finansiel virksomhed. Det foreslås, at bestemmelsen ændres, så de former for finansielle instrumenter, der anses for at være investeringsprodukter indskrænkes. Ændringen er en konsekvens af, at investeringsrådgivere og finansielle rådgivere fremadrettet skal være reguleret i overensstemmelse med artikel 3 i MiFID II. Det følger heraf, at virksomheder, der er reguleret efter denne artikel skal have en national tilladelse, der giver mulighed for at yde investeringsrådgivning om omsættelige værdipapirer, som aktier og obligationer samt om andele i kollektive investeringsordninger omfattet af lov om investeringsforeninger m.v. eller lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., men ikke i derivater, som eksempelvis certifikater, optioner og swaps. I dag må investeringsrådgivere og finansielle rådgivere rådgive om alle former for finansielle instrumenter.

Til nr. 9 (Overskriften til kapitel 2 i lov om finansielle rådgivere og boligkreditformidlere)

Da det foreslås, at reguleringen af investeringsrådgivere overflyttes fra lov om finansiel virksomhed til lov om finansielle rådgivere og boligkreditformidlere, foreslås det, at overskriften til lovens kapitel 2 ændres, så den afspejler, at kapitlet fremadrettet også omfatter tilladelse til investeringsrådgivere. Baggrunden for og konsekvenserne af, at reguleringen af investeringsrådgivere flyttes fra lov om finansiel virksomhed til denne lov er nærmere beskrevet i de almindelige bemærkninger afsnit 2.4.

Til nr. 10 (§ 3, stk. 1, i lov om finansielle rådgivere og boligkreditformidlere)

Det gældende § 3, stk. 1, angiver, hvilken tilladelse en virksomhed omfattet af loven, skal have. Af bestemmelsen fremgår, at man skal have en tilladelse som finansiel rådgiver, hvis man yder rådgivning til forbrugere om finansielle produkter, mens man skal have tilladelse som boligkreditformidler, hvis man yder rådgivning om eller formidler boligkreditaftaler.

Det foreslås at indsætte et nyt punktum om investeringsrådgivere i lovens § 3, stk. 1. Herefter skal en virksomhed, der udøver investeringsrådgivning have tilladelse som investeringsrådgiver. Det foreslåede indsatte punktum svarer til den gældende § 343 a, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed.

Til nr. 11 (§ 3, stk. 2, i lov om finansielle rådgivere og boligkreditformidlere)

Der foreslås indsat et nyt § 3, stk. 2, som angiver, at finansielle rådgivere og investeringsrådgivere har mulighed for ud over at yde rådgivning at modtage og formidle ordrer vedrørende transaktioner i finansielle instrumenter til en værdipapirhandler. Der er tale om en mulighed for at udvide omfanget af ydelser, som virksomheden udbyder. Det er således op til den enkelte virksomhed selv at afgøre, om den ønsker at tilbyde sine kunder ikke blot at yde rådgivning, men også at følge op på investeringsrådgivning og kommunikere de ordrer, som fører rådgivningen ud i livet, til kundens værdipapirhandler.

Til nr. 12 (§ 3, stk. 4, i lov om finansielle rådgivere og boligkreditformidlere)

§ 3, stk. 3, giver Finanstilsynet mulighed for uanset stk. 2 at give en finansiell rådgiver eller en boligkreditformidler, der har en national tilladelse i et andet EU/EØS-land m.v., en dansk tilladelse efter denne lov. Anvendes denne mulighed, indebærer det, at sådanne virksomheder dog skal anmeldes og registreres i Finanstilsynet, inden virksomheden kan påbegynde udøvelsen af investeringsrådgivning i Danmark.

Det foreslås, at Finanstilsynet også får mulighed for at give en investeringsrådgiver, der har en national tilladelse i et andet EU/EØS-land m.v. en tilladelse som investeringsrådgiver i Danmark.

Formålet med den foreslåede ændring er at sikre, at investeringsrådgivere, der har en tilladelse i andre EU/EØS-lande m.v. til at yde investeringsrådgivning, kan opnå tilladelse som investeringsrådgiver i Danmark, hvis den udenlandske investeringsrådgiver har en national tilladelse, der opfylder kravene i artikel 3 i MiFID II i sit hjemland. Det vil sige en tilladelse, som er betinget af opfyldelse af et kapitalkrav eller tegning af ansvarsforsikring, og som sikrer opfyldelse af de krav til virksomhedens ledelse og indretning, som følger af artikel 3 i MiFID II.

Den foreslåede ændring åbner også mulighed for, at en virksomhed med en tilladelse fra et tredjeland med tilladelseskrav, der svarer til de danske tilladelseskrav til investeringsrådgivere, vil kunne opnå en dansk tilladelse efter lov om finansielle rådgivere.

Ved vurderingen af, om der foreligger en lignende tilladelse, vil der blive lagt vægt på, hvilke vilkår der skal opfyldes for at opnå tilladelsen og hvilken beskyttelse tredjelandets regulering sikrer kunden. Derimod er det ikke en betingelse, at der gælder identiske vilkår i det land, hvor virksomheden har opnået tilladelse.

Til nr. 13 og 14 (§ 4 a og § 7, stk. 2, i lov om finansielle rådgivere og boligkreditformidlere)

Det foreslås at en række bestemmelser ændres, således at også investeringsrådgivere bliver omfattet af disse bestemmelser, der er nærmere beskrevet nedenfor. Ændringerne er en følge af, at reguleringen af investeringsrådgivere overføres fra lov om finansiell virksomhed til lov om finansielle rådgivere og boligkreditformidlere. Baggrund for og konsekvenserne af overførslen er nærmere beskrevet i de almindelige bemærkninger afsnit 2.4.

§ 4 a

Det følger af den gældende § 4 a, at Finanstilsynet fører et offentlig register over finansielle rådgivere og boligkreditformidlere, ligesom bestemmelsen angiver, hvad dette register skal indeholde. Som en konsekvens af at reguleringen af investeringsrådgivere overflyttes fra lov om finansiel virksomhed til denne lov, foreslås det at § 4 a ændres, så også investeringsrådgivere indgår i registeret.

Investeringsrådgivere er allerede i dag registeret i et offentlig tilgængeligt register, der kan tilgås fra Finanstilsynets hjemmeside.

§ 7, stk. 2

Lovens § 7, der med den foreslåede ændring i nr. 5 fremadrettet også vil pålægge investeringsrådgivere at drive sin virksomhed i overensstemmelse med redelig forretningsskik og god praksis indenfor virksomhedsområdet. Det følger af det gældende § 7, stk. 2, at erhvervsministeren fastsætter nærmere regler om redelig forretningsskik og god praksis for finansielle rådgivere. Som en konsekvens af at reguleringen af investeringsrådgivere overflyttes fra lov om finansiel virksomhed til denne lov, foreslås det at § 7, stk. 2, ændres, så hjemlen til at fastsætte sådanne nærmere regler også omfatter investeringsrådgivere. Hjemlen til at fastsætte nærmere regler om god skik for investeringsrådgivere følger i dag af § 43, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed.

Til nr. 15 (§ 5 i lov om finansielle rådgivere)

Det gældende § 5, stk. 1, indeholder en forpligtelse for virksomhederne omfattet af lov om finansielle rådgivere til at underrette Finanstilsynet med det samme, hvis der indtræder ændringer i forhold til de oplysninger, der er afgivet og lagt til grund ved Finanstilsynets meddelelse af tilladelse.

Investeringsrådgivere har i dag ikke en sådan forpligtelse, idet investeringsrådgivere efter de gældende regler er underlagt meget snævre rammer for hvilke ydelser, de må udbyde. Investeringsrådgiver må i dag, jf. § 343 d i lov om finansiel virksomhed, kun udbyde investeringsrådgivning og de accessoriske ydelser, der fremgår af bilag 4, afsnit B, nr. 3, 1. led, i lov om finansiel virksomhed.

Endvidere skal virksomheder omfattet af loven efter det nuværende stk. 2 en gang om året indsende en erklæring til Finanstilsynet om, at virksomheden opfylder betingelserne for at få meddelt en tilladelse. En tilsvarende regel gælder i dag for investeringsrådgivere efter § 343 n i lov om finansielle virksomheder.

I forbindelse med den foreslåede overflytning af reguleringen af investeringsrådgivere fra lov om finansiel virksomhed til denne lov, som beskrevet i de almindelige bemærkninger afsnit 2.4, vil investeringsrådgivere i lighed med de øvrige virksomhedstyper omfattet af loven få en bredere adgang til at udbyde andre ydelser end de, som er omfattet af deres tilladelse. Den eksisterende begrænsning i lov § 343 d i lov om finansiel virksomhed, hvorefter investeringsrådgivere kun kan udøve investeringsrådgivning og virksomhed, der er accessorisk hertil, jf. bilag 4, afsnit B, nr. 3, 1. led, foreslås derfor ikke overført til denne lov.

I stedet foreslås det, at investeringsrådgivere omfattes af forpligtelsen i den nugældende § 5, stk. 1, til at orientere Finanstilsynet, hvis der indtræder ændringer i forhold til de oplysninger, som tilsynet modtog, da det gav tilladelsen.

Der skal kun ske underretning til Finanstilsynet om ændringer i oplysninger, som Finanstilsynet har lagt til grund ved meddelelse af tilladelse. Disse oplysninger vil fremgå af Finanstilsynets tilladelse. Meddelelesespligten omfatter derfor ikke enhver ændring i oplysninger, som er indeholdt i det materiale, som Finanstilsynet har modtaget. Eksempler på ændringer, der ikke skal meddeles Finanstilsynet, kan være ændringer i telefonnumre, e-mailadresser samt ændringer i forretningsgange, der ikke har betydning for at sikre efterlevelsen af lovforslaget og regler udstedt i medfør heraf. Som eksempler på ændringer, der skal oplyses til Finanstilsynet kan nævnes ændringer i virksomhedens ledelse eller substantielle ændringer i virksomhedens forretningsmodel.

Endvidere foreslås det som noget nyt, at den eksisterende forpligtelse i den gældende § 5, stk. 2 for finansielle rådgivere og boligkreditformidlere og den gældende § 343 n i lov om finansiel virksomhed for investeringsrådgivere til at indsende en årlig erklæring om, at virksomheden overholder betingelserne for at oppebære en tilladelse, erstattes af et nyt stk. 2. Efter denne bestemmelse skal finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere fremover årligt indberette virksomhedens omsætning, antal kunder, antal ansatte med kundekontakt og antal indgåede kundeaftaler til tilsynet. Baggrunden for dette forslag er, at Finanstilsynet har konstateret, at de årlige erklæringer ikke har kunnet anvendes konstruktivt i tilsynet med virksomhederne.

De 4 nøgletal, der fremover skal indberettes, vil give Finanstilsynet et overblik over markedet for rådgivning og mulighed for at følge udviklingen. Ligesom de indberettede nøgletal vil kunne anvendes til at fokusere løbende tilsynsaktiviteter, for eksempel mod de største virksomheder på markedet eller mod virksomheder, som oplever en særlig vækst.

Det er samtidig vurderingen, at de 4 nøgletal er tal, som det ikke vil være forbundet med særlig store administrative byrder for virksomhederne at fremfinde og indberette. Det skønnes således at de administrative byrder forbundet med de nye indberetninger, stort set svarer til den byrde, som virksomhederne lettes for ved ikke længere at skulle indsende en årlig erklæring.

Endvidere foreslås det i det nyaffattede stk. 3, at erhvervsministeren fastsætter nærmere regler om, hvordan virksomhederne skal indberette oplysninger efter stk. 2 til Finanstilsynet.

Erhvervsministeren

Til nr. 16 (§ 7 b i lov om finansielle rådgivere og boligkreditformidlere)

I henhold til MiFID II er udgangspunktet, at alle investeringsselskaber skal drives i aktieselskabsform og opfylde visse kapitalkrav. Imidlertid giver MiFID II medlemslandene mulighed for ikke at anvende direktivet på fysiske eller juridiske personer, som kun yder investeringsrådgivning og/eller formidler ordrer vedrørende omsættelige værdipapirer og kollektive investeringsinstitutter til virk-

somheder, der efter direktivet har tilladelse til at handle værdipapirer. Dog forudsætter det, at virksomheder, der alene udbyder disse ydelser, skal have en national tilladelse og være underlagt visse af direktivets krav, herunder direktivets artikel 24.

Investeringsrådgivere og finansielle rådgivere foreslås fremadrettet reguleret efter en sådan national ordning. I dette lovforslags almindelige bemærkninger afsnit 2.4 er den fremtidige reguleringen af investeringsrådgivere og finansielle rådgivere nærmere beskrevet.

Den foreslåede nye § 7 b, gennemfører artikel 24, stk. 10, 1. pkt., i MiFID II, hvorefter en virksomhed, der yder investeringsservice til kunder, skal sikre, at den ikke honorerer eller vurderer sine medarbejders indsats på en måde, der strider mod dets forpligtelse til at handle i kundernes bedste interesse. Den foreslåede bestemmelse gennemfører herudover artikel 9, stk. 3, litra c, der stiller krav om, at der for samme virksomheder skal foreligge en lønpolitik for ansatte, der er involveret i levering af tjenesteydelser til kunder med henblik på at fremme en rimelig behandling af kunder og forebygge interessekonflikter.

Formålet med bestemmelsen er at sikre, at den ansatte handler i kundernes bedste interesse, når den ansatte yder investeringsrådgivning eller formidler ordrer for kunderne. Aflønningsstrukturen må som følge heraf ikke kunne påvirke medarbejderen til ikke at handle i kundernes bedste interesse.

Den foreslåede bestemmelse stiller krav om, at investeringsrådgivere og finansielle rådgivere skal udarbejde en lønpolitik for ansatte, der yder investeringsrådgivning eller formidler ordrer til kundens værdipapirhandler med henblik på at fremme en rimelig behandling af kunder og forebygge interessekonflikter.

Bestemmelsen er udtryk for et ønske om at sikre en klar sammenhæng mellem reglerne om investorbeskyttelse og reglerne om aflønning af de ansatte, da de ansatte i praksis kommer i situationer, hvor der er behov for at sikre, at de varetager kundernes interesser bedst muligt.

Herudover får virksomheden en særskilt forpligtelse til at sikre, at aflønning af virksomhedens ansatte ikke er i strid med virksomhedens forpligtelse til at handle i kundernes bedste interesse, herunder virksomhedens forpligtelser i medfør af god skik reglerne i § 7, stk. 1, og regler udstedt i medfør af § 7, stk. 2.

Da investeringsrådgivere også kan yde investeringsrådgivning til fysiske eller juridiske personer, der ikke er forbrugere, dækker begrebet kunde i denne bestemmelse samtlige virksomhedens kunder og ikke kun forbrugere.

Bestemmelsen indeholder ikke et generelt forbud mod bestemte aflønningsordninger, da det vil bero på en konkret vurdering af bl.a. virksomhedens organisation, om aflønningen må vurderes at stride mod virksomhedens forpligtelse til at handle i kundernes bedste interesse.

Bestemmelsens 2. pkt. finder alene anvendelse på aftaler om aflønning mellem en finansiel rådgiver eller en investeringsrådgiver og en ansat, der indgås, forlænges eller fornyes efter lovens ikrafttræden. Kravene finder således ikke anvendelse på aftaler omfattet af det foreslåede § 7 b, stk. 1, 2. pkt., der er indgået før lovens ikrafttræden, og som ikke efter lovens ikrafttræden er forlænget eller fornyet.

Den foreslåede bestemmelses stk. 2 undtager forhold, der er omfattet af kollektiv overenskomst fra stk. 1, og medfører, at i det omfang den ansattes aftale om en løndel er omfattet af en kollektiv overenskomst, berøres denne aftale ikke af bestemmelsens stk. 1.

EU-reguleringen bag de danske aflønningsregler er blevet til under forudsætning af en respekt for forskelle i de nationale arbejdsretlige forhold. Det fremgår af betragtning 9 i Kommissionens henstilling om aflønning i den finansielle sektor, at henstillingen ikke har til hensigt at berøre de rettigheder, som arbejdsmarkedets parter har i forbindelse med overenskomstforhandlinger.

Den danske implementering af henstillingen betyder, at § 7 b således alene omfatter de ansættelsesforhold, der ikke er omfattet af kollektive overenskomster, men som i stedet bygger på individuelle ansættelseskontrakter samt aflønningsformer, der går ud over de rammer, der er fastsat i henhold til overenskomsterne, herunder f.eks. såfremt en værdipapirhandler vælger at tilbyde medarbejderne variabel løn, uden virksomheden i overenskomsten er forpligtet hertil.

Til nr. 17 (§ 9, stk. 1 i lov om finansielle rådgivere og boligkreditformidlere)

Den gældende § 9 anfører, at en finansiel rådgiver eller en boligkreditformidler kun må anvende betegnelsen uafhængig eller tilsvarende betegnelser, der giver indtryk af, at virksomheden yder uafhængig rådgivning, hvis den opfylder betingelserne opregnet i nr. 1-3.

Med den foreslåede ændring af *stk. 1, nr. 1*, præciseres det, at forbuddet mod at modtage provision, hvis man betegner sig som ”uafhængig”, ikke gælder i de tilfælde, hvor virksomheden med det samme videresender den fulde provision til kunden og dermed ikke har nogen indtjening som følge af den ydede provision.

Til nr. 18 (§ 10 a i lov om finansielle rådgivere og boligkreditformidlere)

Kravet i den nuværende § 10 a om, at virksomheder omfattet af denne lov skal etablere whistleblowerordninger blev indsat ved lov nr. 268 af 25. marts 2014 i forbindelse med gennemførelsen af CRD IV, uanset at dette direktiv alene regulerer kreditinstitutter.

Uanset denne aftale er investeringsrådgivere i dag dog ikke omfattet af whistleblower bestemmelsen i § 75 a i lov om finansiel virksomhed, idet denne bestemmelse retter sig mod finansielle virksomheder som angivet i lovens § 5. Investeringsrådgivere er ikke en finansiel virksomhed i henhold til lovens § 5.

I forbindelse med overførelsen af reglerne om investeringsrådgivere fra lov om finansielle virksomheder til denne lov som led i gennemførelsen af MiFID II er der foretaget en vurdering af, om den kommende regulering går ud over de krav, der stilles i EU reguleringen af området.

Da hverken investeringsrådgivere, finansielle rådgivere eller boligkreditformidlere er underlagt en forpligtelse til at etablere egne whistleblowerordninger i henhold EU-lovgivningen, og da de eventuelle overtrædelser af den finansielle lovgivning og lovgivningen i øvrigt, som disse former for rådgivningsvirksomheder må foretage sig, ikke skønnes at ville kunne påvirke den finansielle stabilitet eller virksomhedernes risici i alvorlig grad, vurderes de administrative byrder, der er forbundet med at skulle etablere og opretholde whistleblowerordninger ikke at være proportionale

Hertil kommer, at en meget stor andel af virksomheder omfattet af denne lov, alligevel ikke har mere end 5 ansatte og derfor alligevel ikke vil blive omfattet af et sådant krav på grund af undtagelsen i den nuværende lovs § 10 a, stk. 3, hvorefter virksomheder med 5 ansatte eller derunder ikke er forpligtet til at etablere en whistleblowerordning.

Det foreslås derfor, at den gældende § 10 a ophæves.

Medarbejdere i virksomheder omfattet af denne lov, vil i stedet kunne benytte den whistleblowerordning, der er etableret af Finanstilsynet og som giver alle borgere mulighed for anonymt at indberette overtrædelser af den finansielle lovgivning og anden lovgivning, som en virksomhed under tilsyn af Finanstilsynet måtte have foretaget.

Til nr. 19 og 20 (§ 11, stk. 5, 1. pkt. og 2. pkt. i lov om finansielle rådgivere og boligkreditformidlere)
Efter den gældende § 11, stk. 5, har Forbrugerombudsmanden kompetence til at anlægge sag vedrørende handlinger, der er i strid med redelig forretningsskik og god praksis, jf. § 7, men ikke for handlinger, der er i strid med regler udstedt i medfør af den gældende § 7, stk. 2, om god skik eller det nye § 7, stk. 3, om pris- og risikoplysninger for boligkreditaftaler, der foreslås indsat i dette lovforslags § 2, nr. 19.

Det foreslås, at Forbrugerombudsmandens kompetence efter loven ændres således, at Forbrugerombudsmanden også kan behandle sager vedrørende strafbelagte regler udstedt i medfør af lovens nye § 7, stk. 3. Forbrugerombudsmanden har i dag kompetence til at behandle sager vedrørende strafbelagte regler udstedt i medfør af lovens § 7, stk. 2. Med den foreslåede ændring får Forbrugerombudsmanden mulighed for at medtage overtrædelser efter disse regler i en sag, som også vedrører overtrædelser af tilsvarende regler i markedsføringsloven, der regulerer prisoplysning fra virksomheder, der ikke er omfattet af den finansielle lovgivning.

I § 11, stk. 5, 2 pkt., opregnes en række bestemmelser i markedsføringsloven, som finder anvendelse, når Forbrugerombudsmanden behandler eller anlægger sager vedrørende handlinger i strid med § 7 eller regler fastsat i medfør af bestemmelsen. De nævnte bestemmelser omfatter ikke markedsførings-

lovens § 27 a, der blev indført ved lov nr. 378 af 17. april 2013, og som giver Forbrugerombudsmanden hjemmel til efter forhandling at meddele påbud om, at informere relevante kunder om retsstillingen i relation til forældelse i de tilfælde, hvor Forbrugerombudsmanden skønner det nødvendigt for at beskytte forbrugeren mod retstab. Bestemmelsen blev indsat for at sikre, at kunder, der måtte have et krav, bliver orienteret om deres retsstilling i relation til forældelse, så de har mulighed for at varetage deres interesser. I forbindelse med indførelsen af bestemmelsen i markedsføringsloven burde man have foretaget en konsekvensrettelse af § 11, stk. 3, og af tilsvarende bestemmelser i de øvrige tilsynslove på det finansielle område, således at Forbrugerombudsmanden også har mulighed for at anvende denne nye bestemmelse i markedsføringsloven overfor virksomheder, som måtte have påført deres kunder et tab, og hvor Forbrugerombudsmanden vil indlede en retssag på vegne af disse kunder. Med den foreslåede ændring rådes der i lov om finansielle rådgivere bod på denne fejl.

Med de foreslåede ændringer af § 11, stk. 5, vil Forbrugerombudsmandens kompetence på området for finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, svare til, hvad der gælder for det finansielle område i øvrigt. Forbrugerombudsmanden har således mulighed for at behandle og føre straffesager på dette område. En kompetence der særligt tænkes udnyttet i sager, som både involverer virksomheder omfattet af denne lov og virksomheder, der alene er reguleret efter tilsvarende regler i markedsføringsloven. Dermed sikres der en ensartet retshåndhævelse.

Til nr. 21 (§ 11, stk. 6, i lov om finansielle rådgivere og boligkreditformidlere)

Som konsekvens af at reglerne for investeringsrådgivere overføres fra lov om finansiell virksomhed til lov om finansielle formidlere og boligkreditformidlere foreslås § 11, stk. 4, ændret således at Forbrugerombudsmanden også skal underrettes, hvis en kunde hos en investeringsrådgiver lider tab som følge af overtrædelser af investeringsrådgiverens overtrædelser af den finansielle forbrugerlovgivning. En tilsvarende underretningspligt vedrørende investeringsrådgiveres overtrædelser fremgår i dag af lov om finansiell virksomhed.

Til nr. 23 (§ 12, stk. 2 og 3, i lov om finansielle rådgivere og boligkreditformidlere)

Det følger af de gældende § 12, stk. 2 og 3, at Finanstilsynet kan udføre inspektioner på stedet hos en finansiell rådgiver og boligkreditformidlere, og at Finanstilsynet til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse kan få adgang til disse virksomheder med henblik på indhentelse af oplysninger, herunder ved inspektioner.

Med nærværende lovforslag tilføjes generelt i loven regulering af investeringsrådgivere. For at undgå opremsning og fremtidssikre bestemmelsen, såfremt yderligere rådgivningstyper senere måtte blive tilføjet til loven, foreslås det at ændre § 12, stk. 2 og 3, sådan, at de heri indeholdte beføjelser tilkommer virksomheder omfattet af loven.

Til nr. 23 (§ 14, stk. 1 og 2, i lov om finansielle rådgivere og boligkreditformidlere)

Det følger af det gældende § 14, stk. 1, at Finanstilsynet kan påbyde en finansiell rådgiver eller en boligkreditformidler at afsætte en direktør, hvis de ikke længere opfylder kravene til hæderlighed i

lovens § 4, stk. 2. Tilsvarende kan tilsynet efter stk. 2, påbyde et bestyrelsesmedlem i disse virksomheder at nedlægge sit hverv.

Investeringsrådgiveres ledelsesmedlemmer er i dag omfattet af tilsvarende regler i § 343 m, jf. § 352 i lov om finansiel virksomhed.

Det foreslås som en konsekvens af overflytningen af reguleringen af investeringsrådgivere fra lov om finansiel virksomhed til denne lov, jf. de almindelige bemærkninger, afsnit 2.4, at ændre § 14, stk. 1 og 2.

Med nærværende lovforslag tilføjes generelt i loven regulering af investeringsrådgivere. For at undgå opremssning og fremtidssikre bestemmelsen, såfremt yderligere rådgivningstyper senere måtte blive tilføjet til loven, foreslås det at ændre § 14, stk. 1 og 2, sådan, at de heri indeholdte beføjelser tilkommer virksomheder omfattet af loven.

Den foreslåede ændring indebærer ingen realitetsændringer.

Til nr. 24 (§ 15, stk. 2, i lov om finansielle rådgivere og boligkreditformidlere)

Endvidere foreslås det at indsætte et nyt § 15, stk. 2, hvorefter en tilladelse efter denne lov, som er meddelt til en enkeltmandsvirksomhed, bortfalder, når indehaveren af tilladelsen dør. En sådan bestemmelse findes i dag for investeringsrådgivere i § 343 l, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed.

Da en finansiel rådgiver og en boligkreditformidler også kan drives som enkeltmandsvirksomhed, skønnes det mest hensigtsmæssigt, at gældende § 343 l, stk. 2, ikke blot flyttes til lov om finansielle rådgivere, men også udbredes til at gælde alle virksomheder omfattet af loven. Efter denne bestemmelse bortfaldt en enkeltmandsvirksomheds tilladelse ved indehaverens død, idet der er identitet mellem virksomheden og ejeren.

Til nr. 25 (§ 19 og § 20 a, stk. 1, i lov om finansielle rådgivere og boligkreditformidlere)

Det foreslås at investeringsrådgivere skrives ind i lovens § 19 og 20 a om offentliggørelse af afgørelser truffet i medfør af loven. De foreslåede ændringer er en konsekvens af, at reguleringen af investeringsrådgivere flyttes fra lov om finansiel virksomhed jf. de almindelige bemærkninger afsnit 2.4.

Lovens § 19 fastsætter en pligt for Finanstilsynet til at offentliggøre sager som er af almen interesse. Investeringsrådgivere er i dag underlagt tilsvarende regler i § 343 m, jf. § 354 b i lov om finansiel virksomhed om offentliggørelse af tilsynsreaktioner. Det bemærkes, at selv om bestemmelsen åbner mulighed for, at man kan offentliggøre navnet på en virksomhed, der driver virksomhed reguleret under denne lov uden den fornødne tilladelse, kan der alene ske offentliggørelse af navnet på en virksomhed, som er en juridisk person.

Efter § 20 a er finansielle rådgivere og boligkreditformidlere forpligtet til at berigtige oplysninger om virksomheden, som er kommet til offentlighedens kendskab, hvis disse er misvisende og eller kan

have skadevirkninger på virksomhedens kunder, kreditorer de finansielle markeder eller den finansielle stabilitet i øvrigt. Bestemmelsen svarer til § 354 d i lov om finansiell virksomhed.

Det bemærkes, at investeringsrådgivere i dag ikke formelt er omfattet af § 354 d, idet denne bestemmelse retter sig mod finansielle virksomheder, som defineret i § 5 i lov om finansiell virksomhed. § 5 omfatter ikke investeringsrådgivere. Der skønnes dog ikke at være forhold der taler for, at investeringsrådgivere i modsætning til andre virksomheder under tilsyn af Finanstilsynet ikke skal være omfattet af denne pligt.

Til nr. 27 (§ 20 i lov om finansielle rådgivere og boligkreditformidlere)

Det foreslås, at § 20, hvorefter erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler for finansielle rådgivere og boligkreditformidlers pligt til at offentliggøre oplysninger om Finanstilsynets vurdering af virksomheden og om, at Finanstilsynet har mulighed for at offentliggøre oplysningerne før virksomheden, også finder anvendelse på investeringsrådgivere, ligesom den i dag gælder for finansielle rådgivere og boligkreditformidlere.

Ændringen er en konsekvens som følge af, at lovens anvendelsesområde udvides til også at omfatte investeringsrådgivere i og med, at reguleringen af investeringsrådgivere overflyttes fra lov om finansiell virksomhed til denne lov, jf. de almindelige bemærkninger, afsnit 2.4. Bestemmelsen svarer til, hvad der i øvrigt gælder for tilsynsbelagte virksomheder under tilsyn af Finanstilsynet.

Investeringsrådgivere vil således kunne blive omfattet af de samme regler om offentlighed vedrørende deres virksomhed, som ministeren allerede i dag har hjemmel til at fastsætte efter lov om finansielle rådgivere og boligkreditformidlere.

For finansielle rådgivere er hjemlen i dag udnyttet til udstedelse af bekendtgørelse nr. 1567 af 23. december 2014 om finansielle virksomheders m.v. pligt til at offentliggøre Finanstilsynets vurdering af virksomheden m.v. Bekendtgørelsen indeholder bl.a. regler om, at Finanstilsynet har mulighed for at offentliggøre oplysningerne før virksomhederne i nærmere anførte tilfælde. Med forslaget til ændring af § 20 kan erhvervsministeren fastsætte nærmere regler også for investeringsrådgivere.

Til nr. 27 (§ 21, stk. 2, i lov om finansielle rådgivere og boligkreditformidlere)

§ 21 opregner, hvem der er part i en sag efter denne lov. Bestemmelsen svarer til det partsbegreb, som generelt anvendes i lovgivningen på det finansielle område. Bestemmelsen fastslår, hvem der er part i forhold til Finanstilsynets afgørelser og indeholder således en afvigelse fra det almindelige forvaltningsretlige partsbegreb. Det særlige partsbegreb er nødvendigt for at undgå en udhuling af Finanstilsynets tavshedspligt, da parter adgang til aktindsigt efter forvaltningsloven ikke tilsidesættes af tavshedspligtsreglerne.

Det foreslås at ændre § 21 om partsbegrebet i forhold til Finanstilsynet, så bestemmelsen generelt forholder sig til, hvem der kan anses som part.

Som part i forhold til Finanstilsynet vil efter forslaget anses de virksomheder, som Finanstilsynets afgørelse efter loven og regler udstedt i medfør heraf retter sig imod, jf. gældende § 21, stk. 1, samt i medfør af gældende § 21, stk. 2, den som overtræder lovens forbud mod at drive virksomhed uden tilladelse, personer, som søger om tilladelse, medlemmer af en virksomheds bestyrelse, direktion eller ledelsesansvarlig, når Finanstilsynet nægter en virksomhed tilladelse eller inddrager denne helt eller delvist, jf. lovens § 15 samt en virksomhed, som Finanstilsynet kræver oplysninger af til afgørelse af, hvorvidt den er omfattet af loven, jf. lovens § 12, stk. 1.

De foreslåede ændringer sikrer, at man fastholder det partsbegreb for investeringsrådgivere, som i dag følger af § 343 m, jf. § 355 i lov om finansiel virksomhed.

Til nr. 28 (§ 22 i lov om finansielle rådgivere og boligkreditformidlere)

Det følger af det gældende § 22, at finansielle rådgivere og boligkreditformidlere betaler afgift til Finanstilsynet efter kapitel 22 i lov om finansiel virksomhed.

Med nærværende lovforslag tilføjes generelt i loven regulering af investeringsrådgivere. For at undgå opremsning og fremtidssikre bestemmelsen, såfremt yderligere rådgivningstyper senere måtte blive tilføjet til loven, foreslås det at ændre § 22, så det fremgår at afgiftspligten påhviler virksomheder omfattet af loven.

Til nr. 29 (§ 26, stk. 2 i lov om finansielle rådgivere og boligkreditformidlere)

Den foreslåede ændring af § 26, stk. 2, i lov om finansielle rådgivere og boligkreditformidlere indeholder en indsættelse af en henvisning til § 7 b, som affattet ved dette lovforslag § 2, nr. 7.

Med den foreslåede nye § 7 b stilles der krav om, at investeringsrådgivere og finansielle rådgivere skal udarbejde en lønpolitik for ansatte, der yder investeringsrådgivning til kunder og modtager og formidler ordrer til en værdipapirhandler med henblik på at fremme en rimelig behandling af kunder og forebygge interessekonflikter. Disse rådgivere får endvidere en særskilt forpligtelse til at sikre, at aflønning af deres ansatte ikke er i strid med rådgiverens forpligtelse til at handle i kundernes bedste interesse, herunder forpligtelser i medfør af § 7, stk. 1, og regler udstedt i medfør af § 7, stk. 2, i loven.

Aflønningsordninger, der kan tilskynde ansatte til en adfærd, der er i strid med rådgiverens forpligtelse til at handle i kundernes bedste interesse, f.eks. ved at anbefale kunder finansielle produkter eller finansielle instrumenter på bekostning af andre produkter eller instrumenter, som ville have været mere egnet til de pågældende kunders behov, kan medføre et økonomisk tab for kunderne, hvorfor overtrædelse af bestemmelsen bør kunne straffes. Ændringen af § 26, stk. 2, medfører således, at en investeringsrådgiver og en finansiel rådgiver kan straffes med bøde, hvis rådgiveren ikke sikrer, at der foreligger en lønpolitik, for ansatte, der yder investeringsrådgivning og formidler ordrer til en værdipapirhandler, herunder sikrer, at aflønningen af ansatte ikke er i strid med rådgiverens forpligtelse til at handle i kundernes bedste interesse, jf. § 7 b, stk. 1.

Til § 3

Til nr. 1 (§ 12, stk. 4, i lov om forsikringsformidling)

I § 12, stk. 4, i lov om forsikringsformidling henvises der til lov om finansielle rådgivere.

I forbindelse med overflytningen af reguleringen af investeringsrådgivere fra lov om finansiel virksomhed til lov om finansielle rådgivere og boligkreditformidlere, jf. bl.a. omtalen heraf under de almindelige bemærkninger afsnit 2.4, foreslås titlen til lov om finansielle rådgivere og boligkreditformidlere ændret, jf. i øvrigt lovforslagets § 2, nr. 1.

Med forslaget foreslås henvisning i lov om forsikringsformidling til lov om finansielle rådgivere opdateret i overensstemmelse med den foreslåede ændring af denne lovs titel, jf. lovforslagets § 2, nr. 1.

Til § 4

Til nr. 1 (§ 93, stk. 1, 2. pkt., og stk. 3, 3. pkt. i lov om betalingstjenester og elektroniske penge)

Den foreslåede ændring er en konsekvensændring som følge af, at lov om værdipapirhandel m.v. ophæves og videreføres ved lov om kapitalmarkeder.

Til § 5

Til nr. 1 (§ 3, stk. 1, nr. 8, litra b, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Det foreslås, at henvisningerne i § 3, stk. 1, nr. 8, litra b, til MiFID I ændres, så der i stedet henvises til MiFID II, herunder at henvisningen til artikel 20 i MiFID I ændres til den tilsvarende bestemmelse i artikel 26 i MiFID II. De foreslåede ændringer gennemfører artikel 94 i MiFID II.

Det foreskrives i artikel 94 i MiFID II, at MiFID I ophæves med virkning fra den 3. januar 2017. Endvidere foreskrives det, at alle henvisninger til MiFID I eller Rådets direktiv 93/22/EØF af 10. maj 1993 om investeringsservice i forbindelse med værdipapirer skal betragtes som henvisninger til MiFID II i overensstemmelse med sammenligningstabellen i bilag IV til MiFID II.

Til nr. 2 (§ 3, stk. 1, nr. 19, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Det foreslås, at der i § 3, stk. 1, nr. 19, henvises til hele bilag 5 i lov om finansiel virksomhed i stedet for den gældende henvisning til bilag 5, nr. 1-10.

Den foreslåede ændring i § 3, stk. 1, nr. 19, er en følge af, at bilag 5 i lov om finansiel virksomhed foreslås ændret, så det i sin helhed svarer til bilag 1, afsnit C, til MiFID II. De instrumenter, som er indeholdt i det gældende bilag 5 i lov om finansiel virksomhed går på nuværende tidspunkt videre end det, der følger af bilag 1, afsnit C, til MiFID II. Da bilag 5 foreslås ændret således, at det i sin helhed svarer til bilag 1, afsnit C, til MiFID II, er der ikke behov for at begrænse henvisningen til bilag 5 i § 3, stk. 1, nr. 19, til bestemte numre.

Til nr. 3 (§ 3, stk. 1, nr. 25, 33 og 46, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Det foreslås at ændre § 3, stk. 1, nr. 25, 33 og 46, så henvisningen til artikel 4, nr. 14, i MiFID I ændres til artikel 4, nr. 21, i MiFID II. De foreslåede ændringer gennemfører artikel 94 i MiFID II.

Det foreskrives i artikel 94 i MiFID II, at MiFID I ophæves med virkning fra den 3. januar 2017. Endvidere foreskrives det, at alle henvisninger til begreber, der er defineret i MiFID I eller Rådets direktiv 93/22/EØF af 10. maj 1993 om investeringservice i forbindelse med værdipapirer skal betragtes som henvisninger til det tilsvarende begreb, der er defineret i MiFID II.

Til nr. 4 (§ 3, stk. 1, nr. 37, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Det foreslås at ændre § 3, stk. 1, nr. 37, så henvisningen til bilag II til MiFID I ændres til bilag II i MiFID II. Den foreslåede ændring gennemfører artikel 94 i MiFID II.

Det foreskrives i artikel 94 i MiFID II, at MiFID I ophæves med virkning fra den 3. januar 2017. Endvidere foreskrives det, at alle henvisninger til begreber, der er defineret i MiFID I eller Rådets direktiv 93/22/EØF af 10. maj 1993 om investeringservice i forbindelse med værdipapirer skal betragtes som henvisninger til det tilsvarende begreb, der er defineret i MiFID II.

Til nr. 5 (§ 8, stk. 5, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Den gældende § 8, stk. 5, fastslår, at forvaltere af alternative investeringsfonde, der har tilladelse til at udføre de aktiviteter, der er omfattet af lovens bilag 1, nr. 3, skal leve op til en række krav ud over de krav, der følger af lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., når forvalteren udfører de omhandlede aktiviteter. Bilag 1, nr. 3, omfatter skønsmæssig porteføljepleje og accessoriske tjenesteydelser i form af investeringsrådgivning, opbevaring og forvaltning af aktier eller andele i institutter for kollektiv investering samt modtagelse og formidling af ordrer vedrørende finansielle instrumenter. En forvalter med tilladelse til at udføre aktiviteter omfattet af bilag 1, nr. 3, skal således også efterkomme kravene i lov om finansiell virksomhed §§ 43 og 72. Har forvalteren tilladelse til som accessorisk tjenesteydelse at opbevare og forvalte aktier eller andele i institutter for kollektiv investering, gælder derudover ekstra krav til forvalterens kapitalgrundlag.

Bestemmelsen i § 8, stk. 5, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., er en implementering af artikel 6, stk. 6, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU af 8. juni 2011 om forvaltere af alternative investeringsfonde. Artikel 6, stk. 6, fastslår, at artikel 12, 13 og 19 i MiFID I finder anvendelse for forvaltere, der får tilladelse til at udføre aktiviteter omfattet af bilag 1, nr. 3. Det følger af artikel 94 i MiFID II, at henvisninger til MiFID I skal betragtes som henvisninger til MiFID II eller MiFIR i overensstemmelse med sammenligningstabellen i MiFID II. Henvisningen til artikel 13 i MiFID I skal i overensstemmelse hermed betragtes som en henvisning til artikel 16 i MiFID II.

Med dette lovforslags § 1, nr. 53, foreslås indført et nyt § 71, stk. 4, i lov om finansiell virksomhed, som indeholder en overordnet forpligtelse for finansielle virksomheder, der udvikler nye finansielle produkter og tjenesteydelser med henblik på salg til kunder, til at opstille effektive procedurer for produktgodkendelse og distribution af disse. Dette indebærer et krav til virksomheden om at have

interne retningslinjer, der sikrer tilstedeværelsen af sådanne effektive procedurer. Forslaget gennemfører regler i artikel 16, stk. 3, 2.-6. afsnit, i MiFID II, der som nævnt skal finde anvendelse for forvaltere af alternative investeringsfonde, der har tilladelse til at udføre aktiviteter omfattet af bilag 1, nr. 3, til lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.

Det foreslås derfor at tilføje § 71, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed til de bestemmelser, som efter § 8, stk. 5, finder anvendelse på en forvalter af alternative investeringsfonde med tilladelse til at udføre aktiviteter omfattet af bilag 1, nr. 3, til lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.

De nærmere krav til, hvad retningslinjerne for produktgodkendelse og distribution skal indeholde, vil blive fastsat i delegerede retsakter udstedt af Kommissionen i henhold til artikel 16, stk. 12 i MiFID II. Disse delegerede retsakter vil imidlertid ikke finde anvendelse for forvaltere af alternative investeringsfonde, idet forvalterne som nævnt kun er omfattet af kravene i artikel 16 via henvisningen fra Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU af 8. juni 2011 om forvaltere af alternative investeringsfonde til artikel 13, i MiFID I. Der vil derfor skulle fastsættes nationale regler for forvaltere af alternative investeringsfonde, der svarer til reguleringen i de delegerede retsakter, og der stilles forslag om, at erhvervsministeren tillægges bemyndigelse hertil, jf. dette lovforslags § 5, nr. 6.

Reglerne i de delegerede retsakter vil komme til at foreskrive, at virksomhederne skal etablere retningslinjer for udvikling og godkendelse af produkter samt have processer for løbende overvågning af produkterne og deres distribution. Tilsvarende forpligtelser skal gælde for distributører af finansielle produkter.

Retningslinjerne for produktudvikling og distribution skal sikre, at der fastsættes en målgruppe for produktet, og at det klarlægges, hvilke kundegrupper produktet ikke egner sig til og alle relevante risici ved produktet identificeres. Desuden skal det vurderes, om disse risici er hensigtsmæssige for den fastsatte målgruppe.

Endvidere skal produktudvikling omfatte udførelse af tests og simulationer for at vurdere, hvordan et produkt og dets delelementer fungerer i forskellige scenarier, med henblik på kontrol af, at produktet ikke strider imod målgruppens behov. Retningslinjerne skal sætte virksomheden i stand til at kunne godtgøre, at de omkostninger, som kunden samlet set betaler for produktet, er rimelige i forhold til det potentielle afkast eller den dækning, som kunden vil kunne opnå. Det er i den forbindelse ligegyldigt, om omkostningen går til produktudvikleren eller til en distributør.

Hvis en produktudvikler indgår en distributionsaftale med en distributør, skal denne sikre, at relevante oplysninger om produktet tilgår distributøren, så denne kan opnå forståelse af produktet og rette markedsføringen til netop den målgruppe, som produktudvikleren har identificeret.

Produktudvikleren vil endvidere blive pålagt at kunne dokumentere overfor distributøren, at produktet er blevet udviklet under anvendelse af passende procedurer for produktudvikling.

Procedurene skal også sikre, at virksomheden løbende overvåger de produkter, det tilbyder, og ved enhver relancering af tidligere udstedte produkter undersøger, om det nye relancerede produkt fortsat matcher målgruppens formål og behov.

I tilfælde, hvor produktudvikleren identificerer forhold ved solgte produkter, som kan have negativ indvirkning på, hvordan markedet fungerer, eller negative følgevirkninger for forbrugerne, skal procedurene sikre, at virksomheden overvejer konsekvenserne for forbrugerne og på den baggrund foretager passende foranstaltninger.

Endelig vil en produktudvikler skulle tilstræbe, at produktet er gennemskeligt og ikke er unødigt kompliceret.

Vælger en virksomhed at distribuere et finansielt produkt, vil der også blive fastsat nærmere regler herfor. Disse regler vil omfatte krav om, at finansielle distributører indhenter og forstår relevante oplysninger om de produkter, de distribuerer, og om udviklerens produktgodkendelsesprocedure, herunder de pågældende produkters målgruppe og karakteristika.

En distributør vil blive forpligtet til at kunne indestå for, at de distribuerede produkter er egnede til en på forhånd defineret målgruppes behov. Ligesom en distributør vil være forpligtet til at vurdere alle relevante risici ved de produkter, vedkommende distribuerer, og om disse risici er acceptable for målgruppen.

Der vil endvidere blive stillet krav om, at distributører sikrer sig, at de kun markedsfører og distribuerer finansielle produkter fra produktudviklere, som har passende produktudviklings- og kontrolprocedurer og dokumentation herfor.

Endelig vil der blive stillet krav om, at distributører løbende overvåger de produkter, de tilbyder.

Til nr. 6 (§ 8, stk. 6, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Der foreslås indsat et nyt § 8, stk. 6, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., hvorved erhvervsministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om kravene til de effektive procedurer for godkendelse af nye produkter og tjenesteydelser, væsentlige ændringer i eksisterende produkter og tjenesteydelser samt distribution af disse, som forvaltere af alternative investeringsfonde, der har tilladelse til at udføre de i bilag 1, nr. 3, nævnte aktiviteter, skal have efter § 8, stk. 5, jf. § 71, stk. 4, i lov om finansiell virksomhed.

Som det fremgår af bemærkningerne til dette lovforslags § 5, nr. 5, medfører ændringen af § 8, stk. 5, at forvaltere af alternative investeringsfonde, der udvikler nye finansielle produkter og tjenesteydelser med henblik på salg til kunder, vil blive omfattet af en overordnet forpligtelse til at opstille procedurer for produktgodkendelse og distribution af disse. Det fremgår videre, at der i henhold til artikel 16, stk. 12, i MiFID II vil blive fastsat nærmere krav til, hvad procedurene skal indeholde, for

så vidt angår udvikling og distribution af investeringsprodukter i delegerede retsakter udstedt af Kommissionen.

Som beskrevet i bemærkningerne til dette lovforslags § 5, nr. 5, implementerer ændringen i § 8, stk. 5, artikel 6, stk. 6, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU af 8. juni 2011 om forvaltere af alternative investeringsfonde. Art. 6, stk. 6, fastslår, at artikel 12, 13 og 19 i MiFID finder anvendelse for forvaltere, der får tilladelse til at udføre aktiviteter omfattet af bilag 1, nr. 3. Det følger af artikel 94 i MiFID II, at henvisninger til MiFID I skal betragtes som henvisninger til MiFID II eller MiFIR i overensstemmelse med sammenligningstabellen i MiFID II. Henvisningen til artikel 13 i MiFID I skal i overensstemmelse hermed betragtes som en henvisning til artikel 16 i MiFID II.

De delegerede retsakter, som udstedes af Kommissionen i medfør af artikel 16, stk. 12, i MiFID II, vil imidlertid ikke finde direkte anvendelse for forvaltere af alternative investeringsfonde, idet forvaltere af alternative investeringsfonde som nævnt kun er omfattet af kravene i artikel 16 via henvisningen fra Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU af 8. juni 2011 om forvaltere af alternative investeringsfonde til artikel 13 i MiFID I. Der vil derfor skulle fastsættes nationale regler for forvaltere af alternative investeringsfonde, der implementerer reguleringen i de delegerede retsakter. De nationale regler vil svare til de regler, der vil blive fastsat for investeringsforvaltningsselskaber i medfør af § 71, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed, jf. § 71, stk. 5, i lov om finansiel virksomhed. Reglerne forventes at blive implementeret i en bekendtgørelse.

Til nr. 7 (§ 22 a i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

For forvaltere af alternative investeringsfonde, som ikke er selvforvaltende, og som har tilladelse som investeringsforvaltningsselskab efter § 10 i lov om finansiel virksomhed og udfører aktiviteter omfattet af tilladelsen, gælder der ikke i dag et krav om at disse skal sikre, at aflønning af ansatte ikke er i strid med forvalterens forpligtelse til at handle i kundernes bedste interesse, herunder forvalterens forpligtelser i medfør af god skik reglerne i § 18, stk. 1, nr. 1, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. Forvaltere af alternative investeringsfonde er dog underlagt krav om at have en skriftlig lønpolitik, der er i overensstemmelse med og fremmer sund og effektiv risikostyring, jf. § 20, stk. 1, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. Forvalteres lønpolitikker skal endvidere harmonere med principperne om beskyttelse af bl.a. forvalternes kunder, jf. § 8, stk. 1, nr. 4, i bekendtgørelse nr. 296 af 27. marts 2014 om lønpolitik og oplysningsforpligtelser om aflønning for forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.

Der gælder heller ikke i dag et forbud mod aflønningsordninger, salgsmål eller andre ordninger, der vil kunne tilskynde ansatte hos forvaltere af alternative investeringsfonde til at anbefale et bestemt finansielt instrument til en detailkunde, når forvalteren kan anbefale et andet finansielt instrument, der vil dække den pågældende kundes behov bedre.

Det foreslås med § 22 a, stk. 1, at forvaltere af alternative investeringsfonde, som ikke er selvforvaltende, og som har tilladelse som investeringsforvaltningsselskab efter § 10 i lov om finansiel virksomhed og udfører aktiviteter omfattet af tilladelsen, skal sikre, at aflønning af forvalterens ansatte

ikke er i strid med forvalterens forpligtelse til at handle i kundernes bedste interesse, herunder forvalterens forpligtelser i medfør af § 18, stk. 1, nr. 1, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. og regler om samme udstedt i medfør af stk. 3.

Den foreslåede bestemmelse er ny og gennemfører artikel 24, stk. 10, 1. pkt., i MiFID II, hvorefter et fondsmæglerselskab, der yder investeringservice til kunder, skal sikre, at det ikke honorerer eller vurderer sine medarbejderes indsats på en måde, der strider mod dets forpligtelse til at handle i kundernes bedste interesse. Forvaltere af alternative investeringsfonde, som ikke er selvforvaltende, der har tilladelse som investeringsforvaltningsselskab efter § 10 i lov om finansiel virksomhed og udfører aktiviteter omfattet af tilladelsen, er via henvisninger i artikel 6, stk. 6, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU af 8. juni 2011 om forvaltere af alternative investeringsfonde og om ændring af direktiv 2003/41/EF og 2009/65/EF samt forordning (EF) nr. 1060/2009 og (EU) nr. 1095/210, til bestemmelser i MiFID I, nu MiFID II, omfattet af artikel 24, stk. 10. Det foreslåede § 22 a, stk. 1, gennemfører således artikel 24, stk. 10, 1. pkt., i MiFID II, for de pågældende forvaltere.

Den foreslåede bestemmelse er udtryk for et ønske om at sikre en klar sammenhæng mellem reglerne om investorbeskyttelse og reglerne om aflønning af de ansatte i de pågældende typer af forvaltere af alternative investeringsfonde, da de ansatte i praksis kommer i situationer, hvor der er behov for at sikre, at de varetager kundernes interesser bedst muligt. De omfattede forvaltere har allerede i dag en generel forpligtelse til at sikre, at lønpolitikken er i overensstemmelse med og fremmer ansvarlig forretningsadfærd. Med den foreslåede bestemmelse får de omfattede forvaltere en særskilt forpligtelse til at sikre, at forvalterens aflønningsstrukturer og aflønningsordninger ikke tilskynder forvalterens ansatte til at handle mod kundernes bedste interesse og god skik reglerne i § 18, stk. 1, nr. 1, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. og regler om samme udstedt i medfør af stk. 3. Formålet med bestemmelsen er således at sikre, at de omfattede forvaltere ikke aflønner deres ansatte på en måde, der kan tilskynde de ansatte til salg eller rådgivning til kunder om finansielle instrumenter, der ikke er egnede til de pågældende kunder.

Ved kunder forstås enhver fysisk eller juridisk person, til hvem forvalteren yder investeringservice m.v., jf. artikel 4, stk. 1, nr. 9, i MiFID II. Den foreslåede bestemmelse sikrer således hensynet til såvel professionelle kunder som detailkunder, som defineret i samme artikel, nr. 10 og 11. Bestemmelsen indeholder ikke et generelt forbud mod bestemte aflønningsordninger, da det vil bero på en konkret vurdering af bl.a. forvalterens organisation, om aflønningen må vurderes at stride mod forvalterens forpligtelse til at handle i kundernes bedste interesse. Anvendelsesområdet i det foreslåede stk. 1 adskiller sig på den baggrund fra det foreslåede stk. 2, som vedrører salg og anbefalinger rettet mod detailkunder, og som indeholder forbud mod visse aflønningsordninger.

Det foreslås, at overtrædelse af § 22 a, stk. 1, skal kunne straffes med bøde, jf. dette lovforslags § 5, nr. 13.

Aflønningsstrukturer og aflønningsordninger, der kan tilskynde forvalterens ansatte til at handle mod kundernes bedste interesse, kan føre til tab for kunderne, hvilket er baggrunden for, at bestemmelsen

foreslås strafbelagt. Ansvarssubjektet i forhold til overtrædelser af stk. 1 er forvalteren. En forvalter af alternative investeringsfonde vil således kunne straffes med bøde, hvis forvalteren aflønner sine ansatte på en måde, der tilskynder de ansatte til at handle mod kundernes bedste interesse og god skik reglerne, f.eks. ved at tildele ansatte variabel løn på baggrund af opnåelse af salgsmål knyttet til finansielle instrumenter, som er solgt til detailkunder.

Det foreslås i § 22 a, stk. 2, at ansatte hos forvaltere af alternative investeringsfonde omfattet af stk. 1, der sælger eller rådgiver om finansielle instrumenter omfattet af bilag 5 i lov om finansiel virksomhed samt instrumenter og kontrakter omfattet af regler udstedt i medfør af § 17 i lov om finansiel virksomhed, ikke må modtage variable løndelev, der er afhængige af opnåelse af et salgsmål for den ansatte, som angiver en salgsmængde af finansielle instrumenter, som skal være opnået i forhold til detailkunder.

Den foreslåede bestemmelse er ny og gennemfører artikel 24, stk. 10, 2. pkt., i MiFID II, der indeholder et forbud mod aflønningsordninger, salgsmål eller andre ordninger, der vil kunne tilskynde ansatte i fondsmæglerselskaber til at anbefale et bestemt finansielt instrument til en detailkunde, når selskabet kan anbefale et andet finansielt instrument, der vil dække den pågældende kundes behov bedre. Forvaltere af alternative investeringsfonde, som ikke er selvforvaltende, der har tilladelse som investeringsforvaltningsselskab efter § 10 i lov om finansiel virksomhed og udfører aktiviteter omfattet af tilladelsen, er via henvisninger i artikel 6, stk. 6, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU af 8. juni 2011 om forvaltere af alternative investeringsfonde og om ændring af direktiv 2003/41/EF og 2009/65/EF samt forordning (EF) nr. 1060/2009 og (EU) nr. 1095/210, til bestemmelser i MiFID I, nu MiFID II, omfattet af artikel 24, stk. 10. Det foreslåede § 22 a, stk. 2, gennemfører således artikel 24, stk. 10, 2. pkt., i MiFID II, for de pågældende forvaltere.

Formålet med forbuddet er at mindske risikoen for interessekonflikter. Forvaltere er generelt underlagt en pligt til at mindske risikoen for interessekonflikter og en pligt til at håndtere de konflikter, der alligevel måtte opstå, jf. § 18, stk. 1, nr. 3, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. Der ses dog at være et særligt beskyttelseshensyn i de tilfælde, hvor der er sammenhæng mellem f.eks. salgsmål til detailkunder og aflønningsordninger til de ansatte, der rådgiver detailkunderne. Med den foreslåede bestemmelse får de omfattede forvaltere forbud mod at anvende visse typer af variabel løn til ansatte, der sælger eller rådgiver om finansielle instrumenter til detailkunder. Ansatte hos disse forvaltere, der sælger eller rådgiver om finansielle instrumenter omfattet af bilag 5 i lov om finansiel virksomhed samt instrumenter og kontrakter omfattet af regler udstedt i medfør af § 17 i lov om finansiel virksomhed må således ikke modtage variable løndelev, der er afhængige af opnåelse af et salgsmål for den ansatte, som angiver en salgsmængde af finansielle instrumenter, som skal være opnået i forhold til detailkunder. Forbuddet omfatter brug af variabel løn knyttet til salgsmål i enhver salgs- eller rådgivningssituation, f.eks. i forbindelse med fysisk møde, telefonisk kontakt og kontakt via elektroniske medier.

Eventuelle andre aflønningsordninger eller øvrige ordninger, der ikke har karakter af salgsmål, men som vil kunne tilskynde ansatte til ikke at handle i detailkundens bedste interesse vil være i strid med det foreslåede stk. 1.

Kunder, der ikke er professionelle kunder, er detailkunder, jf. artikel 4, stk. 1, nr. 11, i MiFID II.

Med det foreslåede § 22 a, stk. 3, fastlægges det, at stk. 1 og 2 ikke finder anvendelse på forhold omfattet af kollektiv overenskomst.

Bestemmelsen er ny. EU-reguleringen bag de danske aflønningsregler er blevet til under forudsætning af en respekt for forskelle i de nationale arbejdsretlige forhold. Det fremgår af betragtning 9 i Kommissionens henstilling om aflønning i den finansielle sektor, at henstillingen ikke har til hensigt at berøre de rettigheder, som arbejdsmarkedets parter har i forbindelse med overenskomstforhandlinger.

Den danske implementering af henstillingen betyder, at § 22 a således alene omfatter de ansættelsesforhold, der ikke er omfattet af kollektive overenskomster, men som i stedet bygger på individuelle ansættelseskontrakter og aflønningsformer, der går ud over de rammer, der er fastsat i henhold til overenskomsterne, herunder f.eks. hvis en forvalter vælger at tilbyde medarbejderne variabel løn, uden forvalteren i overenskomsten er forpligtet hertil. Bestemmelsen medfører, at i det omfang den ansattes aftale om en løndel er omfattet af en kollektiv overenskomst, berøres denne aftale ikke af § 22 a, stk. 1 og 2.

Den foreslåede § 22 a finder herudover alene anvendelse på aftaler om aflønning mellem en forvalter og en ansat, der indgås, genforhandles, forlænges eller fornys efter lovens ikrafttræden. Kravet finder således ikke anvendelse på aftaler omfattet af det foreslåede § 22 a, der er indgået eller genforhandlet før lovens ikrafttræden, og som ikke efter lovens ikrafttræden er genforhandlet, forlænget eller fornyet. Dette er fastsat i dette lovforslags § 23, stk. 3.

Til nr. 8 (§ 28, stk. 1, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Den foreslåede ændring i § 28, stk. 1, er en konsekvensændring som følge af, at definitionen af værdipapirer med den nye lov om kapitalmarkeder ændres. Værdipapirer som de skal forstås i § 28, stk. 1, lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., falder herefter under den nye definition af finansielle instrumenter i lov om kapitalmarkeder.

Til nr. 9 (§ 46, stk. 1, nr. 2, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Det foreslås at ændre § 46, stk. 1, nr. 2, så henvisningen til MiFID I ændres til MiFID II. Den foreslåede ændring gennemfører artikel 94 i MiFID II.

Det foreskrives i artikel 94 i MiFID II, at MiFID I ophæves med virkning fra den 3. januar 2017. Endvidere foreskrives det, at alle henvisninger til begreber, der er defineret i MiFID I eller Rådets

direktiv 93/22/EØF af 10. maj 1993 om investeringservice i forbindelse med værdipapirer skal betragtes som henvisninger til det tilsvarende begreb, der er defineret i MiFID II.

Til nr. 10 (§ 63, 1. pkt., i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

§ 63, 1. pkt., i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. vedrører alternative investeringsfondes pligt til at offentliggøre prospekter.

Det foreslås at ændre § 63, 1. pkt., således, at henvisningen til kapitel 12 i lov om værdipapirhandel m.v. udgår af bestemmelsen.

Baggrunden herfor er, at de gældende regler i kapitel 12 i lov om værdipapirhandel m.v. ikke videreføres i den nye lov om kapitalmarkeder. Ændringen har den konsekvens, at der ikke længere er prospektpligt ved offentlige udbud af værdipapirer mellem 1.000.000 euro og 5.000.000 euro.

Til nr. 11 (§ 155, stk. 1, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Den foreslåede ændring i § 155, stk. 1, er en konsekvensændring som følge af, at lov om værdipapirhandel m.v. ophæves og at § 83, stk. 2 og 3, og § 83 b i lov om værdipapirhandel m.v. videreføres som § 213, stk. 1-5 og 8, i lov om kapitalmarkeder.

Til nr. 12 (§ 171, stk. 1, 2. pkt., og § 171, stk. 2, 3. pkt., i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Den foreslåede ændring § 171, stk. 1, 2. pkt., og § 171, stk. 2, 3. pkt., er en konsekvensændring som følge af, at lov om værdipapirhandel m.v. ophæves og videreføres ved lov om kapitalmarkeder.

Til nr. 13 (§ 190, stk. 2, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Efter § 190, stk. 2, kan overtrædelse af en række nærmere angivne bestemmelser i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. straffes med bøde.

Det foreslås at ændre § 190, stk. 2, således, at der indsættes en henvisning til § 22 a, stk. 1, som affattet ved dette lovforslags § 5, nr. 7. Den foreslåede § 22 a, stk. 1, indeholder krav om, at forvaltere af alternative investeringsfonde, som ikke er selvforvaltende, og som har tilladelse som investeringsforvaltningsselskab efter § 10 i lov om finansiel virksomhed og udfører aktiviteter omfattet af tilladelsen, skal sikre, at aflønning af forvalterens ansatte ikke er i strid med forvalterens forpligtelse til at handle i kundernes bedste interesse, herunder forvalterens forpligtelser i medfør af § 18, stk. 1, nr. 1, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. og regler om samme udstedt i medfør af stk. 3.

Aflønningsstrukturer og aflønningsordninger, der kan tilskynde forvalterens ansatte til at handle mod kundernes bedste interesse, kan føre til tab for kunderne, hvilket er baggrunden for, at § 22 a, stk. 1, foreslås strafbelagt. Ansvarssubjektet i forhold til overtrædelser af stk. 1 er forvalteren. En forvalter af alternative investeringsfonde vil således kunne straffes med bøde, hvis forvalteren aflønner sine ansatte på en måde, der tilskynder de ansatte til at handle mod kundernes bedste interesse og god skik reglerne, f.eks. ved at tildele ansatte variabel løn på baggrund af opnåelse af salgsmål knyttet til finansielle instrumenter, som er solgt til detailkunder.

Den foreslåede ændring af § 190, stk. 2, medfører således, at en forvalter vil kunne straffes med bøde ved overtrædelse af § 22 a, stk. 1.

Til § 6

Til nr. 1 og 2 (§ 2, stk. 1, nr. 16 og 17, i lov om investeringsforeninger m.v.)

Det foreslås at ændre § 2, stk. 1, nr. 16 og 17, så henvisningen til artikel 4, nr. 14, i MiFID I ændres til artikel 4, nr. 21, i MiFID II. Den foreslåede ændring gennemfører artikel 94 i MiFID II.

Det foreskrives i artikel 94 i MiFID II, at MiFID I ophæves med virkning fra den 3. januar 2017. Endvidere foreskrives det, at alle henvisninger til begreber, der er defineret i MiFID I eller Rådets direktiv 93/22/EØF af 10. maj 1993 om investeringservice i forbindelse med værdipapirer skal betragtes som henvisninger til det tilsvarende begreb, der er defineret i MiFID II.

Til nr. 3 (§ 161, stk. 1, 5. pkt., i lov om investeringsforeninger m.v.)

Den foreslåede ændring i § 161, stk. 1, 5. pkt., er en konsekvensændring som følge af, at lov om værdipapirhandel m.v. ophæves, og at § 83, stk. 2-5, og § 83 b i lov om værdipapirhandel m.v. videreføres som 213, stk. 1-5 og 8, i lov om kapitalmarkeder.

Til nr. 4 (§ 175, stk. 1, 4. pkt., i lov om investeringsforeninger m.v.)

Den foreslåede ændring i § 175, stk. 1, 4. pkt., er en konsekvensændring som følge af, at lov om værdipapirhandel m.v. ophæves, og at § 83, stk. 2 og 3, i lov om værdipapirhandel m.v., videreføres som 213, stk. 1-5 og 8, i lov om kapitalmarkeder.

Til nr. 5 (§ 176, stk. 1, 2. pkt., og § 176, stk. 3, 3. pkt., i lov om investeringsforeninger m.v.)

De foreslåede ændringer i § 176, stk. 1, 2. pkt., og stk. 3, 3. pkt., er konsekvensændringer som følge af, at lov om værdipapirhandel m.v. ophæves, og videreføres ved lov om kapitalmarkeder.

Til § 7

Til nr. 1 (lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v.)

I lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v. fremgår der i en lang række bestemmelser ordet værdipapirer. Der skelnes i loven mellem realkreditobligationer, særligt dækkede realkreditobligationer, særligt dækkede obligationer og andre værdipapirer. Betegnelsen andre værdipapirer kan eksempelvis omfatte junior covered bonds, aktier, hybrid kernekapitalobligationer, erhvervsobligationer, seniorgæld, m.v., lige som der kan være tale om private placements eller commercial papers. Private placements omfatter værdipapirer udstedt med henblik på salg til en mindre gruppe af investorer, men kan også være omsættelige. Commercial papers er kortfristede værdipapirer, sædvanligvis med et mindste pålydende på USD 500.000. Hensigten med adgangen til at udstede andre værdipapirer er dels at gøre det muligt for institutterne at finansiere deres aktiviteter i udlandet, men også at skabe større fleksibilitet i institutternes kapitalfremskaffelse her i landet.

Disse andre værdipapirer kan handles på kapitalmarkedet, og omfattes derfor af betegnelsen finansielle instrumenter i den ny lov om kapitalmarkeder.

Det foreslås derfor at ændre lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v., så betegnelsen værdipapirer overalt i loven ændres til finansielle instrumenter. Dette skal sikre en ensartet sprogbrug på tværs af den finansielle lovgivning.

Realkreditinstitutter har i henhold til anden lovgivning mulighed for at udstede værdipapirer, som bruges til andet end at finansiere realkreditlån, jf. ovenfor om andre værdipapirer end realkreditobligationer, særligt dækkede realkreditobligationer og særligt dækkede obligationer. Disse er ikke omfattet af denne ændring.

Til § 8

Til nr. 1 (§ 3 a, stk. 2, 2. pkt., i lov om et skibsfinansieringsinstitut)

§ 3 a regulerer aktivers fordeling ved konkurs og rekonstruktion og indeholder en opremsning og angivelse af omfanget af de aktiver, der kan tjene til opfyldelse af krav fra indehavere af kasseobligationer og skibskreditobligationer, der ikke er udstedt gennem et kapitalcenter.

Den gældende bestemmelse omtaler værdipapirer, der er omfattet af den generelle værdipapirlovgivning. Ved ændringer heri bør lov om et skibsfinansieringsinstitut tilpasses, så der ikke kan opstå tvivlssituationer på baggrund af forskellige betegnelser i den finansielle lovgivning.

Det foreslås derfor at ændre § 3 a, stk. 2, 2. pkt., så betegnelsen værdipapirer erstattes af betegnelsen finansielle instrumenter i overensstemmelse med § 4 i lov om kapitalmarkeder.

Til § 9

Til nr. 1 (§ 46 d, stk. 1, nr. 11, § 46 d, stk. 1, nr. 12, § 46, stk. 2, § 51, nr. 1, og § 66 a, stk. 6, nr. 16 og nr. 21, i lov om tilsyn med firmapensionskasser)

Der foreslås en ændring af § 46 d, stk. 1, nr. 11, § 46 d, stk. 1, nr. 12, § 46, stk. 2, § 51, nr. 1, og § 66 a, stk. 6, nr. 16 og nr. 21, hvorved begrebet værdipapirer ændres til finansielle instrumenter. Der er tale om konsekvensændringer som følge af, at definitionen af værdipapirer foreslås ændret med den nye lov om kapitalmarkeder. Værdipapirer som de skal forstås i de foreslåede ændrede bestemmelser i lov om tilsyn med firmapensionskasser falder herefter under den nye definition af finansielle instrumenter i lov om kapitalmarkeder.

Til nr. 2 (§ 66 a, stk. 1, 3. pkt., i lov om tilsyn med firmapensionskasser)

Der foreslås en ændring af § 66 a, stk. 1, 3. pkt., hvorved henvisningen til § 83, stk. 2 og 3, i lov om værdipapirhandel m.v. ændres til § 213, stk. 1-5 og 8, i lov om kapitalmarkeder, der svarer til den gældende § 83, stk. 2 og 3, i lov om værdipapirhandel m.v.

Den foreslåede ændring er en konsekvensændring som følge af, at lov om værdipapirhandel m.v. ophæves og i stedet videreføres ved lov om kapitalmarkeder.

Til nr. 3 (§ 66 c, stk. 1, 2. pkt., og stk. 3, 3. pkt., i lov om tilsyn med firmapensionskasser)

Den foreslåede ændring er en konsekvensændring som følge af, at lov om værdipapirhandel m.v. ophæves og videreføres ved lov om kapitalmarkeder.

Til § 10

Til nr. 1 (§ 5, nr. 22, i selskabsloven)

I den gældende § 5, nr. 22, i selskabsloven henvises der til definitionen af en multilateral handelsfacilitet, som angivet i § 40, stk. 1, i lov om værdipapirhandel m.v.

Forslaget er en konsekvens af forslag til lov om kapitalmarkeder, der erstatter lov om værdipapirhandel m.v., der samtidig foreslås ophævet. Bestemmelsen i § 3, nr. 3, i lov om kapitalmarkeder svarer til § 40, stk. 1, i lov om værdipapirhandel m.v. Det foreslås derfor at ændre henvisningen i overensstemmelse hermed.

Til nr. 2 (§ 5, nr. 27, i selskabsloven)

I den gældende § 5, nr. 27, i selskabsloven henvises der til definitionen af et reguleret marked, som angivet i § 16, stk. 1, i lov om værdipapirhandel m.v.

Forslaget er en konsekvens af forslag til lov om kapitalmarkeder, der erstatter lov om værdipapirhandel m.v., der samtidig foreslås ophævet. Bestemmelsen i § 3, nr. 2, i lov om kapitalmarkeder svarer til § 16, stk. 1, i lov om værdipapirhandel m.v. Det foreslås derfor at ændre henvisningen i overensstemmelse hermed.

Til nr. 3 (§ 5, nr. 33, i selskabsloven)

§ 60, stk. 1, i selskabsloven henviser til definitionen af en værdipapircentral i § 7, stk. 1, nr. 3, i lov om værdipapirhandel m.v. I forbindelse med forslaget til lov om kapitalmarkeder, der erstatter lov om værdipapirhandel m.v., foreslås det at indsætte »værdipapircentral« i § 5 i selskabsloven som et nyt punkt 33. Det foreslås, at henviser til definitionen af en værdipapircentral i den foreslåede § 3, nr. 10, i forslag til lov om kapitalmarkeder.

Formålet med at medtage »værdipapircentral« i selskabslovens definitionsbestemmelse er at sikre klarhed over, at det er definitionen i den foreslåede lov om kapitalmarkeder, der finder anvendelse.

Til nr. 4 (§ 60, stk. 1, i selskabsloven)

Efter de gældende regler i § 60, stk. 1, i selskabsloven fremgår, at det centrale ledelsesorgan kan beslutte at udstede og annullere ejerbeviser. Der henvises i bestemmelsen til udstedelse af ejerbeviser gennem en værdipapircentral som defineret i lov om værdipapirhandel m.v.

Det foreslås, at henvisningen i § 60, stk. 1, i selskabsloven til § 7, stk. 1, nr. 3, i lov om værdipapirhandel m.v. udgår.

Forslaget er en konsekvens af forslaget om at indsætte en definition af værdipapircentral i § 5 i selskabsloven. Der henvises til bemærkningerne til den foreslåede ændring i lovforslagets § 11, nr. 3. Der er med forslaget ikke tiltænkt en materiel ændring af begrebet værdipapircentral.

Til nr. 5 (§ 63 og § 166, stk. 2, i selskabsloven)

Efter § 63 og § 166, stk. 2, i selskabsloven kan det centrale ledelsesorgan for henholdsvis aktionærene eller for kapitalejerne afhænde aktierne eller kapitalandelene gennem en værdipapirhandler. Der henvises i bestemmelserne til definitionen af en værdipapirhandler i § 4, stk. 1, i lov om værdipapirhandel m.v.

Forslaget er dels en konsekvens af forslag til lov om kapitalmarkeder, der erstatter lov om værdipapirhandel m.v., der samtidig foreslås ophævet, og dels en konsekvens af, at definitionen af værdipapirhandler i den gældende lov om værdipapirhandel m.v. ikke videreføres. Selskabslovens henvisninger til værdipapirhandlerbegrebet i lov om værdipapirhandel m.v. foreslås derfor ændret til værdipapirhandlerbegrebet i § 9, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed. Da definitionen på en værdipapirhandler i § 9, stk. 1, er væsentlig snævrere end § 4, stk. 1, i lov om værdipapirhandel m.v., foreslås det at supplere bestemmelsen med udenlandske kreditinstitutter og investeringsselskaber samt filialer af disse både indenfor og udenfor EU/EØS.

Der er ikke tiltænkt en materiel ændring af bestemmelserne, hvorfor der gælder de samme regler for selskaber, der lovligt udøver værdipapirhandel her i landet.

Til nr. 6 (§ 70, stk. 2, § 184, stk. 2, og § 339, stk. 3, i selskabsloven)

I gældende § 70, stk. 2, § 184, stk. 2, og § 339, stk. 3, i selskabsloven henvises der til kapitel 8 i lov om værdipapirhandel m.v. om overtagelsestilbud. § 70, stk. 2, 2. pkt., i selskabsloven vedrører prisfastsættelse ved indløsning af minoritetsaktionærer ved overtagelsestilbud gennemført efter kapitel 8 i lov om værdipapirhandel m.v. § 184, stk. 1, i selskabsloven fastsætter, at aktieselskaber omfattet af kapitel 8 i lov om værdipapirhandel m.v. ikke må foretage udlodning af selskabets midler de første 12 måneder. § 339, stk. 3, i selskabsloven vedrører generalforsamlingens godkendelse af overtagelsestilbud.

Forslaget er en konsekvens af forslag til lov om kapitalmarkeder, der erstatter lov om værdipapirhandel m.v., der samtidig foreslås ophævet. Bestemmelsen i kapital 8 i lov om kapitalmarkeder svarer til kapitel 8 i lov om værdipapirhandel m.v. Det foreslås derfor at ændre henvisningen i overensstemmelse hermed.

Til nr. 7 (§ 71, stk. 1, § 104, stk. 2, § 139 a, stk. 1, § 239, stk. 5, § 257, stk. 5, § 274, stk. 4 og § 294, stk. 4, i selskabsloven)

I § 71, stk. 1, § 104, stk. 2, § 139 a, stk. 1, § 239, stk. 5, § 257, stk. 5, § 274, stk. 4 og § 294, stk. 4, i selskabsloven står der i dag »EU/EØS-land«.

Det fremgår af de almindelige bemærkninger til forslag til lov om kapitalmarkeder, at formuleringen »i lande inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område« skal forstås således, at den i princippet omfatter en hvilken som helst aftale, som EU indgår med et tredjeland, og som omfatter finansielle tjenesteydelser. Formuleringen »i lande inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område« kan omfatte en bredere gruppe af lande end betegnelsen »EU/EØS-land«.

EU har dog på nuværende tidspunkt kun en sådan aftale, nemlig aftalen om Det Europæiske og Økonomiske Samarbejdsområde (EØS), der ud over EU-landene i dag omfatter Norge, Island og Liechtenstein.

Det foreslås derfor, som konsekvens af forslag til lov om kapitalmarkeder, at selskabsloven ændres i overensstemmelse med den foreslåede formulering i forslag til lov om kapitalmarkeder, for så vidt angår § 71, stk. 1, § 104, stk. 2, § 139 a, stk. 1, § 239, stk. 5, § 257, stk. 5, § 274, stk. 4 og § 294, stk. 4, i selskabsloven, da den bredere formulering er relevant.

Øvrige bestemmelser i selskabsloven, der indeholder en henvisning til EU/EØS-land skal ikke ændres, da ændringen alene skal gælde for bestemmelser, der henviser til det regulerede marked.

Til nr. 8 (§ 71, stk. 1, i selskabsloven)

I den gældende regel i § 71, stk. 1, i selskabsloven, hvoraf erhvervelse af aktier i et kapitalselskab, der har en eller flere aktier optaget til handel på et reguleret marked i et EU/EØS-land, bl.a. medfører tilbudspligt efter § 31, stk. 1, i lov om værdipapirhandel.

Forslaget er en konsekvens af forslag til lov om kapitalmarkeder, der erstatter lov om værdipapirhandel m.v., der samtidig foreslås ophævet. Bestemmelsen i § 45, i lov om kapitalmarkeder svarer til § 31, stk. 1, i lov om værdipapirhandel m.v. Det foreslås derfor at ændre henvisningen i overensstemmelse hermed.

Til nr. 9 (§ 76, stk. 5, § 338, § 339, stk. 5 og 6, § 340, stk. 3, § 352, stk. 2, og § 353 i selskabsloven)

I § 76, stk. 5, § 338, § 339, stk. 5 og 6, § 340, stk. 3, § 352, stk. 2, og § 353 i selskabsloven står der i dag »EU- eller EØS-land«.

Det fremgår af de almindelige bemærkninger til forslag til lov om kapitalmarkeder, at formuleringen »i lande inden for Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område« skal forstås således, at den i princippet omfatter en hvilken som helst aftale, som EU indgår med et tredjeland, og som omfatter finansielle tjenesteydelser. Formuleringen »i lande inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område« kan omfatte en bredere gruppe af lande end betegnelsen »EU- eller EØS-land«.

EU har på nuværende tidspunkt kun en sådan aftale, nemlig aftalen om Det Europæiske og Økonomiske Samarbejdsområde (EØS), der ud over EU-landene i dag omfatter Norge, Island og Liechtenstein.

Det foreslås derfor, som konsekvens af forslaget til lov om kapitalmarkeder, at selskabsloven ændres i overensstemmelse med den foreslåede formulering i forslag til lov om kapitalmarkeder, for så vidt angår § 76, stk. 5, § 338, § 339, stk. 5 og 6, § 340, stk. 3, § 352, stk. 2, og § 353 i selskabsloven, da den bredere formulering er relevant.

Øvrige bestemmelser i selskabsloven, der indeholder en henvisning til EU/EØS-land skal ikke ændres, da ændringen alene skal gælde for bestemmelser, der henviser til det regulerede marked.

Til nr. 10 (§ 146, stk. 2, i selskabsloven)

I den gældende bestemmelse i § 146, stk. 2, i selskabsloven skal en generalforsamlingsvalgt revisor i selskaber, der har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked, hurtigst muligt give meddelelse om sin fratræden til markedet efter reglerne i lov om værdipapirhandel m.v.

Forslaget er en konsekvens af forslag til lov om kapitalmarkeder, der erstatter lov om værdipapirhandel m.v., der samtidig foreslås ophævet. Det foreslås derfor at ændre henvisningen i overensstemmelse hermed uden materiel ændring af reglerne.

Til nr. 11 (§ 184, stk. 2, i selskabsloven)

I den gældende bestemmelse i § 184, stk. 2, i selskabsloven henvises det til reglerne i lov om værdipapirhandel m.v., idet udlodning kan ske, hvis tilbudsgiveren har oplyst om udlodningen og de nærmere vilkår herfor i det tilbudsdokument, der skal udarbejdes i henhold til reglerne herom i lov om værdipapirhandel m.v.

Forslaget er en konsekvens af forslag til lov om kapitalmarkeder, der erstatter lov om værdipapirhandel m.v., der samtidig foreslås ophævet. Det foreslås derfor at ændre henvisningen i overensstemmelse hermed.

Til nr. 12 (overskriften til kapitel 18 og § 338, § 339, stk. 6, og § 340, stk. 3, i selskabsloven)

I overskriften til kapitel 18 og § 338, § 339, stk. 6, og § 340, stk. 3, henvises der til aktier optaget til handel på et reguleret marked eller en multilateral handelsfacilitet.

I forbindelse med at lov om værdipapirhandel m.v. foreslås ophævet og erstattet med lov om kapitalmarkeder, og da overtagelsestilbud alene finder anvendelse for det regulerede marked, foreslås det, at multilateral handelsfacilitet udgår af *overskriften til kapitel 18 og § 338, § 339, stk. 6, og § 340, stk. 3*, som konsekvens heraf.

Forpligtelser efter selskabslovens kapitel 18 begrænses derfor alene til regulerede markeder.

Til nr. 13 (§ 339, stk. 1, i selskabsloven)

I den gældende § 339, stk. 1, i selskabsloven henvises der til kapitel 8 i lov om værdipapirhandel m.v. om overtagelsestilbud. Bestemmelsen vedrører særlig inddragelse af generalforsamlingen.

Forslaget er en konsekvens af forslag til lov om kapitalmarkeder, der erstatter lov om værdipapirhandel m.v., der samtidig foreslås ophævet. Bestemmelsen i kapital 8 i lov om kapitalmarkeder svarer til kapitel 8 i lov om værdipapirhandel m.v. Det foreslås derfor at ændre henvisningen i overensstemmelse hermed.

Til nr. 14 (§ 340, stk. 1, i selskabsloven)

I den gældende § 340, stk. 1, i selskabsloven henvises der til kapitel 8 i lov om værdipapirhandel m.v. om overtagelsestilbud. Bestemmelsen vedrører suspension af særlige rettigheder.

Forslaget er en konsekvens af forslag til lov om kapitalmarkeder, der erstatter lov om værdipapirhandel m.v., der samtidig foreslås ophævet. Bestemmelsen i kapital 8 i lov om kapitalmarkeder svarer til kapitel 8 i lov om værdipapirhandel m.v. Det foreslås derfor at ændre henvisningen i overensstemmelse hermed.

Til § 11

Til nr. 1 (§ 41, stk. 1, i lov om erhvervsdrivende fonde)

Forslaget er en konsekvens af forslag til lov om kapitalmarkeder, der erstatter lov om værdipapirhandel m.v. der samtidig foreslås ophævet.

Formuleringen »i lande inden for Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område« skal forstås således, at den i princippet omfatter en hvilken som helst aftale, som EU indgår med et tredjeland, og som omfatter finansielle tjeneste ydelser.

EU har på nuværende tidspunkt kun en sådan aftale, nemlig aftalen om Det Europæiske og Økonomiske Samarbejdsområde (EØS), der ud over EU-landene i dag omfatter Norge, Island og Liechtenstein.

Til § 12

Til nr. 1 (§ 18 a, stk. 1, i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder)

Forslaget er en konsekvens af forslag til lov om kapitalmarkeder, der erstatter lov om værdipapirhandel m.v. der samtidig foreslås ophævet.

Formuleringen »i lande inden for Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område« skal forstås således, at den i princippet omfatter en hvilken som helst aftale, som EU indgår med et tredjeland, og som omfatter finansielle tjeneste ydelser.

EU har på nuværende tidspunkt kun en sådan aftale, nemlig aftalen om Det Europæiske og Økonomiske Samarbejdsområde (EØS), der ud over EU-landene i dag omfatter Norge, Island og Liechtenstein.

Til § 13

Til nr. 1 (§ 159 a i årsregnskabsloven)

Den gældende § 159 a i årsregnskabsloven regulerer kontrollen med års- og delårsrapporter for ikke finansielle virksomheder, som har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i et EU/EØS-land m.v.

Det foreslås at nyaffatte § 159 a. Den nyaffattede bestemmelse indeholder alene præciseringer af den gældende bestemmelse og konsekvensændringer som følge af lovforslaget og det parallelt fremsatte forslag til lov om kapitalmarkeder.

Den foreslåede bestemmelse i § 159 a, stk. 1, 1. pkt., viderefører, med en enkelt præcision, den gældende bestemmelse i § 159 a, stk. 1, 1. pkt. Ifølge den foreslåede bestemmelse i § 159 a, stk. 1, 1. pkt., skal Finanstilsynet kontrollere, at virksomheder med hjemsted i Danmark, som har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i et EU/EØS-land m.v., overholder de standarder og regler, der nævnes i bestemmelsen stk. 2 og stk. 3, for finansiell information i årsrapporter og delårsrapporter. Det foreslås således præciseret, at kontrollen alene vedrører udstedere, der har hjemsted i Danmark. Den foreslåede ændring i § 159 a, stk. 1, 2. pkt., er en konsekvens af forslag til lov om kapitalmarkeder, der erstatter lov om værdipapirhandel m.v., som samtidig foreslås ophævet. Det foreslås derfor at ændre henvisningen i overensstemmelse hermed. Det følger af bestemmelsen, at Erhvervsstyrelsen træder i Finanstilsynets sted ved behandlingen af sager, der vedrører virksomheder omfattet af årsregnskabsloven. Finanstilsynet udøver således regnskabskontrollen med finansielle udstedere, mens Erhvervsstyrelsen udøver regnskabskontrollen med ikke-finansielle udstedere.

Ifølge den gældende § 159 a, stk. 1, 3. pkt., påser Finanstilsynets bestyrelse overholdelsen af 1. pkt. med de kompetencer bestyrelsen er tillagt i medfør af § 345 i lov om finansiell virksomhed. Bestemmelsen er ikke foreslået videreført, idet det findes mest hensigtsmæssigt, at § 159 a alene beskriver Erhvervsstyrelsens beføjelser i forhold til regnskabskontrollen. Beføjelserne for Finanstilsynets bestyrelse fremgår af § 345 af lov om finansiell virksomhed. Alle principielle sager vedrørende håndhævelse af reglerne om finansiell information og alle sager, hvor afgørelsen indebærer påbud om straksoffentliggørelse, skal forelægges for Finanstilsynets bestyrelse.

Ifølge den gældende bestemmelse i § 159 a, stk. 2, påser kontrolmyndigheden efter stk. 1, at årsrapporter og delårsrapporter aflagt af virksomheder omfattet af regnskabsklasse D, som har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i et EU/EØS-land m.v., overholder reglerne for finansiell information i de internationale regnskabsstandarder, jf. Rådets forordning om anvendelse af internationale regnskabsstandarder og denne lovs § 137 samt regler i eller fastsat i henhold til denne lov.

Erhvervsstyrelsens kontrol omfatter således også kontrol med overholdelse af reglerne om rapportering af visse ikke-finansielle oplysninger, f.eks. rapportering om samfundsansvar, jf. årsregnskabslovens regler herom.

Den gældende bestemmelse i § 159 a, stk. 2, foreslås videreført i den foreslåede § 159 a, stk. 2, idet der i stedet for en henvisning til kontrolmyndigheden efter stk. 1 henvises direkte til Erhvervsstyrelsen, idet kun Erhvervsstyrelsen udfører regnskabskontrol med virksomheder, som har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i et EU/EØS-land m.v., og som er omfattet af årsregnskabsloven.

Ifølge § 159 a, stk. 2, udfører Erhvervsstyrelsen regnskabskontrol med udstedere omfattet af årsregnskabsloven. Det regelsæt, som Erhvervsstyrelsen påser overholdelsen af i denne forbindelse, er de internationale regnskabsstandarder, jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1606/2002 af 19. juli 2002 om anvendelse af internationale regnskabsstandarder, årsregnskabsloven og regler fastsat i medfør af årsregnskabsloven.

Erhvervsstyrelsen påser således regeloverholdelsen i den samlede årsrapport, herunder også overholdelsen af de internationale regnskabsstandarder, uanset om den børsnoterede virksomhed følger disse frivilligt eller af pligt. Erhvervsstyrelsen påser endvidere overholdelsen af regler vedrørende udarbejdelse af delårsrapporter for børsnoterede virksomheder omfattet af regnskabsklasse D, der udstedes i medfør af årsregnskabslovens § 134 a, stk. 1. Reglerne er fastsat i bekendtgørelse nr. 559 af 1. juni 2016 om udarbejdelse af delårsrapporter for virksomheder, der har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked, og hvor virksomheden er omfattet af årsregnskabsloven (Delårsrapportbekendtgørelsen).

De gældende bestemmelser i § 159 a, stk. 3 og 4, foreslås videreført uden ændringer i de foreslåede § 159 a, stk. 3 og 4.

Ifølge den foreslåede bestemmelse i § 159 a, stk. 3, omfatter kontrollen efter stk. 1 ligeledes årsrapporter og delårsrapporter udarbejdet af virksomheder omfattet af regnskabsklasse A, som har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i et EU/EØS-land m.v., når årsrapporten eller delårsrapporten ikke udelukkende anvendes til virksomhedens eget brug, jf. § 3, stk. 2. Hvis en virksomhed, som er omfattet af regnskabsklasse A, har aflagt en sådan årsrapport, påser Erhvervsstyrelsen, at årsrapporten i det mindste overholder reglerne for virksomheder omfattet af regnskabsklasse A, jf. de gældende bestemmelser i lovens § 3, stk. 2, jf. § 7, stk. 1, nr. 1. Har virksomheden i stedet for valgt at følge alle eller nogle af reglerne i en højere regnskabsklasse – regnskabsklasse B, C eller D – skal Erhvervsstyrelsen påse, at disse regler er overholdt, jf. § 7, stk. 6. I denne forbindelse bemærkes, at årsrapporter, der frivilligt udarbejdes af børsnoterede virksomheder omfattet af regnskabsklasse A, ikke skal indsendes til offentliggørelse i Erhvervsstyrelsen. Hvis en sådan årsrapport indsendes til Erhvervsstyrelsen, vil den ikke blive offentliggjort.

Ifølge den foreslåede bestemmelse i § 159 a, stk. 4, omfatter kontrollen efter stk. 1 ikke overholdelse af indsendelsesfrister m.v. med henblik på offentliggørelse i Erhvervsstyrelsen. Denne kontrol udføres dog ligeledes af Erhvervsstyrelsen, men med hjemmel i den gældende bestemmelse i lovens § 150.

Ifølge den gældende bestemmelse i § 159 a, stk. 5, 1. pkt., udøver kontrolmyndigheden efter stk. 1 de beføjelser, der er tillagt Erhvervsstyrelsen i §§ 160 og 161 og § 162, stk. 1, nr. 2 og 3, og stk. 2, jf. § 83, stk. 2, i lov om værdipapirhandel m.v. Bestemmelsen foreslås videreført i § 159 a, stk. 5, 1. pkt., idet der i stedet for henvisningen til kontrolmyndigheden efter stk. 1 henvises til Erhvervsstyrelsens, da bestemmelsen alene omhandler kontrol udført af Erhvervsstyrelsen. Herudover foreslås det, at der som konsekvens af den foreslåede ophævelse af lov om værdipapirhandel m.v., i stedet for henvises til de relevante bestemmelser i den foreslåede lov om kapitalmarkeder.

Erhvervsstyrelsen kan således i medfør af årsregnskabslovens § 160 af virksomheden, dennes ledelse eller dens revisor forlange de oplysninger, som er nødvendige for at konstatere, om årsrapporter, som er aflagt efter de internationale regnskabsstandarder, er aflagt i overensstemmelse med standarderne, jf. § 137.

Desuden kan Erhvervsstyrelsen – for at sikre, at de i § 159 a nævnte regler og standarder overholdes, 1) yde vejledning, 2) påtale overtrædelser og 3) påbyde, at fejl skal rettes, og at overtrædelser skal bringes til ophør, jf. årsregnskabslovens § 161.

Erhvervsstyrelsen kan endvidere i medfør af § 162, stk. 1, nr. 2 og 3, og stk. 2, pålægge medlemmerne af den børsnoterede virksomheds bestyrelse, direktion eller lignende ansvarligt organ samt revisor tvangsbøder, hvis de undlader at efterkomme en anmodning om oplysninger fra Erhvervsstyrelsen i henhold til § 160 eller et påbud givet af styrelsen i henhold til § 161, nr. 3.

Ifølge den gældende bestemmelse i § 159 a, stk. 5, 2. pkt., udøver kontrolmyndigheden de beføjelser, der er tillagt Finanstilsynet i § 83, stk. 3, i lov om værdipapirhandel m.v. Bestemmelsen foreslås videreført i den foreslåede § 159, stk. 5, 2. pkt., idet det i stedet for en henvisning til kontrolmyndigheden efter stk. 1 foreslås, at der henvises direkte til Erhvervsstyrelsen. Endvidere foreslås det, som en konsekvens af forslag til lov om kapitalmarkeder, der erstatter lov om værdipapirhandel m.v., at ændre henvisningen i overensstemmelse hermed.

Den gældende bestemmelse i § 159 a, stk. 6, 1. pkt. foreslås videreført, idet henvisningen til kontrolmyndigheden, jf. stk.1, ændres til en henvisning til Erhvervsstyrelsen, idet bestemmelsen alene omfatter kontrol udført af Erhvervsstyrelsen. Ifølge den foreslåede bestemmelse kan Erhvervsstyrelsen, hvis en virksomhed med hjemsted i Danmark, som har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i et EU/EØS-land m.v. ikke overholder sine forpligtelser efter denne lov, give virksomheden påbud om at ændre forholdet, herunder påbud om at offentliggøre ændrede eller supplerende oplysninger.

Ifølge den gældende bestemmelse i § 159 a, stk. 6, 2. pkt., kan kontrolmyndigheden, hvis det skønnes hensigtsmæssigt, selv offentliggøre de pågældende oplysninger eller offentliggøre påbuddet, som omtalt i § 159 a, stk. 6, 1. pkt. Bestemmelsen foreslås ophævet, da Finanstilsynet efter den gældende bestemmelse i § 84 c i lov om værdipapirhandel m.v. har pligt til at offentliggøre reaktioner meddelt i regnskabskontROLSager. Bestemmelsen er foreslået videreført i § 234 i lov om kapitalmarkeder. Det er således ikke længere blot en mulighed at offentliggøre reaktioner i regnskabskontROLSager vedrørende børsnoterede virksomheder, men derimod en pligt.

De gældende bestemmelser i § 159 a, stk. 6, 3. og 4. pkt., foreslås videreført, dog med ændrede henvisninger, idet det foreslås, at der henvises til de bestemmelser i den foreslåede lov om kapitalmarkeder, der svarer til de bestemmelser i lov om værdipapirhandel, som foreslås ophævet. Endvidere foreslås det, at § 159 a, stk. 6, 3. pkt., omformuleres, så det klart fremgår, at det er Finanstilsynet, der har kompetence til at suspendere og slette værdipapirer fra optagelse til handel på et reguleret marked.

De gældende bestemmelser i § 159 a, stk. 7 og 8, omhandler, at tvangsbøder tilfalder statskassen, og at tvangsbøder kan inddrives af restanceinddrivelsesmyndigheden, og at restanceinddrivelsesmyndigheden kan eftergive krav. Bestemmelserne foreslås ophævet. Bestemmelserne blev indsat ved lov nr. 516 af 17/6 2008. Det fremgår af bemærkningerne, at de svarede til årsregnskabsloven § 162, stk. 3 og 4. Ved lov nr. 1336 af 19/12 2008 blev § 162, stk. 4, ophævet og § 162, stk. 3, blev ændret til ”Tvangsbøder tilfalder statskassen”.

Til nr. 2 (§ 163, stk. 4, i årsregnskabsloven)

Ifølge den gældende § 163, stk. 4, i årsregnskabsloven kan afgørelser truffet i medfør af årsregnskabslovens § 159 a, jf. § 88, stk. 1, i den gældende lov om værdipapirhandel m.v., med undtagelse af afgørelser efter § 160, jf. § 159 a, stk. 5, indbringes for Erhvervsankenævnet, senest 4 uger efter at afgørelsen er meddelt den pågældende.

Det foreslås at henvisningen til lov om værdipapirhandel m.v. ændres, så der i stedet for henvises til § 232, stk. 3, jf. stk. 1, i lov om kapitalmarkeder, som med mindre sproglige tilpasninger viderefører § 88, stk. 1 og 2, i lov om værdipapirhandelsloven.

Til § 14

Til nr. 1. (§ 1 a, stk. 1, nr. 3, litra a, i lov om godkendte revisorer og revisionsvirksomheder (revisorloven))

Forslaget er en konsekvens af forslag til lov om kapitalmarkeder, der erstatter lov om værdipapirhandel m.v., der samtidig foreslås ophævet.

Formuleringen »i lande inden for Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område« skal forstås således, at den i princippet omfatter en hvilken som helst aftale, som EU indgår med et tredjeland, og som omfatter finansielle tjeneste ydelser.

EU har på nuværende tidspunkt kun en sådan aftale, nemlig aftalen om Det Europæiske og Økonomiske Samarbejdsområde (EØS), der ud over EU-landene i dag omfatter Norge, Island og Liechtenstein.

Til § 15

Til nr. 1 (§ 1, stk. 1, 2. pkt., i lov om Erhvervsankenævnet)

Forslaget er en konsekvens af forslag til lov om kapitalmarkeder, der erstatter lov om værdipapirhandel m.v., der samtidig foreslås ophævet.

Til § 16

Til nr. 1 (Overalt i lov om finansiel stabilitet)

Forslaget er en konsekvens af, at den hidtidige definition af værdipapirer foreslås ændret med den nye lov om kapitalmarkeder. De i dag i loven omtalte værdipapirer vil fremadrettet falde under den nye definition af finansielle instrumenter i lov om kapitalmarkeder.

Til nr. 2 (§ 11, stk. 2, i lov om finansiel stabilitet)

Forslaget er en konsekvens af ændringen med den foreslåede lov om kapitalmarkeder, hvor begrebet »værdipapirer« ændres til »finansielle instrumenter«. Med dette forslag foretages denne ændring tilsvarende i lov om en indskyder- og investorgarantiordning.

Til § 17

Til nr. 1 (§ 305 i sØloven)

Forslaget er en konsekvens af, at den hidtidige definition af værdipapirer foreslås ændret med den nye lov om kapitalmarkeder. De i dag i loven omtalte værdipapirer vil fremadrettet falde under den nye definition af finansielle instrumenter i lov om kapitalmarkeder.

Til § 18

Til nr. 1 og 2 (§ 526, stk. 3, og § 526, stk. 4, 3. pkt., i retsplejeloven)

Der er tale om konsekvensændringer som følge af lovforslaget om ophævelse af lov om værdipapirhandel m.v., som foreslås erstattet af en ny lov om kapitalmarkeder.

I den gældende bestemmelse i retsplejelovens § 526, stk. 3 og stk. 4, 3. pkt., henvises der til § 59, stk. 2, i lov om værdipapirhandel m.v., som indeholder definitionen af et fondsaktiv.

Lov om værdipapirhandel m.v. foreslås ophævet og erstattet af lov om kapitalmarkeder. Der foreslås derfor en konsekvensændring af henvisningen til lovens titel, således at lov om værdipapirhandel m.v. ændres til lov om kapitalmarkeder.

Begrebet fondsaktiv vil fortsat gælde i lov om kapitalmarkeder, men definitionen af et fondsaktiv flyttes fra § 59, stk. 2, i lov om værdipapirhandel m.v., til § 3, nr. 34, i lov om kapitalmarkeder. Der foreslås derfor en konsekvensændring af henvisningen til den bestemmelse, som indeholder definitionen af et fondsaktiv, således at henvisningen til § 59, stk. 2, ændres til § 3, nr. 34.

Til nr. 3 og 4 (§ 538, stk. 1, 2. pkt., og § 557, 1. pkt., i retsplejeloven)

Der er tale om konsekvensændringer som følge af lovforslaget om ophævelse af lov om værdipapirhandel m.v., som foreslås erstattet af en ny lov om kapitalmarkeder.

I de gældende bestemmelser i retsplejelovens § 538 a, stk. 1, 2. pkt., og § 557, 1. og 2. pkt., henvises der til værdipapirer, og i § 538 a, stk. 1, og § 557, 1. pkt., henvises der til den gældende bestemmelse i lov om værdipapirhandel m.v., som indeholder definitionen af værdipapirer.

I den foreslåede lov om kapitalmarkeder erstattes begrebet værdipapirer af begrebet finansielle instrumenter, og definitionen af finansielle instrumenter flyttes til § 4 i lov om kapitalmarkeder. Der foreslås derfor en konsekvensændring, således at ordet værdipapirer ændres til finansielle instrumenter, og at henvisningen til bestemmelsen, som indeholder definitionen af værdipapirer, ændres fra § 2 til § 4 i loven.

I de gældende bestemmelser i retsplejelovens § 538 a, stk. 1, 2. pkt., og § 557, 2. pkt., fremgår det også, at værdipapirer, som har kurs på et dansk eller udenlandsk reguleret marked, sælges gennem en værdipapirhandler, jf. § 4 i lov om værdipapirhandel m.v.

Begrebet værdipapirhandler erstattes i den foreslåede lov om kapitalmarkeder af begrebet fondsmæglerselskab. Ved definitionen af et fondsmæglerselskab henvises der i den foreslåede lov om kapitalmarkeder til § 5, stk. 1, nr. 1, litra c, i lov om finansiel virksomhed. Der foreslås derfor en konsekvensændring, således at der også i retsplejeloven i stedet henvises til den relevante bestemmelse i lov om finansiel virksomhed.

Til § 19

Til nr. 1 (§ 1, nr. 43 og 46, i lov nr. 403 af 28. april 2014)

Med § 1, nr. 43, i lov nr. 403 af 28. april 2014, foretages en ændring i § 361, stk. 1, nr. 19, i lov om finansiel virksomhed, som i dag er § 361, stk. 1, nr. 18. Bestemmelsen vedrører afgiftsbetaling for organisationer med et almennyttigt formål, som anmoder om optagelse i et register for almennyttige organisationer, som kan modtage pengeoverførsler på op til 150 euro uden oplysningskrav i forbindelse med pengeoverførsler.

§ 361, stk. 1, nr. 19, foreslås ophævet i § 75 i lovforslag nr. 41 om forslag til Lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme, som er fremsat den 13. oktober 2016. § 1, nr. 43, i lov nr. 403 af 28. april 2014, er derfor ikke længere relevant og foreslås ophævet.

Med § 1, nr. 46, i lov nr. 403 af 28. april 2014, ophæves det nummer i § 361, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, som vedrører afgiftsbetaling for godkendte udenlandske clearingcentraler. I medfør af § 22 i lov nr. 403 af 28. april 2014, træder ophævelsen først i kraft på et tidspunkt fastsat af erhvervsministeren. Dette er endnu ikke sket.

Ophævelsen af nummeret på et tidspunkt fastsat af ministeren i lov nr. 403 af 28. april 2014 var udtryk for en lovteknisk øvelse foranlediget af en i samme lov indeholdt nyaffattelse af § 361, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, hvorved nummereringen i bestemmelsen blev ændret. Den i lov nr. 403 af 28. april 2014 foretagne ophævelse af nummeret var således en videreførelse af § 197, nr. 8, jf. § 192, stk. 3, i lov nr. 598 af 12. juni 2013 om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., som ligeledes var udtryk for en lovteknisk øvelse foranlediget af en ændring af nummereringen i § 361, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed.

Ophævelsen af nummeret i lov nr. 598 af 12. juni 2013 var en videreførelse af § 2, nr. 4, jf. § 17, stk. 4, i lov nr. 1287 af 19. december 2012, hvorved § 8 a i lov om værdipapirhandel m.v. vedrørende udenlandske clearingcentraler blev ophævet, hvorfor den tilhørende afgiftsbestemmelse ligeledes skulle ophæves. Såvel ophævelsen af § 8 a og den tilhørende afgiftsbestemmelse skulle i medfør af lovens § 17, stk. 4, ophæves på et af ministeren fastsat tidspunkt. Denne ophævelse er gennemført for § 8 a ved bekendtgørelse nr. 529 af 28. maj 2011, mens den tilhørende afgiftsbestemmelse ved en fejl endnu ikke er blevet ophævet. Fejlen rettes i forbindelse med dette lovforslags nyaffattelse af § 361, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, jf. lovforslagets § 1, nr. 91, hvorved § 1, nr. 46, i lov nr. 403 af 28. april 2014, overflødiggøres og derfor foreslås ophævet.

Til § 20

Til nr. 1 (§ 25, stk. 3, nr. 6, i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder)

Forslaget er en konsekvens af forslaget til lov om kapitalmarkeder, hvorefter den gældende § 57 a i lov om værdipapirhandel m.v. erstattes af det foreslåede kapitel 32 i lov om kapitalmarkeder.

Til nr. 2 (§ 31, stk. 1, i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder)

Forslaget er en konsekvens af forslaget til lov om kapitalmarkeder, hvorefter den nuværende definition af insolvensbehandling, der fremgår af § 58 h, stk. 1, 2. pkt., i lov om værdipapirhandel m.v., erstattes af det foreslåede § 5, nr. 7, i lov om kapitalmarkeder.

Den gældende lov om værdipapirhandel m.v. indeholder ikke en definition af »fyldestgørelsesgrund«, som er et begreb fra Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/47/EF af 6. juni 2002 om aftaler om finansiel sikkerhedsstillelse, hvorfor § 31, stk. 1, i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder ikke indeholder en henvisning hertil. Det foreslåede § 5, nr. 6, i lov om kapitalmarkeder indsætter en definition af »fyldestgørelsesgrund« i lov om kapitalmarkeder, hvorfor der ligeledes foreslås indsat en henvisning hertil i § 31, stk. 1, i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder. Der er ikke tilsigtet en materiel ændring af bestemmelsen.

Til nr. 3 (§ 36, stk. 1, i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder)

Forslaget er en konsekvens af forslaget til lov om kapitalmarkeder, hvorefter det gældende kapitel 18 a i lov om værdipapirhandel m.v. erstattes af det foreslåede kapitel 36 i lov om kapitalmarkeder.

Til nr. 4 (§ 40, stk. 2, i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder)

Forslaget er en konsekvens af forslaget til lov om kapitalmarkeder, hvorefter den gældende § 57 c i lov om værdipapirhandel m.v. erstattes af den foreslåede § 166 i lov om kapitalmarkeder, og den gældende § 57 b i lov om værdipapirhandel m.v. erstattes af de foreslåede §§ 167-169 i lov om kapitalmarkeder.

Til nr. 5 (§ 43, stk. 1, nr. 3, i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder)

Forslaget er en konsekvens af den foreslåede ophævelse af lov om værdipapirhandel m.v., der foreslås erstattet af lov om kapitalmarkeder.

Til nr. 6 (§ 47, stk. 1, i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder)

Forslaget er en konsekvens af forslaget til lov om kapitalmarkeder, hvorefter det gældende kapitel 8 i lov om værdipapirhandel m.v. erstattes af det foreslåede kapitel 8 i lov om kapitalmarkeder.

Til nr. 7 (§ 47, stk. 2, i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder)

Forslaget er en konsekvens af den foreslåede ophævelse af lov om værdipapirhandel m.v., der foreslås erstattet af lov om kapitalmarkeder.

Til § 21

Til nr. 1 (§ 169 i straffeloven)

Det følger af straffelovens § 169, at den, som forfærdiger, indfører eller udspreder genstande, som ved form og udstyr frembyder væsentlig ydre lighed med penge eller med et til almindeligt omløb bestemt værdipapir, straffes med bøde.

Bestemmelsen er en præventiv forskrift, som har til formål at beskytte mod utilsigtede forvekslinger af genstande med penge eller værdipapirer, der er bestemt til almindeligt omløb.

Under fællesbegrebet værdipapirer opregnes i lov om værdipapirhandel m.v. de instrumenter, der er omfattet af lovens anvendelsesområde. Det gældende værdipapirbegreb adskiller sig fra terminologien i lov om finansiell virksomhed. Derudover adskiller det sig fra terminologien i MiFID I, som er videreført i MiFID II og MiFIR, hvor de instrumenter, der er omfattet af EU-retsakternes anvendelsesområde, er samlet under fællesbegrebet finansielle instrumenter.

Idet begrebsanvendelsen i MiFID II vil blive anvendt i en lang række sekundære EU-retsakter med direkte anvendelse i dansk ret, vurderes der at være behov for at samordne terminologien anvendt i MiFID II med terminologien i lov om kapitalmarkeder og lov om finansiell virksomhed.

Lov om kapitalmarkeder nyaffatter således opregningen af instrumenter omfattet af lovens anvendelsesområde under fællesbetegnelsen finansielle instrumenter. Som en følge heraf ændres terminologien i lov om finansiel virksomhed, sådan at denne svarer til terminologien i lov om kapitalmarkeder.

På den baggrund foreslås det at ændre straffelovens § 169 således, at det fremover vil være strafbart at forfærdige, indføre eller udsprede genstande, som ved form og udstyr frembyder væsentlig ydre lighed med penge eller med et til almindeligt omløb bestemt finansielt instrument.

Det vurderes, at det for fuldt ud at sikre, at straffelovens § 169 fremover finder anvendelse på alle tilfælde af forfærdigelse, indførelse eller udspredelse af genstande, som ved form og udstyr frembyder væsentlig ydre lighed med både værdipapirer og andre finansielle instrumenter, er nødvendigt at foretage den foreslåede ændring af bestemmelsen, således at betegnelsen »værdipapir« erstattes af den bredere betegnelse »finansielt instrument«.

Ved »finansielt instrument« forstås i overensstemmelse med artikel 4, stk. 1, nr. 15, i MiFID II de i bilag I, liste C, anførte instrumenter.

Til nr. 2 (§ 296, stk. 1, nr. 1, i straffeloven)

Det følger af straffelovens § 296, stk. 1, nr. 1, at den, som udspreder urigtige eller vildledende oplysninger, hvorved prisen på værdipapirer eller tilsvarende aktiver kan påvirkes væsentligt, straffes med bøde eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder.

Bestemmelsen blev ændret ved lov nr. 366 af 24. maj 2005 om ændring af straffeloven og visse andre love (Berigelseskriminalitet rettet mod offentlige midler, kriminalitet i juridiske personer, klagebegrænsning og hvidvaskning i spillekasinoer m.v.). Med lovændringen blev det bemærket, at »værdipapirer« skal forstås på samme måde som i den til enhver tid gældende værdipapirhandelslov, jf. de specielle bemærkninger til § 1, nr. 5, i lovforslag nr. L 11 af 23. februar 2005.

Under fællesbegrebet værdipapirer opregnes i lov om værdipapirhandel m.v. de instrumenter, der er omfattet af lovens anvendelsesområde. Det gældende værdipapirbegreb adskiller sig fra terminologien i lov om finansiel virksomhed. Derudover adskiller det sig fra terminologien i MiFID I, som er videreført i MiFID II og MiFIR, hvor de instrumenter, der er omfattet af EU-retsakternes anvendelsesområde, er samlet under fællesbegrebet finansielle instrumenter.

Idet begrebsanvendelsen i MiFID II vil blive anvendt i en lang række sekundære EU-retsakter med direkte anvendelse i dansk ret, vurderes der at være behov for at samordne terminologien anvendt i MiFID II med terminologien i lov om kapitalmarkeder og lov om finansiel virksomhed.

Lov om kapitalmarkeder nyaffatter således opregningen af instrumenter omfattet af lovens anvendelsesområde under fællesbetegnelsen finansielle instrumenter. Som en følge heraf ændres terminologien i lov om finansiel virksomhed, sådan at denne svarer til terminologien i lov om kapitalmarkeder.

På den baggrund foreslås det at ændre straffelovens § 296, stk. 1, nr. 1, således, at det fremover vil være strafbart at udsprede urigtige eller vildledende oplysninger, hvorved prisen på finansielle instrumenter eller tilsvarende aktiver kan påvirkes væsentligt.

Hensigten med den foreslåede ændring af bestemmelsen er at bringe dansk ret i overensstemmelse med MiFID II, herunder direktivets anvendelse af den bredere betegnelse »finansielle instrumenter«.

Ved »finansielle instrumenter« forstås i overensstemmelse med artikel 4, stk. 1, nr. 15, i MiFID II de i bilag I, liste C, anførte instrumenter.

Til § 22

Det foreslås i *stk. 1*, at loven træder i kraft den 1. januar 2017, jf. dog *stk. 2*. Medlemslandene skal senest den 3. januar 2017 anvende love m.v., der er nødvendige for at efterkomme MiFID II.

Investeringsrådgivere har efter den gældende regulering i afsnit X a i lov om finansiel virksomhed mulighed for at udøve investeringsrådgivning i andre EU/EØS-lande m.v., jf. § 343 f i lov om finansiel virksomhed. Denne mulighed bortfalder samtidig med overflytningen af reguleringen til lov om finansielle rådgivere og boligkreditformidlere, jf. afsnit 2.4 i de almindelige bemærkninger, fordi den tilladelse, som investeringsrådgivere fremadrettet vil have, er en national tilladelse i medfør af artikel 3 i MiFID II.

Da der i dag er investeringsrådgivere, som er notificeret til at udbyde investeringsrådgivning som grænseoverskridende tjenesteyder, er der behov for at indføre en overgangsordning for disse virksomheder.

Det foreslås i *stk. 2*, at § 1, nr. 3, træder i kraft den 1. juli 2017.

Baggrunden for den foreslåede ikrafttrædelsesdato er, at §§ 46 a og 46 b i lov om finansiel virksomhed, der blev vedtaget ved lov nr. 632 af 8. juni 2016, træder i kraft den 1. juli 2017.

Reglerne skal gælde både for værdipapirhandlere, der leverer uafhængig investeringsrådgivning og porteføljepleje her i landet på baggrund af en dansk tilladelse hertil og gennem en filial af en virksomhed, der er meddelt en sådan tilladelse i et andet EU/EØS-land m.v. De bør derfor også træde i kraft på samme tidspunkt.

Med *stk. 3* foreslås derfor, at virksomheder, der i dag udbyder investeringsrådgivning til kunder i andre EU/EØS-lande m.v., får mulighed for fortsat at betjene disse kunder i henhold til de indgåede aftaler. Virksomhederne må derimod ikke fremadrettet markedsføre deres ydelser i de pågældende lande eller indgå nye kundeforhold.

Bekendtgørelse nr. 1228 af 31. oktober 2010 om investeringsrådgiveres ansvarsforsikring er udstedt med hjemmel i § 343 c, stk. 5, i lov om finansiel virksomhed, og denne bestemmelse foreslås ophævet i lovforslagets § 1, nr. 80.

Med *stk. 4* foreslås det, at § 22 a i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., som affattet ved denne lovs § 5, nr. 7, finder anvendelse på aftaler om aflønning mellem en forvalter og en ansat, der indgås, genforhandles, forlænges eller fornys efter lovens ikrafttræden. Kravet finder således ikke anvendelse på aftaler, der er indgået før lovens ikrafttræden, og som ikke efter lovens ikrafttræden er forlænget eller fornyet.

Det foreslås i *stk. 5*, at bekendtgørelsen nr. 1228 af 31. oktober 2010 om investeringsrådgiveres ansvarsforsikring forbliver i kraft, indtil den ophæves. Det forventes at ske i forbindelse med, at der udstedes en ny bekendtgørelse om ansvarsforsikringssikringer med hjemmel i § 3, stk. 5, i lov om finansielle rådgivere og boligkreditformidlere.

Det foreslås i *stk. 6*, at bekendtgørelse nr. 1026 af 30. juni 2016 om ledelse og styring af pengeinstitutter m.v., der regulerer pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber og bekendtgørelse nr. 1723 af 16. december 2015 om ledelse og styring af forsikringsselskaber m.v., der regulerer skadesforsikringsselskaber og livsforsikringsselskaber forbliver i kraft, indtil de ændres eller ophæves. Bekendtgørelserne er udstedt i medfør af § 71, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed, som med dette lovforslag foreslås nyaffattet af lovtekniske årsager, således at bemyndigelsesbestemmelsen fremover vil være i det sidste stykke i bestemmelsen. Desuden overgår kompetencen fra Finanstilsynet til erhvervsministeren.

Til § 23

Den foreslåede § 24 angiver lovforslagets territoriale gyldighedsområde.

Det foreslås i *stk. 1*, at loven som udgangspunkt ikke gælder for Færøerne og Grønland, jf. dog stk. 2 og 3.

Lov om Erhvervsankenævn gælder ikke for Færøerne. Sagsområdet er overgået til færøsk kompetence ved lögtingslóg nr. 17 frá 8. mai 2008 um Vinnukærunevnd, der i § 8 stk. 2, ophæver lov nr. 858 af 23. december 1987 om Industriministeriets Erhvervsankenævn. Der gælder tillige kunngerð nr. 78 frá 28. august 2008 um Vinnukærunevnd, der i § 16, stk. 2, ophæver bekendtgørelse nr. 1154 af 18.12.1994 om Erhvervsministeriets Erhvervsankenævn.

Den foreslåede ændring af lov om Erhvervsankenævn, jf. lovforslagets § 16, gælder direkte for Grønland. Det fremgår af Statsministeriets cirkulære nr. 176 af 19. oktober 1954, at det som følge af den ved grundlovsrevisionen i 1953 (grundlovens § 1) gennemførte ændring i Grønlands statsretlige stilling må antages, at love, der fremtidig vedtages, omfatter Grønland med mindre loven indeholder

udtrykkelig bestemmelse om det modsatte. Den oprindelige lov om Industriministeriets Erhvervsankenævn – lov nr. 858 af 23. december 1987 – indeholdt ingen udtrykkelig bestemmelse om, at loven ikke skulle omfatte Grønland, og loven gælder således direkte for Grønland. Området er ikke efterfølgende overgået til grønlandsk kompetence. Den foreslåede ændring af lov om Erhvervsankenævn i lovforslagets § 16 gælder derfor ligeledes direkte for Grønland.

Med *stk.* 2 foreslås, at §§ 1, 2, 4-6, 8, 10, 13, 14, 17, 18, 20 og 21, ved kongelig anordning kan sættes helt eller delvist i kraft for Færøerne med de ændringer, som de færøske forhold tilsiger.

Med *stk.* 3 foreslås, at §§ 1-15, 17, 18, 20 og 21, ved kongelig anordning kan sættes helt eller delvist i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.

UDKAST